

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 202

Σ' αυτό τὸ τεύχος:

Προσοχή

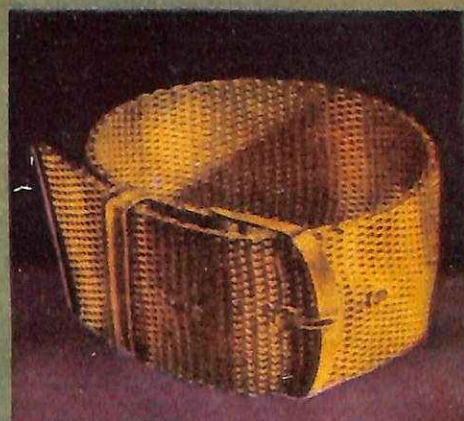
στά

πόδια!

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς μας κάνουμε 7 φορές τὸ γύρο τοῦ κόσμου

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) .. δρχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) .. 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) .. 40

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):

Δολάρια 8,50 | Λ. Άγγ. χ. 3.0.0
Βελγ. κ. φρ. 410 | Γαλλικά φρ. 2900

Τα έμβασματα δέον ν' αποστέλλωνται πρὸς Ε. Γερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἑσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἑσωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΝΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΡΥΤΙΔΕΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΑΠΟ ΠΟΥ αρχίζουν οι ρυτίδες την επίθεσι κατά των ωραίων προσώπων; Από το λεγόμενο «ποδάρι της χήνας». Είναι αυτές οι πρώτες, που σχηματίζονται από τις άκρες της κόχης των ματιών κατά τους κροτάφους. Είναι τα πρώτα γράμματα της σφραγίδας του χρόνου, που την τρέμουν οι κυρίες. Τα βρίσκετε τραγικά; Έγώ καθόλου. Η όμορφιά — ακόμα κι η γυναικεία — δε βρίσκεται στο δέρμα, στο τέντωμα και στη γυαλάδα του. Υπάρχει στην έκφρασι. Κι' η έκφρασι είναι ζήτημα έσωτερικό. Είναι ζήτημα ψυχής. Ένας Δον Ζουάν, που γνώρισε πολλών γυναικών άσπρα και νόον έγνω, μούλεγε κάποτε:

— Δεν με τράβηξαν ποτέ οι κούκλες της Νυρεμβέργης. Η σάρκα δε λέει τίποτα. Η ψυχή έχει πάντα την τελευταία λέξη.

Και υπάρχουν λοιπόν, ρυτίδες, που έχουν ψυχή, έχουν έκφρασι — ρυτίδες άξιώστες. Το φρέσκο, ατσολάκωτο δέρμα, πάει με μια έσωτερική απάθεια, που δεν απέχει πολύ από τη βλακεία. Δεν θ' ακούσετε άνθρωπο, που να μην κατηγορήσει ψυχρές τις όμορφες γυναίκες με τα κανονικά χαρακτηριστικά και το φρέσκο δέρμα. Κι' όλοι οι ψυχολόγοι του έρωτα έχουν παρατηρήσει, ότι γύρω απ' αυτές τις ωραίες γυναίκες σχηματίζεται παγερός κύκλος, όπου η αγάπη παθαίνει δύσπνοια. Γιατί, απλούστατα, δεν έχουν καμιά έκφρασι ή μάλλον έχουν μια που είναι σαν να σας λη:

— Ίδού εγώ, θαυμάστε με!

— Λοιμωρά! Καθήστε αυτού που κάθαστε. Και η δουλειά μας άς μένη μπερδεμένη.

Ο Σαμφόρ παρειόησε πρώτος, από τους παλαιότερους έρωτολόγους, πως η άσχημία άγαπιέται παράφορα. Μια άσχημη γυναίκα — έλεγε — θ' άγαπηθή πολύ δυνατά: είτε από μια παράξενη άδυναμία του έραστή, είτε από κρυφές χάρες — και τα δύο προσκολλούν δυνατά. Ο διάβολο ντ' Ανούντοιο τα ίδια: Άγαπούμε τις γυναίκες — λέει — περισσότερο για τα έλαττώματά τους, σωματικά και ψυχικά, παρά για τις χάρες τους.

Υπάρχουν ρυτίδες — ξαναλέω — που

Φθινόπωρο...

■ Το φθινόπωρο θέλει μια γκαρνταρόμπα που να του ταιριάζει και χρώματα σκοτωμένα σαν τα φύλλα που πέφτουν... Είναι η σαιζόν της άπλης κομψότητας. Ντε πιές αναπαυτικά, φορδίες κορδίες και ζεστές, φορέματα σπόρ. Το ζωηρό τόνο τόν δίνουν οι κτυπητές έσάρπες και τ' άλλα άξεσουάρ.

1 Ταγιέρ από ζέρσεϋ γαρ νιρισμένο με σκατσέζικο ύφασμα. Ζακέτα ίσια κουμπωτή ως πάνω με χαμηλή μανικοκόλλησι και στρογγυλό γιακά σκατσέζικο με ξεφτιστά κρόσια γύρω γύρω. Φούστα ίσια που τελειώνει σε κρόσια. Έσάρπα σκατσέζικη.

2 Φόρεμα από βελούδο κοτλέ χονδρό. Έχει κι' αυτό την ίδια χαμηλή μανικοκόλλησι. Μια πάν μ' όριζόντιες ρίγες έμπρός και κουμπιά. Ζώνη δερματίνη

φορδειά που περνά κάτω από σ'ιενές πιά στη μέση του φορέματος. **3** Ντε πιές από μάλλινο σύμμικτο με κρυλόρ. Η φούστα του είναι όλο φορδείες πιέτες. Η ζακέτα έχει χαμηλή μανικοκόλλησι και μια πιά έμπρός και στα πέτα στη ραφή της οποίας γίνονται οι κουμπότρυτες και ράβονται τα κουμπιά. Ο γιακάς είναι ξεχειλωτός.

τραβουν περισσότερο από τα τεντωμένα δέρματα. Μα οι γυναίκες δεν μπορούν να το καταλάβουν. Όνειρεύονται όλες τα κάλλη της πεντάμορφης — μιας πεντάμορφης είκοσι χρόνων. Οι ρυτίδες του ματιού είναι οι πρώτος σταθμός της άγωνίας τους, η πρώτη είδοποίησι των γηρατειών. Στο Παρίσι (όπως και στην Αθήνα) τρέχουν στα ίνοτιτοτά της αισθητικής χειρουργικής για να τις βγάλουν. Σαπλώνονται στο ανατομικό κρεβάτι, πετσοκόβονται στα ριζαύτια, τεντώνουν το δέρμα τους.

Πολλές, όταν βλέπουν τον έαυτό τους στον καθρέφτη (μετά την έγχείρησι) χωρίς τις ρυτίδες των ματιών, τρελαίνονται απ' τη χαρά τους κι' αρχίζουν τέτοια νευρικά γέλια, που στο τέλος σπάζουν τα ράμματα, που είναι ροιμμένες. Τα δικά μας ίνοτιτοτά έφασιμάζουν, από πολλά χρόνια τώρα μια μέθοδο που φαίνεται άνώτερη: τα ηλεκτρικά έγκαυμάτα. Είναι μια μέθοδος πιο έξυπνη, πιο λεπτή, πιο άποτελεσματική κι' άπφεύγει κανείς το μαχαίρι. Κάιει τις ρυτίδες, τεντώνει το δέρμα και τις ξεολείφει...

Βλέπετε πρόσωπα σταγίδες να δγαίνουν

της ώρας, σαν το τσαλακωμένο άτλάζι που το περάσατε από ένα καλό σίδερο. Είναι μια ηλεκτρική θελόνια που της δίνουν ηλεκτρικό ρεύμα μ' ένα ροδάκι. Στην άκρη της σχηματίζεται μικρός, διασκοπόμενος σπινθήρας. Αυτών τον σπινθήρα τόν... περπατούν πάνω σ' όλη την έκτασι των ρυτίδων. Σχηματίζεται, την άλλη μέρα, μια μικρή κρούστα, όπως περίπου στα γρατζουνίσματα. Και όταν αυτή πέσει, η ρυτίδα δεν υπάρχει πιά...

Το τσούξιο είναι τίποτα, μπροστά στο θαύμα: Κάτι λιγώτερο από το τσιμπημα της βελόνας. Η μόνη ενόχλησι είναι ότι η κρούστα μαυρίζει. Κι' αν κάψετε μεγάλη έπιφάνεια φαίνεται σαν να φάγατε γροθιά στο μάτι. Μα τί είναι η μικρή αυτή ενόχλησι μπροστά στο φρέσκο δέρμα που άποχτούν και που τις κάνει, τουλάχιστον, δέκα χρόνια νεώτερες. Η βελονίτσα δουλεύει από το προί ως το δράδυ. Σε λίγο δεν θα υπάρχει Αθηνάια με ρυτίδες. Και άλλοιμονο από μας! Ξέρετε τί είναι να μην έχουμε πιά να κάμουμε ποσά με υπεμπέκες, με την πείρα της σοφιστήρας; Κίνδυνος - θάνατος!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟ...

ΤΗ ΜΑΘΗΤΡΙΑ...

ΤΗ ΝΟΣΟΚΟΜΟ...

■ Πολλές φορές θαυμάσατε να φοράτε την ίδια στερεότυπη ποδιά στην υπηρεσία σας και θα θέλατε να την αλλάξετε κάπως. Σας δίνουμε μερικά ωραία σχέδια που είναι σαν κομμάτια φουτανάκια με τα όποια θα φαίνεστε χαριτωμένη φορώντας έστω κι' αυτή την... άχαρη ποδιά!

1 Ποδιά από ποτλίνα με κορσάζ γαρνιρισμένο με λοξές νερβύρ στο στήθος. Οι τσέπες είναι προσθετές και μπορείτε να κεντήσετε μονόγραμμο. Γιακάς και πέτα κλασικά, που μένουν άνοιχτά ή κλειστά. Τα μανίκια γίνονται και μακρνα ή τρουά κάρ. Η φούστα έχει κρυφό κούμπωμα και καρτές λοξές τσέπες.

2 Έδώ το κορσάζ κόβεται με τα μανίκια μονοκόμματα σαν ρογυλάν και σχηματίζει έναν ωραίο ώμωτη. Η φούστα έχει κρυφό κούμπωμα στο πλάι. Τσέπες κοφτές ίσιες. Η πλάτη είναι μονοκόμματα με κουφωτή πιέσι στη μέση.

3 Η ποδιά αυτή είναι σε στυλ πρενσές. Έχει ένα άμπιεσμέν μπετόρ κάτω απ' το στήθος και σχηματίζεται από τέσσερα φύλλα έμπρός και τέσσερα πίσω. Τσέπες μεγάλες, γιακάδακι δοβιο και στην πλάτη φερμουάρ.

4 Η ποδιά αυτή έχει στρογγυλό ώμωτη έμπρός και στην πλάτη και ζαπωνέ μανίκια. Μια έλαφριά σκουρίτσα συγκρατείται από τον ώμωτη και δίνει χάρι στο κορσάζ. Κουμπώνει έμπρός κι' έχει τσέπες κοφτές.

5 Οι λοξές νερβύρ που στολίζουν το κορσάζ και τα τρεπανάκια αυτής της στολής την κάνουν πολύ άσυνήθιστη. Η φούστα της έχει κρυφό κούμπωμα πρὸς το πλάι και τσέπες λοξές, κοφτές.

ΑΝ ΠΛΕΞΕΤΕ γιὰ «Ε-
κείνον» αὐτὸ τὸ ὠραῖο
κλασσικὸ πουλόβερ μὲ
τὴ μοντέρνα γραμμὴ, νὰ εἰ-
σάσετε θέβαιη πὼς θὰ τοῦ
δώσετε μεγάλῃ χαρὰ. Ἀλ-
λὰ καὶ σεῖς θὰ φιγουράρε-
τε πολὺ κοντὰ του ὅταν θὰ
φορῆτε τὸ χαριτωμένο αὐ-
τὸ πουλόβερ, ποὺ ἐνῶ ἔχει
μιά ἀρκετὰ ἐντυπωσιακὴ
πλέξι εἶναι ἐν τούτοις τό-
σο εὐκόλο στὸ πλέξιμό του.

ΥΛΙΚΑ: 1000 γραμ. μαλλι
σπῆρ σὲ καλὴ ποιότητα σὲ
χρῶμα ἄσπρο ἢ ἄλλο τῆς ἀρε-
σκείας σας. Βελόνες Νο 3½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:
Λάστιχο 2+2=2π καλὴ, 2π
ἀνάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα
καλὴ, 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἓνα τετράγω-
νο 10 ἐκατ. πλέξετε 26π ἐπὶ
34 βελόνες.

1. ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας
150π καὶ πλέξετε 8 ἐκατ. δηλ.
28 βελόνες λάστιχο 2+2π. Συ-
νεχίσετε μὲ ζέρσευ πλέκοντας
ἴσια καὶ ὅταν τὸ πλεκτό σας
ἔχη γενικὸ μᾶκρος 46 ἐκατ.
σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλεί-
νοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ
πλεκτοῦ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ
2π (2 φορές) καὶ 1π. Θὰ σὰς
μείνουν 140π. Συνεχίσετε ἴσια
καὶ ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη
γενικὸ μᾶκρος 72 ἐκατ. σχη-
ματίσετε τοὺς ὤμους κλείνον-
τας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η
βελόνα ἀπὸ 5π (6 φορές) καὶ
4π (4 φορές). Ταυτοχρόνως σὲ
γενικὸ μᾶκρος 76 ἐκατ. σχημα-
τίσετε τὸ ντεκολτέ τῆς πλάτης
κλείνοντας τοὺς μεσαίους 36π.
Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστὰ
καὶ ἀντικρουστὰ ἐνῶ θὰ κλείνετε
πρὸς αὐτὴ τὴ μεριά κάθε 2η
βελόνα ἀπὸ 2π (3 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας
150π καὶ ἀφ'οὗ πλέξετε 8 ἐ-
κατ. λάστιχο 2+2π συνεχίσετε
ἴσια μὲ ζέρσευ. Ὄταν τὸ πλε-
κτό σας ἔχη γενικὸ μᾶκρος 40
ἐκατ. σχηματίσετε τὸ ντεκολτέ
χωρίζοντας τοὺς πόντους τοῦ
πλεκτοῦ στὴ μέση. Πλέξετε κά-
θε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντι-
κρουστὰ. Πρὸς τὴ μεριά τοῦ ντε-
κολτέ θὰ κλείνετε ἀπὸ 1π κάθε
6η βελόνα (5 φορές) καὶ κάθε
5η βελόνα (19 φορές). Σὲ γε-
νικὸ μᾶκρος 72 ἐκατ. σχηματί-
σετε τὸν ὦμο κλείνοντας πρὸς
αὐτὴ τὴ μεριά κάθε 2η βελόνα
ἀπὸ 5π (6 φορές) καὶ 4π (4
φόρες).

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες 62π καὶ
πλέξετε 8 ἐκατ. δηλ. 28 βελό-
νες λάστιχο 2+2π. Συνεχίσετε
μὲ ζέρσευ ὅςθ' ὅπου ἔχετε γενι-
κὸ μᾶκρος 8 ἐκατ. Ἀπὸ τὸ ση-
μεῖο αὐτὸ προσθέσετε ἀπὸ 1π
κάθε 3η βελόνα (6 φορές) καὶ
κάθε 4η βελόνα (30 φορές). Θὰ
ἔχετε 136π. Ὄταν τὸ μανίκι
θὰ ἔχη γενικὸ μᾶκρος 50 ἐκατ.
σχηματίσετε τὸ στρογγύλεμα
κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες
κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (2
φόρες), 4π (2 φορές), 3π (2
φόρες) καὶ 13π. Τὸς ὑπόλοι-
πους 24π κλείνετε σὲ 1 φορά.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΣΑΣ

Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι
ὁμοίως.

ΛΩΡΙΔΑ ΤΟΥ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε στὶς βελόνες σας
248π καὶ πλέξετε λάστιχο 2+
2π. Γιὰ νὰ σχηματίσετε τὴ μύ-
τη πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τοὺς με-
σαίους 2 καλοὺς πόντους θὰ
πλέκετε σὲ κάθε βελόνα 2π μα-
ζί. Ὄταν θὰ ἔχετε πλέξει 4,5
ἐκατ. δηλ. 15 βελόνες, κλείσε-
τε ὅλους τοὺς πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀ-
πὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο
πανί, χωρὶς νὰ πατήσετε τὰ
λάστιχα. Ράψτε τὶς πλαγιῖνες
ραφές καὶ τὶς ραφές τῶν ὤμων
καὶ τῶν μανικιών. Ἐνώσετε τὰ
μανίκια. Ράψτε τὴ λωρίδα στὸ
ντεκολτέ φροντίζοντας νὰ ἔλθῃ
ἡ μύτη στὸ μέσον τοῦ ἐμπρός.

2. ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμ. μαλλι
σπῆρ σὲ χρῶμα ἄσπρο - ἰδου-
άρ. Βελόνες Νο 2½. Ἐνα φερ-
μουάρ 14 ἐκατ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:

1η βελόνα: καλὴ. 2η βελόνα
καὶ ὅλες οἱ ζυγές βελόνες: πλέ-
ξετε τοὺς πόντους ὅπως σὰς
παρουσιάζονται 3η βελόνα: *
2π καλὴ, 4π ἀνάποδη. Συ-
νεχίσετε ἀπὸ *. 5η βελόνα: ὅπως
ἡ 3η βελόνα. 7η βελόνα: καλὴ,
9η βελόνα: * 3π ἀνάποδη, 2π
καλὴ, 1π ἀνάποδη. Συνεχίσετε
ἀπὸ *. 11η βελόνα: ὅπως ἡ 9η
βελόνα. Ἐπαναλάβετε συνεχῶς
ἀπὸ τὴν 1η ἕως τὴ 12η βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἓνα τετράγω-
νο 10 ἐκατ. πλέξετε 30π ἐπὶ
40 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας
144π καὶ πλέξετε μὲ τὸν τρό-

πο ποὺ σὰς ὡδήγησαμε. Καὶ
στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κλεί-
νετε ἀπὸ 1π κάθε 13η βελόνα
(3 φορές) καὶ κάθε 4η βελόνα
(3 φορές). Θὰ σὰς μείνουν
132π. Πλέξετε ἴσια ὅςθ' ὅπου ἔ-
χετε γενικὸ μᾶκρος 15 ἐκατ.
καὶ κατόπιν προσθέσετε ἀπὸ
1π κάθε 6η βελόνα (12 φο-
ρές). Θὰ ἔχετε 156π. Ὄταν
τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη γενικὸ
μᾶκρος 35 ἐκατ. σχηματίσετε
τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ
στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε
2η βελόνα ἀπὸ 3π (2 φορές),
2π (2 φορές) καὶ 1π (5 φο-
ρές). Θὰ σὰς μείνουν 126π.
Πλέξετε κατόπιν ἴσια καὶ σὲ
γενικὸ μᾶκρος 47 ἐκατ. καὶ κα-
τόπιν κάθε 5η βελόνα προσθέ-
σετε ἀπὸ 1π (6 φορές). Θὰ ἔ-
χετε 138π. Ὄταν τὸ πλεκτό
σας θὰ ἔχη γενικὸ μᾶκρος 55
ἐκατ. σχηματίσετε τοὺς ὤμους
κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες
κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 8π (3 φο-
ρές), 7π (3 φορές), 1π (3
φόρες) καὶ τοὺς ὑπόλοιπους
42π σὲ 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Τὸ ἐμπρὸς καὶ τὸ πίσω δὲν
ἔχουν καμμία διαφορὰ γι' αὐτὸ
θὰ τὰ πλέξετε καὶ τὰ δυὸ μὲ
τὸν ἴδιον τρόπο.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες σας
54π καὶ πλέξετε ὅπως σὰς ὡ-
δήγησαμε. Καὶ στὶς 2 ἄκρες
τοῦ μανικιοῦ προσθέσετε κάθε
5η βελόνα ἀπὸ 1π (33 φο-
ρές). Θὰ ἔχετε 120π. Ὄταν
τὸ μανίκι θὰ ἔχη γενικὸ μᾶκρος
43 ἐκατ. σχηματίσετε τὸ
στρογγύλεμα κλείνοντας καὶ
στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα
ἀπὸ 2π (5 φορές), 1π (10 φο-
ρές), 2π (5 φορές), 4π (5 φο-
ρές) καὶ τοὺς ὑπόλοιπους 20π
σὲ 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀ-
πὸ τὴν ἀνάποδη προσεκτικὰ μὲ
νωπὸ πανί. Ράψτε τὶς πλαγι-
νὲς ραφές καὶ τὸ δεξιὸν ὦμο.
Τὸν ἀριστερὸ ὦμο κλείσετε ἐ-
τσι, ὥστε νὰ ἀφήσετε ἓνα ἀ-
νοιγμα 14 ἐκατ. Ράψτε τὶς
ραφές τῶν μανικιών καὶ ἐνώσε-
τε τὰ μανίκια. Κάνετε στὸ ἀ-
νοιγμα τοῦ ὦμου μιὰ σειρά μὲ
τὸ βελονάκι καὶ ράψτε τὸ φερ-
μουάρ. Χ. Κ.

ΤΟ ΠΙΑΝΟ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

ΣΤΗ Βόννη ἡ κατοικία τοῦ
Μπετόβεν ἔχει μετατραπῇ
σὲ ἀναμνηστικὸ μουσεῖο. Ἐκεῖ
μέσα σ' ἓνα ἀπὸ τὰ δωμάτια
δρίσκεται προστατευμένο ἀπὸ
κάθε περιέργου χέρι, τὸ πιάνο,
ὅπου ὁ μεγάλος μουσουργὸς
εἶνε συνθέσει τὰ περισσότερα
ἀπὸ τ' ἀθάνατα ἔργα του. Μιὰ
μέρα, λοιπόν, μαζί μὲ ἄλλους
περιηγητὰς, πλησίασε τὸ ιστο-
ρικὸ πιάνο μιὰ Ἀμερικανίδα
καὶ τὸ θαύμαζε. Κατόπιν πλη-
σίασε τὸν φύλακα καὶ τοῦ ὑ-
ποσχέθηκε ἓνα γερὸ φιλοδώρη-
μα γιὰ νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ
παίξῃ λιγάκι σ' αὐτό.
Ἡ ἄδεια, λοιπόν, τῆς δόθη-
κε καὶ ἡ Ἀμερικανίδα κάθησε
στὸ πιάνο κι' ἔπαιξε μερικές
νότες ἀπὸ τὴ «Σονάτα» στὸ
σεληνόφωρο.

Φεύγοντας κατόπιν ρώτησε
τὸν φύλακα:

— Θαρρῶ πὼς ὅλοι οἱ με-
γάλοι πιανίστες ποὺ πέρασαν
ἀπὸ ἐδῶ θὰ ἔπαιξαν σ' αὐτὸ
τὸ πιάνο...

— Ὅχι, κυρία μου, τῆς ἀ-
πάντησε ὁ φύλακας. Ὄταν ὁ
Παντέρφωσκ πέρασε ἀπὸ ἐδῶ,
εἶπε πὼς ἦταν ἀνάξιος νὰ τὸ
ἀγγίξῃ!..

ΖΕΣΤΑ ΡΟΥΧΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κα-
λοκαιρίου ἔρχεται ὁ χειμῶ-
νας μὲ τὰ κρύα, τὶς ἐπιδη-
μίες, τὰ σχολικὰ βασάνια. Ἐ-
τοιμάστε τὰ παιδιὰ σας νὰ
τὰ ἀντιμετωπίσουν ὅλα αὐτὰ
ἀντα. Σὰς δίνουμε μερικά
σχέδια γιὰ νάχη ἡ γκαρντα-
ρμποὰ τους τὴν ἀπαραίτητη
ποικιλία σὲ εἶδη ρουχισμοῦ.

- 1 Μιὰ φούστα πλισέ μὲ ζώνη
ποὺ κατεβαίνει σὲ μὴνι στὴ
μπροστινὴ φορδεῖα πιέται κι'
ἓνα μπλουζάκι μὲ ἀμπισεμάν
στρογγυλὸ καὶ φουσκωτὰ μα-
νικίακι.
- 2 Φορεματάκι ἀπὸ βελούδο
κοτλέ. Ἡ φούστα εἶναι μὲ
σοῦρες καὶ τσέπες ἀπλῆς.
Ἡ μίτης χαμηλὸς μὲ ὀριζόν-
τιες ρίγες. Γιακοδακί ἄσπρο.
- 3 Κοστούμακι ἀπὸ τὸ ἴδιο
βελούδο γιὰ ἀγοράκι. Ἡ μα-
ρινιέρ εἶναι ριχτὴ κι' ἔχει
σχιστὲς τσέπες, κουμπώνει
δὲ ὡς τὸ λαιμό.
- 4 Φορεματάκι ἀπὸ φανέλλα ἢ
ἄλλο μᾶλλινο σοῦπλ ὕφασμα.
Τὸ κορσὰζ εἶναι κρουαζὲ μὲ διπλὸ κουμ-
πωμα κι' ἔχει δυὸ ντεκούπ ποὺ σχηματί-
ζουν τσέπες. Ἡ φούστα μὲ διπλὲς πιέτες.
- 5 Ντὲ πιές ἀπὸ φανέλλα μὲ φούστα ὅλο
πιέτες. Τὸ ἐμπρὸς τῆς μαρινιέρ ἔχει κρυ-
φὸ κουμπωμὰ καὶ μιὰ πᾶτ χαμηλὰ ποὺ
σχηματίζει τσέπες.
- 6 Φορεματάκι σεμιζιέ ἀπὸ φανταζὶ μᾶλ-
λινο. Ἐχει ἓνα ἀμπισεμάν στὸ κορσὰζ,
ἀπὸ ὅπου ξεκινοῦν πιέτες οἱ ὁποῖες ἀνοι-
γουν στὴ φούστα. Μανσέτες καὶ γιακα-
δάκι ἀπὸ λευκὸ πικέ.
- 7 Φορεματάκι ἀπὸ λεπτὸ μᾶλλινο. Ἐχει
γιακά ἀν φόρμ ὁ ὁποῖος συνεχίζεται σὲ
μιὰ πᾶτ γιὰ τὸ κουμπωμὰ καὶ περὶ ὁ κάτω
ἀπὸ μιὰ ἄλλη μικρὴ πᾶτ ψηλὰ καὶ τὴ
ζώνη στὴ μέση.
- 8 Κομψὸ παλτὸ. Τὰ δυὸ μπροστινὰ φύλλα
παστελεῖνται στὰ πλάγια σὲ τσέπες.

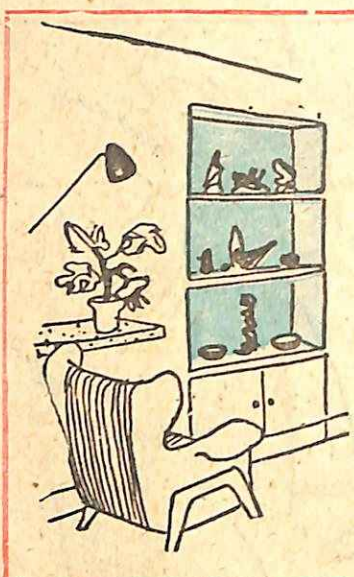
ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΟΥΝ ΣΤΗ ΔΥΣΚΟΛΗ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟ ΚΑΙΡΩ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΕΡΕΥΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ, ΔΗΛΑΔΗ ΑΛΛΟΙ ΑΠΟΚΛΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΠΩΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ «ΤΑΣΙΣ» ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΣΤΗΝ ΤΟΛΜΗΡΗ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ, Σ' ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΟΛΟΙ: «ΟΤΙ Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Ο ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝΤΟΝΟ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΠΟΥ ΝΑ ΤΟΝ ΓΟΛΗΝΕΥΗ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥ ΚΑΛΜΑΡΗ ΤΑ ΝΕΥΡΑ. «ΕΝΑ ΔΕ ΜΟΡΦΟ ΧΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ, ΜΙΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ, ΕΝΑ ΚΟΜΨΟ ΜΠΙΜΠΕΛΟ Κ.Λ.Π. ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΑΛΥΨΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΕΔΩ ΜΕΡΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ, ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΣΕ ΟΤΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ.

Ο ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΟΥΝ ΣΤΗ ΔΥΣΚΟΛΗ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟ ΚΑΙΡΩ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΕΡΕΥΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ, ΔΗΛΑΔΗ ΑΛΛΟΙ ΑΠΟΚΛΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΠΩΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ «ΤΑΣΙΣ» ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΣΤΗΝ ΤΟΛΜΗΡΗ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ, Σ' ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΟΛΟΙ: «ΟΤΙ Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Ο ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝΤΟΝΟ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΠΟΥ ΝΑ ΤΟΝ ΓΟΛΗΝΕΥΗ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥ ΚΑΛΜΑΡΗ ΤΑ ΝΕΥΡΑ. «ΕΝΑ ΔΕ ΜΟΡΦΟ ΧΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ, ΜΙΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ, ΕΝΑ ΚΟΜΨΟ ΜΠΙΜΠΕΛΟ Κ.Λ.Π. ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΑΛΥΨΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΕΔΩ ΜΕΡΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ, ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΣΕ ΟΤΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ.

Ι περισσότερες μας ζούμε σε σπίτια που τα δρῆκαίε χτισμένα και φυσικά κανένα δε θα μπορέ να μας εξυπηρετή απόλυτα. Οι πολυκατοικίες χτίζονται με βάση το πώς θα εξοικονομηθεί χώρος για περισσότερα διαμερίσματα και όχι τί δε-κουράζει τους ανθρώπους. Η μεγάλη οικονομία χώρου γεννά διάφορες δυσκολίες στη ζωή κάθε μίας οικογένειας που κατοικεί εκεί. Παράθυρα ά-νισα σε μέγεθος, κακο-τοποθετημένα, δωμάτια στενόμακρα, ταβάνια πολ-λύ χαμηλά, βορεινά δω-μάτια κακο φωτισμέ να. Στά παλιά πάλι σπίτια έχουμε ύψηλα παράθυρα, πανύψηλα ταβάνια, πολ-λές πόρτες, δυ σκο λίες, στη θέρμαν-σι, κ α κ ή διαίρεσι. Ας προσπαθήσωμε να διορθώσωμε τα μειονεκτή-ματα αυτά. Έτσι θα το κά-νουμε πιο βολικό και θα του δώσωμε σύγχρονη εμφάνισι.

Τα χρώματα στους τοίχους «διαφοροποιούν» το χώρο των δωματίων

● Ένα στενόμακρο δωμάτιο φαίνεται πλατύτερο αν δάλου-με στον τοίχο του βάθους έ-να μεγάλο, το μεγαλύτερο ά-πο τα έπιπλά του. Η αν δά-ψουμε τον τοίχον αυτόν με έ-να χρώμα ζεστό — κόκ-κινο, κίτρινο, πορτοκαλί. Αυ-τό το χρώμα θα «φέρη» τον τοίχο προς τα έμπρός και το δωμάτιο θα δείξη κανονικώτε-ρο. ● Ας σημειωθί ότι οι τοίχοι των δωματίων έπιτρέ-πεται να έχουν δύο ή τρία δι-άφορα χρώματα ή δύο - τρεις άποχρώσεις του ίδιου χρώμα-τος. ● Ένα δωμάτιο πολύ μικρό γίνεται, φαίνεται ήθελα να είπω, μεγαλύτερο με ψ υ χ ρ ό χρώμα: μπλέ, πράσινο, λευ-κό, γκρι άνοιχτό. Μονόχρω-μες κουρτίνες ή μόνο στόρια.

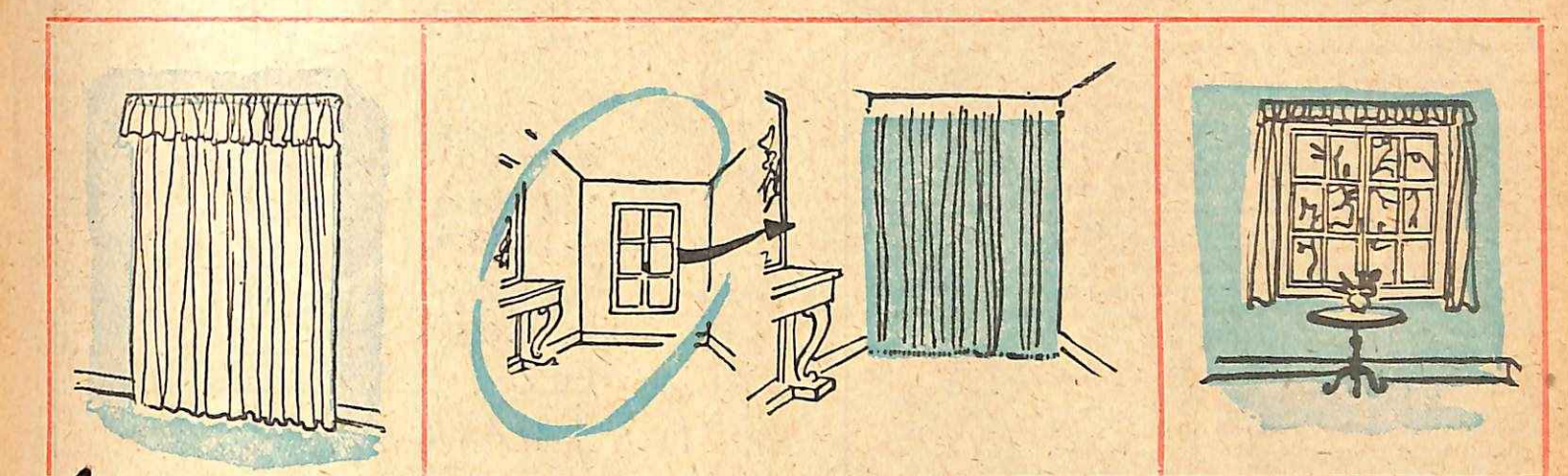
κουφώματα στο ίδιο χρώ-μα με τους τοίχους, έπι-πλα έλαφρά και εύθυ-γραμμο. Το μέσον της κάμαρας πρέπει να μένη τελείως άδειο.

● Ένα πολύ μεγάλο δω-μάτιο χρειάζεται ζεστά χρώματα (κόκκινο, κι-τρινο, πορτοκαλί). Αν βάλετε χαρτί ταπετσαρί-ας διαλέξετέ το με με-γάλα σχέδια ή οριζόν-τιες χοντρές γραμμές. Τα κουφώματα θα δα-φούν σε σκουρόπα χρώ-ματα. Πολλά μικρότερα, χαλιά σε χρώματα και σχέδια ζωηρά, ποτέ ένα μεγάλο. Τοποθετήσι των έπιπλων σε μικρές άραι-ές ομάδες..

● Ένας μακρύς τοίχος κόβεται με μονόχρωμες κουρτίνες που θα κρεμά-σωμε στο μέσον του. Η με χαρτί ταπετσα-ρίας με γραμμές κατακό-ρυφες και που θα είναι άνισες σε πάχος.

Η σωστή τοποθέτησι των έπιπλων κάνει ώστε να κερδίζουμε χώρο

● Αν δεν έχουμε άρκετό χώρο για την το-ποθέτησι των έπιπλων μας, δάζουμε δυο κομμάτια μαζί, πλάτη με πλάτη, στη μέ-ση του δωματίου π.χ. γραφείο και μικρό κομό. Η δάζουμε τον καναπέ γωνία στο τζάκι ή τη σόμπα (είκ. 1). ● Σε μια μικρή τραπέζια, το τραπέζι θα μπη όχι στη μέση αλλά σύρριζα στον τοίχο. Αν μπορήτε άφαιρέσετε την πόρ-τα που ένώνει το χώλ με την τραπέζια και δγάλετε δυο καρέκλες στο χώλ (είκ. 2) ● Όταν έχετε περισσότερα μικρά δωμα-τια, άνοίξετε πόρτες ανάμεσα τους, χα-ρίς κουφώματα θέβαια και ένώστετέ τα. Αν το διαμέρισμα είναι έννοικιασμένο ή άζητήσετε πρώτα την άδεια του ίδιοκτήτη. Τα έξοδα φυσικά και ή φασαρία θα είναι εις βάρος σας. ● Ένα μικρό χώλ φαίνεται άλλοιιώτικο αν κρεμάσωμε στους δυο τουλάχιστον τοί-χους του καθρέφτες. Τα έλάχιστα έπιπλα που θα δάλετε να είναι μικρά και να μην είναι βαρειά έπάνω στο πάτωμα. Προτι-μήσετε γι' αυτό το λόγο μια λεπτή κου-σόλα, ένα κρεμαστό ποστ - μαντό, μιάν άνάλαφρη σε σχέδιο καρεκλίτσα. ● Αν ένας τοίχος βγαίνει με γωνία ίσο-ροπίσετε την άνωμαλία δάζοντας άκριδώς

άπέαντί του ένα λεπτό και ύψηλό έπιπλο, π.χ. μιάν έταξέρα με πρασινάδες (είκ. 3).

Οι πόρτες δημιουργούν προβλήματα που μπορούν, όμως, να λυθούν

● Οι πολλές πόρτες, συνήθως δυσκολεύουν τη ζωή του σπιτιού, τρίζουν, άνοίγουν ή μιά έπάνω στην άλλη. Αν έχετε δυο πόρ-τες που άνοίγοντας έμποδίζει ή μια την άλλη, κάνετε την μιά συρτή. Θα έχετε ό-μως ύπ' όψη: α) ότι ή συρτή πόρτα χρειάζεται άρκε-τόν τοίχο και άπό τις δυο μεριές για να κρύβετα μέσα. β) τοίχο διπλό, το χτίσιμο του όποιου θα φάη 20—35 πόντους άπό το έμβαδόν του δωματίου και γ) ότι ή συρτή πόρτα κοστίζει, διπλά άπό την άπλη. ● Όταν μιά πόρτα δεν πρόκειται να άνοι-ξη ποτέ, τότε χρησιμοποίηστε το κενό της γιά να δάλετε μιά έταξέρα ή μιά δι-βλιοθήκη. ● Μπορείτε άκόμα να δάψετε το κούφωμα σε ζωηρό χρώμα και να δάλετε κρυφό φω-τισμό. Ένα μικρό ντουλαπάκι στο κάτω μέρος γιά μπόρ; ένα άγαλμα και μιά πα-λυζό α θα σας χαρίσουν μιά δική σας, άτομική γωνία (είκ. 4). ● Αν το πίσω μέ-ρος της πόρτας είναι διάδρομος μην κάνε-τε τίποτα. Αν είναι δωμάτιο προσαρμο-σθήτε άνάλογα με τις άνάγκες του δωμα-τίου αυτού. ● Μιά ξύλινη πόρτα ένώνει ένα δωμάτιο κανονικά φωτισμένο και ένα δωμάτιο σκο-τεινό. Βάλετε σε όλόκληρη την πόρτα αυ-τή τζάμια διαμαντέ ή τουλάχιστον στο έ-πάνω μέρος της. ● Το χαμηλό ταβάνι, θα τραβηχτή έπάνω αν το δάψετε κατάλευκο, ένώ τα κουφώ-ματα θα δαφούν στο χρώμα του τοίχου. Οι κουρτίνες θα κρεμαστούν σύρριζα στο ταβάνι, το χαλί θα διαλεχτή σε χρώματα άνοιχτά. Το χαρτί της ταπετσαρίας θα έ-χη κατακόρυφες στενές ρίγες, τα έπιπλα θα είναι χαμηλά.

Η τακτοποίησι των παραθύρων με στόρια και κουρτίνες

Τα παράθυρα σας δίνουν κι' αυτά πολ-λά προβλήματα: ● Αν είναι βαλμένα πολύ ψηλά ή είναι πολύ μεγάλα φωτίζουν πάρα πολύ και ά-σχημα. Βάλετε σε διπλή βέργα ένα βολάν άρκετά φαρδύ, ώστε να κόβη το πολύ φώα και όταν έχουν τραβηχτή οι κουρτίνες (είκ. 5). ● Παράθυρο σε στενό τοίχο, τον δείχνει άκόμα στενώτερο. Βάλετε μιά βέργα άπό τον ένα ως τον άλλον τοίχο και κρεμάσετε κουρτίνα (είκ. 6). ● Αν σε ένα ξωκτίριο ύπάρχει παραθύ-ρο, άλλο μικρό και άλλο μεγάλο, δάλετε

βέργες και κουρτίνες στο ίδιο πάντα πλά-τος και ύψος.

● Αν ένα παράθυρο είναι κομμένο κοντή-τερο άπό τα άλλα δάλετε κάτω άπό την κορνίζα του μιά έταξέρα στο ίδιο άκρι-δώς πλάτος. ● Παράθυρο που βλέπει σε φωταγωγό στε-νό ή σε άφωτη αύλη, πρέπει να σκεπαστή. Βάλετε του ένα θαμπό τζάμι, κρυφό φωτι-σμό κάτω άπό την κουρτίνα, μιά γλάστρα με περικεκλάδα άπ' έξω, ή ένα καλό ά-ναρροητικό μέσα στο δωμάτιο (είκ. 7). ● Στα παλιά σπίτια οι χοντροί τοίχοι έ-κοβαν το φώα των παραθύρων. Βάψετε τα λευκά, δάλετε μόνο στόρια. Αν λόγοι δια-κοσμητικοί σας άναγκάζουν να δάλετε κουρτίνες, δάλετε τις στον τοίχο (είκ. 8).

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ

Θα πρέπει να πούμε δυο λόγια γιά τα μοντέρνα έπιπλα. Όποιος ήθελε να άγο-ράσει έπιπλα, έδω και 15 χρόνια, είχε να διαλέξη άνάμεσα άπό τα παλαιά γνωστά στύλ «Λουί ΧΥ», «Λουί ΧΥΙ», «Άμπρι», «Ρεναϊσάνας», «Άγγλαί», ή να πάρη άπό τότε τα θεωρούμενα «ύπερμοντέρνα» έπι-πλα. Τα πρώτα ήσαν πράγματι ωραία, άλλα βαρειά, όγκώδη, άκριβά, χρειάζονταν πολλές άκριδές κουρτίνες, πράγμα που δυσκόλενε κάποτε τον προϋπολογισμό του άγοραστή. Τα μοντέρνα ήσαν άπλά, έλα-φρά, πρόσχαρα, χωρίς μεγάλες αξιώσεις άλλα άβολα, έένα στο μάτι και δημιου-ργούσαν έντύπωσι κάτι σα νοσοκομείο ή σαν καλό κομμωτήριο μάλλον, παρά σαν σπίτι.

Στην έποχή μας όμως το «σύγχρονο έ-πιπλο» έφθασε σε πραγματική όμορφιά. Οι ύπερβολές χάθηκαν και κρατήθηκαν μόνο τα προσόντα του. Συνδυάζει πια την άνεσι και την άρχοντιά του σαλοού με το πρόσχαρο του συγχρονισμένου, τις μα-λακές καμπύλες με τα ξεκούραστα χρώ-ματα που ταιριάζουν τόσο σε ένα σπίτι του καιρού μας.

Τέσσερα είναι τα μεγάλα ρεύματα στη διαμόρφωσι των σύγχρονων ρυθμών στην έπιπλώσι. Ιταλικό, σκανδιναβικό, άνατο-λίτικο ή μάλλον άσιατικό και οι μαλακές και ήμερες ποικιλίες του ρυθμού των τελευταίων χρόνων.

● Ένα μαύρο χαλί με χρυσοκίτρινα σχέ-δια, έπιπλα κλασσικού ρυθμού άλλα σε μικρότερο, χαμηλό μέγεθος με άπλούστε-ρες γραμμές, ένα ρωμαϊκό κεφάλι άγάλ-ματος, ένας βενετσιάνικος καθρέφτης, δί-νουν τον Ιταλικό τόνο σε μιά γωνία του λίβινγκ - ρούμ, όπου ύπάρχει μιά διβλιοθή-κη - ράφια άπό ευδιάσπτο κυπαρισσόξυλο που τόσο πολύ φυτρώνει στην Ιταλία. ● Τα χαμηλά μαονένια έπιπλα, λουστρα-ρισμένα πάντα με το χέρι (με γοισάλακα και ποτέ βερνίκι που τά προστυχεύει) έ-

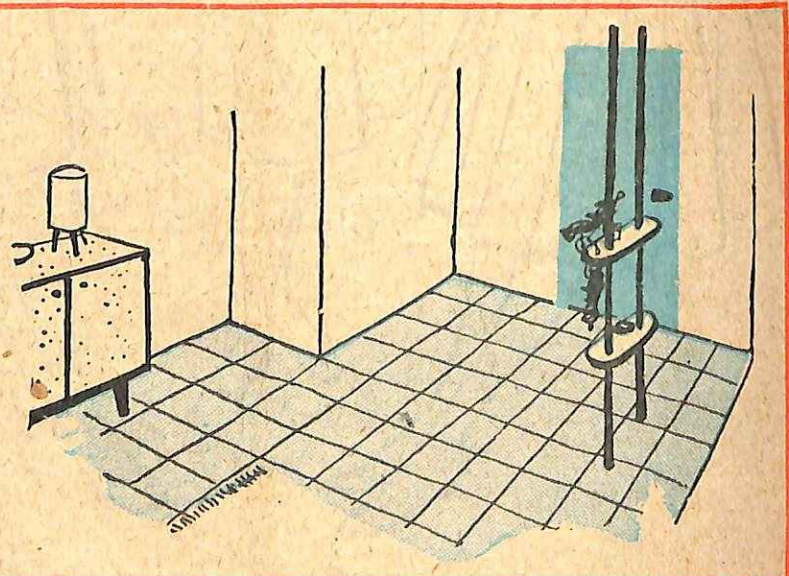
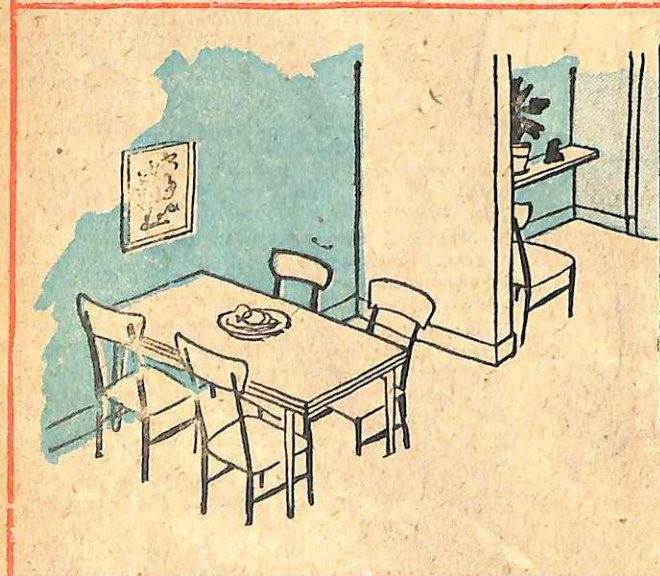
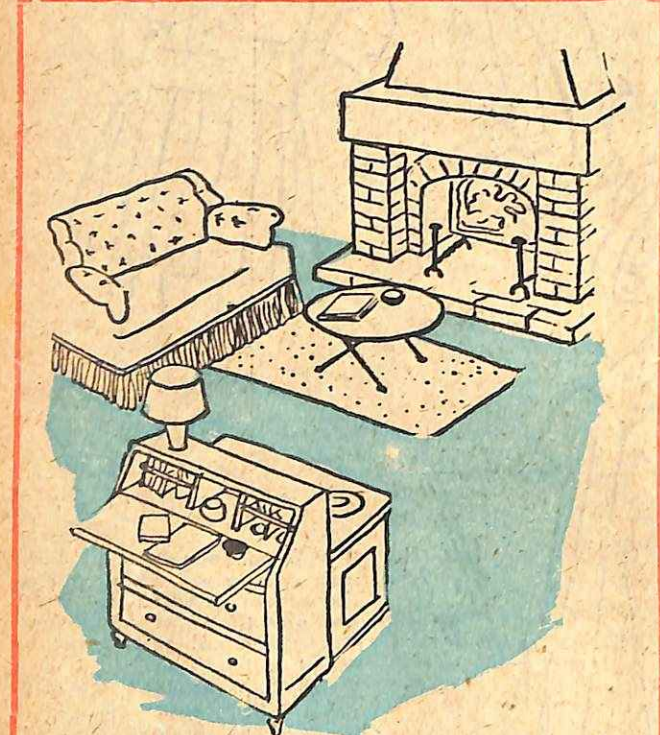
χουν λεπτά τورνευτά ποδάρια. Μονόχρωμη ταπετσαρία μόν - μπλέ γιά τον καναπέ, μπές γιά την πολυθρόνα, ένα μονόχρωμο ύφαντό γκοϊζογάλαζο χαλί και πορσελά-νες σε χωριάτικο σχέδιο, καρέκλες με ψά-θα στην πλάτη και ύφασμα ταπετσαρισμέ-νο στο καθίσμα μόν - μπλέ και αυτές, ό-λα αυτά συνθέτουν σκανδιναβική άτμό-σφαιρα. Οι τοίχοι είναι βαμμένοι σε δυο χρώματα, γκρι - μπές και γκρι - μπλέ, ίσως γιά να θυμίζουν τις σκανδιναβικές θάλασσες, το νορβηγικά φιόρδ.

● Χαμηλά τραπέζια, κοντά στο πάτωμα σχεδόν, παραβάν λακκ με ζωγραφίες άπό χρυσάφι, θυμίζουν άμέσως «Άσια». Τα έπι-πλα τοποθετημένα σε μικρά γκρουπ «δέ-νουν» έν τούτοις, σε ένα άρμονικό σύνολο. Βαθός καναπές, μπές - ροζ με βελουδένια πράσινα μαξιλάρια, δυο μικρά τετράγωνα τραπέζια - ταμπουρέ, δάζα πράσινα και γαλάζια και άλογα άπό πορσελάνη κάτω άπό ένα πελώριο σχετικό «μπρούλ - παρ-φέν», σάς καλούν στη σιωπηλή έκστασι της άνατολίτικης μαγεσίας.

● Και τα σύγχρονα έπιπλα εξακολουθούν να είναι χαμηλά. Ευθύγραμμο, άλλα με ήμερες καμπυλωτές γραμμές. Ένα χαλί μονόχρωμο σε χρώμα μαρμαρένου τριαντά-φυλλου, καναπέδες μαστίκ (χρώμα της μαστίχας δηλαδή) και ρόζ - μόν άχινό, φυ-στική άνοιχτό γιά τις καρέκλες, μιά κι-τρινη πολυθρόνα, όλα αυτά πλαισιώνουν έπιπλα άπό μαύρο έξλο.

Ένας μοντέρνος πίνακας κρέμεται στον κοραλί τοίχο, ένα άνοιχτό σκάκι και ένα παλαιό δάξο στολίζουν το τραπέζι.

Διάφορα σύνολα, διάφορα αισθητικά ά-ποτελέσματα. Σείς τάρρα, μετρώντας ήρε-μα τί άκριδώς έχετε άπό όλα αυτά ή μάλ-λον άπό αυτά που έχετε τί προσαρμόζεται σ' αυτά που είδατε, θα άποφασίσετε αν θα δώσετε στο λίβινγκ - ρούμ σας τί μιά ή την άλλη άτμόσφαιρα Ε. Π

Η νοοτροπία του τζίτζικα

ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ κατέβηκε απ' τις γύρω βουνοκορφές, γλύστροσε από τα κοντινά δάση, έγινε παγωμένη ριπή, χύθηκε στους δρόμους της 'Αθήνας, —κι' όλα, τα πάντα, άλλαξαν όψη και φορεσιά. Οι διτρίνες των μαγαζιών διακοσμήθηκαν επειγόντως φθινοπωρινά, οι κρυσταλλένιες πόρτες έκλεισαν, τα χειμωνιάτικα θεάματα άνοιξαν κι' οι άνθρωποι, πιά σοβαροί, μακριά απ' τις τρέλλες του καλοκαιριού, με ύφος σοβαρολογής και μετανοίας, προχωρούν διαστικά το δρόμο τους. 'Η Γυναίκα, πολύ νέα, εξαιρετικά έλκυστική μέσα στο μαύρο τα-γεράκι της, με τσαχπίνικο μουτράκι, κάπως ξαφνιασμένο, κάπως μισοπαγωμένο από τις ξαφνικές ψυχρές, έχει κοντοσταθεί σε μία διτρίνα. Κι' ο 'Αντρας, που την «κόβει» με το μάτι από μακριά, απλώνει τις ποδιές και, γελαστός κι' έγκάρδιος, όλος διαχύσεις και φιλικότητες την πλησιάζει και, αντί γι' άλλη είδοποίησι, της τραβάει ένα γρήγορο, πεταχτό τσίμ-πημα στο σβεράκι, ενώ ταυτόχρονα ξεσπάει σε δυνατά γέλια.

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Γεια χαρά! Δε στάλεγα το καλοκαίρι; Που θα μου πές; Πριν χειμω-νιάση, κάπου, σε κάποιο δρό-μο της 'Αθήνας, θα σε τρα-κάρω! (νέα γέλια) «Οπερ και εγένετο!» (την κυττάζει ξαφνι-σμένος, καθώς τρέβει με δυ-σαρεστημένο μουτράκι το σβεράκι της). Μου φαίνεται πως δεν χαρήκατε και πολύ, που με ξαναείδετε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τρίβοντας πάντα το σβεράκι).—Χάρη-κα, πως δεν χάρηκα! 'Εκείνο για το οποίο δεν είχα λόγους να χαρώ, ήταν το έγκαρδιο τσίμπημά σου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άνησυχ).—Δεν πιστεύω να πόνεσες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (στενοχωρη-μένη).—Δεν πρόκειται γι' αυτό, αλλά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σά να κατα-λαβαίνει).—'Εννοείς, μήπως, πως η χειρονομία μου «επι-είχε» υπερβολική οικειότητα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δεν απαντά-ει, αλλά με τη φευγαλέα γκρι-νάτσα της, με το αμύχανο χα-μόγελο της φωνάζει: «ναί!»)

Ο ΑΝΤΡΑΣ (εκπληκτός).—Σου ζητώ συγγνώμη, αλλά...δεν το περίμενα! (με κά-ποιαν αμηχανία). Βέβαια, η «νοορμία» μας δεν είναι πα-λιά, ένα καλοκαίρι δάσταζε, όσο κι' οι διακοπές μας στο υψί, αλλά στο διάστημα αυ-τό, συνδεθήκαμε τόσο στενά, που... (σταματάει απότομα).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τον ενθαρ-ρύνει).—Συνέχισε... Μίλα!

Πες τι έχεις να πής...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με μικρό χα-μόγελο).—Έξω γώ; «Ετσι, όπως σε βλέπω τώρα, φοβά-μαι πως πρέπει να δαλώ... σμάκιν, για να σου μιλήσω!»

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Όχι δά! Πες όσα έχεις να πής!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φόρα).—'Ε, νά! Γνωριστήκαμε στο υψί, τρέξαμε, σκαρφαλώσαμε μαζί στους βράχους, παραβή-καμε στο καλντερί, σιγωπήθη-καμε πλάι πλάι στην άμμο, είπαμε ένα σωρό πράγματα...

...από ψήφια, προσμένοντας α-δίκως να τσιμπήση κάποιο ψίψι το άγκιτσί μας. 'Ε-πειτα... (μικρός διαταγμός).

...έπειτα... (νέος διαταγμός). 'Επειτα... (με ξαφνικό κου-σύνιο) ήταν και μερικά θρά-βια, πιά σίθηνατικά, πιά γε-μάτα με φεγγάρι και... με δ-νεύρα! (την κυττάζει στα μά-

τια) Είναι μέσα αυτό; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ήσυχα).—

«Όχι!»

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Τότε; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με το ίδιο ύφος).—Τότε... ήταν, απλού-στατα κάτι που δεν έχει, κάτι που δεν μπορεί να έχει συνέχεια!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παγωμένος, λίγο απ' το φθινόπωρο και περισσότερο από τα λόγια της).—Το πιστεύεις αυτό; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με χαμόγε-λο).—'Αλλιώς δεν θα τά-λεγα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πικαρισμέ-νος).—Τότε, δεν θα πιστεύ-ης τα καλοκαιρινά, που...έπι-σης τα έλεγες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Νοιώω την ειρωνεία σου! 'Όμως, δεν έ-χεις δίκιο! Δεν πρέπει να ξεχνάς, πως το καλοκαίρι ά-σκεψτο πάνω μας μία περίεργη επίδρασι: Μας μεταδίδει μία περίεργη νοοτροπία, —τη νοοτροπία του τζίτζικα! Τα παίρνουμε όλα όπως έρχονται και τα βλέπουμε ρόδινα, ευ-χάριστα, χωρίς εμπόδια, χω-ρίς δυσκολίες. Είναι, βλέπεις, η εύκολη εποχή, η εποχή των μικρών, των ελαχίστων απαι-τήσεων, η εποχή της αμερι-μνησίας, που, γι' αυτό ακρι-βώς, γεννησε κι' εξέθρεψε κι' αντέχει για σύμβολο της το τζίτζικα! 'Ο χειμώνας όμως...

...μικρή διακοπή, φευγαλέα σκέψη και, μετά, αποφασιστι-κά) «Όχι, όχι! Δεν μπορεί να συνεχιστεί η ιστορία εκείνη. Οι απαιτήσεις οι δικές μου είναι μεγάλες, τα εισοδήματα τα δικά σου είναι άσημαντα και, δυστυχώς, η ζωή δεν εί-ναι πάντα...καλοκαίρι!»

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παγωμένος).—'Όστε...

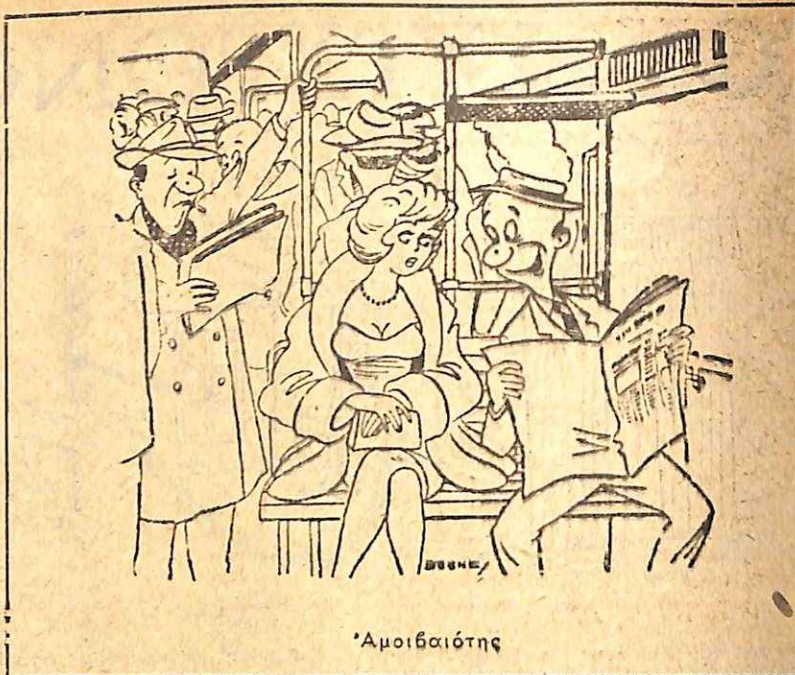
Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με συμπά-θεια).—Μη μου κρατάς κα-κή! Μπορεί να ξηταιρα, που τρεβάσα επίθετες, αλλά... αν μ' έπληγαν στο ερωτορικόιο θά μ' απήλασαν λόγια... πλήρους τζίτζικικής νοοτρο-πίας, —απαράλλαχτα όπως έχουν στα ποινικά την πλήρη συγχυση!

('Ο 'Αντρας δεν μιλάει. Μέσα απ' την απογοητίσι- του, διακρίνει κάποια βάσι, κάποια λογική στα λόγια της Γυναίκας. Κι' όταν μπαίνει Λογική στον 'Ερωτα, τότε πέ-φτει...)

Αύλαία

Ο ΧΟΡΟΣ-Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΤΕΧΝΗΣ-ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟ

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται πόση κίνηση στις διά-φορες σχολές μπαλέτου και γενικά του χορού των 'Αθηνών, ώστε, μπορούμε να πούμε, η Ελλάδα ενδε βελίου σχετικού με την Ιστορία και την εξέλιξη της τέχνης αυτής, ήταν αίσθητή. Περισσότερο μάλιστα για τους μαθητές εκείνους της τέχνης της Τερψιχόρης που δεν είχαν την ευκαιρία να μάθουν έβνες γλώσσες και μαθαίνουν μία τέχνη χωρίς να ξέρουν την Ιστορία και την προέλευσι των θεματισμών της. Το κενό αυτό ήθε να συμπληρώση—και είναι το μοναδικό στην ελληνική γλώσσα—ο γνωστός χορογράφος και δάσκαλος κ. Κώστας Νίκολας με ένα βιβλίο που έββη προί τα τέλη του περασμένου μηνός από το «Διάφω» με τον τίτλο: «Ο Χορός — Η Ιστορία μίας Τέχνης — Το Μπαλέτο».

Αμοιβαίότης

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ...

■ Τι θα κάνετε αν το πρόσωπο που σας συνοδεύει συναντήσει στο δρόμο ένα τρίτο πρόσωπο;

Δυό πρόσωπα περπατούν στο δρόμο. Το ένα σταματάει για ν' ανταλλάξη μερικές λέξεις με ένα φίλο του που συνάντησε τυ-χαία. Το άλλο θα διαλέξη ανά-μεσα σε δυό λύσεις: να σταμα-τήσει επίσης περιμένοντας να γί-νουν οι συστάσεις ή να κάνει με-ρικά βήματα και να περιμένη λί-γο πιο μακριά το τέλος της συ-νομιλίας. 'Εάν δεν αντίληφθη ότι τον ενδιαφέρουν να μείνη, είναι συχνά προτιμότερο ν' απομα-κρυνθώ. 'Ετσι θα δείξη ότι είναι διακριτικός. Βέβαια, κινδυνεύει ν' ακούση: «Μά γιατί φεύγετε; Σταθήτε να σας γνωρίσω τον φί-λο μου...» 'Η βέσι του όμως εί-ναι πολύ πιο γελία αν μείνη ακίνητος κοντά στους δυό συνο-μιλητές χωρίς να τον παρουσιά-ση αυτός που είναι μαζί του, είτε χωρίς να το θέλη, είτε επί-τηδες. 'Αν απομακρυνθώτε λίγο, σπάνια κινδυνεύετε να βρεθώτε σε δύσκολη θέση.

■ Πότε πρέπει να κάνετε παρα-τηρήσεις προς τους άλλους;

Συχνά, είναι κανείς πολύ πιο αυστηρός για τους άλλους παρά για τον εαυτό του. Προτού λοι-πόν κάνετε κριτική ή παρατήρη-σι σε κάποιον, είναι καλύτερα να σκεφθώτε λίγο. 'Αν η παρα-τήρησι είναι δικαιολογημένη, σω-στό είναι να την κάνετε με ευέ-γεια. Μία μικρή παρατήρησι που γίνεται με ευγενικό τρόπο μπο-ρεί να έχη πολύ περισσότερη ά-ξια από μία απότομη παρατή-ρησι. Πάνω απ' όλα, πρέπει να αποφεύγουμε να ταπεινώουμε τον ενδιαφερόμενο. Δεν κάνουν παρατήρησι σε ένα παιδί μπρο-στά στον κόσμο, σε έναν υπηρέ-τη μπροστά στους καλεσμένους σε ένα συγγενή μπροστά σε τρί-τους. Μία παρατήρησι μπορεί να είναι αναγκαία, αλλά δεν πρέπει ποτέ να αποτελεί ευκαιρία για να φέρτε κάποιον σε δύσκολη θέσ.

ή να τον γελοιοποιήσετε. 'Αν φερθήτε διαφορετικά, το πιο κοι-νό έπεισόδιο μπορεί να μετα-βληθώ σε δράμα. 'Ασφαλώς υ-πάρχουν περιπτώσεις που πρέ-πει να κάνετε υπομονή. Δεν εί-ναι κακό πράγμα αυτό, γιατί συμβαίνει καμιά φορά ν' απο-φύγετε έτσι να εκστομώσετε λέ-ξεις άνωφελος ή λέξεις για τις οποίες θα μετανοιώσετε που τις είπατε.

■ Ποιά μενού πρέπει ν' αποφεύ-γονται όταν ο προϋπολογισμός είναι σχετικά περιορισμένος

Κάθε οικοδέσποινα που καλεί φίλους σε γεύμα έχει την αξί-ε-παινη επιθυμία να τους περιποι-ηθώ καλά. Αυτή η καλή σκέψι ό-δηγεί συχνά στη διάπραξι ενός σφάλματος. Το σφάλμα αυτό συ-νίσταται στο να εμφανισθώ φαγη-τά δαπανηρά, αλλά ανεπαρκή σε ποσότητα. Το ίδιο ποσό θα επέ-τρεπε να προσφερθώ ένα γεύμα πιο άπλο, με φαγητά άφθονα και καλομαγειρεμένα. Στην πρῶ-τη περίπτωση, οι καλεσμένοι θα ξεχάσουν γρήγορα τη σύνθε-σι του γεύματος και θα θυμούνται μόνον ότι σηκώθηκαν από ένα τραπέζι πεινοσμένοι. Μπορεί ό-στος να σκεφθώτε: «Το καλό άπλο και άφθονο αυτό γεύμα, θα ευχαριστήση πολλούς, αλλά έ-χουμε καλεσμένους και τους τα-δε που είναι συνηθισμένοι σε πο-λυτελή φαγητά. Τι θα σκεφθούν;» 'Ενας λόγος περισσότερο για να μη δώσετε μία μάχη εκ των προ-τέρων χωμένη. 'Υπάρχουν πολύ μεγάλες πιθανότητες να εκτιμή-σουν περισσότερο άκουη από τους άλλους το καλό άπλο φα-γητό, που δεν έχουν άκριβώς την ευκαιρία να το γεύονται συχνά!

■ 'Αν κάποιος μπορεί να προσφέ-ρη ένα γεύμα ανάλογα με τα μέσα του, αλλά είναι σοβαρή άγένεια να δίνετε μετρημένο στους καλε-σμένους «το φαγητό και το πο-τό» με τη δικαιολογία ότι πρέ-πει να μοιραστώμεν έξη το δαπα-νερύ φαγητό, που κανονικά πρέ-πει να το φάνε τρείς.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΠΕΛΛΑ

■ 'Ανσάμπλ τρουά πιές του Γκυ Λά Ρός, από χονδρό μάλλινο, αλλά πολύ σουπλ ύφασμα. 'Η φούστα από τέσσερα φύλλα με πολλές σουρές. Φοριέ-ται μ' ένα πουλόβερ ζαπωνέ του οποίου τα λάστιχα είναι σε σκουρότερο τόνο. 'Η ζακέτα είναι σε καντριγκάν και κλείνει με μία ζώνη όλο γαζιά.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ

του μωρού

Χρήσιμες οδηγίες για τους γονείς

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ του μωρού πρέπει να έ-χη παράθυρο ανατολικό ή μεσημέρι-νό ή τουλάχιστο δυτικό. 'Ο ήλιος πρέπει να μπαίνει μέσα για πολλήν ώρα. Τα μωρά και τα λουλούδια με τον ήλιο αναπτύσσονται κανονικά, αλλιώς μαρα-ζώνουν και δεν προκόδουν.

'Η θερμοκρασία της κάμαρας του μω-ρού πρέπει να είναι κανονική, γύρω στους 20—22°. Κρεμάστε ένα θερμομέτρο τοί-χου σε ύψος ενός μέτρου από το πάτωμα, εκεί δηλαδή όπου περισσότερο δρίσκειται ξα-πλωμένο το μωρό. 'Ετσι θα παρακολου-θώτε τη θερμοκρασία της κάμαρας, χωρίς να έμπιστευώσε στις αισθήσεις σας. Το «δεν έξωρ έγω άν κανή ζέστη ή κρύο» εί-ναι κακός οδηγός. Σεις και το μωρό δεν έχετε τις ίδιες ανάγκες.

Το μωρό έχει ανάγκη από καθαρό αέ-ρα. 'Η κάμαρα πρέπει να αερίζεται 3—4 φορές την ημέρα. Βγάλτε το μωρό σ' ένα άλλο δωμάτιο, άνοίξετε όλα για ένα ή δυό λεπτά, το ρεύμα που σχηματίσθηκε άνα-νέωσε πιά τον αέρα. 'Αφήστε να περά-σουν λίγα άκόμη λεπτά για να ανέβη η θερμοκρασία πριν φέρετε πάλι το μωρό στη θέση του. 'Αν το παράθυρο του μω-ρού έχη στο επάνω μέρος ένα τζαμνέιο φεγγίτη όπως είχαν τα παλαιά σπίτια κι' όπως βάζουν τώρα στα παράθυρα των νο-σοκομείων, όταν δεν κάνει άφόρητο κρύο, θα πρέπει να τον έχετε λίγο άνοιχτό, ώ-στε ο αέρας να αναανέωται από πάνω, πράγμα που δεν ένοχλεί το μωρό.

Μη φοβάστε τον νυχτερινό αέρα, είναι καθαρότερος από τον αέρα της ημέρας. Κάθε σκόνη και κάθε μικρόδιο έχουν κα-τακαθήσει.

Τοίχοι και πάτωμα θα καθαρισθών πριν μπή το μωρό μέσα. 'Ασβετώστε τον τοί-χο να άπολυμανθώ. Το πάτωμα θα πρέ-πει να πλένεται κι' αυτό, άν όμως έχετε παρ-κέ, θα προσέχετε ιδιαιτέρως να μη σπώ-νετε σκόνη όταν το καθαρίζετε.

Χαλιά και κουρτίνες μαζεύουν σκόνη. Βάλετε μόνο έλαφρά στρώσι και μικρά δαμβακερά χαλιά ή μικρά κιλίμια που θα μπορούτε να τα πάρετε κάθε μέρα έξω και να τα τινάζετε πολύ - πολύ. 'Όταν το μω-ρό θα άρχισή να κάθεται και θα του βά-λετε και το «πάρκο» του, προσέξτε να μη γίνεται ρεύμα στο πάτωμα από τη χαρομάδα της πόρτας.

Τά έπιπλα της κάμαρας του μωρού θα τα βάψετε άπαραιτήτως με λαδομπογιά «ντοκού» για να πλέωνται. Δεν θα βάλε-τε πολυθρόνα ταπετσαρισμένη γιατί γί-νεται φωλιά της σκόνης.

'Απαιραίτητα έπιπλα για την κάμαρα του μωρού είναι το κρεβάτι και μία σιφονιέρα με συρτάρι ή μία παλιά δι-βλιοθήκη με τζάμια, από όπου θα βλέπε-τε με το πρώτο ποιά ρουχαλάκια άπαρ-χουν καθαρά και που δρίσκειται το καθέ-νους. Μία - δυό χαμηλές καρέκλες, ένα μέ-ρος όπου θα άκουμπάτε το μωρό μετά το μπάνιο για να το ντύσετε. Αυτή η δουλειά μπορεί να γίνεται άν άνάγκη και στο κρε-βάτι του μωρού. Πάντως ένα παλιό τρα-πέζι, φρεσκοδαμμένο με λαδομπογιά και σκεπασμένο με ένα πλαστικό κάλυμμα έ-ξυπηρετεί θαυμάσια.

'Ο φωτισμός στο δωμάτιο του μωρού πρέπει να είναι μαλακός και όχι δυνατός. Το φώς να τοποθετηθώ πίσω από το κε-φάλι του παιδιού, όχι έμπροσθ στα μάτια του γιατί το ζαλίζει, το στραβώνει, κυρι-ολεκτικά. 'Ότε και άπό πού έστι το παιδί θα προσπαθώ να το δώ και κινδυ-νεύει να πάθω στραβισμό.

Ε. Π.

"Η ΜΑΡΙ" ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ

Η ΜΗΤΕΡΑ του Σουρή καταγόταν από τη Χίο, ο πατέρας του από το Τσίριγο και ο ίδιος γεννήθηκε στη Σύρα. Κάθε φορά ανέφερε ως πατρίδα του όποια από τις τρεις περιφέρειες του άρασε. Σε καμιά ωστόσο δεν έζησε μόνη, εκτός από ένα διάστημα στη Σύρα, όπου να τελειώσει τις γυμνασιακές του σπουδές. Ούτε όμως κι αυτό το κατάφερε.

Όχι γιατί του έλειπε η εξπανάδα, αλλά γιατί απαντώντας άτυχες του πατέρα του έριξαν την οικογένεια σε οικονομικό αδιέξοδο. Βρέθηκε, λοιπόν, ως πρόχειρη λύση να σταλεί το ένα από τα τέσσερα παιδιά της οικογένειας — ο ποιητής — στη Ρωσία, να εξελιχθεί στο εμπόριο, έστω και αν οι δικοί του τον προωρίζαν αρχικά για το ιερατικό στάδιο.

Έτσι, 17 χρονών, ο μικρός Σουρής βρίσκεται «εμπόρος» στο Ταϊνάν της Ρωσίας. Αλλά τι εμπόρος... Ο θεός του πουλούσε κάθε είδους δημητριακά και η δουλειά του ανειμίου ήταν να κόβεται από πάνω στα τσουβάλια και να προσέχει τα... γουρούνια της γειτονιάς, να τα δώχνει. Φαίνεται ωστόσο πώς μη γι' αυτή τη δουλειά δεν έκανε. Ήταν έρωτευμένος με μια μικρή Ρωσίδα που την έλεγαν Βέρα. Εκείνη δεν ήξερε ελληνικά, αυτός δεν κατάφερε να μάθει ρωσικά, κι έτσι το ειδύλλιο ναυάγησε. Μετά τη Βέρα άρχισε να γλυκοκυττάει τη νεαρή μαγειρίσα του σπιτιού, που κι εκείνη δεν ήξερε ελληνικά.

Μα τότε αφού δεν ήξερα του πότου της τη γλώσσα μπορούσα με τη φίλη μου να συνεννοηθώ: «Αν έπρεπε ως εμπόρος τα ρουσικά να ξέρω μήπως αυτά μ' εμπόδιζαν και να έρωτεύτώ;

Ίδιος όταν ο έρωτας απέδιδε στην ε-
ξασφάλισι ενός καλού μεζέ.
Πόσες φορές μ' ενέπνευσεν ή άσπρη της
ποδιά,
όταν αυτή τα κάρβουνα εις την φουφού
έβουσα.
Κι' ενώ μου κατεφλόγιζαν ο έρωσ την
καρδιά,
έρέθιζε τη μύτη μου του μαγειριού ή
κνίσσα.

Καθισμένος λοιπόν στα τσουβάλια, εί-
χε το νού του να σκορπών εύκολους στί-
χους. Το αποτέλεσμα ήταν τα πύτωρα να
παγωθούν από τους χοίρους. Και καθώς
δεν τα κατάφερε, ούτε στο ζύγι, ούτε
στοις λογαριασμούς, ούτε στ' άλλα έμ-
πορικά του καθήκοντα, γρήγορα έφτασε
η ώρα του άξοφου τέλους της εμπορικ-
κής σταδιοδρομίας του. Ο θεός του τον έδιω-
ξε, όποτε γύρισε στην Ελλάδα. Πάντως
ή μόν Ρωσία δεν έχασε κανένα μεγαλοφυή
εμπόρο, ενώ η Ελλάδα κέρδισε έναν από
τους μοναδικούς σατιρικούς ποιητές της.
Η Βέρα και η ανώνυμη μικρή μαγειρίσα
σαν απλές περιπτώσεις που δεν άφη-
σαν κανένα ίχνος στην καρδιά του. Ευά-
σθητος όμως καθώς ήταν, δεν άργισε να
άναμνηση πραγματικά μόλις βρήκε την α-

ληθινή σύντροφο των δνεϊρών του.
Ήταν η Μαρία Κωνσταντινίδου, μακου-
νη συγγενής του που είχε τελειώσει στην
Πόλη το παρθενγωγείο θερεϊανού κι ήρθε
στην Αθήνα μαζί με τη μητέρα της να
συμπληρώσει τις σπουδές της στο Αρ-
σάκειο.

Η μητέρα της ήταν αληθινή αρχόντισ-
σα. Στο αίμα της κυλούσε το αίμα των
Αργέντη και των Ροδοκανάκων. Η Μα-
ρία είχε μεγάλη έξυπνα μάτια, πρόσωπο
που πρόσδε θεληματικότητα, έμφυτη ευ-
γένεια και αξιοπρέπεια. Νοίκιασαν στην
οδό Βαλαωρίτη ένα μεγάλο άνετο σπίτι
και σ' ένα δωμάτιο επέτρεψαν να μένη ο
Σουρή, που ήταν τότε νεαρός φοιτητής.
Σ' αντάλλαγμα της διαμονής, εκείνος ανέ-
λαβε να βοηθή στα μαθήματά της τη Μα-
ρία — κατά εξη χρόνια νεώτερη του.

Ήταν η πιο ευχάριστη απασχόληση που
μπορούσε να του δοθεί. Η καλύτερη γνω-
ριμία τους τους έκανε σιγά σιγά να εν-
διαφέρονται ο ένας για τον άλλον. Και
όταν το κρυφό αίσθημα δυνάμωνε, ο δά-
σκαλος — φοιτητής παίρνει το θάρρος και
γράφει μία μέρα σ' ένα τετράδιο «σ' α-
γαπάω». Την επομένη πανευτυχής, κάτω α-
πό την τολμηρή του εξομολόγηση, διαβάζει
με το γραφικό χαρακτήρα της: «κι' εγώ».
«Επανεληφθή η ιστορία του Πάλο Μα-
λατζίτα», έγραφε αργότερα ο Γ. Πάπ-
και της Φραντζέσκας ντά Ρίμινι, που ενώ
εδίδεζαν τους έρωτας του Λανσελότου,
προσήγγισαν τα χείλη των.

Το καλοκαίρι του 1874 η Μαρία πήγε
με τη μητέρα για δυο μήνες στη Χίο, ο-
που ο Σουρή της στέλνει απαντώντας γράμ-
ματα και ποιήματα, αποκαλώντας την
«νοστιμιά» ο κορίτσι, Μαρί μου». Το
1877 η Μαρία τελειώνει το Αρσάκειο.
Πρέπει πια να εγκαταλείψει την Αθήνα
και να φύγει στο Μάντσεστερ της Αγγ-
λίας, γιατί αυτή ήταν η συμφωνία με το
θείο της Έμμ. Ροδοκανάκη, ο οποίος είχε
αναλάβει όλα της τα έξοδα.

Πώς να φύγει όμως; Πώς να εγκαταλεί-
ψει τον αγαπημένο της; Το αίσθημά τους
ήταν βαθύ και σοβαρό. Το είχε από καιρό
έγκρινει και η μητέρα της. Και θα κατέ-
λυγε κάποτε σε γάμο. Έτσι, εγκατέλει-
ψαν και Αγγλίες και επιχορηγήσεις και
έτοιμο συνοικέσιο και έμειναν στην Αθή-
να ένοικοι. Αλλά έμεναν για να ζήσουν. Η Μαρία
παρέδιδε μαθήματα γαλλικής και η μητέ-
ρα της ανέλαβε ως προϊστάμενη στο τυπ-
μα πωλήσεων του συλλόγου Αποστόλ Γυ-
ναϊκών.

Μη στενοχωριέσαι, παρηγορεί την
αγαπημένη του ο Σουρή. Έχε εμπιστο-
σύνη ότι θα γίνει και γω κάτι μία μέρα...

Η ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ προς τα ελαττώματα
και τις γενόμες των άλλων, είναι μια
αρετή που δεν απαντάται συχνά στον κό-
σμο. Όλοι έχουμε, λίγο ή πολύ, μία τάση
να υπερσπρίζουμε με περσιμα τις ιδέες μας
χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψη τις ιδέες
και τους συλλογισμούς των γύρω μας.
Έχουμε όμως έθιμο να συμπεριφερόμαστε
μ' αυτό τον τρόπο, γιατί καμιά μας δεν
έχει το μονοπώλιο του αλάθητου.

● Όλοι μπορούμε να κάνουμε
λάθος

Η επίεικεια προς τις πράξεις και τις
ιδέες των άλλων υπονοείται, άλλωστε,
και από το γεγονός ότι όλοι υποκείμεθα
σε λάθη. Όταν κρίνουμε άσπρη ένα λά-
θος του άλλου, ξεχνούμε ότι ένα τέτοιο
— ή και σοβαρότερο — πολλές φορές — λά-
θος μπορούμε να κάνουμε κι' εμείς. Κα-
νείς δεν είναι τέλειος. Οι αδυναμίες ε-

Την πρωτοχρονιά του 1878 της κάνει
δώρο — τί άλλο; — ένα ποίημα:

Ός τώρα άλλο τίποτα απ' το δικό μου
χέρι
παρά πολλούς νερόδραστους και κρύους
στίχους είδες...

Όστόσο οι στίχοι του δεν ήταν νερόδρα-
στοι. Η Μαρί ήταν σε θέση να τους εκτι-
μήσει και να τον βοηθήσει και να γίνει η
εμπειρία της ποιητικής του σταδιοδρο-
μίας. Η σατιρική φλέβα του ήταν ευαίσθη-
τη. Και την εκμεταλλεύονταν συνεργαζόμενος
στον «Ραιμπάγ» και τον «Ασμοδαίο», τα
σατιρικά φύλλα της εποχής. Το 1883 α-
ποφάσισε να εκδόσει δική του εφημερίδα,
το «Ρωμύ» που τον διέκοψε όμως τον έ-
πόμενο χρόνο, να ετοιμασθή για τις πτυ-
χιακές εξετάσεις του. Κι' έπειδή απειρί-
στη μετά πολλών έπεικων, χολώθηκε και
αποφάσισε να επανεκδόσει το «Ρωμύ» του
οριστικά πλέον. Και πραγματικά, τον κρά-
τησε ως την ημέρα του θανάτου του.

Στο μεταξύ, στις 30 Ιανουαρίου 1881,
έκανε και το γάμο του με την αγαπημένη
του Μαρί. Το μεγάλο ειδύλλιο στεγαστι-
κε πια σε μία ζεστή φωλιά και η «νοστι-
μιά» μούσα του έγινε μία τρυφερή σύ-
ζυγος και μία υποδειγματική μάνα.

Από δω και πέρα δεν θα λέγαμε τίπο-
τε καινούργιο, ότι κι' αν σημειώναμε για
τη ζωή τους. Είναι γνωστή και η οικογε-
νειακή ευτυχία τους και οι τιμές που γνώ-
ρισαν και το φιλολογικό σαλόνι τους, και
οι πνευματιστικές συνεδριάσεις τους που
άφησαν εποχή, και οι αποκηρύξεις βεγ-
γυρες τους. Το σπίτι του Σουρή έγινε το
κέντρο της παλιάς φιλολογικής Αθήνας,
με επίκεντρο την επίδραση και καλωσυ-
νάτη κυρία Μαρί, όπως την έλεγαν όλοι.
Έκαμιν πέντε παιδιά και οι μέρες τους
πέρασαν από εναλλαγές χαράς και εναντι-
σχημάτων. Αλλά η οικογενειακή ευτυχία
τους παρέμεινε ιδεώδης. Η κυρία Μαρί πα-
ραστάθηκε στον άντρα της με ανεπιλήπτη
αφοσίωση, βοηθώντας τον σε όλα. Όπως
πολύ σωστά είχε κάποτε ο ποιητής Στρα-
τήγης, ο Σουρή ήταν... το έκτο παιδί της
κυρίας Μαρί.

Όπου στις 6 Αυγούστου 1919 ο Σου-
ρή πέθανε. Ο θάνατός του υπήρξε γι'
αυτήν το μεγαλύτερο πλήγμα της ζωής
της. Από τότε έζησε σε μία αξιοπρεπή
μόνοια. Λίγοι σοφοί άνθρωποι της τέχνης α-
πό κείνους που εφάρδυναν άλλοτε το φι-
λολογικό τους σαλόνι, πήγαιναν κάποτε να
τη δουν. Ζούσε μόνο με τις αναμνήσεις
της, όπου πέθανε κι' αυτή, τον Απρίλιο
του 1934.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΡΑΝΘΗΣ

ΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

και έμφυτες στην ανθρώπινη φύση, υπό
μορφή ανεξέλεγκτων παρορμήσεων, φιλο-
δοξιών, εγωισμών κάθε μορφής και οι αδυ-
ναμίες αυτές μπορούν να μας σπρώξουν
σε λάθη ή σε εσφαλμένες πράξεις. Ας
κρίνουμε τους άλλους λοιπόν με ανοχή και
κατανόηση. Ας έχουμε επίσης υπ' όψιν
ότι δεν είμαστε απαλλαγμένες κι' εμείς
από την κριτική και τις μομφές και δεν
έχουμε το δικαίωμα να ανέβουμε στην έ-
δρα και να διδάσκουμε τους άλλους, σαν
να είχαμε εμείς το αλάθητο.

● Σήμερα αυτή, αύριο εσείς

Αν συμβεί να επικρινε μία φίλη σας
ή ένα πρόσωπο της οικογένειάς σας γιατί
έκανε κάτι άσχημο ή για την άπρεπεία
του, την άμελεια του ή για άλλους τε-
τοιους ασημαντους λόγους, σκεφτείτε ότι
αυτό το δυσάρεστο θα μπορούσε να συμβεί
και σε σας. Δεν πρόκειται, στις περι-
πτώσεις αυτές, για ήθελμένα λάθη ή ο-
φειλόμενα σε κακοπιστία, άγνοια κλπ.
Αλλά για ατιμωμένες αδυναμίες ή τυχαίες
περιστάσεις που δεν πρέπει να κριθούν
με μεγάλη αυστηρότητα. Μπορεί να συμ-
βεί σ' όλες — και σε σας συνεντός — να
αποποδογυρίσουν π.χ. στο τραπέζιόματι
ή να ποτήρι με κρασί, να σπασούν ένα
φλυτζάνι, να ρίξουν μία λαδιά στο πάρε-
μα, να ξεχάσουν να σβύσουν το φως σ'
ένα δωμάτιο και ούτω καθεξής. Γι' αυτό
που σήμερα κατηγορείτε τις άλλες, θα
μπορούσαν να σας κατηγορήσουν και σας
απρίο.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Συγκινητικό γαλλικό διήγημα

Ο ΑΛΜΠΕΡ έφτασε στις
οκτώμισι. Ήταν πολύ
κομψός, γελαστός, ευχα-
ριστημένος από τη ζωή. Μόλις
είδε την Ιουδήθ προχώρησε
προς το μέρος της δίνοντας
της ένα μπουκέτο λουλούδια
και κυττάζοντάς την με θαυ-
μασμό.

— Ιουδήθ! Είσαι πιο όμορ-
φη από κάθε άλλη φορά από-
ψε, της είπε.

— Υστερα, πηγαίνοντας πιο
κοντά της χάρωσε το μά-
γουλο με το δαχτυλίδι του.

— Είσαι υπέροχη, πρόσθε-
σε.

— Αίωνιες Δόν Ζουάν, του
απάντησε η Ιουδήθ χαμογελών-
τας.

Από το δωμάτιό του, ο
Πάλλ άκουε τις φράσεις που αν-
ταλλάσσανε ο αδελφός του και
η γυναίκα του. Ήταν τρομε-
ρό. Ίσως, σκεπτόταν, ίσως η
Ιουδήθ... Μα το είχε πάρει
απόφαση. Η Ιουδήθ ήταν νέα,
ήταν όμορφη. Και ο Αλμπέρ
ήταν γεμάτος ζωή και νέος
κι' αυτός. Δεν μπορείς να κά-
νεις τίποτα ενάντια στα νεύ-
τα, δεν μπορείς ούτε να τ' α-
γοήσεις, ούτε να τα κρύψεις
κάτω από το μανδύα της υπο-
κρισίας.

Η πόρτα του δωματίου ά-
νοιξε και παρουσιάστηκε ο
Αλμπέρ. Πίσω του έρχονταν η
Ιουδήθ, μία Ιουδήθ που έ-
λαμπε από όμορφιά με το ρόζ
σατέν φόρεμά της που άφινε
τους ώμους της γυμνούς.

Ο τόνος του Αλμπέρ ήταν
όλο χαρά.

— Πώς τα πιάς, Πάλλ; ρώ-
τησε.

— Ζώ, απάντησε αυτός, κά-
τι είναι κι' αυτό.
Κύτταξε τη γυναίκα του
και βρήκε τη δύναμη να χαμο-
γελάσει.

— Καλή διασκέδασι, πρό-
σθεσε.

Αλλά μόλις η Ιουδήθ και
ο Αλμπέρ δέχθηκαν αψιωντάς
τον μόνο, ο Πάλλ ένοιωσε να
θυσιάζεται στην πιο μεγάλη α-
πελπισία. Κύτταξε τα ακίνητα
τα πόδια του, ύστερα έκλεισε
τα μάτια του.

— Η Ιουδήθ και ο Αλ-
μπέρ, μουρμούρισε. Η Ιου-
δήθ ή γυναίκα μου και ο Αλ-
μπέρ ο αδελφός μου...

Τού φάνηκε πως τους έβλε-
πε τον ένα σφιγμένο επάνω
στον άλλον σ' ένα θεωρείο θε-
άτρου.

— Θεέ μου! μουρμούρισε.
Μέσα σπ'ή σιγή του σπι-
τιού δεν άκούσαν πια παρά
το τικ—τάκ ενός ρολογιού.

Ο Πάλλ άνασηκώθηκε ξα-
φνιασμένος, σαν να ξυπνούσε
από ένα όνειρο. Είχε άκούσει
ένα θόρυβο. Ήταν η Ιουδήθ
και ο Αλμπέρ που γύριζαν
από το θέατρο. Άκουσε τα
δήματά τους στο πλαϊνό δω-
μάτιο. Η πόρτα επικοινωνίας
είχε μείνει μισάνοιχτη και μέ-
σα στη σιωπή της νύχτας, ά-
κουσε τα λόγια τους. Μιλού-
σαν ελεύθερα: Ήταν βέβαιοι
πως ο Πάλλ είχε άποκριμής.

— Άκουσε, Ιουδήθ, μουρ-
μούριζε ο Αλμπέρ, αυτή η
ζωή δεν μπορεί να εξακολου-
θήσει. Απομακρύνθηκα από τη
Νίκαια για να σε ξεχάσω, έ-

Η ΙΟΥΔΗΘ ΠΗΓΕ
ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΑΓΚΑΛΙΑΣΕ.

πειδή είσαι η γυναίκα του α-
δελφού μου. Μα όλα υπήρξαν
ανάφελα. Δεν μπορώ να σε
ξεχάσω. Προσπάθησα να δια-
σκεδάσω, προσπάθησα να πι-
νω τρελό έρωτα που νοιώ-
θα για σένα. Αλλά δεν το κα-
τάρωσα. Γι' αυτό ξαναγύρι-
σα επειδή σ' αγαπώ, Ιουδήθ,
σ' αγαπώ, σ' αγαπώ.

Ο Πάλλ άκουε κι' ένοιωσε
σα μαχαίριές στην καρδιά του
τα λόγια του Αλμπέρ.

— Συγχώρησέ με, Ιουδήθ,
συνέχισε ο Αλμπέρ, προσπα-
θώ να σε άποσπάσω από τον
Πάλλ ενώ εγώ είμαι αίτιος
του αυτοκινήτιστικού δυστυ-
χήματος που τον καταδίκασε
στην ακινησία, ενώ ο Πάλλ εί-
ναι αδελφός μου και σ' είσαι
η γυναίκα του. Μα σε λα-
τρέω, Ιουδήθ. Σ' αγαπώ,
πάντα σ' αγαπούσα. Η μέρα
του γάμου σου με τον Πάλλ υ-
πήρξε η θλιβερότερη της ζω-
ής μου, επειδή την ημέρα εκ-
κείνη έχασα κάθε έλπίδα. Έ-
κείνος ήταν ευτυχισμένος κι'
εγώ είχα φθάσει πολύ άργά.
Ναι είχα φθάσει πολύ άργά
για να σε παντρευτώ, αλλά ο-
χι πολύ άργά για ν' αγαπή-
σω. Ιουδήθ, άς φύγουμε, άς
εγκαταλείψουμε αυτό το σπι-
τι.

Η Ιουδήθ δεν απάντησε
στα φλογερά λόγια του Αλ-
μπέρ. Αλλά μέσα στη σιωπή
που βασίλευε τώρα στο δω-
μάτιο, ο Πάλλ νόμιζε πως άκου-
σε τη γρήγορη αναπνοή της.
Φανταζόταν την άκρότητα της.
Γιατί δεν απαντούσε; Τι έσή-
μαινε η σιωπή της;

Η φωνή του Αλμπέρ είχε
τώρα παραφάνες αποχρώσεις:
— Ιουδήθ, μπορούμε να
φύγουμε στο εξωτερικό, έλε-
γε. Είμαι άρκετά πλούσιος

για να σε πάω στην άκρη
του κόσμου, όπου θελήσεις
και να ζήσουμε εκεί ευτυχί-
σμένοι. Και ύστερα, θα ζητή-
σης διαζύγιο.

— Όχι, μουρμούρισε η Ι-
ουδήθ. Αλλά αυτό το «όχι»
ήταν μιάς γυναίκας έτοιμης
να υποκύψει.

— Θα γράψω ένα γράμμα
στον Πάλλ, συνέχισε ο Αλ-
μπέρ. Θα του τα πω όλα. Εί-
μαι βέβαιος ότι θα καταλά-
βει.

— Όχι, είπε πάλι η Ιου-
δήθ, αλλά τη φορά αυτή μ' έ-
ναν τόσο πιο αποφασιστικό.

Ο Αλμπέρ γινόταν πιστι-
κώτερος.

— Άς φύγουμε, Ιουδήθ.
Άς μη σκεπτόμαστε τίποτε
άλλο από μäs. Έλα, Ιουδήθ.

— Όχι.
Άκολουθήσε μία στιγμή σι-
ωπής. Ύστερα άκούστηκε έ-
να θόρυβος σαν κάποιος να
χτύπησε πάνω στο τραπέζι.

— Άφρησέ με!
«Ναι», σκέφθηκε ο Πάλλ, «εί-
ναι άγκαλιασμένοι. Μήπως ο-
μως η Ιουδήθ άμύνεται και
προσπαθεί να άποκρούσει τον
Αλμπέρ; Μήπως δεν τον άφι-
νει να τη φιλήσει;»

Ο Πάλλ ξανάκουσε τη δρα-
χινή φωνή της γυναίκας του.

— Όχι, όχι, άφησέ με.

— Μα γιατί, γιατί; Έλεγε
ο Αλμπέρ με φωνή που δύσκο-
λα κρατούσε ήρεμη. Μ' αγα-
πάς, είμαι βέβαιος ότι μ' α-
γαπάς και δεν βέλω να εξακο-
λουθήσης να ζής κοντά σ' έναν
άδωρο παράλυτο, που θα πε-
ράσει την υπόλοιπη ζωή του έ-
πάνω σε μία πολυθρόνα άνα-
πνους. Έλα, πάμε!

— Όχι! φώναξε αυτή τη φο-
ρά η Ιουδήθ... Πάλλ, δώθε! Τον
φώναζε! Λοιπόν, τον ά-

γαπούσε! Δεν ήθελε να τον έγ-
καταλείψει μόνον.

Στο πλαινό δωμάτιο, ο Πάλλ
άκουε ένα συγκεκριμένο θόρυβο:
ένα βάζο έπεσε κι' έσπασε μ'
έναν θόρυβο που τού φάνηκε
τρομακτικός.

— Όχι, όχι! ξαναφώναζε η
Ιουδήθ. Πάλλ! Βοήθεια!

Τότε συνέβη κάτι το άξαιρε-
τικό. Τα χείλια του Πάλλ έσφι-
ξαν την πολυθρόνα, το σώμα
του το διέτρεξε κάτι σά δυνα-
το το ρίγος. Η πλάτη του ώρθώ-
θηκε και άποσπάστηκε από την
πολυθρόνα. Έκανε ένα άλμα,
ύστερα άλλο και ακόμη ένα.
Μία καταπληκτική και θαυμα-
τουργή δύναμη τον έστήριξε και
τον ώθησέ. Βαδίζοντας άρ-
γά με δγμα αυτομάτου, έφτασε
στην πόρτα. Μ' ένα δυνατό
χτύπημα την άνοιξε. Για μία
στιγμή τυφλωμένος από το φως
έκλεισε τα μάτια του. Ύστερα
τά άνοιξε και κύτταξε.

Ο Αλμπέρ ήταν καθισμένος
σ' ένα ντιβάνι. Η Ιουδήθ στην
άλλη άκρη του δωματίου σε
μιά πολυθρόνα. Μόλις άκουσε
την άνοιχτή πόρτα που έβγαине στο
διάδρομο έμπαινε εκείνη τη
στιγμή ο δόκτωρ Ζερμπά.

Ο Αλμπέρ σηκώθηκε κι' αυ-
τός και άρχισε να γελεί. Ο
γιατρός πλησίασε τον Πάλλ, του
έπιασε τον σφίγμο και τού ψη-
λάφησε τις γάμπες.

— Καλά το έλεγα, είπε η-
ρεμα. Ήταν ένα ψυχικό τραύ-
μα και όχι βλάβη της σπονδυ-
λικής στήλης.

Ο Πάλλ αντίλαμβανόταν επί-
τέλους ότι ήταν όρθος στα πό-
δια του και ότι ένα θαύμα εί-
χε συμβεί. Ένοιωσε το αίμα
του να κυκλοφορεί σε όλο του
το σώμα, ζεστό και άφθονο.
Και αν τα πόδια του έτρεμαν
ακόμη λίγο, πάντως τον υπε-
στήριζαν. Μπορούσε να περπα-
τήσει. Αλλά ένοιωσε λίγο ζα-
λισμένος και άφθετος να γλυ-
στρήσει άργά πάνω στο χαλί.

Η Ιουδήθ πήγε κοντά του και
τον άγκάλιασε. Όλα τα φώτα
τον δωματίου ήταν άναμμένα.

Ο Πάλλ κυττούσε τη γυναίκα
του, τον Αλμπέρ και το για-
τρό. Τού φαινόταν πως είχε
πολλά πράγματα να τους ρωτή-
σει. Αλλά η χαρά του ήταν τό-
σο μεγάλη που σχεδόν τον με-
θούσε.

— Τί συνέβη; ρώτησε επί-
τέλους.

— Έ, λοιπόν, όπως το μαν-
τεύεις, απάντησε ο Αλμπέρ,
όλο αυτό δεν ήταν παρά μία
κωμωδία που σκηνοθετήσαμε, η
Ιουδήθ κι' εγώ, μαζί με το
γιατρό Ζερμπά. Προβάρα
πολλές φορές τη σκηνή που ά-
κουσε άπόψε. Με κανένα τροπο
δεν θέλαμε ν' άποτύχουμε στο
σκοπό μας. Βλέπεις ότι τον
πετύχαμε; Θεραπευτικές και
τώρα τελείωσε η κωμωδία. Τό
κοινόν χειροκροτεί και άποσύ-
ρεται και σ' άς εύχεται πολλή
ευτυχία.

Ο γιατρός γέμισε το ποτή-
ριο της σσιγανίας. Από το
παράθυρο έμπαιναν οι πρώτες
άνταυγίες της άνοιξης.

ΠΙΕΡ ΛΟΥΙΣ Ε

Στο Ιστορικό μουσείο της Φραγκφούρτης μιά πολύ πρωτότυπη επίδειξις ιστορικῶν κοστούμιῶν

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΣΤΟ Ιστορικό μουσείο της Φραγκφούρτης έγινε μία πολύ πρωτότυπη έκθεσις. Δεν πρόκειται παρά για μία επίδειξις ιστορικῶν κοστούμιῶν. Τὸ θέμα τετριμμένο. Μὰ ὁ τρόπος πού παρουσιάσθηκαν τὰ κοστούμια ἦταν τόσο ζωντανός πού τὸ θέμα αὐτὸ τὸ παλαιότατο παρουσιάστηκε σὰν κάτι πρωτόφαντο.

Τὸ φορέμα δὲν ἦταν κρεμασμένα σὲ κρεμάστρες, δὲν ἦταν κλεισμένα σὲ θρίπνες. Δὲν τὰ φορούσαν καν κοῦκλες. Τὰ φορέματα τὰ φορούσανε χαριτωμένες κοπέλλες ἢ ἐνῆλικες κυρίες, ἀνάλογα μὲ τὸ τί θὰ ἔπρεπε νὰ παρουσιάσῃ, τὶ εἶδους φόρεμα ἦταν. Γιατί δὲν εἶναι μόνο τὸ φόρεμα. Εἶναι καὶ ἡ κίνησις.

Ἀς πάρουμε τὴν ἐποχὴ πού οἱ γυναῖκες φορούσανε στὸ κεφάλι τους τὸ «ένέν». Ὁ, λάθος! Οἱ οἱ γυναῖκες. Οἱ κυρίες τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Αὐτὲς παρακολουθοῦσανε τότε τὴ μόδα. Μόνον αὐτὲς ἦταν σὲ θέσι νὰ τὴν παρακολουθῶσιν, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ πολλὰ χρόνια μετέπειτα. Ἐτοῖ ἦταν τὰ πράγματα «στὰ παλιά καλά χρόνια». Λοιπὸν, τὸ «ένέν». Βρισκόμαστε δηλαδή στὸ δέκατο πέμπτο αἰῶνα. Τὸ «ένέν» ἦταν ἓνα χώνι πού συνήθως ἔπεσανε τὸ μισὸ μέτρο ὕψος. Στὴν ἀκρὴ του ἀγαποῦσαν νὰ κρεμῶναι γάζες, ὅπως καὶ μὲ γάζα ἦταν σκεπασμένο ὁλόκληρο τὸ πρόσωπο τῆς κυρίας. Καὶ δὲν σ' αματὰ ἐδῶ ἡ «φαντασία» ἐνὸς «ένέν». Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ «ένέν» μποροῦν νὰ κρεμαστούν καὶ ἄλλα πράγματα. Κορδέλες, νὰ πούμε, ἀπὸ τὸ φόρεμα. Ἡ τὰ χρώματα τῆς κυρίας. Ὅταν σκεφτῇτε ὅτι τὸ «ένέν» αὐτὸ ἦταν στὴ βάση του ντυμένο μὲ ὀρείχαλκο, θὰ ρωτήσετε:

«Καὶ πῶς τὸ σήκωναν στὸ κεφάλι τους, οἱ ταλαίπωρες;»
«Οἱ ταλαίπωρες» εἶχαν ν' ἀντιμετωπίσουν καὶ τὴν οὐρὰ τοῦ φουστάνιου τους. Τὰ ὕφασμα ἦταν τότε βαρεὰ, ἀσημοδουλεμένα, χρυσοδουλεμένα, κεντημένα, μὲ φράντζες, μὲ χίλια δυὸ βάσανα. Καὶ τὰ μανίκια ἦταν τόσο στενά, πού δὲν ἐπέτρεπαν τόσο πολλὰς κινήσεις. Αὐτὸ θὰ ἦταν κάτι ἀφόρητο γιὰ μᾶς, τὸ πῶς δύσκολο, πού ἔχουμε συνήθειαι νὰ τ' ἀνεμίζουμε τὰ χέρια μας, κυριολεκτικῶς.

Πῶς περπατοῦσε λοιπὸν μιά κυρία τοῦ καιροῦ ἐκείνου; Πολλὲς φορές δὲν χωροῦσε νὰ περᾶσιν ἀπὸ τίς πόρτες, ἔπρεπε νὰ σκύβη πολύ, νὰ γονατίσῃ σχεδόν. Μὰ φυσικὰ δὲν ἦταν ποτὲ μόνη της. Μία κυρία ἐτοῖ ντυμένη δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ περπατήσῃ μόνη της. Κάποιος ἔπρεπε νὰ τὴ συνοδεύῃ. Νὰ τῆς κρατᾷ τὴν οὐρὰ, νὰ τὴ βοηθᾷ νὰ σκύβῃ, νὰ περπατήσῃ, νὰ γονατίσῃ, νὰ ἀεῖ, ν' ἀεῖ, νὰ κατέβῃ. Αὐτὸς ὁ κάποιος ἦταν ἡ θε-

ραπαινίδα της. Μὰ εἶναι περιττὸ νὰ εἰπωθῇ ὅτι ἡ θεραπαινίδα δὲν εἶχε τὸν ἴδιο ὀπισμό.

Στὴν ἐκθεσὶ λοιπὸν αὐτῆς τῆς Φραγκφούρτης ἡ κυρία τοῦ δέκατου πέμπτου αἰῶνα δὲν εἶναι μιά κοῦκλα, εἶναι μιά ζωντανὴ γυναίκα πού βαδίζει. Πίσω της ἔρχεται ἡ θεραπαινίδα, γιὰ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα.

Ἐπίσης δὲν εἶναι κοῦκλα, ἀλλὰ γυναίκα μὲ σάρκα καὶ ὀστά ἡ κυρία τῶν μέσων τοῦ δέκατου ἑκτοῦ αἰῶνα. Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ καὶ ἡ κυρία καὶ ὁ κύριος ἔχουν τὸν κορμὸ σφιχτὰ τυλιγμένο στὸ ροῦχο τους. Τυλιγμένοι! Κομπωμένοι, σφιχτοκομπωμένοι, δὲν μποροῦμε νὰ τὸ πούμε, γιατί, ὥς γνωστό, τὰ κομπιά ἐπινοήθηκαν πολὺ ἀργότερα, στὰ τέλη τοῦ δέκατου ὀγδοῦ αἰῶνα, στὴν ἐποχὴ τῆς Μαρίας Ἀντουανέτας.

Πῶς λοιπὸν περπατοῦσε ἡ κυρία τῶν μέσων τοῦ δέκατου ἑκτοῦ αἰῶνα; Πῶς τῆς ἦταν δυνατόν νὰ κινήσῃ τὰ χέρια της, ἔτσι σφιχτὰ πού ἦταν τὰ μανίκια της; Πῶς μποροῦσε νὰ κινήσῃ τὸ κεφάλι της ἐτοῖ φυλακισμένος πού ἦταν ὁ λαιμός της; Αὐτὴν τὴν κολερέτα; Δηλαδή μ' αὐτὸν τὸ μεγάλο καὶ πλατύτατο γιᾶκὰ πού περιέκλειε τὸ λαιμὸ καὶ πού ἦταν τόσο σκληροκόλλητος; Σήμερον τέτοιο ἀνάλογο—στολίδι, τὸ φοροῦν οἱ πιερότοι μονάχα. Μὰ οἱ πιερότοι ἔχουν τὰ χέρια καὶ τὸ κορμὶ ὁλότελα ἐλεύθερο. Ἐνῶ τὸ κορμὶ ἦταν τότε πολὺ

■ Ἡ κυρία μὲ τὸ «ένέν»

σφιχτό, ὅπως εἶπαμε—καὶ στοὺς ἄνδρες καὶ στὶς γυναῖκες—ἦταν τὸ φόρεμα ντυμένο μὲ ὕφασμα παραγμισμένο μὲ τρίχα ἀλόγου. Ἐάν σας πῶ ὅτι αὐτὸ τὸ λέγανε τότε «πάνες», πού σημαίνει κύρτωμα, καμποῦρα, στὰ γαλλικά, θὰ καταλάβετε τί βάσανο—μόδα ἦταν. Ὑπῆρχε καὶ στὸ στήθος καὶ στὴν

■ Κορμὶ κομπωμένο σφιχτὰ μέσα σὲ «πάνες».

πλατὴ αὐτὸ τὸ «πάνες». Πάνες σημαίνει ἀκόμα καὶ τὸ πρῶτο στομάχι τῶν μηρυκαστικῶν. Καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού οἱ Γάλλοι τῆς ἐποχῆς βαδίζοντανε τοὺς ὄρους τῆς υἱᾶς ἀπὸ τὴν κοῦζίνα τους. Τὰ ἴδια περίπου χρόνια οἱ κυρίες σκεπάζαν τὰ μανίκια τους, αὐτὰ τὰ στενά καὶ παραγεμισμένα μανίκια, μὲ ἄλλο ὕφασμα, πού σχηματίζε ἓνα δευτέρο πλατύτατο μανίκι καὶ ἀνοιχτό. Κάπου στὸν ἀγκῶνα κομπῶναι, ὅπως κομπῶναι τότε, μὲ μιά πόρπη. Τὸ πρῶτο μανίκι φαινότανε ἀρκετὰ. Αὐτὸ λεγότανε μάνς ἢ ζιγκό, μανίκι ἀλὰ μπούτι, σὰν νὰ λέμε.

Ἡ αὐλὴ τοῦ Ἑρρίκου τοῦ τρίτου ἦταν μιά αὐλὴ ἐξαιρετικὰ κομψὴ καὶ τὸν τόνον ἔδινε ὁ βασιλιάς ὁ ἴδιος. Ὁ νομαστικὸν παραμένουν οἱ νεαροὶ τοῦ ἀκόλουθου μὲ τὰ σκουλαρίκια τους μὲ τὰ μαργαριτάρια τους στολίδια, τὰ πουνταρισμένα τους μαλλιά, τὰ ἐξαιρετικὰ κοντὰ παντολινάκια, πού θυμίζουν τὰ σημερινὰ μπικινί. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φορέσῃ κανεὶς παρὰ τὰ ὕφασματα τῆς κοινωνικῆς του θέσεως. Προσδιορίζονται μὲ αὐστηρὰ διατάγματα. Ἀκόμα καὶ τὰ χρώματα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐσωρούχων κανονίζονται μὲ διατάγματα. Τὸ βαδὺ κόκκινο χρώμα εἶναι χρώμα πριγκηπτικόν. Οἱ ευγενεῖς, παρ' ὅλους τοὺς τίτλους δὲν δικαιούνται παρὰ σὲ ἓνα καὶ μόνο ἐσώρουχο. Ὅσο γιὰ τίς ἀστικές τάξεις πιθανόν νὰ τὸ εἶχανε τὸ χρυσάφι μὲ τὴ σέσουλα, μὰ ἓνα καὶ μόνο κομμάτι τῆς φορεσιᾶς θὰ ἦταν μεταξωτό. Φυσικὰ οἱ λεγόμενες «κατώτερες τάξεις» δὲν εἶχαν δικαίωμα νὰ μεταχειριστοῦν οὔτε δελουδό, οὔτε μεταξωτό.

Μὰ ἀπομακρυνθήκαμε ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶ τῆς Φραγκφούρτης. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου 14ου, τοῦ βασιλέως Ἡλίου, δὲν εἶπαμε βέβαια ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶ. Στὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἡ ἐνδυμασία δὲν δεσμευεῖ τόσο τίς κινήσεις. Μόνο πού ἡ κυρία πού παρουσιάσε στὴν ἐκθεσὶ αὐτὰ τὰ χρόνια, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ξεχινᾷ κατὶ οὐσιώδες. Νὰ χώνῃ δηλαδή κάθε τόσο στὴν ἀστροκαρτικὴ τῆς μύτη μιά πρῶτα ταμπάκο.

Καὶ πῶς θὰ περπατοῦσε

μιά κυρία τῆς ἐποχῆς τοῦ δέκατου ἑκτοῦ Λουδοβίκου, δηλαδή τέλη τοῦ δέκατου ὀγδοῦ αἰῶνα; Τὸ ντεκολτέ ἦταν μὲν πολὺπρότατο καὶ ὁ λαιμός ἐλεύθερος, μὰ ἡ μέση τόσο σφιγμένη! Καὶ πῶς θὰ μετριάσῃς ὅταν ἡ μέση σου βαρύνεται ὑπὸ ἓνα τέτοιον περιορισμό; Καὶ ὅμως τὸ μεδίαμα ἦταν ἀπαραίτητο. ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ ἀξιοπρεπῆ τῆς αἰῶνας. Εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς μεγάλης μόδας, τοῦ μεγάλου λούσου, τῆς μεγάλης ἐπίδειξεως, τῆς μεγάλης σπατάλης. Ἡ ἐποχὴ τῆς Μαρίας Ἀντουανέτας. Ἡ βασιλίςσα ἦταν κόρη τῆς Μαρίας Θηρεσίας τῆς Αὐστρίας. Προσερχότανε ἀπὸ μιὰν ἀπλή καὶ αὐστηρὴ αὐλὴ. Μὰ μὲ τὸ πρόσημα ὅτι ἤθελε νὰ δοθῇ τὴ διαμνηχανία καὶ τὸ εὐπόριο τῆς δεύτερης πατρίδας τῆς ἔθεσε ἡ σπατάλη στὸ ζην. Εἶναι ἡ ἐποχὴ πού ἔπαισαν νὰ φοροῦν μπρελόκ. Νὰ κρεμῶναι στὸ λαιμὸ ρολόγια! Πολλὰς φορές δὲν ρολόγια! Τόσο ἦταν συσπλεγμένη ἡ μόδα μὲ τὴν σπατάλη. Ὅσο γιὰ τὰ κομπιά τῆς ἐποχῆς—τότε δὲ ἐνεφανίσθησαν—εἶναι σωστὰ ἀριστουργήματα. Ἀπὸ μαρμαρίζ, χρυσάφι, ἀσημί, χαλκὸ, δαμάσκηνα, ζωγραφισμένα θαύματα σωστά. Πῶς λοιπὸν περπατοῦσε μιά κυρία τῆς ἐποχῆς, μ' αὐτὸ τὸ φόρεμα τῆς τὸ φαρδύτατο, σωστὰ μπαλκόνι, ἀπὸ ὅπου κρεμῶναι λογίων τῶν λογίων στολίδια; Ὅσο γιὰ τὰ μαλλιά καὶ τὸ καπέλο εἶναι γνωστὸ ὅτι οὐδέποτε ὁ ἐξωφρενισμὸς πήρε τέτοιες διαστάσεις. Ὁλόκληρος ἓνας κόσμος ἀπὸ φτερά, λουλούδια, πουλιά, φρούτα πάντα στὴν πουνταρισμένη καὶ ὀντουλαρισμένη περούκα; Ἐφθασε μάλιστα νὰ στῇ οὐρ στὴν κορυφὴ τους καὶ ὁλόκληρα καραβάκια!

Καὶ βέβαια θὰ τὰ ὀρέκε λίγο δύσκολα τὰ πράγματα ἡ κυρία πού στὴν ἐκθεσὶ τῆς Φραγκφούρτης παρουσιάσε

■ Ἡ κυρία καὶ ὁ ταμπάκος

τὴν ἐποχὴ αὐτῆς. Μὰ καὶ οἱ ἱδίες οἱ κυρίες τότε τὰ ὀρέσκανε σκούρα. Τὸ νὰ ἀνέβουν στ' ἀμάξια τους ἢ στὰ φορέα τους ἦταν ὁλόκληρη ὑπόθεση. Στὴν ἐκθεσὶ τῆς Φραγκφούρτης ἀντιπροσωπεύθηκαν ὅλες οἱ ἐποχές, ὅχι μόνο ὅσες ἀνεφέραμε. Δικαιολογεῖται νὰ μῶζῃ ἡ ἐπιτυχία τῆς

ΠΗΝ. Ν.

Ζαράδειγμα θάρρους· ἐπιμονῆς ἢ Ἑλλεν Κέλλερ

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΣΕ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΧΤΥΠΗΜΕΝΗ ΣΚΛΗΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΙΡΑ ΝΑ ΕΠΙΒΛΗΘΗ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΗ!

ΣΤΙΣ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1880, σὲ μιά ἐξοχικὴ κατοικία στὴν Ἀλμπαμά τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἦρθε στὸν κόσμον ἓνα κορίτσάκι. Ἦταν ἡ Ἑλλεν Κέλλερ, τῆς ὁποίας ὁ πατέρας ἦταν ἀξιωματικός τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ στρατοῦ. Τριγυρισμένη ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν τῶν γονέων της, ἡ μικρὴ Ἑλλεν ἀρχισε ν' ἀναπτύσσεται κανονικὰ ὅταν, σὲ ἡλικία 18 μηνῶν, κρῶσθηκε ἀπὸ ὁστρακίαν. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ ἦταν φοβερὰ ἐπικίνδυνη. Ἡ μικρὴ τελικὰ γλύτωσε, ἀλλὰ μὲ φοβερὰ ἀποτελέσματα: ἦταν πᾶσι τυφλὴ, δουλὴ καὶ κουφλὴ!

Θὰ ἀπέμενε λοιπὸν ἡ Ἑλλεν Κέλλερ μέσα στὸ φοβερὸν κόσμο τοῦ σκότους καὶ τῆς σιωπῆς, ἐνῶ γύρω της τὰ ἄλλα παιδιά ἐπαίξαν καὶ χαίρονταν κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιον. Οἱ γονεῖς της, ἀνθρώποι μὲ καθαρό μυαλό, δὲν θέλησαν νὰ τὸ παραδεχθῶν. Σὲ ἡλικία 6 ἐτῶν, ἠμπούθησαν τὴν Ἑλλεν σ' ἓνα παιδαγωγό, καὶ κατόπιν στὸ Ἰνστιτοῦτο Πέρκινς, στὴ Βοστώνη. Χάρης στὸν καθηγητὴ της, ἀλλὰ κυρίως χάρις στὴν ἐξυμνάδα της καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θάρρους καὶ τῆς ἐπιμονῆς πού ἔδειξε, γρήγορα ἡ κοπελίτσα κατάρθηκε ν' ἀρχίσῃ νὰ συνεννοηθῇ καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ τὸ γύρω της κόσμο — κόσμο πού δὲν τὸν ἔβλεπε, δὲν τὸν ἀκούγε, οὔτε καὶ μποροῦσε νὰ τοῦ μιλήσῃ.

Τὴ γεωγραφία ἡ Ἑλλεν Κέλλερ τὴ διδάσθηκε στὶς ὀχθες τοῦ ποταμοῦ, ὅπου, χρησιμοποιοῦντας τὸν ἄμμο καὶ τὴ λάσπη, ὁ δάσκαλός της σχημάτιζε μικροσκοπικὰ βουνά, κοιλάδες καὶ ποταμούς. Τὰ κατοικίδια ζῶα τὰ γνώρισε χαϊδεύοντάς τα.

Ἐμαθε τὸ ἀλφάβητο Μπράϊλ — τὸ ἀλφάβητο τῶν τυφλῶν — καὶ αὐτὸ τὸ ἐπὶ πέρασε νὰ μελετήσῃ γεωμετρίαν, φυσικὴ, θάλασσαν, γεωλογία, φιλοσοφία καὶ ἑνὸς γλώσσας — γαλλικὰ καὶ γερμανικά, πού ὅχι μόνο τὰ γράφει, ἀλλὰ καὶ τὰ μιλεῖ μὲ μεγάλῃ ἐξέξει. Γιατί, ὕστερα ἀπὸ πολλῶν χρόνων κόπους καὶ προσπάθειες, ἡ Ἑλλεν Κέλλερ κατάρθηκε νὰ μᾶθῃ, νὰ ἀρθρῶν καὶ νὰ ἀποδίδῃ σωστὰ διάφορους ἤχους πού, ἡ ἴδια μὲν δὲν πρόκειται νὰ τοὺς ἀκούσῃ ποτέ, ἀλλὰ πού οἱ συνομιληταὶ της τοὺς καταλαβαίνουν ἐντελῶς. Καὶ εἶπαι, ἡ Ἑλλεν Κέλλερ ἐτελείωσε κάποια μέρα τίς σπουδὲς της στὸ Κολλέγιο Ράντκλιφ μὲ ἀρίστα.

Μοναδική, καταπληκτικὴ ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι ἡ ἴδια ἡ εἰκόνα μιᾶς σκληρῆς νίκης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ της. Γενναίον καὶ μὲν ἀλόφωχον, θέλησε νὰ ἀφιερῶσθ ὁλόκληρὴ τὴ ζωὴ της σ' ἐκείνους πού εἶναι ὁμοιοπαθεῖς της, καὶ δὲν εἶχαν τὴν ἐκπαίδειαν ἡ τὸ θάρρος νὰ πετύχουν ὅ,τι ἐκείνη ἐπέτυχε. Γι' αὐτὸ, ἀρχισε νὰ γράφῃ βιβλία, βιβλία πού μεταφράσθηκαν σὲ πενήντα σχεδὸν γλώσσας καὶ πού ἀποτελοῦν ἓνα μνημὸν θάρρους γιὰ ὅλους ἐκείνους πού δὲν μποροῦν νὰ ἰδῶν, ν' ἀκούσων ἢ νὰ μιλήσουν. Ἐμαθε γραφομηχανὴ καὶ γράφει μόνη της, σὲ μιά εἰδικὴ μηχανὴ πού τὰ πλήκτρα της εἰσὶν ἐκωδικοποιημένα μὲ χαρακτηριστὴς Μπράϊλ, ὅλη τὴν ἀλληλογραφία. Κατέχει μιά πλουσιώτατη βιβλιοθήκη, ἐπίσης μὲ χαρακτηριστὴς Μπράϊλ.

Ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ κανεὶς, ἡ Ἑλλεν Κέλλερ δὲν ζῇ στὸ περιβώριον τῆς κωνίας. Ἀντίθετα, ἀναμιγνύεται ἐνεργητικὰ στὴ ζωὴ, ὅσο ἢ ὅσο δυνατότερα. Τὸ σπῆτι τὸ Κονβέντ, ὅπου ζῇ μὲ τὴ συντροφίαν μιᾶς γκουβερνάντας καὶ ἐνὸς σωφῆ — καὶ οἰκονομῶν συγχρόνως — εἶναι πάντοτε ἀνοικτὸ σὲ ὅλους. Μὲ τὴ συντροφίαν τῆς ἐπικοινωνεῖ μὲ ἄλλοις χτυπητάτα στὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ, ἢ ἔναντι κάποιου γνωστοῦ μόνο στὶς δυὸ τους. Τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τοὺς «ἀκούει» ἀκουμπώντας τὰ δάχτυλά της ἐπὶ τὸν σῆμα τῶν ἢ τὴν παλάμη της στὸ λαιμὸν τῶν — γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ τοὺς πολ-

● Ἡ Ἑλλεν Κέλλερ συμβουλευετὰ ἓνα ἀπὸ τὰ πολυάριθμα ἔργα πού ὑπάρχουν στὴ βιβλιοθήκη της. Ὅλα τὰ βιβλία πού κατέχει εἶναι, φυσικὰ, γραμμένα μὲ χαρακτηριστὴς Μπράϊλ.

μοὺς τῶν φωνητικῶν χορδῶν.

Γιατί, ἂν δὲ μπορού νὰ βλέπῃ, ν' ἀκούῃ καὶ νὰ μιλή, ἡ Ἑλλεν Κέλλερ ἔχει ὅμως ἀνεπτυγμένες σὲ μέγιστο βαθμὸν τίς αἰσθήσεις τῆς ἀφῆς καὶ τῆς ὁσμῆς — βαθμὸν κατὰ πολὺ ἀνώτερον τῶν κανονικῶν ἀνθρώπων. Ἀπὸ τὴν ὁσμὴ μόνο, εἶναι σὲ θέσι νὰ καθορίσῃ σὲ τί μέρος βρίσκεται, ἂν εἶναι μέρα ἢ ἂν εἶναι νύχτα! Ἀγγίζοντας τὰ χέρια τῶν συνομιλητῶν της μπορεῖ, συνά, νὰ ἀποκαλύψῃ τὰ κύρια σημεῖα τοῦ χαρακτήρος τῶν. Τὴ μουσικὴ, τὴν ἀκούει» ἀκουμπώντας ἐλαφρὰ τὰ χέρια τῆς πᾶν στὰ τοιχώματα τοῦ ὀργάνου. Στὶς συναυλίες, ἀντιλαμβάνεται τίς μουσικὲς νότες μὲσω τοῦ δαπέδου, μὲ τὴν ἐπαφὴ τῶν πελμάτων της. Στὸ στίτι της μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντιλαμβάνεται ἂν κάποιος μπῇκε στὸ δωμάτιο ἢ ἐχτύπησε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου της. Ἀπαντᾷ τότε «Ἐμπρός!» χτυπώντας μὲ τὸ πόδι πᾶν σὲ πλάτωμα.

Ἄν καὶ ἐώρτασε πρότερον τὰ ἐδδομνηταπέντε της χρόνια, ἡ Ἑλλεν Κέλλερ εἶναι πάντα ἐξαιρετικὰ ζῶν καὶ μὲ νεανικό χαρακτήρα. Αὐτὸ ἀφῆεται ἴσως σὲ ὅ,τι ἔχει κάνει καὶ ἀπὸρ καὶ σὲ ἐποχὴ μάλιστα πού αὐτὸ δὲν συνήθιζαν διόλου στὶς γυναῖκες. Ἰππεύει μόνη της καὶ κάνει ποδηλάτου, καθισμένη στὴ δευτέρη θέσι ἐνὸς ποδηλάτου «τάντεμ» — μὲ δυὸ δέσεις. Τῆς ἀρέσει νὰ περπατᾷ καὶ νὰ κᾶν διαφόρους μικροδουλεῖς στὸν κῆπο της.

Οἱ ἀναριθμητὲς διαλέξεις πού ἔχει κάνει στὴ ζωὴ της, τὴν ὡδήγησαν σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Παντοῦ, ἡ παρουσία της ἐναθίνει θάρρος καὶ ἐμπιστοσύνη στοὺς ἀδικοκλήτους ἀπ' τὴ μοῖρα. Τὸν περασμένο Φεβρουάριο, μαζί μὲ τὴ γκουβερνάντα της ἐξέκινε ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ ἓνα ταξίδι πέντε μηνῶν καί... 64.000 χιλιομέτρων: Φιλιππίνες, Βιορτανία, Ἰνδίες, Πακιστάν, Ἰαπωνία. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς διαδρομῆς, ἔκανε συχνάτες διαλέξεις καὶ ἐπισκεφθεκὰ τὰ διάφορα ἱδρύματα πού εἶχαν ἰδοῦθῃ, πρὸς τιμὴν της.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς 75ης ἐπετείου τῶν γενεθλίων της ἡ Ἑλλεν Κέλλερ δέχθηκε τίς εὐχὲς τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ, καὶ ἀπὸ ἓνα «εντερμουλὺ» πού θ' ἀπεμνημόνυε τίς μικρὲς ρυτίδες καὶ θὰ κᾶν τὸ δερμ. σας ὁρροερό καὶ λαμπερό. Τελευταία φροντίδα θὰ εἶναι μιά μάσκα πού ἔχει σκεπᾷ νὰ δώσῃ τὴ φρεσκάδα πού ὁ ἥλιος ἀφῆσε σὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπό σας κατὰ τοὺς καλοκαίρινοὺς μῆνες.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ

Τί πρέπει νὰ κάνετε

ΠΡΙΝ ΑΠΟ μερικές ἡμέρες τὸ δέρμα σας κάτω ἀπὸ τὸν καλοκαιριώτικο ἥλιο ἐμοιάζε ζωντανὸ καὶ χρυσάφενιο. Ἀλλὰ τώρα πού γυρίζετε ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ παρατηρεῖτε μὲ λύπη ὅτι τὸ δέρμα σας ἀρχίζει νὰ χάνῃ τὴ λάμψη του καὶ νὰ παίρνῃ ἓνα χρώμα μουντό. Μικρὲς ρυτίδες ἀσάστες στὸ παρελθὸν κάνουν τὴν ἐμφάνισίν τους, ἐνῶ οἱ μὺς τοῦ προσώπου χάνουν τὴν ἐλαστικότητά τους καὶ χαλαρώνουν.

Σὲ παρόμοιες περιπτώσεις ἀρχίζετε ν' ἀπογοητευθεσθε καὶ ρωτᾶτε τὸν ἑαυτὸ σας «ὅστε αὐτὲς οἱ διακοπὲς πού προσπάθησα νὰ κάνω μὲ κόους ἀνανεώσεως μὲ κούρασαν;» Θὰ δοῦμε ὅμως τώρα ὅτι δὲν εἶναι παρὰ περαστικὲς ἀνωμαλίες πού μὲ λίγη θέλησι θὰ ἐξαφανιστοῦν.

Ἄν κατὰ τὴν ἐπιστροφή σας ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ παρατηρήσετε ὅτι τὸ δέρμα σας χάνει σιγὰ σιγὰ τὴν λάμψη του, μὴ φοβηθεῖτε, εἶναι ἀπλῶς ἡ περίοδος πού φεύγει τὸ ἡλίκωμα. Πολλὲς ὅμως εἶναι οἱ γυναῖκες πού τοὺς πηγαίνει τὸ ἡλίκωμένο δέρμα καὶ θέλουν νὰ τὸ διατηρήσουν. Ὁ μόνος δὲ τρόπος γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὸ ὥραίο αὐτὸ χρώμα εἶναι οἱ συχνὲς ἐπισκέψεις σ' ἓνα ἱνστιτοῦτο καλλωπίας.

Ἀλλὰς πόλλι γυναῖκες πού «μαυρίζουν ἀσχημα» καὶ παίρνουν ἓνα χρώμα κεραμιδί ἢ κιτρινωπὸ ἢ γερμαῖον πανάδες καὶ φακίδες διαζονται νὰ διώξουν τὸ συντομώτερο τὸ ἡλίκωμα. Κ' ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους καὶ εὐκολώτερους τρόπους εἶναι τὰ καταπλάσματα ἀπὸ τὸ «Ἄνθος τοῦ Σιρό» πού θὰ τὸ ζητήσετε στα φαρμακεία.

Παίρνετε μιά φούχτα ἀπὸ λουλούδια τοῦ Σιρό τὰ βράζετε ἐπὶ 10 λεπτά, τὰ βάζετε ἐν εἶδει καταπλάσματος ἐπὶ τὸν πρόσωπό σας καὶ τὰ ἀφήνετε 15 λεπτά. Συνεχίζετε δὲ αὐτὴ τὴ μέθοδο κάθε μέρα ἕως ὅτου ἐξαφανιστῇ τὸ ἡλίκωμα.

Ἀλλὰ καὶ μιά μάσκα πού θὰ σας δώσῃ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς:

- 1 κουταλιὰ τοῦ καφέ ζεῦντ ντὲ ζῆνκ.
- 1 κουταλιὰ τοῦ καφέ κρεμ πρεσπιπτε.
- 2 κουταλιὲς τοῦ καφέ ζεῦζενε 10 βολίμ.
- 2 κουταλιὲς τοῦ καφέ χυμὸ λεμονιοῦ.

Ἀλειψθε καλὰ τὸ πρόσωπο προσέχοντας πολὺ νὰ μὴ βάλετε στὰ μαλλιά καὶ στὰ φρύδια. Τὴν ἀφήνετε 10 λεπτά καὶ κατόπιν ἐσπένετε τὸ πρόσωπό σας μὲ κούο νερό. Αὐτὴ ἡ μάσκα εἶναι πολὺ δυνατὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴ χρησιμοποιοῖτε περισσότερο ἀπὸ μιά φορά τὴν ἐβδομάδα. Μπορεῖτε στὰ ἐνδύμασά σας νὰ κάνετε καταπλάσματα ἀπὸ τὸ «Ἄνθος τοῦ Σιρό». Ἄν ὅμως ἔχετε τίς δυνατότητες νὰ πάτε σ' ἓνα ἱνστιτοῦτο, ὅλο τὸ καλοθὰ φύγῃ μέσα σὲ 2—3 ἐπισκέψεις. Ἐκεῖ μὲ μασάζ καὶ διαφόρους κρέμες θὰ ἀπαλλάξουν τὸ πρόσωπό σας ἀπὸ τὸ ἡλίκωμένο δέρμα πού τώρα πᾶς σας ἐνοχλεῖ. Θὰ σας καθαρίσουν πολὺ καλὰ μὲ τὸ «Ἄνθος - φιλιφόρμ». Ἡ λοσιὸν μπαίνει μέσα στοὺς πόρους καὶ τὸνώνει πολὺ τὴν κυκλοφορίαν στὸ πρόσωπό σας. Αὐτὸ τὸ καθαροῖσμά μπορεῖ νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἓνα «εντερμουλὺ» πού θ' ἀπεμνημόνυε τίς μικρὲς ρυτίδες καὶ θὰ κᾶν τὸ δερμ. σας ὁρροερό καὶ λαμπερό. Τελευταία φροντίδα θὰ εἶναι μιά μάσκα πού ἔχει σκεπᾷ νὰ δώσῃ τὴ φρεσκάδα πού ὁ ἥλιος ἀφῆσε σὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπό σας κατὰ τοὺς καλοκαίρινοὺς μῆνες.

ΠΟΛΗ ΑΝΑΡΟΥΛΑΚΗ
Αἰθθητικὸς

ΠΛΕΚΤΟ
μέ
τουήντ

ΓΙΑ ΤΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ

• Ο συνδυασμός του πλεκτού με το τουήντ θα συνηθιστεί πολύ φέτος και θα φορεθεί απ' όλες τις ηλικίες. Ιδιαίτερα από την ξένοιαστη νεολαία που το πλεκτό λάστιχο θα γαρνίρει θαυμάσια σπορ φορεματάκια και ντε-πιές και θα δώσει καινούργια όψη στα παλιά.

- 1 Ένα φόρεμα ίσιο από τουήντ με λάστιχο στο λαιμό και μανίκια ολόκληρα από λάστιχο. Είναι ίσιο χωρίς ζώνη με μία πāt εμπρός στολισμένη με κουμπιά και ψεύτικες τσέπες στο πλάι.
- 2 Ντε-πιές από τουήντ. Η «βαρέζ» έχει δυο πέννες εμπρός τοις μένους με διπλό γαζί και τέσσερα κουμπιά. Ο γιακάς είναι διπλός και χαμηλή η μανικεκόλλησι. Η πλάτη είναι φλού.
- 3 Φορεματάκι από ζέρσευ με γιακά από πλεκτό λάστιχο. Το κορμάκι έχει ψηλά ένα άμπισομάν που κρουαζάρει και τέσσερα κουμπιά, όπως επίσης κουμπιά έχει στα μανίκια. Φούστα με σούρα.
- 4 Φορεματάκι από φανέλλα τύπου σεμιζιέ με κλειστό γιακάδακι και κρυφό κούμπωμα εμπρός. Η φούστα έχει σούρες στη μέση και ζώνη που δένει.
- 5 Το ντε-πιές αυτό έχει μία πāt εμπρός με κουμπιά κι ένα φιδόγκο στην άκρη που μαρκάρει την τάγια. Η φούστα του είναι όλο πιέτες ατσάκιστες.
- 6 Ντε-πιές με ναυτικό γιακά και δυο λοξές πāt στα πλάγια σαν ψεύτικες τσέπες. Φούστα από διπλές πιέτες (κοινονέδες) και μπλούζα από μέσα λάστιχο.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕ ΓΚΡΑΙΗ

1ον Σταμάτησε τ' αυτοκίνητο, καί, με τα χέρια στο τιμόνι, κύτταζε γύρω του. Στη Λισσαβόνα του είχαν συστήσει αυτό το εστιατόριο, το μόνο που βρισκόταν στην ακροθαλασσία. "Αν και δεν είχε σκοτεινιάσει ακόμα, δυσκολεύτηκε κάπως να το βρή, γιατί ήταν χαμηλότερα από το δρόμο, πριν μπη στο Σάν Γιοσά ντε Έστορίλ.

Το τελευταίο κύμα έσπαζε στα χαλίκια μ' έναν απαλό θόρυβο. Ένα μονάχα ζευγάρι ήταν καθισμένο στην ταράσσα. Στο ηλιοβασίλεμα, τα πανιά ενός καϊκιού, στο βάθος του ορίζοντα φαίνονταν ροζ. Ώρα, μέσα στην εύθρουστη δύναμη του, το ιστιοφόρο φαινόταν δυσανάλογα μικρό με την ατλαντική άπεραντοςύνη.

Ο ξένος χαμογέλασε. Γύρισε το κλειδί της μηχανής και βγήκε απ' τ' αυτοκίνητο. Στο θυρώρο, που προχώρησε προς το μέρος του, με το κασκέτο στο χέρι, ρώτησε:

— Μήπως είναι πάρα πολύ νωρίς για φαγητό;

Είχε μιλήσει γαλλικά. Από τότε που είχε φθάσει στην Πορτογαλία, δε δυσκολευόταν καθόλου να συνεννοηθεί.

— Τα τραπέζια είναι πιασμένα, κύριε. Η πελατεία μας δε θ' άργήσει νάρθη. Θέλετε να δεπνήσετε στην ταράσσα ή μέσα στη σάλα;

— Στην ταράσσα. Κύτταξε τον Ωκεανό κι' ευχαριστημένος έπιασε τον έαυτό του να χαμογελά. Η αγάπη του που είχε για τη θάλασσα τον γέμιζε γαλήνη. Ένας μαιρτ ντ' ότελ τον ώδηγησε προς το τελευταίο τραπέζι, που το προστάτευε ένας τοίχος.

— Θάχετε λιγότερο κρύο εδώ.

— Κρύο;...Το Σεπτέμβριο;

Ο συνομιλητής του είχε μια εμφάνιση βαρυστημένη, αυτή τη στάση του έπεσμένου άρχοντα που χαρακτηρίζει τους Πορτογάλους σεο βιτόρους.

— Άκόμα και τον Αύγουστο τα θράδσα είναι ψυχρά.

— Δε με δυσαρρστέι το κρύο.

Παραγγείλε ένα

ποτήρι πορτό. Πολύ σπάνια τραβούσε το θλάμμα του απ' τον Άτλαντικό. Ο ήλιος που έδυε γέμιζε με κόκκινο χρώμα τον ούρανό και τη θάλασσα. Ένα κοπάδι από φώκιες, λίγο πιο μακριά από την όχθη, προχωρούσαν με χαρούμενα πηδήματα. Ένας μεγάλος μοναχικός γλάρος

Έκείνη στράφηκε προς το γκαρσόνι... (Εικονογρ. Άλ. Κοντόπουλου)

πετούσε χωρίς όπτε μια κίλησι των φτερών, χωρίς ούτε μια κραυγή.

Ο Γάλλος άναψε ένα τσιγάρο κι' έγειρε μπροστά. Η παλιόρροια σκέπαζε τους δρόχους κι' έρχόταν να σπάσει πάνω στην ταράσσα. Ο μαιρτ ντ' ότελ δεν είχε πη ψέματα: Άρχισε κιόλας να κάνη κρύο.

Όταν ο ήλιος εξαφανίστηκε, καμμία πρσσινη ακτίνα δεν έλαιψε στην επιφάνεια της θάλασσας. Η σιωπή που την υπογράμμιζε ο σπαραγμός των κυμάτων, έγινε πιο βαρεία. Πίσω απ' τον ξένο, που απολάμβανε την όμορφη του δειλινό, μια άρχήστρα τζαζ άρχισε να παίζει. Ο άνθρωπος έπαψε να παραμονεύη τις σκιές που γλιστρούσαν πάνω στα κύματα και το πρώτο σπινθηροβόλημα που η σελήνη θάρριχνε στο σκοτάδι τους.

Γύρισε το κεφάλι. Το εστιατόριο «Α Χουπάνας» είχε γεμίσει. Στο έσωτερικό, ζευγάρια χόρευαν. Τα άλλα τραπέζια γύρω του ήταν πιασμένα. Τραγάνισε ένα μύγδαλο, έφαγε μια έληα και τελείωσε το ποτήρι του με το πορτό. Ο μαιρτ ντ' ότελ πλησίασε:

— Θέλετε να παραγγείλετε τώρα, κύριε, ή προτιμάτε να περιμένετε;

Έσθθησε το τσιγάρο του και πήρε τον κατάλογο.

— Έμένα να με συγχωρήτε, είπα ο μαιρτ ντ' ότελ. Με ζήτην. Θα σας στείλω ένα σερβιτόρο.

Ο κατάλογος ήταν γραμμένος γαλλικά. Ο ξένος τον διάβασε χωρίς εύχαριστήσι. Έπειτα από μια έβδομάδα διαμονής του στην Πορτογαλία, ήξερε τις συνήθειες ενός εστιατορίου αυτής της τάξεως. Η πορτογαλική κουζίνα είναι θαυμάσια όταν ακολουθεί τις παραδόσεις των έπαρχιών, αλλά του πρόσφεραν μοσχάρκι ψητό και μπιφτέκι με αυγά, φαγητά χωρίς θέλητρο που πιστεύουν πως είναι «έλικυστικά» και τα προσφέρουν στους τουρίστες.

Κουρασμένος να περιμένει, ο σερβιτόρος είχε απομακρυνθεί. Η πανσέληνος ανέβαινε κιόλας στον ούρανό, και ο άσρος των έλαφρών κυμάτων που χτυπούσαν πάνω στους βράχους είχε μαν άσυνήθιστη άσπράδα. Δυο γλάροι πετούσαν στην άκρη του νερού.

Ο κύριος έκανε την έκλογή του: Ο σερβιτόρος είχε πλησιάσει πάλι. Η στάση του έδειχνε περισσότερη καστερία παρά ύπουλη.

— Θάθελα πορτογαλικά φαγητά, σολωμό, μοσχάρι ά λωμινότα, ή ακόμα γκασπάσσο... Ότι θέλετε να μου δώσετε και που να μην είναι αυτόν τον κατόλογο...

Ο σερβιτόρος το κύτταζε χωρίς να καταλαβαίνει. Με το δάχτυλο έδειχνε τα διάφορα φαγητά με κρέας και με χορταρικά, άνασκηκωνται τα βλέφαρα μ' έρωτηματικό ύφος. Είχε στα χείλη ένα πληγωμένο χαμόγελο.

— Όχι αυτό, είπε ο Γάλλος. Δε θέ μπουσούνα να παραγγείλω κάτι άλλο, το

πλά φαγητά του τόπου: "Όσο λιτά και αν είναι, είναι περισσότερο του γούστου μου!"

— Δεν καταλαβαίνω, τραύλισε ο σερβιτόρος.

— Τότε, δώσε μου οτιδήποτε. Ψάρι κατά προτίμηση, και «δύο βρόντοι»...

Είχε μιλήσει χωρίς θυμό. Το πράσινο κορμί θα τον έκανε να ξεχάσει το κακό γεύμα.

Μια ζεστή, χαριτωμένη φωνή είπε τότε κοντά του γαλλικά, με μια ελαφρά ξένη προφορά, που της προσέθετε γοητεία:

— Μήπως μπορώ να σας βοηθήσω;

— Όχι, ανθρωπέ μου, δεν σας καταλαβαίνει!

Ο Γάλλος σηκώθηκε. Η γυναίκα στεκόταν δίπλα του. Ήταν ξανθή και χαμογελούσε. Ποτέ δεν είχε δει πιο θλιμμένο χαμόγελο. Δεν αποκρίθηκε. Το αίμα είχε φύγει από το πρόσωπό του. Χλωμός και γυρισμένος προς το μέρος της, με ανήσυχο βλέμμα, απασχολημένος να ξαναβρεί εκείνο που είχε χάσει, ζούσε μια στιγμή που θα του ήταν αδύνατο να ξεχάσει ποτέ!

Κάθε φορά που το φεγγάρι θα έλαμπε στον ουρανό και θ' άφηνόταν στη θάλασσα, κάθε φορά που θ' άκουγε κάτω από αυτό τον ανούσιο σκοτό τον παφλασμό των κυμάτων, όταν θα είχε στο στόμα τη γούσι ενός αμυγδαλού κι' ανάμεσα στα δάκτυλά του ένα τσιγάρο που θα ξεχλούσε να καπνίσει, ή πληγή θα άνοιγε πάλι... Γιατί είχε νομίζει πως είχε θεραπευθεί; Στήριζε πάνω στο τραπέζι ένα χέρι που έτρεμε.

— Τι μπορώ να σας παραγγείλω; Κάλιο δέχνετε; Δεν είναι παρά ένας ζωρός, φυσικός... Το «Α Χουπάν» είναι ευχάριστο μέρος, αλλά τρώει κανείς πολύ ασχνημα. Ίσως να προτιμούσατε μια υπουριμπέσα με τον τρόπο που τη φτιάχνουν εδώ;

Εκείνος δεν άκουγε τα λόγια. Τίποτε άλλο παρά τη φωνή μονάχα... Τρία χρόνια στην Ίνδοκίνα την είχε ξεχάσει. Τώρα, ήξερε: Όταν η Γκαέλ ντε Τερενέζ του είχε πει: «Γιατί φεύγεις, Μερρί; Είναι κακό αυτό! Μ' εγκαταλείπεις και, ποιος ξέρει; Ίσως σε χρειαστώ μια μέρα...» ή φωνή της είχε αυτήν ακριβώς τη συγκινητική απήχηση! Ποιά ήταν η ξανθή γυναίκα; Του μιλούσε για φαγητά με τη φωνή της Γκαέλ.

— Ίσως έμοιαζε σε μια νευρική και θλιμμένη αδελφή. Μ' ένα ύφος τρυφερής μοιφής, εκείνη συνέχισε:

— Μ' ακούτε; Μου φαίνεται πως σας μιλώ άδικα...

Εκείνος έκανε μια προσπάθεια για να νικήσει την ταραχή του. Πόση ώρα εκείνη στεκόταν εκεί, στο πλευρό του; Τρία χρόνια, μια ζωή ολοκληρωτή, έναν αιώνα! Αλλά ο σερβιτόρος, την έλο έκπληξε έκφραση του περιμένε πάντα κοντά στο τραπέζι. Θάταν ένα λεπτό, λοιπόν. Μπορούσε άραγε κανείς σ' ένα μόνο λεπτό, ν' αποσπάσει από τα σκοτάδια μια σκιά τόσο αγαπητή, και να ξανατιάσει τα χαμένα χρόνια;

— Σας ζητώ συγγνώμη! Μοιάζετε με μια γυναίκα που έχω αγαπήσει πολύ και που είναι νεκρή...

Με μια κουρασμένη κίνηση, εκείνη έγειρε το κεφάλι στον όμο της.

— Μου λένε πάντα πως δε μοιάζω με καμμία άλλη γυναίκα! Έλπίζω να μη σας έκανα να πονέσετε...

Είμοιαζε με δει είχε αγαπήσει, με όλα εκείνα που δεν υπήρχαν πια. Προσπάθησε να πάρει αναπνοή, όπως ο θουητής που, γοητευμένος απ' την ομορφιά του θυθού, καθυστέρησε πάρα πολύ μέσα στα βάθη της θάλασσας. Τό φως του κόσμου τον πληγώνει.

— Ευτυχισμένο πλάσμα! Είπε η γυναίκα. Τι σημασία έχει αν πέθανε, αφού την αγαπάτε ακόμα;

Για μια στιγμή, τα βλέμματά τους διασταυρώθηκαν. Τα μάτια της γυναίκας έλαμπαν. Εκείνος δεν είχε δει ποτέ την Γκαέλ ντε Τερενέζ να κλαίει. Αν ζούσε, δεν θα είχε ίσως κι' αυτή γλυτώσει, όπως η άγνωστη, από τη θλίψη και τον πόνο...

Βύθισε τα νύχια του στις παλάμες των χειρών του. Οι αναμνήσεις θριαμβούσαν. Θάρχιζε να μιλάει, να υποφέρει μεγαλόφωνα, να προσδίδεται...

Η γυναίκα τον κύτταζε χωρίς περιέργεια. Έδειχνε μια παράξενη συμπάθεια.

— Δε θα μπορούσατε να με βοηθήσετε να παραγγείλω το φαγητό σας;

Εκείνος σκέφτηκε:

«Τη συνάντησα, και δεν πεινώ πιά... Δεν ήπια, κι' όμως είμαι μεθυμένος. Γιατί να μιλώ για φαγητό;»

— Οτιδήποτε θα ήθελα να μου παραγγείλετε, θα μ' ευχαρίστηση!

Εκείνη στράφηκε προς το γκαρσόνι. Οι πορτογαλικές φράσεις είχαν στα χείλη της ένα μουσικό ρυθμό. Την έβλεπε προφίλ τώρα, και δυσκολευόταν να συγκρατήσει μια κραυγή:

«Γκαέλ!... Κύτταξέ με, Γκαέλ!... Μιέ φορά, μια μοναδική φορά, και ας είναι όπως την ημέρα του γάμου σου!... Θυμάσαι, το πέπλο σου ήταν μπλεγμένο... Ούτε η μητέρα σου ούτε η Ροζέν, ούτε η γρηά Σουαζίκ σε βοηθούσαν να ξεμπλέξεις τη δαντέλα και να ετιάζεις τα μαλλιά σου...»

— Όμως, είχα άρνηση να είμαι μάρτυράς σου! Με είχες κυτάξει. Είχες τρυφερό και κοροϊευτικό ύφος, χωρίς συγκίνηση, χωρίς όδο. Μου είχες πει, πριν ανέβης τα σκαλιά, πριν ξαναπάρής το μπράτσο του γέρου θείου που σε συνόδευε: «Είναι η πρώτη φορά που σε βλέπω με στολή, Μερρί. Τι ωραίο πράγμα να είναι κανείς ναυτικός!» — κι' άγνωστος πως σ' αγαπούσα!

Δεν την είχε ξαναδει ποτέ πια από τότε. Την επομένη του γάμου, εκείνος έφυγε για την Ίνδοκίνα. Λίγους μήνες αργότερα, είχε μάθει την είδηση του θανάτου της.

— Τι σας συμβαίνει; Είπε η άγνωστη.

Ο Μερρί είχε κλείσει τα μάτια για να φέρει στο νου του τις αναμνήσεις που άνηκαν μονάχα σ' αυτόν, για να ξαναβρεί την εικόνα μιας γελαστής ύψης, που του είχε μιλήσει με γλυκύτητα... Αλλά ακόμα και με ορθώνοντα μάτια, δε μπορούσε να απαλλαγεί από το δεινό του. Η γυναίκα που του μιλούσε φορούσε άσπρα, και λουλούδια στόλιζαν τα ξανθά της μαλλιά. Το πρόσωπό της δεν έδειχνε καμμία ευθυμία. Τα βλέμματά της ήταν λυπημένο και το στόμα της προσπαθούσε με κόπο να συγκρατήσει ένα τρεμούλιασμα. Μια έκφραση που δεν είχε ποτέ η Γκαέλ ντε Τερενέζ, ήταν αποτυπωμένη στη φυσιογνωμία της. Πόσων χρόνων ήταν; Είκοσιεφτά; Τριάντα, ίσως... Η Γκαέλ είχε γιορτάσει τα είκοσιπέντε της χρόνια λίγες μέρες πριν από το γάμο της. Τα μπλέ μάτια της άγνωστης κάτι ζητούσαν επίμονα, κάτι ικέτευαν. Μα εκείνος δεν καταλάβαινε την αγωνία τους.

— Ήρθατε σ' έμένα τόσο απλά! Δε μπορείτε να καταλάβετε τι νοιώθω... Παρά τη θέλησή του, άφησε να του ξεφύγει μια ομολογία που μετανόιασε αμέσως γι' αυτήν.

— Είστε ωραία. Ναί, ωραία, όπως έκεινη που αγάπησα ήταν ωραία. Της μοιάζετε στο κάθε χαρακτηριστικό. Γιατί δεν είστε ευτυχισμένη; Εκείνη — Θεέ μου, ναί, ήταν ευτυχισμένη...

Η νεαρή γυναίκα τα έχασε.

— Μη μιλάτε έτσι, σας ικετεύω! Μη μιλάτε έτσι!

Με μια φοβισμένη κίνηση, στράφηκε προς το τραπέζι που είχε μείνει στη σκιά.

— Ο άντρας μου θα μπορούσε να μ' ακούσει!

Ο Γάλλος χαμογέλασε.

— Δεν είπαμε τίποτα κακό.

— Ισχυρίζεται πως πρέπει να είμαι ευτυχισμένη. Δε μπορεί να υποφέρει να παραπονιούμαι!

Είχε μιλήσει από το βάθος της θλίψης της. Το τρεμούλιασμα στην άκρη του στόματός της είχε γίνει πιο έντονο. Ο Μερρί λυπήθηκε: Η άγνωστη ήταν παντρεμένη. «Έπρεπε ν' απομακρυνθεί, όπως από την άλλη Γκαέλ...

— Αφήστε με να φύγω, σας παρακαλώ! Ο άντρας μου μου επέτρεψε να έρθω α' σας βοηθήσω... Έχω δικαίωμα ν' αγγίσω;

Αν εκείνος είχε πει: «Φυσικά, ίσως θα είχε καθυστερήσει τις ανήλικες σκέψεις του. Υποκλίθηκε σιωπηλός. Η συνάντησή του είχε κάνει κακό. Αυτή η γυναίκα άσκούσε πάρα πολλή δύναμη πάνω στην καρδιά του. Ένοιωσε την επιθυμία να φύγει απ' το «Α Χουπάν» και να ξαναβρεί τη γαλήνη, ακολουθώντας μόνο το τελευταίο κύμα της θάλασσας...

Δεν απαντάτε είπε εκείνη.

Περιμένα από κείνον μια χειρονομία παρασημαστική, μια λέξη συμπάθειας, μια υποχώρηση. Ο Μερρί δεν κατάφερε να πει τίποτα. Η Γκαέλ ήταν πάλι μπροστά του, ώρασι, θαμνισμένη και λυπημένη. Την κύτταζε με συστήρο βλέμμα, ενώ βάπτιζε με της άνοιξη την αγκαλιά του... Ο κύκλος του πεπρωμένου μπορούσε άραγε να διασπαστεί; Για να νική κρύψει τον έρωτά του, για να μην άρνηση την τρυφερότητα που ζητούσε ή αρροδωνιστικά ενός άλλου, την είχε χάσει για πάντα! Αυτές οι δύο γυναίκες έμοιαζαν πάρα πολύ. Αναρωτιόταν αν δεινιεύονταν, αν θα ξαναβρισκόταν πάλι στην Ίνδοκίνα, πάνω στο «Αρρομόν», στην κουραστική πορεία που είχαν επείλει στους αιχμαλώτους οι αντίπαλοι. Η πείνα, η κόπωση, ο πυρετός του είχαν τότε προκαλέσει παρόμοιες παρασθήσεις.

— Μείνετε, είπα η νέα γυναίκα. Δε θα σας άφηνω.

Του χαμογελούσε μ' ένα ύφος μεγάλης σοφίας. Τα είχε όλα καταλάβει, όλα υπεραπρόσβη. Ο Μερρί κατάλαβε πως η στιγμή της φυγής είχε περάσει. Είχε μπλέξει σε μια παράξενη περιπέτεια. Τη στιγμή που η άγνωστη είχε προχωρήσει προς το μέρος του, το πεπρωμένο είχε ρίξει τα ζάρια του. Γιατί άραγε μια Πορτογαλίδα με άγνωστο όνομα είχε, το πρόσωπο της Γκαέλ ντε Τερενέζ; Ούτε η νεκρή, ούτε οι ζωντανόι δεν είχαν μάθει τον έρωτά του...

Μ' ένα σφύξιμο στην καρδιά, σκέφθηκε: «Η ζωή είναι ένας μεγάλος καλλιτέχνης» και χωρίς να καταλαβαίνει γιατί, δέχτηκε τον πόνο και τον θάνατο...

— Νά ο άντρας μου.

Η ανάμνηση της Γκαέλ δεν άφησε τίποτ' άλλο να υπάρξει. Ο Μερρί, που δεν κύτταζε πια τις άχτινες του φεγγαριού πάνω στη θάλασσα και δεν άκουγε πια το θόρυβο των κυμάτων καθώς τασόβιαν, τούσαν προς τα πίσω, δεν τον είχε δει ν' πλησιάζει.

— Επιτρέψτε μου να συστηθώ: Ντουάρτε Ντίας ντε Μονσάντο ντε Άμπρε Καστέλλο Μπράνκο.

Ο άντρας μιλούσε γαλλικά με πολλή έντονη προφορά. Ήταν ψηλός, με μαλού πρόσωπο, και το χρώμα της επιδερμίδας του ήταν περισσότερο κιτρινωπό παρά ήλιοκομένο, α' να είχε μείνει πολύν καιρό στα τροπικά κλίματα. Τα μάτια του ήταν μαύρα, βαθιά χαμένα στις κόγχες τους, και πολύ κοντά το ένα με τ' άλλο. Κάτω απ' το μουστάκι, το στόμα του είχε ένα χαμόγελο προσκλητικής αφορντισίας. Ήταν λεπτός και κρατιόταν πολύ ίσιος. Δεν του έλειπε ούτε η γοητεία ούτε η κομψότητα. Μια γυναίκα θα τον είχε βρει ωραίο, ασφαλώς.

— Μερρί Νταουλά.

Μετά τις προαιδέστες συλλαβές που ο Πορτογάλος είχε τόσο πρόθυμα προσφέρει, το γαλλικό όνομα της Βρετάνης φαινόταν σύντομο και σκληρό.

— Σας ευχαριστώ που επιτρέψατε στη γυναίκα σας να έρθει να με βοηθήσει! Ο κατάλογος του «Α Χουπάν» δεν ήταν του γούστου μου...

Ο Ντουάρτε Ντίας ντε Μονσάντο κύτταζε τη γυναίκα του, και είπε με αδιάφορο ύφος:

— Η αξία αυτής της καλής πράξεως της ανήκει. Η γυναίκα μου μιλάει πολύ καλύτερα γαλλικά από μένα. Καπνίζετε; Είχε βγάλει απ' την τσέπη του μια χρυσή σιγασσοθήκη. Την άνοιξε και την άπλωσε προς τον νεό:

— Δεν έχω γαλλικά τσιγάρα...

Γιατί άραγε η ευγένεια και οι προσποιητοί τρόποι του Ντουάρτε Ντίας τον έκαναν να διαστρέφει τα μάτια της γυναίκας του, τα μάτια σιωπηλά προς το σερβιτόρο, του έξηγησε με δυνατές χειρονομίες, και με λαιμαργία όψι, το γεύμα που ήθελε να φάει. Έπειτα τον έδιωξε, με μια αδιάφορη κίνηση.

— Φοβούμαι πως θα σας κάνουν να περιμένετε. Έγώ θαχω την ευθύνη αυτής της καθυστέρησης! Στη Γαλλία, τρώει χωρίς, δεν είν' έτσι;

— Τα έθιμα ποικίλλουν απ' τη Βρετάνη ως την Άλσατία, κι' απ' τη Φλάνδρα ως την Προβηγκία. Δε θαχουν αλλοίως σίγουρα κατά την άπουσία μου. Είναι τρία χρόνια που έχω φύγει απ' τη Γαλλία.

— Πού ήσαστε λοιπόν;

Τα μάτια του Πορτογάλου, που είχαν πολύ μικρή απόσταση ανάμεταξύ τους κι' ήταν πολύ θαυμάσια κάτω απ' τα πυκνά φρύδια του, έδιναν στο πρόσωπό του ένα ύφος άρπαχτικού πουλιού.

— Στην Ίνδοκίνα.

Ο πόλεμος τέλειωσε, τώρα. Τα γεγονότα δεν παίρνουν πολύ καλή τροπή, μου φαίνεται.

Ο Μερρί έκανε μια φευγαλέα κίνηση. Δε θα έμπιστευόταν τα δάσανά του, ούτε θα διηγόταν σ' αυτόν τον άγνωστο για την αιχμαλωσία του.

— Είστε στρατιωτικός;

— Αξιωματικός του ναυτικού.

Και πάλι άκουσε τη φωνή της Γκαέλ ντε Τερενέζ, την ημέρα του γάμου της: «Είναι η πρώτη φορά που σε βλέπω με στολή, Μερρί... Τι ωραίο πράγμα να είναι κανείς ναυτικός!»

Η νεαρή Πορτογαλίδα, δεν έκανε έρωτήσεις. Προσεχτική και γλυκερά, καταλάβαινε αυτά που έπρεπε ν' αποσιωπηθούν. Η ψυχή της, που δεν την δούσε καμμία περιέργεια, ήταν καλύτερης ποιότητας... Η ελπίδα που έδεχνε το γαλάζιο βλέμμα της τάραιζε τον Μερρί και τον γέμιζε στενωχώρια.

— Θα τα πηγαίνετε πολύ καλά με τη γυναίκα μου! Είναι κι' εκείνη ελαχίστα φλύαρη, όπως έοικε... Πότε φτάσατε στην Πορτογαλία; Είπε ο Ντουάρτε έπειτα από κάποια σιωπή.

— Πριν από μια έβδομάδα.

— Ταξιδεύετε μόνος;

— Ο Μερρί έγνεψε καταφατικά.

— Με αυτόκινητο;

Αυτό ήταν σωστή ανάκριση. Από λύπη για τη νεαρή γυναίκα, ο Μερρί αποκρίθηκε πρόθυμα:

— Ναί, με αυτόκινητο. Αγόρασα ένα στην επιστροφή μου απ' την Ίνδοκίνα. Τώρα μόλις γύρισα.

Ο Πορτογάλος τον κύτταζε μ' ένα περιέργο βλέμμα.

— Είναι αλήθεια πως είστε φοβερά άναπαυσι.

— Μεγάλη ανάγκη πραγματικά.

Η νεαρή γυναίκα είχε σφίξει τα χέρια της το ένα μέσο στ' άλλο. Θάλεγε κλάψι. Ο άντρας της είδε την ταραχή και πως συγκρατιόταν για να μην τ' ότελ.

— Παραγγείλατε το φαγητό μου. Θέλετε τώρα να παραγγείλετε και το δικό σας;...

Εκείνη κούνησε το κεφάλι.

— Δεν πεινώ. Αν επιμένετε, θα φάω

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

— Πάμε λοιπόν να γκρινιάξω. Θα σου φέρω λεφτά μόλις κλείσει η τράπεζα

ΤΑΓΙΕΡ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

● Ταγιέρ από λαϊνάς μελανίζε με κοινή ζακέτα και ζώνη. Γαρνίρεται με ένα πελώριο γιακά από γούνα. Τσέπες υπογραμμισμένες με διπλά γαζιά.

σπίτι. Η ανάπαυση κι' η μοναξιά θα σου είχαν κάνει πολύ καλό...

Τη μάλλυνε με μια περιφρονητική φωνή, και το ύφος του κατωκυρτούσε περισσότερο απειλή παρά συμπόνια.

— Δεν είναι τίποτα... μια ανάμνησι!

Ο Ντουάρτε Ντίας έβαλε τα γέλια!

— Μια ανάμνησι!... Είσαι πολύ σίγουρη γι' αυτό, Γκιουάρ; Αμφιβάλλω αν και μια μόνη ανάμνησι υπάρχει ακόμα μέσα σ' αυτό το ωραίο κεφάλι! Θέλησες να με ενθαρρύνεις με μια ψεύτικη χαρά...

Η νέα γυναίκα, που άνωμαζόταν Γκιουάρ, έσκυψε το κεφάλι κι' άνοιξε να ψά-

χρη μέσα στην τσάντα της. Γύρευε μια πρόφαση για να κρύψει τα δάκρυά της. Αδίασε τη μικρή τσαντούλα με τα μαύρα και χρυσά μαργαριτάρια, και ξανάβλεπε μέσα με φροντίδα τα αντικείμενα, που είχε βγάλει.

— Η γυναίκα μου ήταν άρρωστη, είπε ο ντόν Ντουάρτε. Πολύ άρρωστη...

Δεν της έδινε καμιά σημασία. Έπαιζε ένα χασιμουρητό πριν συνεχίσει, άπειροχρονόμο στο Μερρί:

— Βρίσκετε πώς η Γκιόμαρ μοιάζει με Πορτογαλίδα; Τό αναστήμα της, τα ξανθά της μαλλιά, τα γαλάζια μάτια της σας φαίνονται να είναι απ' τον τόπο μας;

— Ήρθα απ' τη Βόρειο Ισπανία. Στο δρόμο συνάντησα πολλές χωρικές πιά ξανθές κι απ' τη ντόνα Γκιόμαρ...

— Οι Βησιγόθοι, άγαππé μου... Οι Βησιγόθοι μάς έπαιξαν αυτό το παιχνίδι. Έπειτα ήρθαν οι Μαυριτανοί. Νά γιατί τα κορίτσια μας είναι ξανθά. Δεν είν' έτσι, Γκιόμαρ;

Εκείνη κούνησε το κεφάλι της φοβισμένα. Αυτή η γυναίκα είχε τό πρόσωπο της Γκαέλ, τὰ χέρια της, τό σώμα της, τή φωνή... αλλά ποιος λοιπόν είχε αφαιρέσει την ευθυμία και την υπερηφάνεια της νεκρής; Ο Μερρί υπέφερε βλέποντάς την ταπεινωμένη.

Εκείνη εξακολουθούσε να τρίβει τους κροτάφους της, με χαμηλωμένα μάτια. Ο Μερρί ένοιωσε πάλι τον πειρασμό να σηκωθεί και να φύγει. Είχε όμως τό δικαίωμα; Η Γκιόμαρ Ντίας ντε Μονσάντο ήταν ένα θύμα ή μία άρρωστη, είχε όμως τό πρόσωπο της Γκαέλ κι' είχε ζητήσει τη βοήθειά του... Θάθελε πολύ να ήταν μόνος μαζί της.

— Άργούν να μάς σερβίρουν τό φαγητό. Η ντόνα Γκιόμαρ θά δεχόταν να χορεύει μαζί μου;

— Είναι παράξενη και σ' αυτό όπως και σε πολλά άλλα πράγματα. Γκιόμαρ, άκουσε;

— Μου επιτρέπετε να σας ζητήσω αυτό τό χορό;

Εκείνη του χαμογέλασε με δειλὸ ύπο:

— Εὐχαρίστω.

Σηκώθηκε κι' έσιαξε τό άσπρο της φόρεμα. Έπειτα, με τὰ δύο της χέρια, έπιασε με μία φουρκέτα μία τούφα μαλλιά, που είχαν ξεφύγει απ' τον κότσο της.

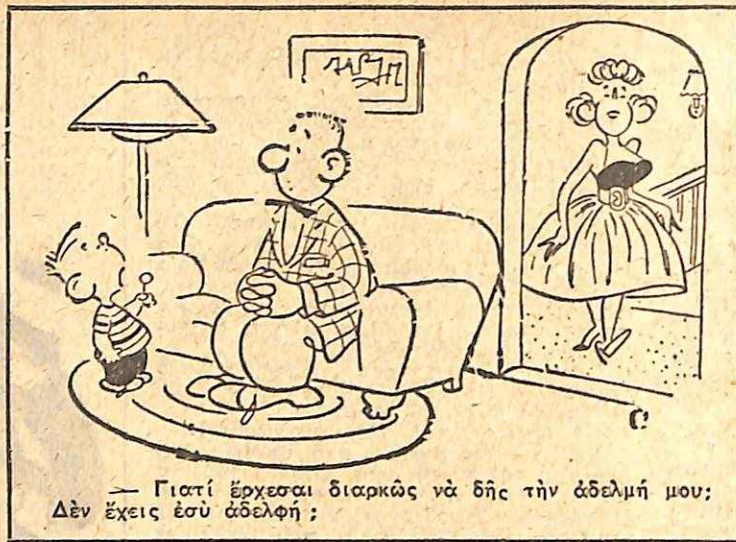
— Πρόσεξε μὴν κρυώσης, άγαπητή μου.

Η σύστασι είχε κάτι τό προσποιητό τό ψεύτικο. Η Γκιόμαρ ανέθηκε τρία σκαλιά κι' έσπρωξε την τζαμωτή πόρτα. Έκανε ζέστη μέσα στο «Α Χουπάνας». Μεγάλοι καθρέφτες στὸν τοίχο μεγάλωναν την αίθουσα. Η όρχήστρα άπαρτιζόταν από δύο μουσικούς μόνο. Η πίστα ήταν στενή και γεμάτη κόσμο. Πολλές άπ' τις νεαρές γυναίκες ήταν ξανθές. Τὰ ζευγάρια ένοιωθαν χαρά χορεύοντας, κι' ο Μερρί ένοιωσε μία έξουορassi που δεν είχε ποτέ αίσθανθή σ' ένα τέτοιο μέρος.

Η όρχήστρα έπαιζε τό «Απρίλης στην Πορτογαλία». Πριν περάσουν στην πίστα, τη στιγμή που ο Γάλλος άγκάλιασε τη ντάμα του, έβλεπε την εικόνα τους στὸν καθρέφτη. Τὰ μπράτσα του ξανάπεσαν. Δεν μπορούσε να τραβήξει τὰ μάτια άπ' τον καθρέφτη. Δεν ήταν η Γκιόμαρ Ντίας ντε Μονσάντο, αυτή που κρατούσε στην άγκαλιά του: Η χαμογελαστή κι' ευθυμη γυναίκα, που ένα συναίσθημα ευτυχισμένης υπερηφάνειας την είχε αναστήσει, ήταν η Γκαέλ ντε Τερενέζ, που ο θάνατος κι' η ζωή του την ξανάδιναν...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

— Γκαέλ... Εκείνη είχε άκουμπήσει τό χέρι της στὸν ώμο του, κι' είχε κιόλας έγκαταλείψει στην ευχαρίστησή του χορό.

— Γιατί έρχεσαι διαρκώς να δής την αδελμή μου; Δεν έχεις έσύ αδελφή;

— Γκαέλ... Τί όραίο όνομα! Τί σημαίνει; ρώτησε εκείνη.

Τό δλέμμα της ήταν άδειο κι' άγνό σάν τό δλέμμα ενός άγάλματος. Έπανελάβε με χαμηλή φωνή, ευτυχισμένη που είχε μάθει μία καινούργια λέξη: «Γκαέλ...» Εὐχαρίστημένη και έλευθερωμένη άπ' τη νευρική της, ήταν τόσο όμοια με τη νεκρή, ώστε ο Μερρί την επέκρινε από μέσα του πώς έπαιζε θέατρο. Καμένα έντρο δε βγαίνει δύο όμοια φύλλα! Η Γκαέλ ντε Τερενέζ δεν είχε δίθυμη αδελφή. Η φύσι δεν αντίγράφεται ποτέ. Μία τέτοια όμοιότης ήταν τερατώδης.

Εκείνη τὸν μάλωσε γλυκά:

— Δέ μου άπάντησες...

Μακρύνά άπ' τὸν άντρα της, ξανάβρισκε τη ζωηρότητά της. Οι χειρονομίες της κι' ο τόνος της φωνής της μαρτυρούσαν την άπολυτήρωσή της.

— Γκαέλ ήταν τ' όνομα της νεκρής που άγάπησα. Όταν σας είδα στὸν καθρέφτη, πριν από μία στιγμή, μου τη θυμίσατε με έντονο τρόπο. Συγχωρήστε μου αυτή την παραίσθησι...

Τό χαμόγελο της νέας ήθελε να είναι εύθυμο, τό ύφος της δεν είχε καμμία πικρία:

— Γιατί να σας θυμώσω; Ξεχνά πάντα τ' όνομά μου και ποιά είμαι. Άν δεν ήταν έδω ο Ντουάρτε για να με υποχρεών να θυμάμαι, θά προτιμούσα να ονομαζόμουν Γκαέλ, παρά Γκιόμαρ. Γκαέλ είναι όνομα της Βρετάνης, δεν είν' έτσι;

— Ναι.

Ο Ντουάρτε Ντίας την είχε έπικρίνει γιατί μιλούσε λίγο. Και να τώρα που έκδηλωνόταν, σάν ένα πλάσμα που είχε μείνει πολὺν καιρό φυλακισμένο. Η όρχήστρα έπαιζε μία σάιπα. Οι χορευτές πιέζονταν ο ένας πάνω στὸν άλλον. Η Γκιόμαρ έμοιαζε μ' αυτούς τους κουφούς που δεν άκουνε παρά μέσα στο θόρυβο.

— Και ποιὸ ήταν τ' άλλο της όνομα;

— Γκαέλ ντε Τερενέζ.

— Άθελά του, πρόσθεσε:

— Είχα παντρευτή. Είχε γίνει Γκαέλ Νταουλά...

— Όπως έσείς;

Τὸν άκούγε με κατάπληξι, συγκρατώντας τὸν έαυτό της για να μὴ έπαναλάβει μετά από κείνον αυτές τις ξενικές συλλαβές. Ο Μερρί είχε διάθεσι να της πη:

«Μά αυτό είναι τ' όνομά σου!...» Έτσι ονομαζόσασαι! Πώς δεν τό θυμάσαι;...

— Σάν κι' έμένα, ναι. Ήταν νύφη μου, γυναίκα τού αδερφού μου.

Για μία στιγμή, σε μία φυγαλέα και γεμάτη τρυφερότητα κίνησι, εκείνη στήριξε τό κεφάλι της πάνω στὸν ώμο τού καβαλιέρου της.

— Καμμένη Μερρί!

Εκείνος δεν παραξενεύτηκε που αυτή η άγνωστη τὸν είχε φωνάξει με τό μικρό του όνομα. Είχε τη φωνή και την προφορά της νεκρής.

— Νύφη σας; Και την άγαπούσατε;

— Δεν τό έμαθε ποτέ. Έφυγα για την Ίνδοκίνα την έπομένη του γάμου της. Είχα ζητήσει να με στείλουν εκεί κάτω. Αυτή δεν ήταν η μόνη λύσι;

Τό άδύνατο πρόσωπό του είχε πάρει μία σκληρή έκφρασι. Ήταν καιρός που δεν τὸν είχε κυττάξει μία γυναίκα έτσι. Ο Μερρί άρχισε να φοβάται μήπως η Γκιόμαρ τὸν ρωτούσε για τό θάνατο της Γκαέλ. Είχαν περάσει δύομιση χρόνια από τότε, αλλά δεν είχε ακόμα συνθίσει στή φρίκη αυτό το τέλος. Τό να μιλήσει γι' αυτό, ξεπερνούσε τις δυνάμεις του.

— Ήταν άπ' τὸν ίδιο τόπο με σας;... Ήσαστε παιδικὸ φίλοι;

— Όχι. Εκείνη έμενε στή Βρετάνη. Μία μέρα, ο αδελφός μου την παρουσίασε στή μητέρα μου. Εμείς μέναμε στο Παρίσι. Έτσι γνώρισα την Γκαέλ.

Τὰ υπόλοιπα έπρεπε ν' άποσιωπηθούν. Η όρμη της πρώτης άγάπης του, αυτό τό ανακάτωμα της έκστάσεως και της άπελπισίας δεν άφορούσαν κανένα. Η Γκαέλ ντε Τερενέζ ήταν άρραβωνιαστική του αδελφού του, δεν ήταν για κείνον, δεν ήταν άπ' τους ανθρώπους που παίρνουν τ' άγαθά τὸν άλλον. Σπουδαιότερο άπ' τό πάθος που τὸν είχε κυριεύσει, ήταν η τιμιότης του. Η Γκαέλ, η ξανθή και γελαστή Γκαέλ, που θάπρεπε να τὸν είχε διδάξει τη χαρά, τὸν είχε μάθει τὸν πόνο.

— Πόσο σας λυπούμαι, Μερρί!...

Χόρευαν, με τή λύπη στην καρδιά. Χωρίς να τὸν άφίν άπ' τὰ μάτια της, η νέα γυναίκα άκολουθούσε τὰ δήματα της σάμπας.

Χαίρομαι όμως, που η Γκαέλ δεν ήταν παιδική σας φίλη... Ο χαμός θά ήταν πιά σκληρός, δεν είν' έτσι; Οι άνθρωποι γυρεύουν σ' όλη τους τη ζωή να ξεαναδύνουν τὰ παιδικά τους χρόνια...

Η έρώτησι τὸν έκανε να χαμογελάσει:

— Δεν τό σκέφθηκα ποτέ αυτό.

— Θα τό είχατε σκεφτή, Μερρί, αν, σάν κι' έμένα, τὰ είχατε χάσει έντελώς. Άν δεν έμενε τίποτα άπ' αυτά, ούτε ένα πρόσωπο, ούτε μία πλάσι, ούτε ένα παιχνίδι. Άν δεν είχατε ούτε ένα μάρτυρα εκείνης της έποχής. Αυτόν που θά μου ξανάδινε τὰ παιδικά μου χρόνια, πόσο θά τὸν άγαπούσα!...

Η ζεστασιά της φωνής, η άπελπισία τὸν λέξανε, τὸν συγκλόνισαν. Ο Μερρί έσκυψε πάνω σ' αυτή την ύπαρξι χωρίς παρελθόν, σ' αυτή την, αϊχμαλωτή του παρόντος, αυτή τη γυναίκα που θ' άγαπούσε.

— Ο άντρας σας δέ σας ξανάδωσε την παιδική σας ηλικία;

Εκείνη συγκράτησε ένα άναστεναγμό. — Πώς θά μπορούσε να τό κάνει; Δέ με γνώριζε. Δεν είμαστε μικροί μαζί Δέ μεγαλώσαμε μαζί...

Και πρόσθεσε με διαιότητα, ανάμεσα στα σφιγμένα δόντια της:

— Όχι, όχι, προτιμώ να μένω μέσα στην άμφιβολία και να μὴ υποφέρω, παρά να μάθω πώς αυτή η άπαγορευμένη περιοχή έχει καταπατηθή άπ' αυτόν, πώς τὰ έχει όλα διαφθείρει και βρωμίσει, πώς τό νεραϊδένιο βασίλειό μου είναι γεμάτο άπ' τη φαντασία του... Τό λουλούδι θά ήταν τότε δηλητηριασμένο, τὰ ζωά άχάριστα, κι' όλοι οι άνθρωποι άσχημοι! Είχα άδικο να παραπονιέμαι! Σ' έμένα άνήκει να ξαναδημιουργήσω όλα εκείνα που αυτός δεν ήξερε! Είμαι ένα πλάσμα προνομιούχο. Δεν ύπαρουν συνόρα στα δεινρά μου, ούτε περιορισμοί στις έπιθυμίες μου...

Η όρχήστρα είχε σταματήσει. Μερικὸ ζευγάρι έφευγαν άπ' την πίστα. Άλλοι χειροκράτησαν. Ο χορός ξανάρχισε. Η νεαρή γυναίκα φαινόταν να φοβάται μήπως είχε γίνει δυσάρεστη. Τὰ χείλη της έτρεμαν πάλι.

Πριν την άγκαλιάσει, ενώ η όρχήστρα έπαιζε ένα σλόου, ο Μερρί τὸν κύττα-

ξε. Η Γκιόμαρ Ντίας ντε Μονσάντο ήταν φοβισμένη. Εκείνη που ζητούσε άπ' αυτόν, ήταν να τη βοηθήσει ν' αντιμετώπιζή τους κινδύνους της, να την άπολυτρώσει άπ' την άνησυχία της και τους φόβους της. Σ' αυτό, ήταν διαφορετική άπ' τη Γκαέλ, που ήταν γεμάτη έμπιστοσύνη κι' ευθυμία, άπ' τη Γκαέλ που ήταν γεμάτη ύγεια και δύναμι και που άγαπούσε τὰ δάσανα...

Άρχισαν να χορεύουν. Η Γκαέλ μοσχολούσε σάν κρίνο. Τό ξεχασμένο δεινρό έδινε τη θέσι του στην πραγματικότητα. Τό παρελθόν γινόταν παρόν. Κρατούσε στην άγκαλιά του μίαν άλλη Γκαέλ... Μήπως η πρώτη να μὴν ήταν νεκρή; Η μοίρα είχε διασκεδάσει μ' αυτό τό παιχνίδι. Αυτή η γυναίκα χωρίς μνημονικό είχε πη: «Πόσο θ' άγαπούσα εκείνον που θά ξανάδινε την παιδική μου ηλικία!...» Ο άντρας της δεν τό είχε κατορθώσει. Δεν άνηκε άραγε σ' αυτόν να καταικήσει την άμνησία της και να κερδίσει έτσι την άγάπη της; Τότε, αυτός, ο Μερρί Νταουλά, ο τίμιος, ο άγός, θυμήθηκε πώς η Γκιόμαρ ήταν κι' αυτή παντρεμένη όπως η άλλη, και πώς δεν είχε τό δικαίωμα ούτε να την άγαπήσει ούτε να τὴν κάνει να τὸν άγαπήσει...

— Μά τ' όνομά σας;... Θυμάστε τ' όνομά σας;

Εκείνη τὸν κύτταξε μ' ένα άφορημένο, γοητευτικό χαμόγελο.

— Πώς να θυμάμαι; Άπ' δ,τι ξέρω, ώνομαζόμουν Γκιόμαρ ντε Κόστα Μπαντεϊρα.

— Όστε, λοιπόν, ήσαστε παντρεμένη όταν χάσατε τό μνημονικό σας;

Εκείνη χαμογέλασε πάλι.

— Άπ' δ,τι μπορώ να θυμηθώ — αυτή η έποχή δεν είναι πολὺ μακριά. Μερρί — ήμουν κιόλας παντρεμένη... Όνομαζόμουν κιόλας Ντίας ντε Μονσάντο... Αυτό τ' όνομα άδείξει όσο κι' ένα άλλο...

Δεν έβρισκε πιά στή φωνή της τη διαιότητα και την περιφρόνησι που τὸν είχαν παραξενέψει όταν τὸν είχε μιλήσει για την άνάμνησιν στην παιδική της ηλικία τὸν Ντουάρτε Ντίας. Μιλούσε με κούρασι. Σάν άλλη Άντιγόνη, ήταν φτιαγμένη για τὴν άγάπη και όχι για τό μίσος.

— Με λίγα λόγια, δεν είστε σίγουρη για τίποτα, ούτε καν για τ' όνομά σας!

— Για τίποτα...

Τὴν έσφιξε ακόμα πιά κοντά του. Θάθελε να της πη τρυφερά λόγια, να της προσφέρει την παρουσία του, να ξανακάνει μαζί της τό δρόμο που είχε διατρέξει μόνη της, μέσα στή νύχτα, άπ' την πρώτη στιγμή τού ξυπνήματός της.

— Γκιόμαρ είναι μαργαλικό όνομα;

— Βραζιλιάνικο, μάλλον.

Περνώντας μπροστά άπ' την όρχήστρα, ο θόρυβος τὸς άνάγκασε να σωπάσουν.

— Ξέρετε λοιπόν τη Βραζιλία;

— Δεν τη θυμάμαι...

Δεν κατορθώνε να τὸν βοηθήσει. Δεν μπορούσε να τό κάνει. Πώς θά μπορούσε εκείνος να τὸν έλευθερώσει άπ' τους φόβους της και να της ξανάδώσει τη χαμένη της ταυτότητα, αφού η ίδια αγνοεί τους έδενε τὸν ένα με τὸν άλλο; Κάτω από κάθε άπάντησι της Γκιόμαρ, εκείνος ασθανόταν μίαν άπέραντη όδυν.

— Τό μικρό σας όνομα είναι βραζιλιάνικο. Άν δεν είσασταν άπὸ κεί δεν θά σας έλεγα έτσι.

— Και Πορτογαλίδες όνομαζόνται Γκιόμαρ!

— Τί σας έχουν πη για τὴν οικογένειά σας;... Για τὴν καταγωγή σας;... Δεν έχετε κανένα συγγενή;

— Νά τί μου είχε διηγηθή εκείνος...

Εκείνος τη διέκοψε:

— Ποιός;

— Ο Ντουάρτε. Όσα ξέρω τὰ έχω μάθει άπ' αυτόν. Άλλά είναι ψέματα! Λέει ψέ-

ματα για όλα τὰ πράγματα! Γι' αυτό μὴ είμαι σίγουρη... Δεν παρατηρήσατε πόσο ψεύτικος ήταν; Ά! Δεν εύχομαι να θυμηθώ την ξεχασμένη έποχή που τὸν διάλεξα για σύζυγο, που μου είχε φανή τίμιος και όμορφος... Χίλιες φορές προτιμότερη η τέλεια λησμονία, παρά να βρεθώ σε αντίπαράστασι μ' εκείνο τό κορίτσι που ήταν τυφλωμένο άπ' τό πάθος — με τό ήλίοιο η τό συνώνω πλάσμα που ήμουν!...

Η πικρία και η περιφρόνησι δυνάμωναν τη φωνή της.

— Τό μέλλον μου δεν είναι ρόδινο. Και όμως πρέπει να τό αντιμετωπίσω. Φοβούμαι, Μερρί... βοηθήστε με...

Τὰ όρτια της μάτια τὸν ίκέτευαν. Ο Μερρί θά μπορούσε όμως να όρκεισθ, πώς εκείνη δεν είχε έπίγνωσι της γοητείας της. Μέσα στην άγωνία της, στρεφόταν πρὸς εκείνον τὸν άγνωστο για να τὸν έμπιστευθί τό φορτίο της ζωής της, τό βάρος της λησμονίας της.

— Δεν έχετε φίλους;

— Ο άνδρας μου έχει δημιουργήσει ένα κενό γύρω μας. Ποτέ δέ μ' έχει άφήσει να μιλήσω σε κανέναν. Άπόψε, έχω για πρώτη φορά τὴν ελπίδα ν' άνοιξω τὴν καρδιά μου και να κάνω κάποιον να ένδιαφερθί για τὴ σωτηρία μου!

Για μία στιγμή, ο Μερρί άκούσε τη μουσική. Άπ' τό παράθυρο, έβλεπε τὴν όμορφιά τού σελήνεφωτος που άντανάκλουσε πάνω στή θάλασσα.

— Πριν από δύο ώρες, ούτε καν γνωρίζαμστε. Και τώρα, περιμένετε τη σωτηρία σας από μένα! Δεν είναι πολὺ μεγάλη αυτή η λέξι;

— Καμμία άλλη δεν ταιριάζει...

Ο τόνος της ήταν σταθερός. Είχε νικήσει τη δειλία της. Τό πλησίονα τού κινδύνου τὴν έσπρωχνε να είναι άποφασιστική, και νικούσε τους διαταγμούς της και τους φόβους της.

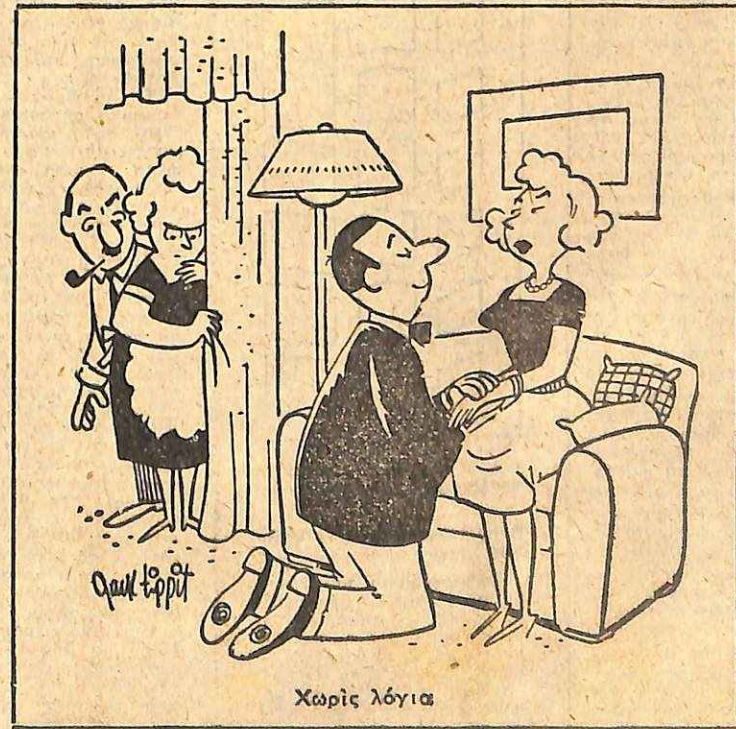
— Γιατί έμένα; Γιατί με διαλέξατε;

Ποιὸ ένστικτο σας έσπρωξε, λοιπόν, πρὸς έναν άγνωστο, έναν περαστικό, που συνέπεσε να είναι έρωτευμένος με μία γυναίκα που της μοιάζετε σε κάθε χορακτηριστικό;

Περιμένα μία άπάντησι που θά τὸν έπέτρεπε να ξαναβρῇ τὴν Γκαέλ κάτω από τὴ μάσκα της Πορτογαλίδας. Εκείνη όμως κούνησε τό κεφάλι της:

— Γιατί είστε ξένος, γιατί συμπάθησα άμέσως τό πρόσωπό σας. Οι άντρες μπορούν αλήθεια, να είναι ώραιοι; Ός τη στιγμή που σας είδα, δεν τό είχα σκεφτή!

Ο Μερρί έκανε μία κίνησι πρὸς τὰ πίσω. Άπεθανόταν τις κολακείες. Όταν όμως συνάντησε τό δλέμμα της νέας γυναίκας, κατάλαβε τό λάθος του. Άκτινολούσε από άθωότητα. Άν ζητούσε κα-

Χωρίς λόγια

νείς άπ' τὸν Μερρί να τὸν πη τί σκεπτόταν για τὴν Γκιόμαρ Ντίας ντε Μονσάντο, θ' άπάντουσε άμέσως: «Η πιά ποιητική ύπαρξι που γνώρισα ποτέ!...»

— Η ελπίδα και τό θάρρος έχουν δώσει τὸν τόνο τους σὰ χαρακτηριστικά σας. Είμαι συχνά σιωπηλή. Δεν έχω διατηρήσει καμμία άνάμνησι της άνατροφής που δεχθήκα στο μακρινὸ παρελθόν. Όταν ξαναγύρισα στή ζωή, οι πιά άπλεις πράξεις με σόστισαν. Γιατί θά ήμουν σάν τους άλλους; Δεν είναι φυσικό ν' αντίσταθμίζεται η άγνοία μου με κάποιον άλλο σπάνιο δάρο; Είμαι σάν τὴν κοψή που βλέπει καλύτερα από τους άλλους, είμαι η τυφλή που άνακαλύπτει εκείνα που οι άλλοι δέ μπορούν ν' άκούσουν... Όταν σας είδα, μόνο και γυρισμένο πρὸς τη θάλασσα, κατάλαβα πώς η στιγμή είχε έλθει, πώς η ζωή επί τέλους, θά με βοηθούσε, και πώς εσείς θά ήσαστε τό στήριγμά μου!

Χόρεψε μία ένα λεπτό με τὰ μάτια κλεισμένα, άφήμένη στην ευτυχισμένη χαλάρωσι που της έφερε αυτή η στιγμή.

— Δέ γελάστικα, Μερρί... Όταν σας άκουσα να μιλάτε για τὴν Ίνδοκίνα, κατάλαβα όλα όσα άποσιωπούσατε. Ήσαστε αϊχμαλώτος, δεν είν' έτσι;

— Ναι.

— Ναυτικός;

— Άεροναυτικός. Τό ύδροπλάνο μου χτυπήθηκε σε μία έπιδρομή. Πήδησα με αλεξίπτωτο κι' έπεσα στο έσωτερικό τού γαλλικού στρατοπέδου. Οι Βιετναμέζοι αϊχμαλώτισαν μαζί με τους υπερασπιστάς της πόλεως. Είχα πολλή τύχη...

Τρεις έβδομάδες πιά πριν, ήταν ακόμα στην Ίνδοκίνα. Και τώρα χόρευε στην άκρη τού άκαινού. Έκανε σχεδόν κρύο. Ήταν ζωντανός, και μπορούσε να φάν όσο ήθελε... Η Γκαέλ, που τὴν είχε τόσο κλάψει, είχε ξαναγύρισε σ' εκείνον. Πραγματικά, ήταν πολὺ τυχερός!

— Δυστυχισμένος Μερρί...

Εκείνος χαμογέλασε, και τὴν παρέσυρε στο βάθος που έπαιζε εκείνη τὴν στιγμή η όρχήστρα.

— Μη λέτε όλη τὴν ώρα «δυστυχισμένος Μερρί!... Σεις που τὰ μαντεύετε όλα, πρέπει να ξέρετε πώς δοξάζω τὴν τύχη μου και πώς είμαι ευτυχισμένος.

— Ευτυχισμένος;

Είπε τη λέξι μ' ένα ύφος κατάπληκτο κι' ένθουσιασμένο σὰ να γεύονταν ένα καινούργιο φρούτο.

— Απόψε, για πρώτη φορά, μου φαίνεται πώς καταλαβαίνω τί θέλετε να πητε...

— Άλλά η άνάρρωσι σας; Η έπιστροφή στή ζωή φέρνει πάντα μία χαλάρωσι, ένα συναίσθημα άπολυτρώσεως κι' έλπίδας...

— Η Γκιόμαρ έλαίσε τὰ μάτια με κουρασμένο ύφος.

— Η έπιστροφή στή ζωή, ήταν η έπιστροφή στὸν Ντουάρτε. Δεν είχα λόγους, έχω, να δοξάζω τὴν τύχη μου...

Εκείνος προσπάθησε να τὴν καθυσχέψει. Ο Ντουάρτε Ντίας ντε Μονσάντο δεν τὸν είχε άρέσει. Πριν ακόμα η Γκιόμαρ τὸν έξηγήσει τους φόβους της και τις πικρίες της, ο άντρας αυτός τὸν είχε φανή χωρίς καμμία ελπίδα και καλώς σ' αυτή τὴν άτυχη γυναίκα, αντίστοιχόταν στις διασκέσεις του.

— Γιατί παύετε να με πιστεύετε; Άπ' τη στιγμή που σας είδα, ευχαρίστησα τη Θεία Πρόνοια. Εχω υποφέρει τόσο πολὺ, Μερρί, που ο Θεός, για μένα, ήταν μία έννοια ξεχασμένη...

«Η γυναίκα μου ήταν άρρωστη... πολὺ άρρωστη, κύριε Νταουλά...»

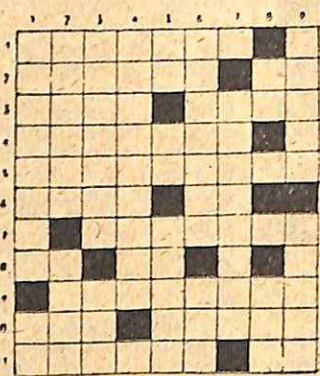
Άν η Γκιόμαρ δεν ήταν η σωσίας της Γκαέλ ντε Τερενέζ, από φόβο μήπως φανή άδικός κι' άδίκαιος, ο Μερρί θά είχε φύγει άμέσως.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

• Το σταυρόλεξο ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Έξωτικό φρούτο που υπάρχει και στην Ελλάδα.
- 2) Ο Νεκρού — Μόριον της αρχαίας.
- 3) Δεν είναι η σκευωμένη σανίδα — Λουρί.
- 4) Το γυναικείο δεν έχει σχέση με τη μουσική.
- 5) Όμορφο κόκκινο χρώμα.
- 6) Δεν του λείπει τίποτα — Νομός της Γαλλίας.
- 7) Πόλις και λιμάνι του γαλλικού Καμερούν.
- 8) Ξενικό γράμμα — Αντιταίχισι προς 100 τετραγωνικά μέτρα.
- 9) Το προφίλ σας.
- 10) Γερμανικός τίτλος — Πράγμα πούχει σχέση με τα νύχια.
- 11) Χορταρικό — Ο Κωνσταντίνος της Αλώσεως, ΚΑΘΕΤΩΣ.

τεύουσα της Έσσης.
5) Διφθογγος — Ουδέτερο αντωνυμίας — Κάτι που βλέπει κανείς με το νου.
6) Οι ταινίες του είναι γοητευτικές, ιδίως στα παιδιά — Ξένο πρακτορείο ειδήσεων.
7) Δεν αποφεύγεται.
8) Βυζαντινή νότα — Δομική αντωνυμίας.
9) Όποιος τόχει πάντα κερδίζει κάτι — Καμιά άλλη πρωτεύουσα δεν της παραδίδεται.

- 1) Τ' αγαπούν πολύ τα παιδιά — Μουσική νότα.
- 2) Ο ίδρυτής της θεωρίας των πιθανοτήτων — Α-θαπτικός όρος.
- 3) Άνοιγμα — Πρόβες.
- 4) Γερμανική πόλις πρω-

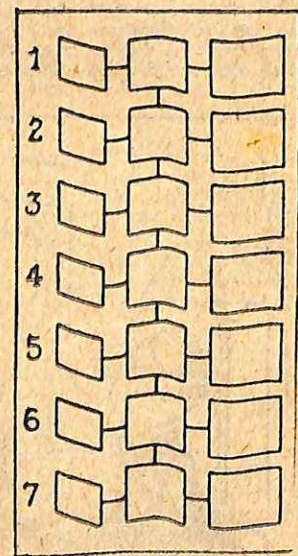
• Παιχνίδι με κεριά

Τα κεριά χρησιμοποιούνται για διάφορα διασκεδαστικά παιχνίδια. Είτε σε ανοιχτό, είτε σε κλειστό χώρο μπορούν να διοργανωθούν μ' αυτά μια πρωτότυπη κούρσα. Καθένας που παίζει παίρνει κατά την άναρχη ένα κερύ και σπέρτα. Καθ' όδον δεν έχει το δικαίωμα ν' ανάψει το κερύ του περισσότερες από τρεις φορές. Σ' όλη τη διαδρομή εγκαθίστανται άλλοι παίκτες, που φυσούν τα κεριά και προσποθούν να τα σβύσουν. Δεν επιτρέπεται όμως να μετακινήθουν από εκεί που βρίσκονται. Οι όροι της προέλευσης τους κινδύνους χωρίς να έχουν όμως από τον καθορισμένο χώρο. Δεν επιτρέπεται να προχωρήσουν καθόλου με σπαστό κερύ. Οι παίκτες θ' απομακρύνονται από πριν τους όρους του παιχνιδιού. Άλλοι μὲν παραδίδονται την προστασία της φλόγας με το χέρι, άλλοι δε το απαγορεύουν.

• Ένα, δύο, τρία

Στο πρώτο τετράγωνο κάθε σειράς (καθέτως) θα τοποθετηθώ από ένα γραμμάκι, στο δεύτερο από δύο, στο τρίτο από τρία, των λέξεων που ζητούνται παρακάτω. Αν μπουν σωστά, στη μεσαία στήλη καθέτως θα διαδοστή αρχίσει ρητό.

1. Είναι αρκετά ενοχλητικός με τις ζέστες του το καλοκαίρι.
2. Φίλος του Όδυσσέως, κάτοχος του Τηλεμάχου, που κατάντησε να σημειώνη σήμερα σοφός βουλάτορας.
3. Κρέατα, συνήθως ανθρώπινα.
4. Των Ιπταμένων πέρασε πια η μέδα.
5. Τέτοιος κορσές μπορεί να σας γίνη κι ένας φίλος σας.
6. Λέγεται έτσι και το μεδούλι.

7. Συνήθως σημαίνει φορτία στα καράβια.

• Γράμματα αλφαβήτου

Τα γράμματα του αλφαβήτου είναι, ως γνωστόν, 24 κι έχουν τη σειρά α, β, γ, δ, ε, κ.λπ. Φυσικά μπορούμε ν' αλλάξουμε τη σειρά. Μήπως μπορείτε να μας πείτε κατά πόσους τρόπους μπορούμε ν' αλλάξουμε τη σειρά τους;

Ο ΑΝΘΟΚΟΜΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Πώς καλλιεργείται ΤΟ ΜΠΟΥΛΑΝΤΕ ΝΕΖ

ΕΝΑΣ από τους ώριμους θάμνους, που κέρδισε την αγάπη των ανδρών και των φιλενάδων, είναι το μπουλντε νεζ (είσοδος). Το φυτό αυτό έχει πολλά χαρίσματα. Κατ' αρχήν έχει καταπράσινα φύλλα χειμώνας - καλοκαιρι. Άνοιγει από το Γενάρη και εξακολουθεί την άνθησή του ως το τέλος του φθινοπώρου. Σχεδόν όλο το χρόνο. Άμα γίνεται καλά το κλάδεμά του, είναι χάρμα όφθαλμών.

Ανήκει στην οικογένεια των αϊγοκλημάτων, ή οποία συγκεντρώνει περισσότερα από 120 είδη θάμνων ή δενδρυλλίων αειθαλών ή φυλλοδόλων, τα οποία καλλιεργούνται σαν διακοσμητικά γιατί έχουν ελκυστικά άνθη. Η ψευδοδάφνη με τα ροζ άνθη της ανήκει σ' αυτή την οικογένεια. Το ίδιο και η λαντάνια με τα ερυθρά και λευκά της άνθη.

Τα φύλλα του είδους που μοιάζουν σαν της δάφνης, αλλά είναι πιο πράσινα και γυαλιστερά. Τα άνθη του είναι μικρά, αλλά επάνω σε ένα ανθοφόρο δασύλο παρατηρούμε πολλά ανθούλλα, τα οποία όλα μαζί φτιάχνουν ένα όραμα μπουκέτο. Είναι δηλαδή σαν μια μικρή ανθοστοιχία κυματώδης αλλά αρκετά εδωμένη, που μπορεί να στολισί ένα βάζο.

Ένα άλλο είδος που έχει το ίδιο όνομα, είναι ότι πολλαπλασιάζεται μόνο του με τα κλαδιά του. Τόσο δε πολύ μεγαλώνουν αυτά, ώστε φθάνουν καμιά φορά και τα 4 μέτρα. Είναι από τα φυτά, που υποτάσσεται πολύ στο κλάδεμα. Μπορεί να διαπορρωθώ σε πυραμίδα, σε σφαίρα κλπ. Χρησιμοποιείται όμως και σαν μπουντούρα, στις άκρες των κήπων, φυσικά με το κατάλληλο κλάδεμα, διότι αλλιώς θα καταστήσει κυριολεκτικώς ζούγκλα. Όταν το φυτεύουμε στις άκρες το αυστηρό κλάδεμα με το οποίο όφως επιβάλλεται, γιατί αλλιώς η επιφάνεια θάβαι ανώμαλη. Στους μικρούς κήπους μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το μπουλντε νεζ ως φράχτη. Γίνεται ζωντανός φράχτης εξαιρετικός και αντοχής με το κατάλληλο κλάδεμα και εξ ίσου στερεώτατος και αδιαπέραστος.

Τα είδωρα βρίσκονται στα δάση μας σε μεγάλη αφθονία, αλλά σε άγρια κατάσταση, προ πάντως στον Παρνασσό και το Χελμό. Κυρίως εμφανίζονται αφθονία, όπου υπάρχουν Έλκτα. Τα άγρια αυτά φυτά, πολλαπλασιάζονται με το σπόρο τους.

Οι κηπουροί των Αθηνών, τα πολλαπλασιάζουν κι' αυτοί με σπόρο, τον οποίο σπέρνουν κατά την Άνοιξη σε σπορείο και όταν μεγαλώσουν μετά ένα χρόνο, τα μεταφυτεύουν σε φωτώριο ή σε γλάστρες. Είναι φυτό που αναπτύσσεται σιγά - σιγά. Τα φυτά είναι έτοιμα για μεταφύτευση στο όριστικό τους μέρος μέσα στον κήπο μετά 3-4 χρόνια.

Η μεταφύτευση μπορεί να γίνη από τον Οκτώβριο ως το τέλος του χειμώνα. Άλλα και την Άνοιξη μπορούμε να φυτεύουμε είδωρα, αλλά τότε πρέπει να έχουν λίγο χώμα στη ρίζα τους για να πίνουν καλά! Άν πρόκειται να μεταφερθούν τα φυτά μακριά, επιβάλλεται το χώμα αυτό των ριζών να περιτυλίσσεται με λινάτσα. Προτιμότερο όμως είναι να μεταφυτεύονται μέσα σε γλάστρες, γιατί μπορούμε να τα φυτεύουμε στο όριστικό τους μέρος, όπως θέλουμε, έκτος του καλοκαιριού, έως τις αρχές του φθινοπώρου, δηλαδή ως το Σεπτέμβριο. Τα είδωρα πολλαπλασιάζονται και με μοσχεύματα, πάλι την ίδια εποχή. Επίσης και με καταβολάδες.

Τα είδωρα δεν έχουν πολλές απαιτήσεις. Εύδοκμον σε οποιοδήποτε χώμα, αλλά πρέπει να είναι αυτό πλούσιο σε θρεπτικές ουσίες και να κοπρίζονται κάθε χρόνο, γιατί είναι εξαντλητικά φυτά. Επίσης αγαπούν και τα πολλά ποτισμάτα. Ζούν πολλά χρόνια, αλλά πάντοτε πρέπει να φροντίζονται για να μη χοντραίνη ο κορμός πολύ, οπότε καταντούν ακαλαίσθητα.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Είναι η εποχή, που πρέπει να φυτευτούν τα βολωδή φυτά, που θα άνθισουν την Άνοιξη. Υπάρχουν πολλά βολωδή, τα οποία στολίζουν εξαιρετικά παρτέρια, ζωντανιέρες, βεράντες. Από τα πολλά αναφέρουμε μερικά: Άνεμώνη, ανθόλυζα, ασφόδελος, γλαδίοι, κυκλάμινο, το περικό, ζουμπούλι, κρίνο, κρόκος, νάρκισσος, νεραγκούλια, τολιπή, φρέζια. Μη περιμένετε να ελαστήσουν οι βολοί για να τους αγοράσετε, γιατί τότε ένα μέρος από τη δύναμή τους ξεθυμαίνει. Ούτε και θα βεί να τους φυτεύετε, το πολύ 5 πόντους βάθος και αν δεν υπάρχει ύψωση να τους ποτίσετε μια και μόνον φορά, ως ότου ελαστήσουν. Άν θέλετε γρήγορη ελάσση και φυτεύετε σε γλάστρες, να τις μεταφέρετε 7-8 ημέρες μέσα σε υπόγειο και όταν ελαστήσουν καλά τότε να τις φέρετε στο μέρος που θέλετε, το οποίο πρέπει να είναι προσήλιακο και υπήνεμο. Ίδιασως τα δαλνιόβικα ζουμπούλια αφήστε τα 15-20 ημέρες ως ότου ελαστήσουν καλά και κατόπιν σε προσήλιακο μέρος. Τα χώματα θάβαι ελσφρά και το μίγμα από 1)3 χώμα, 1)3 άμμο και 1)3 κατανόχωμα, είναι πολύ κατάλληλο.

ΕΜΜ. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣ
Γεωπόνος.

Με το σταγονόμετρο του βουλώματος του μπουκαλιού έριξε μια σταγόνα στο μάτι...

ΜΙΑ ΕΞΥΠΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ένα αμερικανικό διήγημα με μια υπόθεση αστυνομικού φίλμ

ΑΠΟ τον κρότο της μηχανής μιας μεγάλης Μπουίκ στάθηκε έξω από το παρτίο της δουλνής, στο Τσούν Πάιν, ο Ντάν κατάλαβε ότι θάταν χαλασμένη. Δε θάθελε δουλνής, αλλά μάλλον μηχανικό.

Άφησε στο τραπέζι το γυάλινο δοχείο που χρησιμοποιούσε για να ρίξη βελόνες οξύ σε μια άδεια μπαταρία και σκούπισε τα χέρια του σε μια πατάσούρα. Ήταν έτοιμος να βγή έξω, αλλά δεν χρειάστηκε. Ο οδηγός της Μπουίκ μπήκε μέσα.

Έχει κανένα μηχανικό εδώ; ρώτησε. Ο Ντάν κούνησε αρνητικά το κεφάλι του. Δεν του άρεσε η εμφάνισή του ανθρώπου αυτού. Άν έβρινε από τα πατηκωμένα αυτά του και τους φοβερούς όμους του, ο άνθρωπος αυτός θα έβρεπε να ήταν παλαιστής. Και κάπου θαγε χάσει και το μάτι του, γιατί το άριστερό ήταν γυάλινο, ενώ το δεξιό ήταν κόκκινο από την πολυώρα δουλνής του αυτοκινήτου. Κάτω από τον μικρό και στενό πανάμο που φορούσε πρόβλεπον μερικές κόκκινες τρίχες, σκληρές σαν αλογίστιες.

Δεν είν' άλλος εδώ εκτός από μένα, είπε ο Ντάν. Σίγουρα θα θέλετε γκαράζ γι' αυτό το αμάξι.

Ο άλλος προχώρησε μέσα ανοιγοκλείνοντας το γερύ μάτι του, που το πείραζε το δυνατό φως των σωλήνων φωτισμού.

Μήπως έχεις τηλεφώνο; ρώτησε. Ο Ντάν του έδειξε με το δάχτυλο το τραπέζι. Ο άγνωστος προχώρησε και κάθισε στο γραφείο. Πριν όμως σηκώσει το ακουστικό, έβγαλε από την τσέπη του ένα μικρό μπουκαλάκι και με το σταγονόμετρο του βουλώματος στάλαζε μερικές σταγόνες ύγρου στο μάτι του. Το ανοιγόκλεισε δυο - τρεις φορές και κούνησε το κεφάλι του, ενώ λίγο από το φάρμακο κυλούσε από τη μύτη στο μάγουλό του.

Άφησε ύστερα το μπουκαλάκι στο τραπέζι κι' έπιασε το ακουστικό. Δεν πήρε αριθμό όμως, αλλά τοράντας το δυνατό κούνησε το κεφάλι. Ο Ντάν δεν πρόλαβε να φωνάξη. Πριν το ακουστικό πέση στο πάτωμα, ο άγνωστος είχε βγάλει από την τσέπη του ένα περιστρόφο και το γύρισε ένσταντο του.

Μη βιάλης άχνα, είπε, αλλά άκου! Πρέπει ναχης αυτοκίνητο εδώ, αλλιώς θα ήταν αδύνατο να δουλήςες σ' αυτή την έλσφρα του Άδάμ. Που είναι; Το μυαλό του Ντάν πήγε στην Παίτητς, τη γυναίκα του, και κρίσει ιδρώτας τον έλσφουσε. Η Παίτητς είχε πάει στην πόλη να ψωνίση με το αμάξι τους, μια παλιά Σεβρολέτ, και από στιγμή με στιγμή θα γύριζε. Δεν τον ενδιέφερε για το αυτοκίνητο, αλλά άγωνίσσε τώρα για την Παίτητς.

Δεν ήθελε να δρεθί κι' αυτή εδώ, γιατί ο άγνωστος θα ήταν κανένας δολοφόνος ή και τίποτα χειρότερο ακόμα.

Δεν έχω αμάξι, είπε ο Ντάν νοιώθωντας ένα κόμπο στο λαιμό. Παίρνω το λεωφορείο, όταν θέλω να...

Δεν πρόλαβε να τελειώσει γιατί ο άγνωστος του κατάφερε μια γραβιά στο κεφάλι. Ζαλισμένος ο Ντάν προσπάθησε να σηκωθεί, αλλά ο άγνωστος του έδωσε μια γερή κλωτσιά, έτσι που εκείνος λιποθύμησε. Μόλις είχε αρχίσει να συνέχεται θάταν απ' έξω στομάτησε η Σεβρολέτ κι' η Παίτητς μπήκε μέσα.

Μια κραυγή τρόμου έσχισε τον αέρα. Ο Ντάν είχε ανασηκωθεί στα γόνατα, πριν όμως σηκωθεί όρθιος, η Παίτητς είχε γονατίσει δίπλα του αγκαλιάζοντας τον σφιχτά και ρωτώντας τον με αγωνία.

Ο Ντάν κύτταξε πάνω από τον ώμο της κι' είδε τον άγνωστο να καθεται στο γραφείο. Είχε ακουμπήσει το περιστρόφο στο τραπέζι - δεν το χρειάζοταν και πολύ, άλλωστε, γιατί μπορούσε να τους τσακίση και μόνο με τα πελώρια χέρια του - και έβριχνε πάλι σταγόνες απ' το φάρμακο στο μάτι του.

Μη φοβάσαι, είπε κομπουχοστικά στην Παίτητς ο Ντάν, το πολύ - πολύ να χάσουμε τη Σεβρολέτ.

Αυτή τον δολήθηκε να σηκωθεί. Είχε κιόλας ανοικήσει την ψυχραιμία της. Ήταν, άλλωστε, θορρόλα κι' έξυπνη γυναίκα και δεν τρόμαζε τόσο εύκολα.

Θα πάρω το αυτοκίνητο, είπε ο άγνωστος αφήνοντας πάλι το μπουκαλάκι στο τραπέζι και στρέφοντας το περιστρόφο κατά του Ντάν. Έβγα έξω και πλύνε αυτό το σораβόλο το δικό μου και κρύψτο για να μη φαίνεται. Και μη σούβρη ή δρεψί να φωνάξης κανένα περστικό αμάξι στο δρόμο, γιατί θα το πληρώσει η γυναίκα σου με τη ζωή της.

Τι μπορούσε να κάνη ο Ντάν; Βγήκε έξω κι' άρχισε με τη μάνικα να πλένη τη Μπουίκ. Την ώδηγησε ύστερα στο πίσω μέρος του παρτιού και μπήκε στο γραφείο. Έν τάξει, είπε προσπαθώντας να πάρη αδιόφορο ύφος. Μπορείς να πηγαίνης τώρα.

Ο άγνωστος έμεινε λίγο σκεπτικός, είπε. Ο δρόμος είναι πολύ περστικός, είπε. Μόλις ξεκινήσω θα φωνάξης το πρώτο αμάξι που θα περάση και θα στείλης όλη την αστυνομία πίσω μου. Δε θα την πάθω όμως.

Το χέρι του ήταν έτοιμο να πιέση τη σκανδάλη, όταν ένα αυτοκίνητο στάθηκε απ' έξω. Ένας άνδρας πήδησε γρήγορα κι' από τη στήλη του ο Ντάν κατάλαβε ότι ήταν αστυνομικός.

Για μια στιγμή νόμισε πως ο άγνωστος θα πυροβόλυνε τον αστυνομικό, αλλά αυτός μ' ένα πήδημα ώπισθοχώρησε και μπήκε στην πόρτα της τουαλέτας που ήταν πίσω του μισοκλεινόντας την πόρτα. Το περιστρόφο όμως ήταν προτεταμένο έναντιον του ανθρώπου.

Φρόντισε να τον διώξης! ψιθύρισε βραχνά πίσω από τη μισοκλειστή πόρτα της τουαλέτας. Έτσι και κάνης πως τοίλεις τίποτα, χαθήκης!

Ο αστυνομικός έβριξε μια ματιά γύρω καθώς μπήκε.

Ψάχνουμε για μια μπλε Μπουίκ, είπε, που την οδηγεί ένας ψηλός, μ' ένα ματί και πατηκωμένα αυτιά. Καταχτήται για δολοφονία. Μήπως φάνηκε κατά δω.

Ο Ντάν ένοιωσε πίσω του το περιστρόφο στραμμένο στη ράχη του.

Δε φάνηκε κανείς, είπε. Και βλέποντας ότι ο αστυνομικός κυττούσε το μελάνισμα από τη γραβιά στο κεφάλι του, πρόσθεσε: Άπολυτή ήσυχία, αν εξαίρεσης ένα καυγάκι με την κυρά μου από δω. Είχαμε κάποια διαφωνία και μου πέταξε ένα εργαλείο.

Κύτταξε την Παίτητς, που τα δάχτυλά της έπαιζαν με το μπουκαλάκι στο τραπέζι.

Άμ' έτσι είναι οι γυναίκες. Άγγελοι πριν τις παντρευτής, κι' ύστερα... είπε ο αστυνομικός και βγήκε.

Ο άγνωστος βγήκε κι' αυτός από την τουαλέτα.

Καλά τα κατάφερες, γρύλλισε. Ευτυχώς, γιατί δε θα γλύτωνες.

Φαίνεται πως το δυνατό φως τον έλαχλούσε γιατί έπιασε πάλι το μπουκαλάκι απ' το τραπέζι. Μια τέτοια συνήθεια γίνεται δεύτερη φύσι στον άνθρωπο, ιδίως όταν έχη χάσει το ένα ματί και φοβάται μη χάση και το άλλο. Ξερόντας ότι ήταν αδύνατο το ανθρώπινο να κωνή την παραμικρή κίνηση, μια κι' ήταν άσπλο, κρατούσε με το άριστερό χέρι το περιστρόφο και με το σταγονόμετρο του βουλώματος του μπουκαλιού έβριξε μια σταγόνα στο μάτι.

Την ίδια στιγμή έβγαλε μια προμερη κραυγή, που δεν είχε τίποτα το ανθρώπινο. Το περιστρόφο του έπεσε στο πάτωμα κι' εκπυρσοκρότησε μ' έκκωφαντικό κρότο, στάζοντας τα τζάμια της διτρίνας. Ο άγνωστος έφερε και τα δυο του χέρια στα μάτια του ούρλιαζοντας από τον πόνο. Καθώς έτρεξε στα σπράβα χτύπησε στον τοίχο.

Κλωνίστηκε και στράφηκε έναντιον του Ντάν, με το ένα χέρι στα μάτια του και το άλλο στον αέρα. Ο Ντάν στο άνωματάξυ είχε σκύψει και πιάνοντας το πιστόλι από χώμα πυροβόλησε. Η σφαίρα δούκε το μονόβλομο στο στήθος κι' αυτός έπεσε φορδύς - πλατύς στο πάτωμα.

Τότε ο Ντάν έμαθε τι είχε κάνει η Παίτητς ώρα που αυτός μιλούσε με τον αστυνομικό κι' η προσοχή του μονόβλομου ήταν στραμμένη προς τα εκεί. Βλέποντας το γυάλινο δοχείο με τα βελόνες οξύ, που ο Ντάν έβριχνε στη μπαταρία, είχε με τρόπο ρίξει κάμποσο από το δού στο μπουκαλάκι με το φάρμακο που έβαζε στο μάτι του ο άγνωστος...

POTZER NTH

★ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ....

... τα όρστανά φρέσκα ήταν γνωστά στις Θήδες της Αιγύπτου 2000 χρόνια προ Χριστού.

... μια καμιά φορτωμένη 200 άκαδες μπορεί να περπατήσει δώδεκα ως δεκατέσσερες μέρες χωρίς νερό, κάνοντας 40 μίλια κάθε μέρα.

... η Ιαπωνία κάνει εξαγωγές δερμάτων βατράχων αξίας πολλών χιλιάδων λιρών, που χρησιμοποιούνται για να κατασκευάζονται σιγαροθήκες, πορτοφολία κ' άλλα κομωτεχνήματα.

... η Ολλανδία έχει πάνω από 10.000 ανεμόμυλους.

... το αίμα του ανθρώπου κυκλοφορεί απ' την καρδιά με ταχύτητα επτά μιλίων την ώρα.

... οι φτερούγες των πουλιών, σε σχέση με το βάρος του σώματος των, είναι είκοσι φορές πιο δυνατές από τα μπράτσα ενός άντρα.

ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ εδώ τις γνώμες των ειδικών επί της παιδικής ψυχολογίας και μερικά «τέστ», που θα σας βοηθήσουν να καταλάβετε τις κλίσεις των παιδιών και θα τα βοηθήσετε στη ζωή τους.

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ των γονέων τα πληρώνουν, συνήθως, τα παιδιά. Παλαιότερα μάλιστα τα σφάλματα αυτά ήταν πιο ριζωμένα, αλλά και σήμερα ακόμα διατηρούνται μερικές προκαταλήψεις σχετικά με τα παιδιά, που, τ' αναγκάζουν να ενεργούν κατά τρόπο που δεν συμβιβάζεται με το χαρακτήρα τους. Η οικογενειακή παράδοση θέλει, παραδείγματος χάριν, το παιδί να μη μιλά μερικές φορές, να μην κάνει τίποτα που θα τον κάνει να φαίνεται ότι έχει κάποια ιδιότητα, να μην κάνει τίποτα που θα τον κάνει να φαίνεται ότι έχει κάποια ιδιότητα, να μην κάνει τίποτα που θα τον κάνει να φαίνεται ότι έχει κάποια ιδιότητα...

Η δράση του και όχι από τη βοήθεια που μπορεί να του δοθεί από έξω. Στην περίπτωση αυτή βλέπουμε να περιορίζεται η πρωτοβουλία του και σιγά-σιγά χάνει το ενδιαφέρον για τη δουλειά που του εμπιστεύθηκαν. Έτσι η προσπάθεια των ψυχολόγων κατά τα τελευταία χρόνια τείνει στο να αναγνωρίσει τις κλίσεις του παιδιού πριν αυτό ακολουθήσει ώριμες σπουδές ή ένα επάγγελμα. Οι νέοι ζουν στο ψυχολογικό κλίμα της παιδικής του ηλικίας και της εφηβείας τους και η απασχόλησή τους για το μέλλον τους είναι σχετική. Είναι αφέλεια να πιστεύουμε ότι έχουν καθορισμένες ιδέες για την απασχόλησή τους που θα τους δοθεί.

Ο διάσημος ψυχολόγος Έντελμαν, που αφιέρωσε ειδικές μελέτες στο πρόβλημα αυτό, αναφέρει την περίπτωση ενός παιδιού, που παρότι ότι ήταν από καλή οικογένεια και είχε όλα τα μέσα για να είναι ένας μαθητής - υπόδειγμα, είχε αντίθετα αποτελέσματα. Ο πατέρας του, ένας πλούσιος, τον έβαλε να κάνει ό,τι ήθελε, να κάνει ό,τι ήθελε, να κάνει ό,τι ήθελε...

ΤΕΣΤ

ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ

Οι οποίες έδωσαν αποτελέσματα καταπληκτικά. Διαπιστώθηκε ότι το παιδί ήταν προικισμένο με ανώτερη από τη συννηθισμένη ευφυΐα και κατανοήθηκε να επαναλάβει τις σπουδές, προς την επιδίωξη αυτή τη φορά. Σε λίγο ανέκτησε τον χαμένο καιρό και δεν άργησε να πάρει δίπλωμα στη χημεία. Πρέπει να λεχθεί ότι...

ΠΡΩΤΟ ΤΕΣΤ

● "Ας προσπαθήσουμε να γνωρίσουμε την προσωπικότητα που δημιουργείται στο παιδί. Πόσες υπηρέτες - και μ' αυτό δεν θέλουμε να τις κατηγορήσουμε, γιατί είναι γνωστή η αγάπη της μητέρας - παραμελούν να εκαταλάβουν το παιδί τους και μερικές το κακομαθαίνουν φοβερά κάνοντας τον όλα τα κέφια, ενώ άλλες πάλι είναι πολύ αυστηρές. Η αλήθεια βρίσκεται στη μέση: η ανατροφή του παιδιού είναι κυρίως ζήτημα ισορροπίας και το προνόμιο αυτό το έχουν εκείνοι οι πατέρες κι οι μητέρες που ξέρουν να αποκαταστήσουν μια υγιή εμπιστοσύνη με το παιδί και του γίνονται παράδειγμα, γιατί συμπεριφέρονται όπως θα ήθελαν να συμπεριφέρονται αυτοί.

Πριν συνεπώς άρνησθε ή του παραχωρήσετε κάτι, προσπαθήστε να εκαταλάβετε το παιδί σας. Αυτό θα μπορούσε να το πετύχετε με δυο χωριστές ομάδες ερωτήσεων που αυτή τη φορά απευθύνουμε σε σας. Κάθε ερώτηση αντιστοιχεί και σε μια εικόνα μας.

1. "Αν προτιμά το ζωηρό χρώμα, τέτοια είναι κι η ιδιοσυγκρασία του αν αντίθετα προτιμά τα άσπρα, προσπαθήστε να τον παροτρύνετε να μείνει περισσότερο με τους φίλους του, να μην είναι επιφυλακτικός ή και λίγο δειλός. Δεν είναι θα πητέ. Συμφωνοί, αλλά είναι ανάγκη να τον οδηγήσετε στη ζωή.

2. "Η έκλογη ενός ποδηλάτου δείχνει αγάπη προς τα σπορ. Καλλιεργήστε την κλίση του όχι για να τον κάνετε πρωταθλητή, αλλά για να δυναμώσει το σώμα του. Το τραίνο είναι ένδειξη θετικού πνεύματος παρατηρητικότητας, μελετητής ιδιοσυγκρασίας, κλίσεως προς μεγάλες επιχειρήσεις. Το αυτοκίνητο δείχνει στο παιδί την αίσθηση του πλούτου ή τουλάχιστον την επιθυμία να γίνει πλούσιος. Λίγο φιλόδοξος και κάπως αλαζονικός. Το αεροπλάνο φανερώνει αγάπη προς την περιπέτεια. Είναι κίχλας ένας άνθρωπος: δε φοβάται, θά γίνη κάτι, έστω κι' αν δεν γίνη αεροπόρος.

3. και 4. Τις θέτουμε μαζί, γιατί μαζί μας δίνουν την εξήγησι. "Αν οι θορύβοι τον ενοχλούν, είναι ένας «φαντασιόκοπος» ακόμα και παραλητικός, δεν ντρέπεται να φοράει φυλαχτό. "Αλλοίως είναι ένα φυσιολογικό παιδί.

5. "Αν σε ηλικία δεκαεσσάρων έτών δεν έχει ακόμα αφήσει τα παιδικά παραμύθια, έσείς πρώτα θα παρατηρήσετε τα μέτρια αποτελέσματα των σπουδών του. "Αν αντίθετα θα αλλάξει με άλλα αναγνώσματα, είναι ένα φυσιολογικό παιδί. "Αν αργότερα τα περιφρονήσει, μη τον πιστέψετε για μεγαλοφυΐα. Κάθε άλλο. Δε θα μάθει μάλιστα ούτε να παίξει. Θά είναι ένας εγωιστής, κλεισμένος στον εαυτό του.

6. "Οποιοι προτιμά ένα παιχνίδι είναι όπως όλα τα παιδιά, λιγάκι τεμπέλης, στερείται φαντασίας. Αυτός που προτιμά την αξία του παιχνιδιού σε χρημάτα έχει κίχλας το πνεύμα της οικονομίας, της διαχειρίσεως του κεφαλαίου.

7. Μία παροιμία λέει: μην αναβάλεις για αύριο ό,τι μπορείς να κάνεις σήμερα. Κι' όμως το παιδί που προτιμά το παιχνίδι πριν επιδοθεί στη μελέτη, είναι πάντοτε πιο έξυπνο από εκείνο που περτίζει αμέσως στη μελέτη. "Ο τελευταίος αυτός θα μελετά με το «μυαλό στο παιχνίδι», ενώ ο πρώτος εύχρηστος θα έπεισε, θα επιδοθεί με πιο πολλή όρεξη στη μελέτη. "Έχετε το αυτό υπ' όψιν σας και δεν θ' αργήσετε να δείτε τα αποτελέσματα.

1. Δείτε του τυχαία δυο αντικείμενα που να έχουν διαφορετικό χρώμα, ένα πολύ ζωηρό κι' ένα άσπρο και ρωτήστε ποιο προτιμά.

2. "Αν κατά τις διακοπές πρόκειται να κάνει ένα ταξίδι ρωτήστε τον τι μέσον προτιμά: ποδήλατο, αυτοκίνητο, καράβι ή αεροπλάνο.

3. Όταν μιλά ή παίξει ενοχλείται ακούγοντας θορύβους από το δρόμο; "Η κυττάζει τη δουλειά του χωρίς να ασχολείται μ' αυτούς;

4. Πιτρεπεται μήπως να φοράει ένα φυλαχτό επάνω του ή κάτι άλλο, όπως τα εμμορтурκίο που δίνουν στα θαφτίσια ή κάτι παρόμοιο;

5. "Εξακολουθούν τα θιγία με τα παραμύθια να προσελκύουν το ενδιαφέρον του περισσότερο από κάθε άλλο είδος αναγνώσματος;

6. "Αν του χάριστε ένα βιβλίο για τη γιορτή του κι' είναι στη διαθεσί του να διαλέξει παιχνίδι ή χρημάτα τι θα προτιμούσε;

7. "Αρχίζει αμέσως μετά το φαγητό τη μελέτη των μαθημάτων του ή τ' αφήνει, θέλοντας να παίξει ακόμη, για λιγάκι αργότερα;

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΤΗΝ

ΕΥΦΥΪΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΕΣΤ

● Ερωτήσεις που πρέπει να υποβληθούν στο παιδί σε τρόπο που ας το να έχει την εντύπωση ότι κουβεντιάζει μαζί σας κι' όχι ότι του υποβάλλετε σκόπιμα τις ερωτήσεις. Συνηθίστε όμως το παιδί σας να μην απαντά επιπόλαια, αλλά να σκεφτεί και να συναρμολογήσει τις ιδέες του. Μετρήστε πάντοτε το χρόνο που θα χρειαστεί για απάντησι, παραχωρώντας του το πολύ 30 δευτερόλεπτα. Μπορείτε να φτάσετε ως τα 60 δευτερόλεπτα, αλλά έχετε υπ' όψιν σας, ότι όσο ακρίβης κι' αν είναι η απάντησι, χρειάστηκε μια εξαιρετική προσπάθεια για να δοθεί και συνεπώς το παιδί σας έχει ανάγκη να ελέγχετε τη μελέτη του, να το βοηθήτε είτε σείς, είτε άλλος.

Οι ερωτήσεις είναι για παιδιά 8-15 ετών. Για κάθε ακρίβη απάντησι σημειώστε 3 βαθμούς, για λανθασμένη 0 και κείνες που θα θεωρήσετε κατά προσέγγισι ακρίβεις ή αβέβαιες βαθμολογήστε τις με 1.

1. "Η θάλασσα κι' ο ουρανός έχουν περίπου το ίδιο χρώμα. Μπορείς να μου πής ποιο άλλο χρώμα κυριαρχεί στη φύσι; (Απάντησι: το πράσινο).

2. Το «γελώ» είναι ένα ρήμα, από το οποίο παράγονται κι' άλλα. Μπορείς να μου πής τέσσερα τέτοια παράγωγα; Μπορείς να μου πής και δυο παροιμίες ακόμα που να περιέχουν τη λέξη γελώ; (Απάντησι: ξεγελώ, μισογελώ, χασκογελώ, χαμογελώ... «Της νύχτας τα καμώματα τα βλέπει η μέρα και γελά» «Ελά καλά όποιος γελά τελευταίος» κλπ.).

3. "Αφαίρεσε από τον αριθμό 146 προσδευτικά τους αριθμούς 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

4. Θά μπορούσες να μου πής τι χρώμα έχουν τα μάτια της δασκάλας (ή του δασκάλου) σου;

5. Πόσες είναι οι ημέρες του δίσεκτου έτους; Κι' οι έβδομάδες;

6. "Απόγειο από μνήμης πέντε στίχους ενός ποιήματος που έμαθες τελευταία, όποιου θέλεις εσύ.

7. Πόσα είναι τα χρώματα του ουράνιου τόξου;

8. Τελευταία θά διάβασες κάποιο βιβλίο με ιστορίες, έστω και σχολικό. Μπορείς να μου πής τα όνομα τέσσερων τουλάχιστον προσώπων; Και τ' όνομα κι' επώνυμο του συγγραφέα;

9. Σε μια μπιλιάρδα της μισής όκας μπορεί να δάσουμε μισή όκα λάδι; Θά περισσέψει ή δεν θά γεμίσει;

Μολονότι οι ερωτήσεις μπορούν να φανούν παραπειστικές είναι εν τούτοις εύκολες και αναφέρονται σε διάφορα θέματα, φιλολογικά, μαθηματικά, ζητήματα φυσιολογικής παρατηρήσεως.

Το παιδί που πραγματοποιεί 27 πλήρεις βαθμούς, μπορεί να θεωρηθεί ανώτερο από το κανονικό. Έχει ευφυΐα και βαθύ πνεύμα παρατηρητικότητας. Το παιδί που παίρνει 16-22 είναι κανονικό, 10-14 λίγο κατώτερο από το κανονικό. Παιδί που δεν πραγματοποιεί τουλάχιστον 8 βαθμούς, πρέπει να προκαλέση την ιδιαίτερη προσοχή μας.

γενικά οι δάσκαλοι, ιδίως αυτοί που έχουν μακροχρόνια διδακτική πείρα, αποφεύγουν τις σύγχρονες μεθόδους προσανατολισμού. Κάνουν μια απλή σκέψι: έμεις γνωρίζουμε το παιδί από χρόνια, συνεπώς είμαστε σε θέση να ξέρουμε τις κλίσεις του και να δώσουμε στην κατάλληλη στιγμή στους γονείς μια συμβουλή για το μέλλον του.

Σ' αυτό όμως οι σύγχρονοι ψυχολόγοι αντιτάσσουν το επιχείρημα, ότι οι δάσκαλοι αυτοί κάνουν λάθος και θεβαιώνουν ότι η σχολική ζωή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής βάση για να κρίνει κανείς τις αληθινές ικανότητες ενός μαθητού και τις πραγματικές κλίσεις του.

Ο διάσημος Βέλγος παιδαγωγός Ντεκρουά έδωσε από επιστημονική περιέργεια σε μια ομάδα καθηγητών να εξετάσουν μια μετάφρασι από τα αγγλικά, που είχε κάνει ένας από τους μαθητές του. Από 142 καθηγητές που εξέτασαν τη μετάφρασι, 18 τη θεωρήσαν ανώτερη από τις συννηθισμένες και τη βαθμολόγησαν με 7-9, 14 έδωσαν βαθμολογία ανώτερη από το 9, και 110 αντίθετα την έβαδμολό-

γησαν με 6. "Επειδή όμως ο ψυχολόγος δεν έπεισθη από το πείραμα αυτό, πιστεύοντας ό-

τι μια μετάφρασι μπορεί να εκπνεύσει με το Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην επόμενη σελίδα

ΤΡΙΤΟ ΤΕΣΤ

● Θά σας άρεσε ασφαλώς εξαιρετικά να καταλάβετε το χαρακτήρα του παιδιού σας. Δεν ισχυρίζομαστε βέβαια ότι όλες οι αναγνώστριες μας θά είναι σε θέση να το κάνουν. Οι ερωτήσεις στις οποίες καλείσθε ν' απαντήσετε θά μπορούσαν όμως να σας δώσουν έστω και μια περιαισμένη ιδέα για το χαρακτήρα του. Ζυγίστε πρώτα την απάντησί σας και μην απαντάτε κουτοπόνη μ' ένα ναι ή ένα όχι. Προσθέστε ύστερα όλα τα ναι και όχι.

Α. «Ναι» στις εικόνες 1, 2, 3: Το παιδί σας ανατράφηκε στο οικογενειακό περιβάλλον «στα πόδια» όπως λένε και μόλις άφρη έλευθερο δεν καταλαβαίνει πια τίποτα και συμπεριφέρεται σαν ένας ανήλικος, έστω κι' αν δεν είναι, θέλει όμως να φανή, να κάνει κάτι και να τραβήξει την προσοχή των συντρόφων του. Επαρτυνίτε επάνω του, βοηθήστε το να περάσει τη στιγμιαία κρίσι και θά γίνη φυσιολογικό.

Β. «Ναι» από το 4 ως το 8: Το παιδί σας έχει χαρακτήρα ασταθή, ιδιοσυγκρασία στην όποια όλα είναι στιγμιαία, ακόμα κι' ο φόβος, αλλά γι' αυτό ακριβώς μπορεί να υποφέρει γιατί δεν έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του. "Η καλύτερη θεραπεία είναι να το δείξετε περισσότερο αγάπη, εμπιστοσύνη, τρυφερότητα, να δέχετε τις φιλοδοξίες και φαντασίες του και να τις συζητάτε. "Ο φόβος του σκοταδιού είναι μόνο υπερβολική φαντασία κι' όχι πραγματικός φόβος.

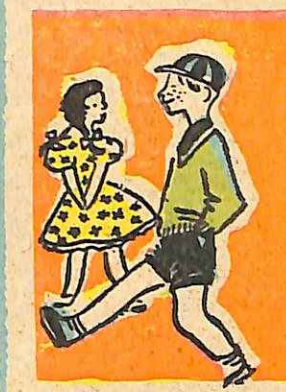
Γ. "Αν σας ζητά χρημάτα (εικόνα 5) για ένα ζηντιάνο, θά μαζέψη λουλούδια για να σας προσφέρει και σας. Είναι ένα πλάσμα ευγενικό, λεπτό και θά υποφέρει στη ζωή γιατί ο κόσμος δεν είναι όπως το παιδί σας. Κι' όμως όλες θά θέλαμε να είναι τα παιδιά μας έτσι. Δεν θά είχαμε φόβο να μας εγκαταλείψουν ακόμα και στα πιο θλιβερά μας γεράματα.

1. "Αν μια μέρα θγαίνοντα από το σχολείο δεν έρσις, όπως πάντοτε, να τον περιμένη κάποιος από το σπίτι, θάξει τα κλάματα ή γυρίζει μόνος του;

2. Τον άκούτε καμιά φορά να επαναλαμβάνει με τους φίλους του λόγια και τρόπους όμιλίας που άκουσε στο ραδιόφωνο, στο θέατρο ή και στο σινεμά;

3. "Όταν περπατά μόνος ή με συντροφιά φίλων, έχει το ελάττωμα να χοροπηδά, να περπατά στα νύχια των ποδιών ή ν' ακολουθώ το συννηθισμένο του βάδισμα;

4. Φοβάται να κοιμάται το βράδυ χωρίς φώς ή να περπατά μόνος του σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο ή ν' αναγκαστή να βγύη το βράδυ στον κήπο μόνος του;

5. "Αν σας πλησιάσει ένας ζητιάνος, σας ζητάει ξαφνικά λεφτά για να του δώση ή γυρίζει το κεφάλι του από την άλλη μεριά άδισα φανώντας τελείως γι' αυτό;

6. "Όταν πηγαίνετε το παιδί σας στην έξοχή ή το υπαίθριο, σκέφτεται να παίξει μπάλα, να τρέξει, να κρυφτεί ή να μαζέψη μερικά λουλούδια για σας;

7. Μια μέρα ένας συγγενής σας του χάρισε ένα πεννιτάρι. Το έδωσε όλο ως την τελευταία δεκάρα ή «σκέφτηκε» να σας προσφέρει ένα μικρό δωράκι;

8. Θά δοκίμαζε δυσανείας σας του χάρισε ένα ταξίδι στις διακοπές χωρίς εσας ή τις ιδέες να θρεθί «σκέφτηκε» να σας προσφέρει ένα μικρό δωράκι;

δοσε της, κατέφυγε σε μία άλλη ασφαλή δοκιμή: έδωσε σε 118 καθηγητές των μαθηματικών να διαβάσουν ένα πρόβλημα γεωμετρίας και για μία ακόμα φορά δοκίμασε την ίδια εκπληξη: γιατί οι καθηγητές είχαν βάλει διαφορετικούς βαθμούς, μελάνι ή λυσι ήταν σωστή.

Υπάρχουν συνεπώς διαφορές ανάμεσα σε δασκάλους και δασκάλες ως προς την κρίση ενός θέματος. Μπορείτε τώρα να φανταστείτε τι γίνεται με την κρίση ενός μαθητού, που συνδυάζει κι όλα τα «συμπλέγματα» της εidosσύνθετης ηλικίας; Πράγματι κάθε δασκάλος έχει μία καθωρισμένη σκοπιά από την οποία βλέπει τα πράγματα, μία προσωπική του ιδέα ως προς εκείνα που μπορεί να απαιτήσει από τους μαθητές του.

Εδώ και πενήντα χρόνια, ένας Γάλλος, ο Αλφρέ Μπιγιέ, διευθύνει εργαστηρίου πειραμάτων ψυχολογίας, με τη συνεργασία του γιαντρου Θ. Σιμόν, καθόρισε ότι δεν ήταν έφορο να κάνουν ερωτήσεις στο μαθητή κι, ύστερα να εκθέσουν κρίση μ' αυτή τη βάση, αλλά ότι έπρεπε προπάντος να παραβάλουν τις απαντήσεις μιας ομάδας παιδιών της ίδιας ηλικίας για να διαπιστωθεί αν το εξεταζόμενο παιδί είχε δώσει απαντήσεις καλύτερες ή ανώτερες από εκείνες που έδωσαν παιδιά της ίδιας ηλικίας μ' αυτό.

Το 1904 τα τέστ των Μπιγιέ-Σιμόν σημείωσαν επιτυχία και προκάλεσαν ατελείωτη πολεμική, αν και η μέθοδος που μεταχειρίζονταν ήταν όσο έπαιρνε πιο απλή. Πράγματι για να μετρήσουν τη διανοητική ικανότητα ενός παιδιού, του υπέβαλαν τα περιφραγμένα τέστ και σημείωναν μ' ένα βαθμό τις δυνατότητες του καθενός. Αν π.χ. ένα παιδί πραγματοποιούσε 60 βαθμούς σ' ένα τέστ που η πλειονότητα των παιδιών δεν είχαν ξεπεράσει, τους 40 ήταν φανερό σημαίνει ότι το παιδί αυτό είχε μια «πνευματική» ηλικία κατά 60 τοις εκατό ανώτερη από του μέσου παιδιού. Ο Μπιγιέ καθόρισε το βαθμό 150 σαν το σημείο της μεγαλοφυΐας, 130 ανώτερη ευφυΐα, 100 μέση ευφυΐα και 90 βαθμότητα συναρμολογήσεως των ιδεών. Οι καλύτεροι βαθμοί ήταν δείγμα σοβαρής διανοητικής αναπηρίας.

Ανάμεσα στις παρατηρήσεις που έκαναν άλλοι ψυχολόγοι σχετικά με τη μέθοδο αυτή, ενδιαφέροντα είναι εκείνα του καθηγητού Τέρνιαν, του πανεπιστημίου του Στάνφορντ, ο οποίος παρατήρησε ότι μ' αυτή τη διαδικασία δεν ήταν δυνατό να μετρηθεί ούτε η δημιουργική ικανότητα, ούτε η πνευματική ισορροπία, ούτε οι χειροτεχνικές ικανότητες του παιδιού.

Ετσι πολλαπλασιάστηκαν, τα περίφημα τέστ και οι «Αμερικανοί» δημιουργήσαν πάνω από οκτακόσια τέτοια χρησιμοποιώντας κύβους, αλυσμάτα, χρωματιστά χαρτόνια κλπ.

Κατά τη διάρκεια όμως των εξετάσεων και των πειραμάτων, πρόβλεπε κι ένα άλλο πρόβλημα: η συγκινητικότητα του παιδιού. Ο Άγγλος ψυχολόγος Τζίλχριστ υπέβαλε μία μέρα στην τάξη του μέρικα τέστ και στο τέλος, αφού

τά εξέτασε, τα διαίρεσε σε δυο ομάδες: από το ένα μέρος οι καλύτεροι και από το άλλο οι μέτριοι. Ύστερα επανέλαβε το πείραμα. Αυτοί που είχαν θεωρηθεί οι καλύτεροι έδειξαν ωσαν κατά 80% τα αποτελέσματα τους, ενώ οι άλλοι έπιδαν ακόμα πιο κάτω κατά 60%.

Μπορούμε έτσι να φανταστούμε τι αποτελέσματα μπορεί να δώσει η εξέταση ενός παιδιού που υποφέρει από συμπτώματα κατωτερότητας, που ξη σ' ένα ταραγμένο οικογενειακό περιβάλλον, που είχε στερόχη τη στέρηση.

Έχοντας όμως υπ' όψιν τους παράγοντες αυτούς, τα τέστ που χρησιμοποιούνται ήμερα σ' όλο τον κόσμο δεν αποσκοπούν πια στη μέτρηση της ευφυΐας του παιδιού, αλλά φέρνουν σε φως τα ηθικά του προβλήματα και τις κλίσεις στοργής του που μπορούν ν' αποτελέσουν ατμόσφαιρα της στάθμης του διανοητικού του επιπέδου.

Σήμερα στα σχολεία των πιο προοδευτικών χωρών η εξέταση του «παιδαγωγικού» προσανατολισμού γίνεται σύμφωνα με τις πιο σύγχρονες μεθόδους και παίρνοντας υπ' όψη παλυνάρια, περιστατικά.

Κυρίως οι δασκάλους αναφέρουν λεπτομερώς στις εκθέσεις τους την απόδοσι του μαθητού κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους και τη διαγωγή του, ύστερα υποβάλλουν το παιδί σε έπιστομένη Ιατρική εξέταση, σημειώνοντας όλες τις τυχόν αρρώστιες που έχει περάσει και πολλές φορές υποβάλλουν επίσης και τους γονείς σε αυστηρή ψυχολογική εξέταση, σε τρόπο που να διαπιστώσουν σε τι είδους περιβάλλον ζή το παιδί.

Και μία και είναι δύσκολο να γίνει μία τέλεια «διάγνωση», καταρτώνεται τουλάχιστον σήμερα να σχηματιστεί ένα «προφίλ» του παιδιού σωματικό, ψυχικό, ψυχολογικό και ηθικό.

Τα τέστ που χρησιμοποιούνται πιο πολύ στα κέντρα έπιστοματικού προσανατολισμού είναι τα εξής:

1) Τέστ βασισμένα σε προφορικές απαντήσεις: μετρίεται η γλωσσική και εκφραστική ικανότητά τους κι η κλίση τους προς τη φιλολογία. Παράδειγμα: Το μέγαλο ως προς το μικρό είναι όπως το άσπρο προς το...

2) Τέστ βασισμένα σε αριθμητικές απαντήσεις: χρησιμοποιείται για να διαπιστωθούν οι έπιστημονικές κλίσεις. Παράδειγμα: να συμπληρωθεί η σειρά 150, 148, 145, 181, 136 κ.ο.κ. λαμβανομένων υπ' όψιν, ότι η διαφορά ανάμεσα στους αριθμούς αυτούς αυξάνει κανονικά, δηλαδή 2, 3, 4, κ.ο.κ.

3) Τέστ βασισμένα σε απαντήσεις σχετικά με το χώρο. Είναι χρήσιμες για τη διαπίστωση της κλίσεως προς το λογισμό και την καλύτερη αντιμετώπισι ενός προβλήματος. Παράδειγμα η κατασκευή ενός ξγανώου.

4) Τέστ βασισμένα σε τεχνικές απαντήσεις, χρησιμοποιούν για να διαπιστωθούν οι πρακτικές δυνατότητες του μαθητού. Παράδειγμα: πώς θα προσοφίσουμε ένα σωλήνα νερού σε μία θρύσι.

5) Κύβου του Κώχ. Πρόκειται για κύβους με διαφορετικούς χρωματισμούς. Ζητάτε να φτιάξετε με αυτούς σχήματα διαφορετικά το ένα από τ' άλλο, χωρίς αντιθέσεις χρωμάτων.

6) Σιδερένιο σύρμα. Να κατασκευασθεί μ' ένα σιδερένιο σύρμα ένα σχήμα που λαμβάνεται σαν υπόδειγμα.

7) Τέστ των άριστερών. Ένα τετραγωνισμένο χαρτί να σημειωθεί πότε με το δεξί και πότε με το αριστερό χέρι το κέντρο του τετραγώνου. Χρησιμώτατο για να διαρρωθούν εύκολα εκείνοι που έχουν τάσεις να γίνουν άριστεροί χειρίρες.

8) Τέστ φίλμ του Ρ. Ζίλι. Φανερώνουν τις συγκρούσεις αισθημάτων στοργής και τις τάσεις του χαρακτήρα του παιδιού. Ερώτηση: «Αν έπρεπε να φύγεις για ένα μακρινό ταξίδι με τους δικούς σου, ποιους απ' αυτούς θα αφήνες στο σπίτι;». Η αν στο διαλεξιμα οι συμμαθητά σου σου πρότειναν ένα καινούργιο παιχνίδι θα έπαιρνες μέρος σ' αυτό ή θα ζητούσες να έπιβόλης τη γνώμη σου ή θα έμενες έξω απ' αυτό;

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΕΤ
Όδός Θεομοτυλόν και Πειραιώς
αριθ. 1, Τηλέφωνον 52-940

Όχι βλόν ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΝΥΧΙΑ
χαρίζω VITALONG

ΓΡΟΦΗ και ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΟΝΥΧΩΝ

6 το VITALONG μεγαλύνει, δυναμώνει τα δακτυλικά αρθρώματα νυχια.
6 το VITALONG καθαρίζει τον οργανισμό και καθαρίζει και τα νυχια σας έτσι να είναι καθαρά, δεν θα φαίνονται, δεν θα ξεφύγουν.
6 το VITALONG διατηρεί ΜΑΚΡΑ τα νυχια και θα αντέχουν επί ώρας τις δοκιμασίες της επικρασίας και των γραμμάτων.
6 χρησιμεύει, αφού καθαρίσατε από τα βερνίκια νυχια σας.

ΣΤΑ ΜΥΡΕΠΟΛΕΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Π. ΛΙΒΑΣ ΑΡΧΗΓΕΩΣ

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ιατροί
Μαιευτήρ Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έγκληση 9-12 5-)
ώς και επί συνεντεύξει
Χαρ. Ταϊκούπη 113 Τηλ 613 610

ΔΙΑΝΑ

Όλοι οι μαθηταί

πηγαίνουν χαρούμενοι
στο Σχολείο με άχω-
ριστο συντρόφο το
Τυράκι:

MONTE ΜΠΙΑΝΚΟ

ΜΟΝΤΕ ΒΙΑΝΚΟ

Ευδακτό Τυράκι Διανών

ΓΕΝΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΟΙ ΓΕΑΝΑ Ο.Ε.Ε.
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 47 - ΤΗΛ. 58.208

ΠΑΙΔΙΚΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. περίπου μαλλί Μ. Ε.Σ. «Γκρατσιόζα» ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα κόκκινο. Βελόνες Νο 2½. 6 ή 7 κουμπιά. 1 φερμουάρ, περίπου 12 εκατοστά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1 +1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ρίγες = 1η έως 4 βελόνα. Ζέρσευ. 5η βελόνα (ή ανάποδη μεριά του πλεκτού): Πλέξετε σε όλη τη βελόνα 2π μαζί καλή, 6η βελόνα: * Πάρετε την κλωστή που είναι ανάμεσα στους 2π και αφού τη δώσετε στην άριστερη βελόνα πλέξετε την ανάποδη. Κατόπι πλέξετε 1π ανάποδη. Συνεχίστε από * 7η έως 10η βελόνα: Ζέρσευ. 11η βελόνα: Πλέξετε όπως την 5η βελόνα. 12η βελόνα: Πλέξετε * 1π ανάποδη, πάρετε κατόπι την κλωστή που είναι ανάμεσα στους 2π και αφού την δώσετε στην άριστερή σας βελόνα πλέξετε την ανάποδη. 13η έως 16η βελόνα: Ζέρσευ 17 βελόνα: όπως την 5η βελόνα. 18η βελόνα: όπως την 6η βελόνα. Πλέξετε κατόπι 3 έκατ. Ζέρσευ και σφίξτε πάλι από την 5η βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: 22π = 6 έκατ. φάρδος και 22 βελόνες = 4 έκατ. ύψος.

1. ΖΑΚΕΤΑΚ!

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 82 (86, 90)π και πλέξετε 5 (5, 6) έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με ζέρσευ και προσθέστε σε 1 βελόνα 18 (20)π πλέκοντας σε κανονικές αποστάσεις τον ίδιο πόντο. 2 φορές. Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 4 (4, 5) έκατ. από 1π (3 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 20 (22, 24) έκατ. σχηματίστε

τις μοσχάλες κλείνοντας από 1π + 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π, 2π και 1π. Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 12 (13, 14) έκατ. σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας και στις δύο άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 7π (2 φορές) και 6π (3 φορές). Τους υπόλοιπους μεσαίους πόντους κλείστε σε 1 φορά.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις βελόνες σας 60 (64, 68)π και πλέξετε 5 (5, 6) έκατ. λάστιχο 1+1π, ενώ τους άκρινους 18π θα πλέξετε ζέρσευ. Στην έπομένη βελόνα προσθέστε πάνω από το λάστιχο 8 (10)π και συνεχίστε με τη ριγέ πλέξι. Όταν θα πλέξετε την 5η βελόνα από τη ριγέ πλέξι και θα είσαστε στην ανάποδη μεριά, πλέξετε πρώτα 34π ανάποδη και κατόπι πλέξετε τους υπόλοιπους πόντους 2 μαζί καλή. Θα συνεχίσετε σύμφωνα με τις οδηγίες μας και στη 10η βελόνα, στην καλή μεριά του πλεκτού αφού πλέξετε 39 (43, 47)π από την πλαγινή ραφή, πάρετε 1π άπλεκτον, γυρίστε το πλεκτό σας και πλέξετε συνέχεια από την 11η βελόνα. Τη 17η και 18η βελόνα θα πλέξετε όπως την 5η και 6η βελόνα. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 20 (22, 24) έκατ. σχηματίστε τη μασχάλη κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 6π, 5π, 4π, 2π και 1π (2 φορές). Σε γενικό μήκος 30 (32, 34) έκατ. σχηματίστε το παρσίο του λαιμού κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2 βελόνα από 8 (12, 14)π, 3π (2 φορές) 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 13 (14, 15) έκατ. σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 6π (5 φορές)

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Πλέξετε όπως και το άριστερό μπροστινό με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίκρουστά. Επί πλέον θα σχηματίσετε 6 (7) κουμπότρες, την πρώτη 2 έκατ. από την άρχη κλείνοντας τον 2ο, 3ο, 4ο και 5ο πόντο καθώς και τους 14ο, 15ο, 16ο και 17ο πόντο. Στην έπομένη βελόνα θα προσθέσετε τους πόντους αυτούς που είχατε σφίξει. Αυτές τις κουμπότρες θα επαναλάβετε

ΓΙΑ ΚΑΘΕ παιδάκι είναι απαραίτητο το πλεκτό αυτό κοστούμακι. Είναι καμωμένο σε γραμμή απλή. Οι όριζόντιες όμως ρίγες που είναι σκερτσόδικα τοποθετημένες του δίνουν ένα ξεχωριστό τόνο και το κάνουν πιο χαρούμενο. Το μοντέλο μας είναι πλεγμένο σε χρώμα κόκκινο, αλλά τίποτα δεν σας εμποδίζει να το πλέξετε σε άλλο χρώμα που θα προτιμάτε. Τα μέτρα που σας δίνουμε είναι για παιδάκι 3 χρόνων και μέσα στις παρενθέσεις για 5 και 7 χρόνων παιδάκια.

σε κανονικές αποστάσεις με 5 έκατ. περιπου ανάμεσα.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 48 (52, 56)π και πλέξετε 6 έκατ. λάστιχο 1+1π. Στην έπομένη βελόνα προσθέστε 10 (12, 14)π σε κανονικές αποστάσεις. Συνεχίστε με ζέρσευ, προσθέτοντας από 1π και στις 2 άκρες του μανικιού κάθε 2½ έκατ. 8 (10, 12) φορές. Όταν το μανίκι θα έχει γενικό μήκος 28, (32, 36) έκατ. σχηματίστε το στρογγύλεμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες 2π, 1π (18, 20, 21 φορές) 2π (6 φορές), 3π και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την άναποδη με δρογμένο πανί. Γυρίστε στο δυο μπροστινά τις μίστρες από 9π. Κάνετε φεστόνι γύρω στις κουμπότρες. Ενώστε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ όπως βλέπετε στη εικόνα 86 (88' 90)π και πλέξετε 2 έκατ. Ζέρσευ. 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού και πάλι 2 έκατ. Ζέρσευ. Διπλώστε αυτό το κομμάτι στη μέση και ράψτε την άκρη του στην ανάποδη με κρυφές βελονιές. Ράψτε κρυφά τις μίστρες. Στερεώστε το κομμάτι.

2. ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 82 (86 90)π και πλέξετε 5 (6) έκατ. λάστιχο 1+1π. Στην έπομένη βελόνα προσθέστε 18 (20) πόντους και συνεχίστε με ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 3 (4) έκατ. από 1π (3 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 17 (19, 21) έκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 1π (4 φορές). Τώρα πλέξετε με τη ριγέ πλέξι, αρχίζοντας στην ανάποδη μεριά του πλεκτού από την 5η βελόνα. Ταυτοχρόνως θα προσθέτετε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 8η βελόνα από 1π (8 φορές). Σε γενικό μήκος 23 (25, 27) έκατ. χωρίστε τους πόντους του πλεκτού στη μέση για να σχηματισθεί το άνοιγμα της πλάτης. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά και όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 12 (13, 14) έκατ. σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π (11 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξετε και το έμπρος όπως την πλάτη με τη διαφορά ότι δεν θα σχηματίσετε έδω το άνοιγμα του φερμουάρ. Επίσης θα πλέξετε κατά διαφορετικό τρόπο το ντεκολτέ. Δηλαδή θα κλείσετε όταν η μασχάλη έχει ύψος 12 (13, 14) έκατ. τους μεσαίους 6π σε 1 φορά. Θα πλέξετε κατόπι κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά ενώ θα κλείνετε προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές) 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές).

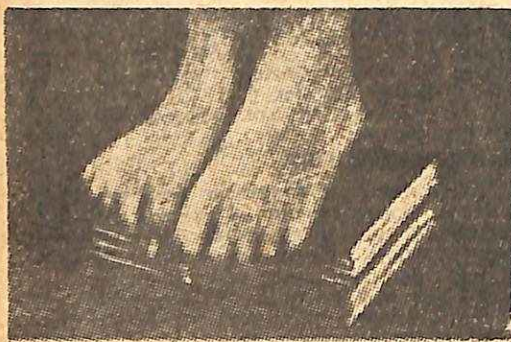
ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την άναποδη με ναιπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ 93π και πλέξετε 9 βελόνες λάστιχο 1+1π. Στα μανικάκια γυρίστε 1 στριφωμάτοκι 1 έκατ. και ράψτε το στη μέση με κρυφές βελονιές. Κάνετε στο άνοιγμα της πλάτης 1 σειρά με το βελονάκι και ράψτε το φερμουάρ.

X. K

ΑΚΟΜΑ και σήμερα, σε μία δπως πρέπει συντροφιά, σ' ένα σαλό-νι, όλες οι γυναίκες βρίσκονται σε κάποια άμχανία όταν πρό-κειται να μιλήσουν για τα πόδια. Λέγοντας εδώ πόδια δεν εννοούμε φυσικά τις γάμπες, αλλά το κυρίως πόδι από τους αστραγάλους και κάτω, δάχτυλα πέλμα. Οί πιο πολλές προσπάθειες ν' αποφύγουν τη συζητήσι κι' όταν δε μπορούν, μιλούν με κάποια διαστακτικότητα γι' αυτά, δια-στακτικότητα που είναι τελείως άδικαιολό-γητη, γιατί δεν υπάρχει ούτε καν παρὰ-δο-σι που να βάζει σε καλύτερη μοίρα τα πό-δια. Αντίθετα μάλιστα, οι ποιητές της κλασσικής αρχαιότητας τραγούδησαν με τις ωραιότερες φράσεις τα πόδια — τη γυ-ναίκεία ελαφρότητα των ποδιών μιας θεάς π.χ. ή τη δύναμη και γρηγοράδα των άν-δρικών ποδιών, των θεών και των ήρώων.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΣΕ 3 ΧΡΟΝΟΥΣ

Με τα πόδια ενωμένα, σε θέσι προσοχής, επάνω σε δυο βιβλία. Τα δάχτυλα εξέχουν από το χέλος των βιβλίων και πρέπει ν' ανοίγουν και να κλείνουν άρχα προσπα-θώντας κυρίως να θέσουν σε κίνηση εκείνα (από το μέσο ως το μικρό συνηθώς) που ανταποκρίνονται λιγότερο στις ώθησεις των τενόντων. Αρχίστε από ένα λεπτό την άσκηση αυτή και αυξήστε την βαθμιαία ώσπου ν' αποκτήσουν άρκετη εύκινησία.

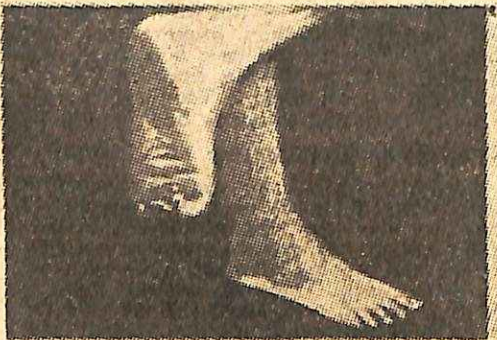
Το πλύσιμο των ποδιών των ξένων, που διατηρήθηκε ως τα χρόνια μας με λειτουρ-γική μορφή στα πατριαρχεία ή στους κα-θολικούς, αναφέρεται αναρίθμητες φορές στα αρχαία ποιήματα: ποιήματα που οι σίχοι τους από το χτύπημα των ποδιών είχαν πάρει και τη ρυθμική τους όνομασία «πόδες». Αντίθετα σήμερα ενώ ο κινημα-τογράφος και η λογοτεχνία ύμνησαν όλα τα ανθρώπινα μέλη, τα περίφημα «κάτω ά-κρα» τα περιφρόνησαν. Και το χειρότερο, μαζί με την περιφρόνηση συνενώθηκε και η άγνοια, που είναι πολύ πιο επικίνδυνη γι' α-τί γίνεται η αιτία παραμορφώσεων, ασθε-νιών κι' ανώφελων πόνων, που θα μπορού-σαν θωρακισμένα ν' αποφευχθούν.

Οί Αμερικανοί, οι οποίοι στη σύγχρονη ζωή παίζουν πολλές φορές το ρόλο του τρο-μερού παιδιού, που μπορεί να πη σε όλο τον κόσμο εκείνο που θέλουν να κρύψουν οι γονείς του, αφιέρωσαν σοβαρώτατες μελέ-τες στη διαμόρφωση και υγιεινή των πο-διών. Το πρακτικό τους αίσθητήριο τους ώδηγησε να δώσουν στο παραμελημένο αυ-τό μέλος του σώματος την προσοχή που χρειάζεται ένα τόσο σημαντικό όργανο : όργανο που μαζί με τη χρησιμότητα συνε-

νώνει, για όποιον θέλει να το μελετήσει δ-λο το ενδιαφέρον της θαυμαστής αρχιτε-κτονικής του κατασκευής και της μηχανι-κής λειτουργίας του. Είκοσι ξη είναι τα κόκκαλα που έργα-ζονται για την κίνηση του ποδιού: ο αστρά-γαλος, ή φτέρνα, το κυβοειδές, το σκαφο-ειδές, τρία σφηνοειδή, πέντε μετατάρσια και δέκα τέσσερις φαλαγγες μικρών και μεγάλων διστάσεων. Αυτά τα είκοσι ξη κόκκαλα είναι σε κίνηση όλη την ημέρα. Σύμφωνα με την τελευταία αμερικανική στατιστική, ένα μέσο άτομο κάνει σε δώ-δεκα ώρες 18.000 βήματα, πάνω κάτω δη-λαδή δέκα χιλιόμετρα.

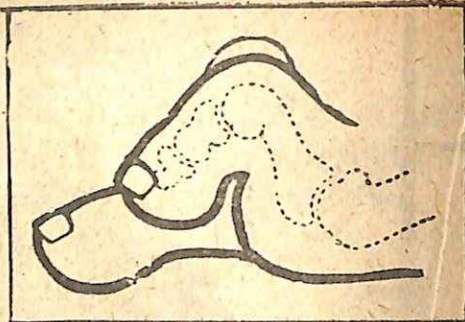
Για τον άνδρα το πρόβλημα τη; διατη-ρήσεως σε καλή κατάσταση του κινητηρίου αυτού οργάνου δεν είναι και τόσο περι-πλοκό: συνσφίζεται απλώς στην τήρησι ώ-ρισμένων στοιχειωδών κανόνων υγιεινής. Άλλά ο άνδρας με τα άνετα μεγάλα πα-πούτσια του, που είναι πάντοτε τα ίδια, δεν είναι εκτεθειμένος στους κινδύνους που διατρέχει η γυναίκα. Πράγματι η γυναίκα, που πρώτα απ' όλα πρέπει να σκεφθεί και την όμορφη και την κομωτική της αντι-μετωπίζει κάθε μέρα το θέσσαν ενός πα-πουτσιού που την κάνει να φαίνεται πιο ψηλή, της δείχνει πιο λεπτό το πόδι και ταυτό-χρονα την αναγκάζει να διατηρή στάσι τε-λείως αντίθετη προς τη στατική και δυνα-μική του σώματος.

Το ψηλό τακούνι, πολλές φορές μάλιστα πολύ ψηλό, προκαλεί μία ολίσθηση του βά-ρους του σώματος προς το μπροστινό μέ-ρος του ποδιού. Το βάρος τότε δε μπορεί να κρατηθεί από όλο το οστέικο τόξο, άλ-λά πιέζει, κατά μήκος μιας σχεδόν κάθε-της γραμμής, μόνο το τελευταίο άκρο. Έκ-τός όμως απ' αυτό, την τεράστια αυτή προσπάθεια επιτείνει και ο περιορισμός του ποδιού μέσα σ' ένα στενό παπούτσι. Λίγες γυναίκες θα είχαν το θάρρος να φο-ρέσουν παπούτσια που θα ήταν άνετα, άλ-λά δεν θα ήταν κομψά. Γι' αυτό στην άφύ-σικη θέση όλης της καμάρας του ποδιού προστίθεται και η οδυνηρή πίεσι των άρ-

Μία μπίλια περασμένη στα δάχτυλα των ποδιών, σ' αυτή τη θέση, άποτελεί ένα δραστηκό «δευτερο χρόνο» της ορθοπεδι-κής γυμναστικής. Στην πρώτη κίνηση, κα-τά μήκος ενός καθετού άξονος, προστίθε-ται σειρά άλλων κινήσεων, περιστροφικών.

θρώσεων, που, τουλάχιστον στις άκρικές φαλαγγες, θα είναι ανάγκη να απλωθούν έλεύθερα, ενώ παθαίνουν κάτι χειρότερο: σφίγγονται σ' εκείνα τα μυτερά παπούτσια που είναι της μόδας σήμερα. Και οι συνέ-πειες; Λιγάκι πεζές, δέβαια, αλλά οδυνη-

Στο δάχτυλο, που πιέζεται από το παπού-τσι, σχηματίζεται ο πρώτος κάλος. Είναι δέβαια κάπως οδυνηρός, αλλά για την ώρα δεν παρουσιάζει και σοβαρό κίνδυνο.

ΠΡΟΣΟΧΗ

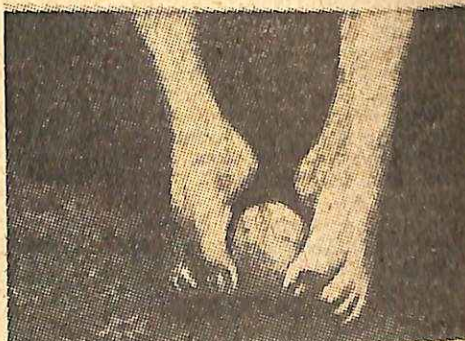
Η παραμέλησι των ποδιών μπο- ρεις. Δίνουμε εδώ μερικές οδηγίες

της μόδας που ακολουθούν εκατομμύρια άλλες μόνο και μόνο για την άνεσι και την υγεία. Έτσι είναι ανάγκη να βρεθεί ένας τρόπος να συμμορφωθούν οι απαιτήσεις της μόδας με εκείνες της υγείας. Ένας δέβαια τρόπος είναι να φοράμε παπούτσια που δεν ενοχλούν πολύ ούτε τη θέση ούτε τον όγκο των ποδιών. Έπειδη όμως αυτό δεν είναι πάντοτε εύκολο, πρέ-πει να προσπαθήσουμε να περιορίσουμε στον απόλυτως απαραίτητο χρόνο που θα φορούμε παπούτσια κομωτότατα μόν, άλλα ένοχλητικά, δάζοντας τις άλλες ώρες λιγώ-τερο κομψά παπούτσια, αλλά πιο υγιεινά. Παπούτσια δηλαδή μ' ένα μετρίου ύψους τακούνι και όχι στενά.

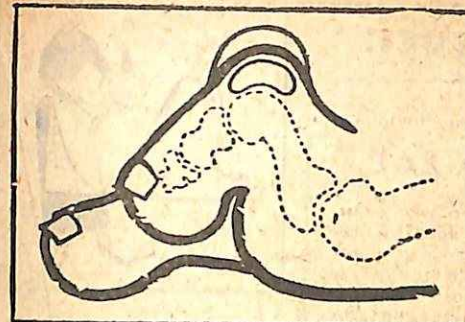
Σ' αυτό θα πρέπει να προστεθούν κα-θημερινά ποδόλουτρα με ζεστό (δχι πολύ) κρύο νερό διαδοχικά, στο όποιο ρίχνουμε μία φούχτα αλάτι. Μετά απ' αυτό το μπά-νιο ένα έλαφρό και γρήγορο μασάζ και ύ-στερα μία παράξενη και λίγο γνωστή γυ-μναστική, που όμως δεν είναι γι' αυτό λι-

Καμμία φορά όμως φάνομε στο άλλο άκρο. Το γυναικείο παπούτσι με το υπε-ρύψηλο τακούνι αντικαθιστά ένα ίσιο σάν παντόφλα. Και στην περίπτωση όμως αυτή υπάρχει η μόδα που σπρώχνει τη γυναίκα πάλι στη θάλαση των ποδιών. Γιατί κι' ε-δώ η οστική καμάρα των ποδιών είναι υ-ποχρεωμένη να πάρει μία άφύσικη θέση, την οποία δέβαια δεν αντισταθμίζει η χαριτω-μένη ή νεανική εμφάνισι. Το βάρος του σώ-ματος που το πολύ ψηλό παπούτσι έκανε να πέφτει στην άκρη των δακτύλων, εδώ πέφτει στις φτέρνες. Αν αυτό συνεχισθεί για πολλόν καιρό θα νοιώσουν τον αντίκτυ-πό του ή λεκάνη και οι γοφοί.

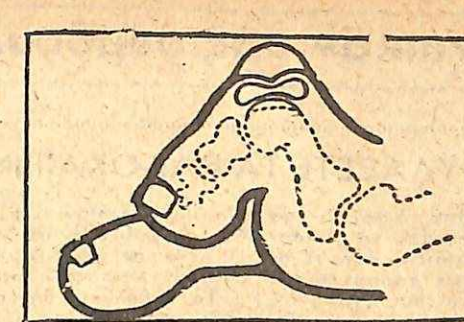
Αυτή είναι η κατάσταση, μία κατάρτα-σι τόσο πιο σοβαρή, όσο πιο δύσκολο εί-ναι για μία γυναίκα να ταχθεί εναντίον

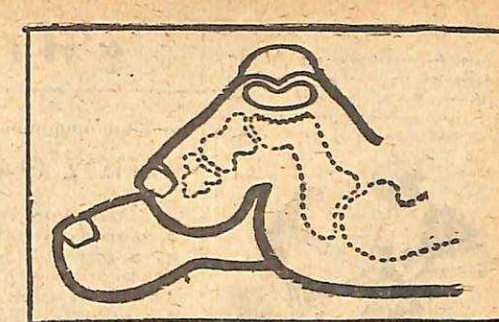
Μία μπάλα του τένις που φέρνεται μπρός και πίσω κατά μήκος του πέλματος του ποδιού, σ' αυτή τη θέση συμπληρώνει τη γυμναστική. Στις κινήσεις των δακτύλων προστίθεται, με ευερετικώτατα αποτέλε-σματα, η έκ νέου δραστηριοποίησης όλης της οστικής καμάρας, που συμπιέζεται στην άφύσικη θέση του πολύ ψηλού ή πολύ χαμηλού παπουτσιού που φορείτε συνήθως.

Στην έξωτερική όμως διόγκωσι του δαχτύ-λου αρχίζει ν' ανταποκρίνεται μία άλλη έξωτερική, που απειλεί τώρα τις άρθρώ-σεις των τελευταίων οστέικων φαλαγγών.

Η έξωτερική αυτή διόγκωσι όσο πάει κι' επιδεινώνεται: Σκληρή καθώς είναι και πιεζόμενη από τον έξωτερικό κάλο, προσ-βάλλει το κόκκαλο, δημιουργώντας πόνο.

Τελευταία φάσι της διαδοικασίας αυτής είναι η παραμόρφωσι: το κόκκαλο χάνει την αρχική του μορφή κι' αρχίζουν οι άνυ-ποφοροί πόνοι. Είναι όμως άργα πιά.

ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ!...

ρεί να προκαλέση δυσμορφίες, στρεβλώσεις και άλλες παθή- γιες για να άπαλλαχίτε από μία άντιαισθητική εμφάνισι.

της μόδας που ακολουθούν εκατομμύρια άλλες μόνο και μόνο για την άνεσι και την υγεία. Έτσι είναι ανάγκη να βρεθεί ένας τρόπος να συμμορφωθούν οι απαιτήσεις της μόδας με εκείνες της υγείας.

Ένας δέβαια τρόπος είναι να φοράμε παπούτσια που δεν ενοχλούν πολύ ούτε τη θέση ούτε τον όγκο των ποδιών. Έπειδη όμως αυτό δεν είναι πάντοτε εύκολο, πρέ-πει να προσπαθήσουμε να περιορίσουμε στον απόλυτως απαραίτητο χρόνο που θα φορούμε παπούτσια κομωτότατα μόν, άλλα ένοχλητικά, δάζοντας τις άλλες ώρες λιγώ-τερο κομψά παπούτσια, αλλά πιο υγιεινά. Παπούτσια δηλαδή μ' ένα μετρίου ύψους τακούνι και όχι στενά.

Σ' αυτό θα πρέπει να προστεθούν κα-θημερινά ποδόλουτρα με ζεστό (δχι πολύ) κρύο νερό διαδοχικά, στο όποιο ρίχνουμε μία φούχτα αλάτι. Μετά απ' αυτό το μπά-νιο ένα έλαφρό και γρήγορο μασάζ και ύ-στερα μία παράξενη και λίγο γνωστή γυ-μναστική, που όμως δεν είναι γι' αυτό λι-

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΕ ΚΑΛΑ ΦΟΡΑΤΕ ΑΝΕΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

● Το παπούτσι είναι σαν ένα...αυτοκίνητο

Ένας διάσημος Γάλλος Ιατρός παρω-μίωσε το παπούτσι με το... αυτοκίνητο! Σας φαίνεται δέβαια άστείο και όμως κα-τά βάθος είναι μία λογική παρομοίωσις. Αν σ' ένα τριθέσιο αυτοκίνητο προσπα-θήσετε να μπήτε πέντε άτομα, ασφαλώς θα στριμωχθήτε υπερβολικά και θα υπο-φέρετε. Έτσι αν βάλετε πέντε δάχτυλα σ' ένα στενό και μυτερό παπούτσι που μό-λις χωράει τρία, θα υποφέρετε. Όσο δε για την Ισοροπία σας, συγκρίνατε τα πα-λύ ψηλά τακούνια (πάνω από 7 πόντους) με ένα αυτοκίνητο που έχει δυο μεγάλες ρόδες πίσω και δυο μικρές μπροστά. Άσ-φαλώς θα ταλαντεύεται. Αν λοιπόν και το ύψος του τακουινιού σας μετακινή το φυσιολογικό υπομόχλιο, το πόδι πέφτει προς τα εμπρός, όλο το βάρος πέφτει στα δάχτυλα και περπατάτε σά να πατάτε σε αύλα, ένοχλητικό βάδισμα για σας και γελοίο για τα μάτια των άλλων...

● Όχι έντελως ίσια παπούτσια

Λοιπόν, τα πιο κατάλληλα παπούτσια είναι τα έντελως ίσια, τα «μπλαρινέ» : Μεγάλο λάθος. Τα «μπλαρινέ» είναι τα πιο άκατάλληλα παπούτσια. Ο δόκτωρ Μπυρώ, είδικός Ιατρός για τα πόδια δη-λοί ότι το πιο κατάλληλο παπούτσι είναι εκείνο που έχει τακούνι 3—4 πόντους. Εί-ναι το μόνο που φέρνει το πόδι στη φυσι-κή του θέση και σας εξασφαλίζει ένα ώ-ρατο και ξεκούραστο βάδισμα.

● Προβλήματα: Ψηλό τακούνι, καμάρα

Πρώτα να γνωρίζετε ότι το πόδι έχε

γώτερο αποτελεσματική. Οί φωτογραφίες που δημοσιεύουμε δεί-χνουν πως δυο βιβλία, μία εγκαζών «μπί-λια που παίζουν τα παιδιά» και μία μπί-λια του τένις χρησιμεύουν γι' αυτό το σκοπό.

Το σπουδαιότερο είναι σιγά - σιγά τα δάχτυλα να ξαναποκτήσουν την εύκινηση τους και οι άσκήσεις, έστω και σύντομες, να εκτελούνται με σοβαρότητα, δηλαδή τα-κτικά για μία χρονική περίοδο που από 2 λεπτά θα φτάση το ένα τέταρτο την ήμέ-ρα και αν είναι δυνατόν την ίδια ώρα. Εί-ναι προτιμότερο, μία και τα πρώινα τα ά-φιερώνουμε σε άλλες γυμναστικές άσκή-σεις να κάνουμε τις άσκήσεις για τα πό-δια το βράδυ, ούτως ώστε την άσκησι και το μασάζ να ακολουθή η εύερετική ανά-παυσι του ύπνου. Ανάπαυσι που και σ' αυ-τά τα ταπεινότατα «κάτω άκρα» μας κάνει καλό, όπως και σε όλα τα άλλα μέλη του σώματός μας. Ίσως μάλιστα περισσότερο από κάθε άλλο στα πόδια μας...

έναν άξονα βαδίσματος και ότι ο άξονας αυτός παπουτσιού πρέπει να συμβαδίζει μ' αυτόν. Αν δεν προσέχετε αυτό το σημείο, τότε το παπού-τσι καταστρέφε-ται προσπαθών-τας να πάρη την όρθη φόρμα του ποδιού. Για ν' α-ποφύγετε αυτό το στραπατσά-ρισμα των πα-πουτσιών και ι συγκρούων την παρ α μ ο ρ φ ω

σι των ποδιών, προσέχετε όταν αγοράζε-τε παπούτσια όχι μόνο το χρώμα και το σχέδιο, αλλά και το ύψος του τακουινιού και την καμάρα για το πέλμα. Είναι μα-θηματικά εξασφαλισμένο, ότι το τακούνι πρέπει να είναι το 1/5 του μήκους του παπουτσιού. Ποτέ περισσότερο. Επίσης πρέπει να μην είναι πολύ μπροστά ή πίσω τοποθετημένο γιατί τότε χάνετε την Ισορ-ροπία σας.

Η καμάρα για το πέλμα εξαοτάται ά-πό το τακούνι. Πρέπει πάντως να είναι άρκετά καμπυλωτή για να μην κουράζει το πόδι σας.

● Το τρίγωνο στηρίγματος του σώματος

Το βάρος του σώματος διαισιρίζεται σε τρία στατικά σημεία. Το ένα βρίσκεται στο τακούνι και υποστηρίζει τα 80% του όλικου βάρους, το δεύτερο βρίσκεται στη ρίζα του μεγάλου δακτύλου και υποστη-ρίζει τα 15%, το δε τρίτο είναι στη βά-

σι του μικρότερου δακτύλου και κρατά το 5 τοις εκατό.

Αν λοιπόν έχετε ένα κακοτοποθετημέ-νο και ψηλό τακούνι ή η καμάρα του πο-διού σας δεν ακολουπά στην καμπύλη της σόλας του παπουτσιού, τότε το βάρος του σώματος δεν πέφτει άκριβώς σ' αυτά τα στατικά σημεία και αρχίζετε να παραπα-τάτε, να χάνετε την Ισοροπία σας και να βαδίζετε έντελως άχαρα.

Έξαικιδώστε τη σωστή θέση του τα-κουινιού σας χαράζοντας μία φανταστική γραμμή απ' τον αστράγαλο στο τακούνι. Αυτή η γραμμή πρέπει να πέφτει άκριβώς

στην έξωτερική πλευρά του τακουινιού για να είστε δέ-βαιη για τη σωστή του θέση.

Τα πολύ λεπτά τακούνια είναι δέβαια κουραστικά, άλ-λά δε μπορούμε να τα άπο-κλείσουμε για το βράδυ. Σε έξαιρετικές περιπτώσεις επι-τρέπονται και τα πολύ ψηλά

και λεπτά τακούνια αν τα έχετε δέβαια συνηθίσει και δεν περπατάτε σαν «χίνες»!

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΕ

Ένας τρόπος για να μάθετε να περπα-τάτε καλά είναι ο γνωστός με το βιβλίο στο κεφάλι, αλλά πρέπει να πάρτε τη σωστή στάσι γι' αυτήν την άσκησι. Στα-θήτε ευπρόσημη με την πλάτη στον τοίχο και τα πόδια λίγο μακριά το ένα από το άλλο. Σπρώξτε τη μέση σας μέσα ώστε η πλάτη σας ν' ακολουθή ίσια στον τοί-χο. Τώρα Ισοροπήστε ένα βιβλίο στο κε-φάλι και φέρτε βολτες μέσα στο δωμάτιο. Άλλος τρόπος είναι να περπατάτε με τις μύτες των ποδιών σας πάνω σε μία όποια-δήποτε γραμμή, που υπάρχει στο πάτω-μα. Περπατήστε πρώτα προς τα μπρος κι' ύστερα προς τα πίσω. Στην αρχή θα δη-λώτε πόσο άσχημα περπατάτε, αλλά επιμέ-νετε και θα απορήσετε σε λίγο πόση χά-ρι απέκτησε το βάδισμά σας.

ΦΟΡΑΤΕ ΨΗΛΑ ΤΑΚΟΥΝΙΑ :

- "Αν έχετε λεπτούς αστραγάλους και ψηλές γάμπες.
- "Αν έχετε κοντό μοῦοστο.
- "Αν θέλετε να δείξετε λεπτότερη.
- "Αν φοράτε ένα κολλό κοπέλο.

ΦΟΡΑΤΕ ΤΑΚΟΥΝΙΑ 2 - 5 ΠΟΝ- ΤΟΥΣ :

- "Αν έχετε πλατυποδία.
- "Αν έχετε κυρτή πλάτη.
- "Αν έχετε πονοκεφάλους (πολύ σημαντική αιτία).
- "Αν κουράζεστε εύκολα.
- "Αν είστε έγκυος.
- "Αν η λεκάνη σας είναι προς τα πίσω.
- "Αν δεν φοράτε κοπέλο.

ΟΛΟΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΠΤΑ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Μόνο κατά τα τελευταία χρόνια, δόθηκε η προσοχή που χρειάζονταν στα πόδια και τους κινδύνους που δια-τρέχουν από τα παπούτσια. Μία στατιστική που καταρτί-στηκε από Αμερικανούς ειδι-κούς, ύστερα από μετρήσεις σε άτομα κάθε κοινωνικής τάξεως και ηλικίας, έδωσε τα παρακάτω εκπληκτικά ά-ποτελέσματα:

χει έπτάμιση μιλία: τα πό-δια του κάνουν 18.000 βή-ματα "Ένα μέσο πα-δί, ήλι-κίας 9—15 έτών διατρέχει δεκαπέντε μιλία. "Ένα κορί-τσι ίδιας ηλικίας 11 μιλία. Μία νοικοκυρά 10 μιλία. "Έ-νας εργαζόμενος 8 μιλία. Σ' ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

Ο μέσος Αμερικανός (τ' χώρας, πρέπει να έχουμε ύψι μας, όπου το ατόκινη-το είναι ευρύτατα διαδεδομέ-νο) διατρέχει περίπου τρεις

χιλιάδες μιλία. Το μίλι αν-τιστοιχεί με 1609 μέτρα. ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

(που υπολογίστηκε σε 58 χρόνια, γιατί αφαιρέθηκε η έρεφική ηλικία και τα προ-χωρημένα γεράματα) το ίδιο άτομο διατρέχει 175.000 μι-λία, δηλαδή περίπου επτά φο-ρές το γύρο του κόσμου έ-πάνω στη νοσημη του Ιση-μερινού.

• Οι σκούπες

Να διατηρήτε καλά τις σκούπες σας. Την τοίχινη βούρσα του παρκέ τινάζετε την καλά άμα τελειώνετε το σκούπισμα. Την

χρότινη σκούπα να την πλένετε και να τη βάζετε να στεγνώνη κορμασμένη, ποτέ επάνω στο ίδιο της το χόρτο, θα στραβώσει. Προσέχετε να είναι γεροί οι σπάγγοι που της δίνουν το σχήμα της.

• Οι λαδιές

Οι λαδιές από λάδι ή λίπος στο ρούχα μπορούν να βγουν εύκολωτά. Όταν πέση λάδι ρίξετε έ-

πάνω άφθονο τάλκ. Αφήστε το επάνω στο ρούχο μερικές ώρες κι' ύστερα βουρτίστε το δυνατά. Δε θα μείνη ίχνος λαδιάς!

• Για το σιδέρωμα

Τα ρούχα του σιδερώματος πρέπει να βρέχονται περισσότερο αν το καλάθι μέσα στο οποίο φυλάγονται πρόκειται να μείνη μέσα σε θερμαινόμενο ή προσήλιο δωμάτιο. Αλλιώς θα τα βρούμε στεγνά όταν θα θέλουμε να τα σιδερώσουμε.

• Προσοχή αν καίγωναται οι ασφάλειες

Αν οι ασφάλειες του σπιτιού σας καίγονται συ-

«Η Γυναίκα» σάς συμβουλεύει:

ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΣΑΣ

Όταν γυρίσατε από το ταξίδι των διακοπών, όταν τελείωσαν τα θαλασσινά μπάνια των παιδιών, βάλατε άμέσως τάξι στο κόππος παραμελημένο σπίτι: τινάζετε τοίχους, ταβάνια, τις γύψινες κορνίζες που είχαν μαζέψει τόση σκόνη, το επάνω μέρος του μπουφέ και των ντουλαπιών. Επλύνατε άμέσως τζάμια και καθρέφτες, εκάματε ένα πρόχειρο τρίψιμο του παρκέ, ξεσκονίσσατε καλά το έσωτερικό όλων των ντουλαπιών.

Αυτά όλα είναι σά μια εισαγωγή στο κύριο θέμα που είναι το πώς θα κάνουμε το χειμωιάτικο σπίτι μας δολικό, όμορφο, με κάπως καινούργιαν όψη.

Πρην όμως αρχίσετε να σχεδιάσετε τις μεγάλες έργασίες του χειμώνα, τακτοποιήσατε καλά ό,τι είχατε χρησιμοποίησει κατά τους καλοκαιρινούς μήνες.

Επλύνετε κιόλας όλα τα καλοκαιρινά φορέματα, τα στεγνώσατε καλά πριν τα φυλάξετε. Θυμηθήκατε άραγε να ρίξετε προηγουμένως τα στριφώματα από τα ρούχα των παιδιών; Θα είχαν πλυθή μέσα - έξω και θα ήσαν έτοιμα για μάκραιμα, το έρχόμενο καλοκαίρι.

Όσα δέν πλένονται στο σπίτι δώστε τα άμέσως στο καθαριστήριο. Είναι άσυγχώρητο να τα φυλάξετε λεκιασμένα. Έξ' άλλου οι λεκέδες είναι προκλητικώτατος μεζές για τις κατσαρίδες και τα άλλα έντομα, που δυστυχώς υπάρχουν πάντα ποσά τα τόσα έντομοκτόνα και πιο πολύ όπου το κλίμα είναι υγρό και ζεστό.

Τα πάνινα ποπούτσια πρέπει να πλυθούν μέσα - έξω με νερό και ποτάσα (1 κουταλιά της σούπας σε 300 δρ. νερό). Όταν λέμε «κουταλιά» σημαίνει κουταλιά κοφτή, ποτέ περισσότερο. Αμα στεγνώσουν καλά θα τρίψετε τις λαστιχένιες σόλες με

ένα μαλακό πανί και μπόλικο τάλκ. Θα τα φυλάξετε σε ένα κουτί ή τυλιγμένα σε χαρτιά, κάθε ένα χωριστά, με λίγο τάλκ πάλι στις σόλες. Τα άρβυλάκια θα καθαριστούν από κάθε ίχνος σκόνης ή λάσπης και θα άλειφτούν με βαζελίνη ή ιχθυέλαιο, άφου πέραγαμιστούν καλά με χαρτιά.

ΟΙ ΒΑΛΙΤΣΕΣ

Οι βαλίτσες θέλουν πρώτα γενικό διόρθωμα: τα σχίσματα θα κολληθούν, τα ξηλώματα θα ραφτούν, τα λουριά θα αντικατασταθούν αν κόπηκαν ή αν είναι έτοιμα να σάς αποχαιρετήσουν. Λαδώσατε με λάδι ραπτομηχανής τις κλειδαριές και συγχρόνως καθαρίσατε το έσωτερικό τους.

Δερματίνες βαλίτσες γυαλίζουν με μια καλή κρέμα ποπουτσιών.

Βαλίτσες από πλαστικό πλένονται με σαπουνάδα και σφουγγάρι, ξεπλένονται, σκουπίζονται με ένα μαλακό πανί.

Βαλίτσες από φιμπράν ή φίμπρ θα περασθούν με υγρό επίπλων (Ο-Σένταρ κλπ.).

Πάνινες αδιάβροχες βαλίτσες θα πλυθούν με βούρσα μαλακή, νερό και ποτάσα (1 κουταλιά ποτάσα σε 300 δρ. νερό).

Καλαθένιες βαλίτσες τινάζονται πρώτα καλά να φύγη κάθε σκόνη, πλένονται με σφουγγάρι και σκέτο νερό. Ποέπει να στεγνώσουν γρήγορα σε ρεύμα άέρος, όχι στον ήλιο γιατί κιτρινίζουν. Πέρασατε κατόπιν ένα πανί έλαφρά άλειμμένο με υγρό επίπλων (Ο-Σένταρ ή άλλο).

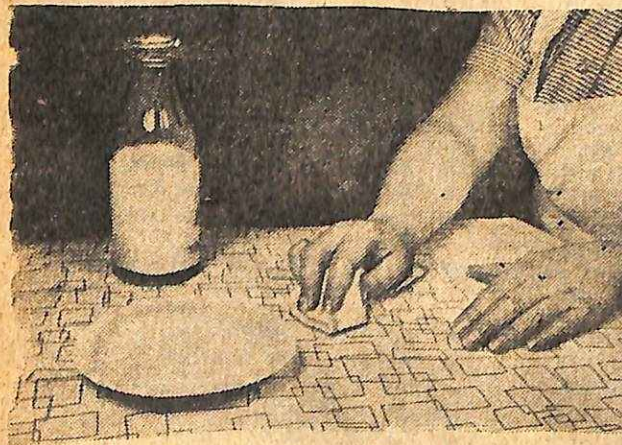
Κατόπιν βάλετε κάθε είδους βαλίτσα στη θήκη της ή τυλίξετέ την σε καθαρό χοντρό πανί ή χοντρά χαρτιά και αφήσατε την στην αποθήκη, να άνειρευεται κι' εκείνη το έρχόμενο καλοκαίρι!...

• Τα λουστρινένια παπούτσια

Αν τα λουστρινένια σας έκαναν λεκέδες από την ύγρασία, όποτε θαμπώνουν και παίρνουν χρώμα γκριζωπό, τόπους-τόπους, καθαρίσατε τα πρώτα με ένα

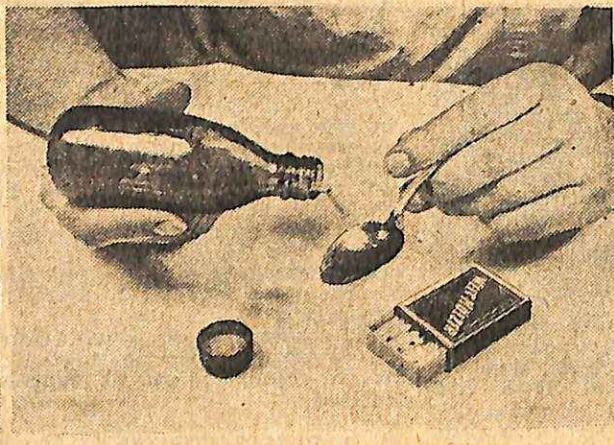
χνά, αυτό είναι μια προειδοποίηση. Η έχετε πολλές και δυνατές λάμπες ή ή εγκατάστασι άρχίζει να παλινώνη ή ή καινούργια δέν έγινε όπως έπρεπε. Φωνάζτε άμέσως έναν καλόν ηλεκτρολόγο. Προς Θεού όμως! Μην αλλάξε-

τε τις ασφάλειες με άλλες δυνατότερες ή μη βάλετε χοντρό σύρμα στις παλές. Αντί να καή ή ασφάλεια κινδυνεύετε να καίψετε το σπίτι σας ή το λιγώτερο να καταστρέψετε την εγκατάστασι και τα ηλεκτρικά σκεύη.

ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΜΑΣ

Αν το τραπέζι της κουζίνας σας είναι στρωμένο με τραπεζομάντηλο από κηρωτό μουςμά, μη το πλένετε με νερό και σαπούνι ή ποτάσα γιατί γρήγορα θα καταστραφή. Καθαρίζετε το με ένα κομμάτι πανί βουτηγμένο μέσα σε χλιαρό ή κρύο γάλα.

ΠΡΟΧΕΙΡΟ ΣΤΑΓΟΝΟΜΕΤΡΟ

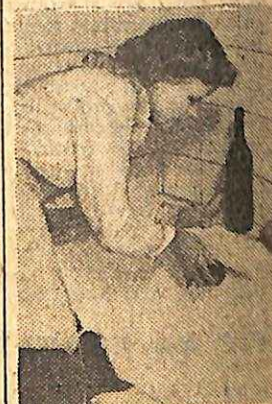
Αν δέν έχετε στο σπίτι σταγονόμετρο κι' είναι ανάγκη να μετρήσατε σταγόνες από ένα φάρμακο, τότε ένα σπρίτο ή έο ευλάκι όποιοδήποτε, τσακίστε το στα δύο και βάλτε το στο λαιμό της μποτίλιας, όπως ακριβώς βλέπετε στη φωτογραφία μας.

μπουμπάκι βουτηγμένο σε νέφτι. Αλείψετε τα μετά με λίγη βαζελίνη και αφήσατε τα να ξεκουρασούν, σε δροσερό και εύθερο μέρος μακριά από τις σούπιες ή καλοοιφέρ. Την άλλη μέρα γυαλίσσατε τα με άππρο δερνίκι.

• Η μπανιέρα καθαρίζει με έλαφρόπετρα

Στη μπανιέρα μας σχηματίζονται συχνά κοκκινιές ή άσπρα σημάδια, από τα άλατα του νερού. Με σκόνη έλαφρόπετρα (θα τη βρήτε στα χρωματοπωλεία και την όδο Πολυκλείτου, όπου πουλάνε «Προίοντα Θήρας» ή και με μια έλαφρόπετρα τα σημάδια αυτά βγαίνουν χωρίς να γίνουν γρατζουνίσματα.

Εκτός άπ' την έλαφρόπετρα ένα ακόμα δραστικό και τόσο άπλό υλικό καθαρίζει θαυμάσια τη μπανιέρα και το νιπτήρα. Πρόκειται για το ξύδι της κουζίνας. Βρέξατε ένα καθαρό μαλακό πανί διπλωμένο σε σφιχτό κάπως ταμπόν και τρίψετε κάθε λεκέ με ύπομονή. Θα έκπλαγείτε από το αποτέλεσμα.

• Τα καστορένια παπούτσια

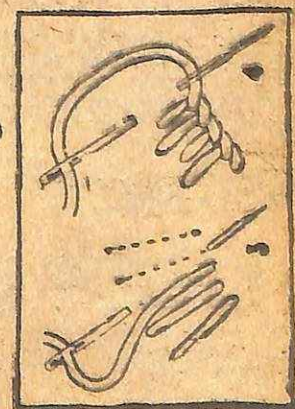
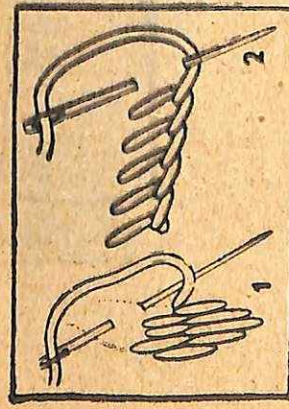
Τα καστορένια παπούτσια λερώνουν και κάνουν γυαλάδες. Να μην τα καθαρίζουμε συχνά; Παρουσιάζουν άσχημο θέαμα. Να τα καθαρίζουμε κάθε τόσο με τη μεταλλινή βούρσα; Καταστρέφονται. Ασφαλέστερο είναι να τα καθαρίζουμε με μια λαστιχένια ή ναύλον βούρσα άφου πρώτα τα τρίψουμε με νερό και άμμωνία (1 κουτάλι της σούπας άμμωνία σε 300 δρ. νερό). Μόνο σε μεγάλη ανάγκη να χρησιμοποιήσατε τη μεταλλινή βούρσα μας

Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ
ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ DMC.

Αυτό το πολύ διασκευστικό μότσο είναι καταλληλό για να κερτίψιτε στα μαξιλάρια του ντιβανού και τις πολυθρόνες σας. Σε κρέμ φόντο θα μεταχειρισθήτε τα έξις μουλάς D.M.C. γερφ σκούρο No 413, γκρι άνοικτο No 412, μπλέ No 799, κίτρινο No 608, κίτρινο No 445 και 726, κίτρινο No 434, μαύρο No 310 και κρέμ No 712.

Το δέντρο θα γίνη καμψέ με μερικές βελονιές κρέμ, με τη βελονιά 1. Τα πόδια και τα πόδια με την ίδια βελονιά γκρι σκούρο. Η μπι και το μάτι μαύρο. Γύρω από το μάτι κερτίψετε μικρά φτεράκια με το γκρι άνοικτο και τη βελονιά 2. Το γύρω το κεφάλι θα γίνη με μπλέ (No 799) φεστόνι (σχ. 3) καθώς και η πλάτη. Το στήθος θα γίνη κόκκινο φεστόν. Τα φτερά θα κεντηθούν με τη βελονιά 4 μπλέ No 799, ενώ τα φτερά της ουράς κίτρινα, κίτρινο No 726 και μπλέ 799. Τα μικρά φτεράκια δέν από σάβαντα, γίνονται πεταγτά σε όντα σε δύο τόκους μπλέ και κίτρινο No 445.

1 Φόρεμα από φανέλλα ή καμφορντίνη σε ίσια γραμμή. Έχει μεγάλες τσέπες στα πλάγια, από τα ρεβέρ των δε περνά η ζώνη.

2 Παλτό ριχτό κλός με κιμονό μανίκια, διπλό κουμπωμά και ξεχειλωτό γιακά.

3 Σπότερ φόρεμα με σταυρωτό κορσάζ και μεγάλες τετράγωνες τσέπες. Γιακάς και πέτα κλασικά αλλά ανοιχτά πολύ και ο λαιμός σκεπάζεται με κασκόλ.

4 Καπέλο και μανσόν - τσάντα από γούνα λεοπάρδαλι αλυσινή ή ιμιτασιόν.

5 Ταγιέρ από ύφασμα πρένς-ντέ-γκάλ στη νέα γραμμή. Η ζακέτα είναι ίσια, χωρίς γιακά κι έχει μεγάλες τσέπες τοποθετημένες πάνω απ' τη μέση. Στην πλάτη πέτα ως τη μέση.

6 Τουσλέτο από μουσελίνο ροιμμένη ίσια και σχηματίζει μόνο ντραπέ στο ντεκαλτέ και πτυχές στη μέση.

7 Μπ - μαντό παίζει σπουδαίο ρόλο στη φετινή μόδα. Αυτό από τομήντ με φορδεϊά ή ξεχειλωτό γιακά για να είναι με κασκόλ γούνινο.

8 Μα του Γκρίφ φλού. Ο συνεχίζεται σε μία μαρσά. Έχει μία πιέτα στο πλάι, που στερεώνει ένα κουμπί. Από πάνω του σταυρώνει με μία μερσά και δένει στον ώμο

9 Σε ίσια γραμμή από στη μέση μία ζώνη λεοπαρδένει πίσω σ' ένα φιόγκο ως το έδαφος.

10 Παλτό κλός με ζώνη στη μέση και μεγάλο γιακά ρενάρ.

11 Άνσαμπλ από βελούρ κοτλέ. Η φούστα είναι λίγο λοξή, το κορσάζ κρουαζέ με μεγάλους γιακάδες και ζώνη φορδεϊά που κουμπώνουν στη φούστα οι ξεφτιστές άκρες της. Παλτό ριχτό με μεγάλο γιακά και πέτα.

-Γύρισε πίσω, Κλάρα!

Συγκινητικό διήγημα

Η ΚΛΑΡΑ κατέβηκε από το τρένο και διευθύνθηκε προς το μπαρ του σταθμού. Επρόκειτο να περιμένει εκεί μια ολοκληρωμένη ώρα, για να πάρει την άλλη αμαξοστοιχία, που οδηγούσε στο χωριό της. Κάθισε και παράγγαγε ένα καφέ. Πεινούσε, αλλά τα χρήματά της έφταναν ούτε για ένα σάντουιτς. Είχε εστιάσει όλες τις οικονομίες της για το εισιτήριο και δεν της απέμενε ούτε τσεντέμιο!

Καθώς κύτταζε αψηρόμενα, είδε μια ηλικιωμένη γυναίκα, που στεκόταν μπροστά στο γκισέ των εισιτηρίων. Τα βλέμμά της τους συναντήθηκαν για μια στιγμή, κι ύστερα από λίγο η άγνωστή ήθελε και καθίσε δίπλα της.

— Κουράστηκα να περιμένω ώσπου ν' έρθει η σειρά μου, είπε. Στην ηλικία μου βλέπεις κουράζεται εύκολα κανείς.

— Πού πηγαίνετε; ρώτησε ευγενικά η Κλάρα. Έτσι, για να πη κάτι.

— Στο Μιλάνο, απάντησε η γυναίκα. Έσ' πού πάς;

— Έγώ έρχομαι από το Μιλάνο. Περιμένω το άλλο τρένο. Πηγαίνω στο σπίτι μου.

— Είσαι παντρεμένη; ρώτησε η γριά.

— Ναι, είπε η Κλάρα. Μα τώρα γυρίζω στο πατρικό μου σπίτι. Θα μείνω εκεί για πάντα.

— "Α, καταλαβαίνω, έκανε η άγνωστη. Θα τσκαθώ με τον άντρα σου. Όταν είναι κανείς νέος δε θέλει να κάνει συμβιβασμούς με τη ζωή. Αργότερα καταλαβαίνει την αληθινή αξία των πραγμάτων. Με τον καιρό όλα διαρθρώνονται.

— Για μένα όλα έχουν πια τελειώσει, έκανε η Κλάρα δαγκώνοντας νευρικά τα χείλη της. Τώρα ενοιώθε την επιθυμία να μιλήσω με κάποιον, να ελαιοφύσω.

— Όλα τελειώνουν όταν μια γυναίκα βλέπει ότι ο άνδρας που παντρεύτηκε δεν ήταν αυτός που όνειρευταν, συμπλήρωσε.

— Γιατί; Τι συνέβη με τον δικό σου; Είναι κανένας παλιάνθρωπος;

— Ω, όχι. Διαμαρτυρήθηκε η Κλάρα. Μα είναι τόσο άδελος. Πριν παντρευτούμε μού υποσχόταν χίλια δυο πράγματα. Μου όρκιζόταν πως θα έλατρευε σαν θεά, πως θα μ'έχει να ζω σαν βασίλισσα!... Αλλά δυο χρόνια τώρα που είμαστε παντρεμένοι, εκείνος εξακολουθεί να όνειρευεται και για μου υποσχέται πράγματα που δεν θα γίνουν ποτέ. Με δυο λόγια είμαστε υποχρεωμένοι να ζούμε με τον πενήνιο μισό του. Και το χειρότερο είναι πως έχει αρχίσει η γκρίνια. Καταλαβαίνω ότι δεν μ' αγαπά πιά. Ούτε κι' εγώ τον αγαπώ.

— Τότε γιατί κλαίς άφοι, δεν τον αγαπάς; ρώτησε η γριά με ψευτική απορία.

— Η Κλάρα σκούπισε δάκρυα τα δάκρυά της σ' α ν τ ος πόταν για την αδυναμία της.

— Όσο κι' αν είναι ζήσαμε μαζί δυο χρόνια, είπε. Δε

σβύνουν όλα έτσι, από τη μια στιγμή στην άλλη.

— Καμιά φορά δε σβύνουν ποτέ, επέμεινε η άγνωστη. Με τον καιρό εξχνιάονται μόνον οι κακές αναμνήσεις. Οι καλές μένουν και γεμίζουν τη ζωή μας από μελαγχολία γι' αυτό που είχαμε και χάσαμε, γι' αυτό που δεν ξέραμε να εκτιμήσουμε όσο επρόκειτο. Ήμουν κι' εγώ παντρεμένη μ' έναν άνδρα που έμοιαζε με το δικό σου. Είχε χαρακτήρα δύσκολο. Πολλές

φορές έλεγα πως θα σηκώνομουν να φύγω από το σπίτι και δεν θα ξαναγυρίζα. Όταν πέθανε όμως, μου φάνηκε πως η ζωή δεν είχε πια κανένα ενδιαφέρον χωρίς εκείνον.

— Η Κλάρα την άκουγε και το βλέμμα της είχε πάρει μια έκφραση τρόμου. Ίσως αυτή η άγνωστη γριάουλα είχε δικίο. Ίσως δεν ήταν τόσο εύκολο να διαγράψω το Μάριο από τη ζωή της. Και μονάχα η σκέψη ότι θα γύριζε εκείνος το θόρυβο στο σπίτι και δε θα την εύρισκε να τον περιμένει, της έφερε απελπισία.

— Γύρισε πίσω, της είπε η γριά και η φωνή της έφτασε ως τ' αυτιά της γλυκείας, σιγανή, παρακλητική. — Δεν μπορώ, αναστέναζε

η Κλάρα. Τώρα είναι όλη πιά. Δεν έχω χρήματα να γυρίσω πίσω. Κι' όταν εκείνος το διαβού, διαβάσει το σημείωμα που του έγραψα, δεν θα βελάσει να με συγχωρήσει. Είναι περήφανος και πεισματάρης. Τον ξέρω καλά.

— Μπορείς να πάρεις τη ταχεία που φεύγει σε λίγο λεπτά. Θα είσαι πίσω πριν απ' το απόγευμα. Έλα, έλε, μη διστάς.

— Η Κλάρα την ακολουθούσε σαν υπνωτισμένη. Αυτό που της έλεγε ήταν αδύνατο. Πώς θα γύριζε; Δεν είχε δεκάρα επάνω της. Κι' όμως έστρεψε προς το τρένο, σ' α ν τ ος πείσμενε κάποιος θάυμα.

— Άνεβα, της είπε η άγνωστη μόλις έφτασαν μπροστά στην αμαξοστοιχία. Να, πάρε το εισιτήριο μου. Εγώ θα φύγω με το επόμενο τρένο.

— Η Κλάρα υπάκουσε μηχανικά. — Τη διευθύνει; Δώστε μου τη διευθύνει; να σας στείλω πίσω τα λεπτά, ευχαί.

— Η άλλη της έδωσε ένα διπλωμένο χαρτί. Το τρένο ξεκινούσε. Μόλις πρόλαβε η Κλάρα να το πάρει και να φιλήσει διστακτικά το ρυθιδωμένο χαρτί της γριάς.

— Όταν σ' έλεγε το άνιός σου, η ίδια αν δεν είχε συναινεώσει τότε την καρδιά της να φύγει από τον άνδρα, και σ' α ν τ ος στήθος της, έκλεισε με λυγμούς.

— Η γριά κύτταζε το τρένο που απομακρυνόταν. Το τρένο που θα έπρεπε να είχε πάρει η ίδια αν δεν είχε συναινεώσει την Κλάρα.

Είχε μαζέψει τα λεφτά του εισιτηρίου της με χίλιες στενότητες, για να πραγματοποιήσει το τελευταίο, το μοναδικό όνειρό της ζωής της. Τώρα το όνειρό της είχε σβύσει, μα παρότι η μελαγχολία της γι' αυτό, ενοιώθε ευχάριστη και περήφανη.

Σκέφτηκε την Κλάρα που έτρεχε προς το Μιλάνο και χαμογέλασε.

— Όταν ο Μάριο θα γυρίσει το δρόμο στο σπίτι, να δοί τη γυναίκα του να τον περιμένει, συλλογίστηκε.

— Ο Μάριο, ο μικρός της, γυιός, ο αγαπημένος της. Αυτός που ήθελε να πάν να δι στο Μιλάνο. Δεν ήταν κακός ο Μάριος της, μόνο που έμοιαζε στον πατέρα του. Είχε τα ίδια ελαττώματα μ' εκείνον, τις ίδιες αδυναμίες. Και η γυναίκα της, η Κλάρα (είχε δηλαδή φωτογραφίες της, που την αναγνώρισε από την πρώτη στιγμή), ήταν κι' αυτή ένα καλό κορίτσι κι' αγαπούσε το Μάριο. Από δω κι' εμπρός μαλιστα θα τον αγαπούσε ακόμη περισσότερο. Ήταν δέσμιος.

— Όχι. Η θυσία της δεν είχε πεί χαμένη. Τα χρήματά της είχε μαζέψει με τόσες στερήσεις, είχαν χρησιμοποιήσει για κάποιο σκοπό. Για την ευτυχία του Μάρια.

Καθώς έδωαινε από το σταθμό, σκόνταψε σε κάποιο διαβάτη. Μόνο τότε κατάλαβε ότι τα μάτια της ήταν γεμάτα δάκρυα. Αλλά ήταν δάκρυα χαράς.

Η ΚΑΒΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πώς δά ε'εστε πάντα στο σπίτι σας έκλεκτό και παλιο κρασί!

ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ φύλλο (αριθμ. 185) 1957) είχαμε μιλήσει για το ελληνικό κρασί και την ιστορία του και για το πως πίνονται τα διάφορα κρασιά μας. Είχαμε ειπεί ότι το κρασί χρειάζεται να εθαστεί πρώτα σε ένα ωρισμένο βαθμό ωριμότητας, ν' αποκτήσει δηλαδή γεύση και ευωδιά.

Οι οηνοποιητικές εταιρείες και οι καλοί έμποροι κρασιών κρατούν το κρασί στις αποθήκες, όσο χρόνο πρέπει και γράφουν στα μπουκάλια τους το χρόνο που έγινε. Αυτά είναι τα κρασιά «κράσας» και φυσικά είναι ακριβώτερα από τα κρασιά της ίδιας ποιότητας της τελευταίας έφοδος. Η αξία τους ανεβαίνει όσο παλιώνουν.

Για να έχουμε σπίτι μας κρασί κλάσας χωρίς να πληρώσουμε κάθε φορά τη σημαντική αυτή διαφορά τιμής, μπορούμε και μεις να δημιουργήσουμε ένα μικρό απόθεμα, μια δική μας «κράσας».

Μια λογική κάβα δεν χρειάζεται μεγάλο χώρο, ούτε χιλιάδες μπουκάλια. Μονάχα ένας τοίχος 3Χ2,50 μέτρα αν χρησιμοποιηθεί, θα συγκεντρώσουμε κρασί ενός ή δύο χρόνων, που θα το συμπληρώνουμε όποτε το ξοδεύουμε. Πρέπει μόνο ο τοίχος αυτός να είναι σε ήσυχο, δροσερό και εύαερο μέρος. Το ιδώδες είναι σε υπόγειο ή σε πατάρι, αρκεί να μην είναι το πατάρι του ρετιρέ που το ψήνει η πυράδα της πλάκας.

Και να μην έχω κοντά εστία θερμότητας δηλαδή σόμπα ή εστία καλοριφέρ ή άλλη σόμπα. Τα συνηθισμένα μπουκάλια έχουν τις εξής διαστάσεις: Της μισής όκας 30 πόντους μακρός και διάμετρο στον πάτο 7. Τα τρακασάρια 32 πόντους και διάμετρο 8. Σ' ένα ράφι μ' εσωτερικές καθαρές διαστάσεις 50 Χ 50 και βάθος 38—40 πόντους θα χωράσουν 30 μπουκάλια (αν βάλετε 6 μπουκάλια πλαγιστά, σε 5 σειρές), δηλαδή σε όκτω μονάχα ράφια θα τοποθετήσουμε 240 μπουκάλια κρασί. Αν δημιουργήσετε 20 ράφια θα έχετε 600 μπουκάλια, περίπου 300 όκας κρασί. Θεέ μου! Ούτε κρασοπατέρες αν είναι οι μευσαφισαίοι σας δεν μπορούν να πούν τόσο κρασί σ' ένα χρόνο. Έκτός αν είσθε σεις κρασοπατέρες, οπότε το καλύτερο είναι να μη δημιουργήσετε καθόλου κάβα. Όσο έχουμε τόσο πίνουμε!

Η ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΙΣ

Ένας μαραγκός θα σας κάνει το σκελετό με γερά καθόδια και χοντρά ταβλά. Στον τοίχο θα μπουν γεροί και πλατείοι τάκοι, γιατί τα ράφια αυτά έχουν σημαντικό βάρος. Και το γεροί και το κρασί έχουν βάρος. Καλή και γερή δουλειά είναι βασική προϋπόθεση για την ασφάλεια της «κράσας».

Άλλος τρόπος αποθηκεύσεως είναι με ράφια στενά όπου υπάρχουν τούπες για να πλαγιάζουν τα μπουκάλια με το στόμιο προς τα κάτω. Ο πρώ-

τος όμως είναι εξ' ίσου ασφαλής και οι εγκαταστάσεις του κοστίζουν λιγώτερο. Ο δεύτερος απαραίτητος μόνο για σαρμάνια.

Η κάβα δεν δημιουργείται όμως, ούτε καν με τον πρώτο χρόνο. Θα χρειαστεί να συγκεντρώσετε έναν αριθμό μπουκαλιών, τα οποία θα πλύνετε πρώτα καλά με διάλυμα ποτάσας, θα τα ξεβγάλετε καλά και μετά θα τα βάλετε να στραγγίσουν. Υπάρχουν στραγγιστήρια για τα μπουκάλια, όπως βλέπετε στην εικόνα.

Χρειάζεστε και φελλούς, καινούργιους κυλινδρικούς καλής ποιότητας, χωρίς πολλές τρύπες. Προσέχετε να είναι ψυχα φελλός και όχι φλούδα και λίγο μεγαλύτερος από το στόμιο των μπουκαλιών σας. Για να μαλακώσουν θα τους βάλετε επάνω (δχι μέσα) σε καυτό νερό, μέσα σ' ένα αραίο τρυπητό ή συρμάτινο καλάθι. Εκεί θα μείνουν όσο σεις ετοιμάζεστε. Θα τους αγοράσετε με την όκα στα ειδικά καταστήματα, στο Μοναστηράκι ή στην οδό Αιόλου, προς 330 δραχ. τη χιλιάδα. Φυσικά θα αγοράσετε όσους χρειάζεστε.

Ένα μικρό ειδικό μηχανήμα θα σας βοηθήσει για να δουλάτε στα μπουκάλια σας. Πουλιούνται στα καταστήματα κιγκυκαλίας, διαλέξετε ένα φθινό, θα κάνετε τη δουλειά σας εξ' ίσου καλά.

ΤΟ ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ

Για να σφραγιστούν καλά οι μπουκάλια θα δουτήσετε το φελλό σε λυωμένη παραφίνη. Την παραφίνη θα την πάρετε από τα κεράκια και θα τη λιώσετε σε μπλιν - μορί, ώστε να διατηρηθεί λυωμένη συνεχώς. Προσέχετε τη φωτιά σας γιατί η παραφίνη ανάβει. Λιώνει και σε ανοικτή φωτιά, πρέπει όμως να διαλέξετε ένα δοχείο βαθύ και μάλλον στενόμακρο.

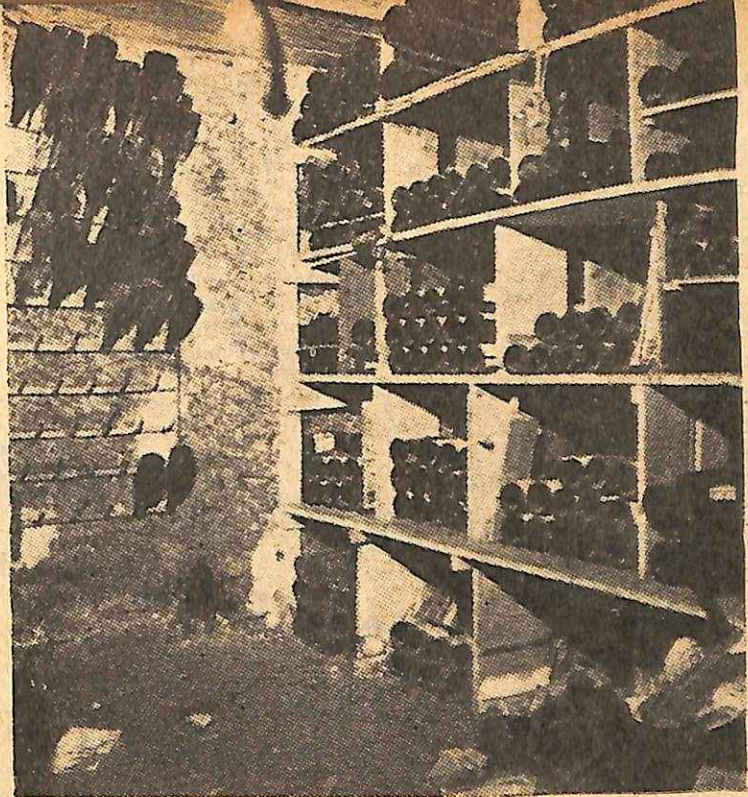
Για καλύτερο σφράγισμα μπορείτε να βάλετε καψούλες μεταλλικές μαλακές. Είναι από κασσίτερο και έφορμίζουν στο στόμιο του μπουκαλιού με ένα χοντρό κερωμένο σπάγγο. Πουλιούνται στο κατάστημα Καραβία (Λυκούργου 15α) 238 ή χιλιάδα οι λευκές και 310 οι κόκκινες.

Περνιούνται μόνο με το χέρι, σιγά σιγά για να μη σκιστούν ή να μη ξεχειλώσουν. Ο σπάγγος τις σφίγγει τόσο καλά που κολλούν στο γεροί. Μπορείτε να τις αλείψετε με λίγη λυωμένη ψωκόλλα προς το κάτω μέρος, όχι στο βάθος που είναι ο φελλός.

ΟΙ ΕΤΙΚΕΤΕΣ

Χρειάζεστε ακόμα και ετικέτες για να ξέρετε τι κρασί έχει το κάθε μπουκάλι σας. Μια κοινή ετικέτα στην οποία θα γράψετε με σινική μελάνη το όνομα του κρασιού κάνει θαύματα τη δουλειά της.

Αν διαβείτε πολλά χρήματα για την κάβα σας παρτε σφραγισμένα κρασιά των καλύτερων εταιρειών. Άχαϊα, Καμπά,

■ Τα άδεια μπουκάλια στραγγίζονται στα τσιγγέλια του στραγγιστηρίου και μετά μπαίνουν στα επάνω - επάνω ράφια. Τα γεμάτα τοποθετούνται στα χαμηλά.

Μαρκό κ. λ. π. Οικονομικότερο είναι να πάρετε τα ίδια αυτά κρασιά σε μεγάλες ποσότητες, από τα προτήρια των εταιρειών και να τα βάλετε σε σεις μπουκάλια. Κολήστε μετά τις ετικέτες, αφού πρώτα τις αλείψετε γόμα από την ανάποδη, και τοποθετήστε πιά τα μπουκάλια σας κατά είδος, ώστε να τα βρίσκετε με το πρώτο.

ΠΡΟΣΕΧΤΕ ΜΗ ΕΜΦΙΛΙΣΣΕΤΕ ΧΑΛΑΣΜΕΝΟ ΚΡΑΣΙ

Το κρασί δαίνει από το μεγάλο δοχείο μονομερήτητα. Αν μείνει μισοάδειο το δοχείο το κρασί κόβει ή ξυνίζει. Ετοιμάστε όλα όσα είπαμε: μπουκάλια, φελλούς, παραφίνη ή καψούλες. Αφήστε όμως προηγουμένως το κρασί να ηρεμήσει, τουλάχιστον 10 ημέρες αν τα είδαμε πολύ. Οι Γάλλοι επιμένουν ότι πρέπει να είναι χάσιμο φεγγαριού για να είναι ήσυχο και να μην πάθει τίποτα. Έχετε ετοιμούς, μαλακωμένους τους φελλούς και γεμίστε τα μπουκάλια σας, σιγά σιγά να μη σχηματίζεται αφρός. Αν έχετε πάρετε βαρέλι, βάλετε την κάνουλα λίγο λοξά για τον ίδιο λόγο και το βαρέλι να γέρον προς το μέρος της κάνουλας για να τραβήξετε όσο πιο πολύ κρασί δύναται χωρίς μετακίνηση του βαρελιού.

Υστερα από 48 ώρες, όταν οι φελλοί θα έχουν στεγνώσει καλά, λιώστε την παραφίνη, βάζοντας μέσα και 1 κουταλιά λάδι του φαγητού για να έχω ελαστικότητα. Βουτάτε το λαιμό της μπουκάλιας, δυο τρεις φορές να στρώση καλά ή παραφίνη, γρήγορα παγώνει.

Η δουλειά της καψούλες με το χέρι, προσεκτικά να φέσσονται όσο πιο βαθιά γίνεται για να εφορμώσουν επάνω στο φελλό και το λαιμό της μπουκάλιας. Κατόπιν καρφώστε ένα γερό κερωμένο σπάγγο σ' ένα ξύλο στερεωμένο καλά και κάνετε μία θηλειά με το σπάγγο.

Βάλετε το λαιμό του μπουκαλιού μέσα στη θηλειά και τραβήξτε καλά πέρα - δώθε να κολλήσει καλά η μεταλλική καψούλα. Κολήστε μετά τις ετικέτες, αφού πρώτα τις αλείψετε γόμα από την ανάποδη, και τοποθετήστε πιά τα μπουκάλια σας κατά είδος, ώστε να τα βρίσκετε με το πρώτο.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΣΙΩΝ

Μια αναλογία στα είδη είναι απαραίτητη για την κάβα σας, σύμφωνα δέβεται με τις συνήθειές σας. Μια μικρή σχετικά ποσότητα όρεκτικών, ούζου ή εσμουτ, περισσότερο λευκό και λιγώτερο κόκκινο κρασί. Γλυκά κρασιά, περίπου το 1/3 των ξερών κρασιών και σαμπάνια ακόμη λιγώτερο. Αντί εγχώριων σαμπάνιας, που γίνεται με προσθήκη ανθρακικού, καλύτερα να πάρετε το φυσικό σαμπάνια κρασί της Ζίτσας (Ηπειρος) που παράγεται και ενοφώνεται επί τόπου από τον Οίνοποιητικό Συνεταιρισμό Παράγωγών Ζίτσας. Είναι πολύ πιο νόστιμο και αφορίζει όσο και η σαμπάνια.

Για τα 150—180 μπουκάλια που είπαμε ότι κάνουν μία σημαντική κάβα, οι αναλογίες μπορεί να είναι:

7—10 Μπουκάλια ούζο (Πλωμαρίου είναι έκλεκτο ποίότης).
12—15 μπουκάλια εσμουτ.
60—70 μπουκάλια λευκό σέκ.
40—50 μπουκάλια κόκκινο σέκ.
10—25 μαυροδάφνες.
5 μπουκ. λικιέρ σπιτικό.
10—25 μπουκάλια σαμπάνιας Ζίτσας.

Για να αρχίσετε μπορείτε να πάρετε λίγα μπουκάλια από κάθε είδος. Κατόπιν άμα θα συγκεντρώσετε μεγαλύτερο αριθμό μπουκαλιών και εξοικειωθείτε με τις διάφορες λεπτομέρειες του αιώγες του μπουκαλιού θα δημιουργήσετε μια αληθινή κάβα.

ΕΡΕΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Κολώνιες λουσιον

παραγωγής των
έργαστηρίων μας
από γνήσια ευρωπαϊκά
έσας αν-
θέων σε πάντα
σταθερή ποιότητα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΑ ΕΙΔΗ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ
51

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΚΑΡΤΕΣ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΕΠΑΝΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ

ΓΙΩΛΑΝΤΑ ΤΖΑΝΟΛΙ

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΣΤΗΝ παλιά γαλλική συνοικία της Νέας 'Ορλεάνης σώζεται ακόμα σε καλή κατάσταση ο μεγάλος καθεδρικός ναός που χτίστηκε το 1795 από τον Δον 'Αλμονάστερ. 'Η είσοδος της εκκλησίας βλέπει στη μεγάλη πλατεία που φέρει τ' όνομα του 'Αντριου Τζάκ-

σον, τότε προέδρου των 'Ηνωμένων Πολιτειών.

'Εκεί υπάρχει και σήμερα ο άνδριάντας του. Δεν κυτάζει όμως προς την εκκλησία, αλλά προς το αντίθετο μέρος, όπου βρίσκεται ένα μεγάλο κτίριο, που έγινε το 1840 από την κόρη του Δον 'Αλμονάστερ, τη βαρύνη Ποντάμπτα και που

ήταν η κατοικία της. Ο λόγος που τοποθετήθηκε έτσι ο άνδριάντας του 'Αντριου Τζάκσον είναι αρκετά περίεργος.

Την εποχή εκείνη στο μέγαρο της βαρύνης Ποντάμπτα έμενε μία κυρία εξαιρετικής καλλονής, αλλά αμφιδόλου ήθικης. 'Ήταν πολύ πλούσια κι' έξασκούσε μεγάλη επιρροή στα πολιτικά πρόσωπα της πολιτείας. Όταν, λοιπόν, ο 'Αντριου Τζάκσον γύρισε στη Νέα

'Ορλεάνη θριαμβευτής, η κυρία αυτή τον προσκάλεσε σε γάμο στο μέγαρό της. Ο νέος πρόεδρος όμως, ακούγοντας ταμ τους συμβούλους του, όχι μόνο δε δέχθηκε, αλλά ούτε και απάντησε στην πρόσκλησή της. 'Η κυρία τότε έγινε έξω φρενών και περιέμενε την ευκαιρία να εκδικηθεί.

'Επειτα από μερικά χρόνια ο Δήμος της Νέας 'Ορλεάνης κατάρτισε σχέδια εξωραϊσμού της πλατείας Τζάκσον, που πρόβλεπαν, μεταξύ των άλλων, και στήσιμο ενός ανδριάντα του προέδρου, στο κέντρο. Το μοντέλο που προκρίθηκε έδειχνε τον πρόεδρο επάνω σε αλόγο και με το καπέλο στο χέρι.

Οι έγγραφες όμως των συνδρομητών για τη συγκέντρωση του ποσού που χρειαζόταν για την κατασκευή του ανδριάντα καθυστέρησαν και τότε η κυρία εκείνη έκανε την εξής πρόταση: Να πληρώσει ολόκληρο το ποσό, αρκεί ο ανδριάντας του προέδρου 'Αντριου Τζάκσον να κίτταζε προς το μέγαρό της.

Το Δημοτικό Συμβούλιο δέχθηκε την πρότασή της κι' έτσι ο άνθρωπος που, όταν ζούσε, την είχε περιφρονήσει, τώρα κίτταζε πάντοτε το παρόν του της κρεβατοκάμαράς της. Και όταν εκείνη έδινε στο μπαλκόνι της και τον έβλεπε πάντοτε να υποκλίνεται μπροστά της με το καπέλο του στο χέρι, ένοιωθε ικανοποίησι για την παλιά προσβολή που της είχε κάνει!...

ΟΙ ΔΥΟ ΛΗΤΕΙ

Όταν ο διάσημος για την εποχή του γελωτοποιός του βασιλέως Καρόλου Β' της 'Αγγλίας, Κίλλιγκριου, έπεσε από το Λουδοβίκο 15ο στο Παρίσι, ο Γάλλος Μονάρχης του έδειξε τους ζωγραφικούς του πίνακες και του επέστησε την προσοχή σ' έναν μεγάλο που ποίση στανε τη Σταύρωση του Χριστού και που ήταν κρεμασμένος ανάμεσα σε δυο πορτραίτα.

Σε αυτό το πορταίτο που βρίσκεται δεξιά από τη Σταύρωση, έβγηνσε στο γελωτοποιό, είναι ο Πάπας και στο άλλο που βρίσκεται 'αριστερά είμαι εγώ.

Εύχαριστώ ταπεινά την αυτού Μεγαλειότητα για την πληροφορία, απάντησε ο 'Αγγλος γελωτοποιός. Γιατί αν και πολλές φορές είχα άκουσει ότι ο Χριστός είχε σταυρωθεί ανάμεσα σε δυο ληστές, ώστόσο ποτέ ως τώρα δεν ήξερα ποιοί ήταν!

ΤΑ ΤΡΙΑ ΚΑΡΥΔΙΑ

Ο Ράλλανς Ντίλνερ που ήταν ένας από τους γείτονες του Λίνκολν, στην πόλη Σπρίνγκφιλντ διηγείται το παρακάτω ανέκδοτο:

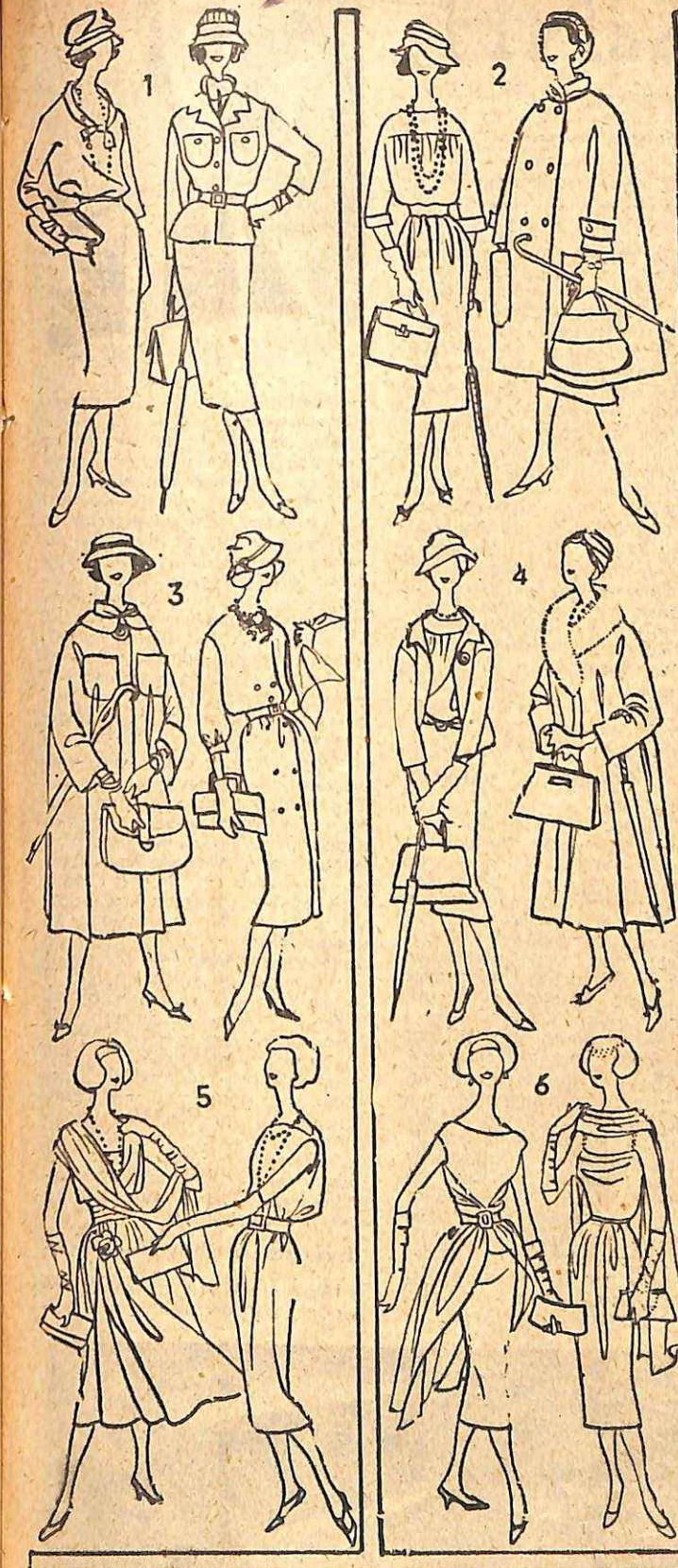
«Μία μέρα βγήκα στο κάτοφλι του σπιτιού μου γιατί έκουσα φωνές παιδιών στο δρόμο. 'Από εκεί είδα τον Λίνκολν να διασχίζει το δρόμο με δυο από τα παιδιά του που έβλεπαν και φώναζαν.

—Τί συμβαίνει, κύριε Λίνκολν; ρώτησα.

—Τί να συμβαίνει; μου απάντησε ο γείτόνός μου. Παράνομα. Τα ίδια παράνομα που έχουν όλοι οι άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο: 'Εχω τρία καρύδια και το καθένα θέλω να πάρω από δύο!»

Για κάθε σιλουέτα

Ανσάμπλ - Παλτά - Φορέμετα - Ταγιέρ

7 Παλτό για γεμάτες γυναίκες. 'Εχει μανίκια ρεγκλάν, κοφτές τσέπες λοξές, γιακά αν φόρε. Κουμπώνει κρυφά.

8 Ταγιέρ από τουήντ, νατέ, σέτλαντ. 'Η ζακέτα είναι κομμένη και ριχτή με δυο ραφές εμπρός.

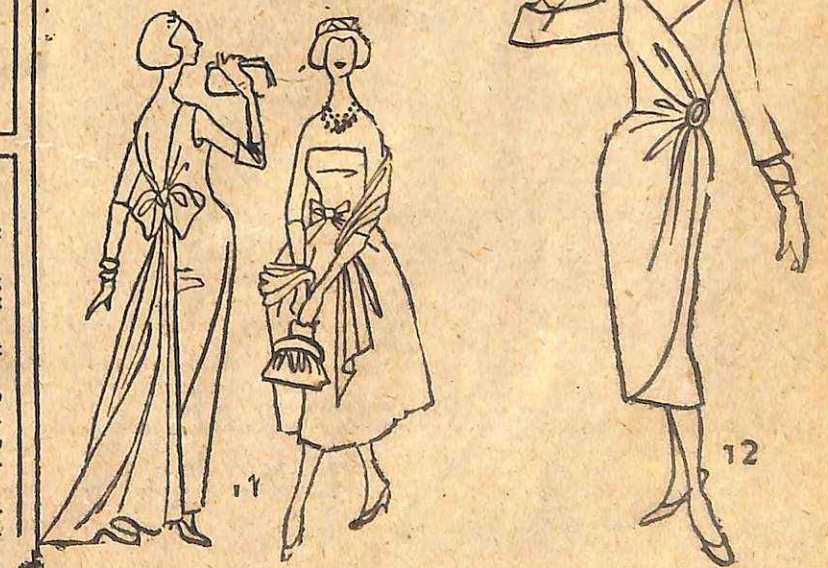
9 Μπλούζα που φοριέται εξωτερικά σε στυλ υποκαμπίσου. 'Εχει μία στενή ζώνη στις περιφέρειες που στηρίζει το μπλουζόν.

10 Φόρεμα σε στυλ σεμιζέ με λάστιχο γύρω στο λαιμό και το κούμπωμα καθώς και στις τσέπες και μανσέτες.

11 Τουαλέτα έξωμη κοκτέηλ μ' ένα φιάγκο εμπρός στη μέση. 'Η βραδυνή έχει την πλάτη ανοιχτή κι' ένα μεγάλο φιάγκο πίσω στη μέση.

12 Τουαλέτα κοκτέηλ κρουαζέ και ντροπτε στο όριστερό πλάι. Μεγάλο τριγωνικό ντεκολτέ και μανίκια ζαπονέ.

1 'Ανσάμπλ από φόρεμα ζαπονέ με φλού κορσαζ και ζακέτα εφαρμοστή με ζώνη.
2 Φόρεμα με ώμιτη και μανίκια ζαπονέ. Κορσαζ με σούρες καθώς και η φούστα. Παλτό ομοιόχρωμο ριχτό, χωρίς γιακά και διπλό κούμπωμα.
3 Φόρεμα ίσιο με διπλό κούμπωμα εμπρός. Παλτό ριχτό με ξεχειλωτό γιακά και μεγάλες τσέπες ψηλά.
4 Ταγιέρ με ζακέτα φλού και μπλούζα ζερσεύ σουρωτή από μέσα. Παλτό ομοιόχρωμο ριχτό με μεγάλο γιακά από ρενάρ.
5 Φόρεμα για απόγευμα και βράδυ με ντεκολτέ γόνδολα, φλού πλάτη και σούρες στη μέση. Με μία μοκριά και φαρδιά έσάρπα αλλάζει όψη.
6 'Εδώ ή τουαλέτα είναι με μπρετέλες και ή έσάρπα τοποθετείται με δυο τρόπους προσθέτοντας χάρη στη σιλουέτα.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
διπλά
εάν δεν πεισθήτε, ότι
το **Tide** ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩ-
ΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

Ναι! Το TIDE πλένει έγγυημένα καθαρώτερα από κάθε τί! Το TIDE είναι ο εύκολότερος τρόπος για τα καθαρώτερα ρούχα. Λευκαίνει καταπληκτικά τα άσπρоруχα και ζωντανεύει τα χρώματα.

Γι' αυτό είναι βέβαιοι οι κατασκευαστές του, PROCTER & GAMBLE, U.S.A., και τα έγγυώνται.

Να κάτι που δεν έτόλμησε κανείς!

'Επιστρέψατε το κουτί ή το φακελλάκι του TIDE με ό,τι έπερίσσεψε και θα σας αποστείλωμε ολόκληρη την αξία του στο διπλάσιο, εάν δεν πεισθήτε, ότι το TIDE πλένει καθαρώτερα από κάθε άλλο πλυντικό μέσον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: PROCTER & GAMBLE
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΣ 11 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Η ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ TIDE
ΜΕΧΡΙ 205 ΓΡΑΜ. ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΔΟΚΙΜΗ ΑΝΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

ΕΧΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΦΩΝΗ;

Άρκει να έχετε την έπιμονή και ύπομονή να κάνετε κάθε μέρα μερικές εύκολες και διασκεδαστικές ασκήσεις για να βελτιώσετε καταπληκτικά τον τρόπο της ομιλίας σας και ν' αποκτήσετε θερμή γλυκειά φωνή.

ΣΥΜΦΩΝΑ με έναν Άμερικανό ειδικό, είναι εξαιρετικά απίθανο να βρεθούν μέσα σε 30 άτομα περισσότερα από ένα που να έχουν πραγματικά ωραία κι' ενδιαφέροντα φωνή. Οί πιο πολλές συνεπώς από μās δεν έχουν ελπίδα να τραγουδήσουν στο ραδιόφωνο ή να μιλήσουν μπροστά σε ακροατήριο. Δεν θα ήταν όμως χαρμόσυνο να ξέρετε πως αντηχεί η φωνή σας στ' αυτιά των άλλων; Το πείρασμα αξίζει τον κόπο και είναι άλλως τε, εύκολο. Σταθίτε σε μία γωνιά ενός δωματίου σας, στηρίξτε

τηλεφωνήτριες, πωλήτριες κλπ. Φυσικά δεν υπάρχει λόγος να τονίσουμε το ρόλο της φωνής στις ερωτικές σχέσεις. Και σε πολλές από μās θα έχη συμβεί να δούμε ένα εξαιρετικά όμορφο πρόσωπο με αντιπαθητικότητα, αποκορευτική φωνή. Σύμφωνα όμως με τη γνώμη των ειδικών, δεν υπάρχει στον κόσμο πρόσωπο που να μη μπορεί να βελτιωθεί και γρήγορα μάλιστα την ποιότητα της φωνής του και τον τρόπο της ομιλίας του. Σε χονδρές γυμμές, οι πιο κοινές στέλειες της ανθρώπινης φωνής μπορούν να

στο τρόπο, μη χάνετε καιρό κι' επιδοθείτε με ενθουσιασμό στην έξης καθημερινή άσκηση. Κάθε πρωί, καθήστε μπροστά σ' ένα καθρέφτη και επί μισή περίπου ώρα επαναλάβετε το «Αλφάβητο», προσπαθώντας να προφέρετε τα γράμματα με δυνατή και διαυγή φωνή, και χωρίς να δι-
αλέστε. Αργότερα, οποιαδήποτε ώρα της ημέρας προσπαθήτε να σφουζίσετε επί πέντε τουλάχιστον λεπτά της ώρας, ένα τραγουδάκι της προτιμήσεώς σας. Αν βελτιστέ να ελέγχετε τις προσόδους σας, δεν έχετε παρά να ζητήσετε από «την πιο ύπομονη από τις φίλες σας να γράψι απ' το τηλέφωνο καθ' ύπαγόρευσί σας ένα μεγάλο κι' όχι εύκολο κείμενο, από ένα δι-
βλίο που έχετε στο σπίτι. Προσ-
σέξτε όμως στο τέμπε της φωνής σας : να είναι δυνατή και σταθερή, αλλά όχι επιτη-
δευμένη καθώς θα υπαγορεύετε.

Έχω σκληρή ή γλυκειά φωνή :

Λέμε ότι μία φωνή είναι βραχνή, διαπεραστική, σαν στριγγιλιά σκληρή, αλλά ξε-
χνούμε συχνά να εξετάσουμε ποιά είναι η κοινή αιτία όλων αυτών των ελαττωμάτων. Γιατί υπάρχει πράγματι μία κοινή αιτία : η κατάστασις εντάσεως στην οποία βρίσκονται οι μύες του λαιμού και του σγο-
νιού του προσώπου που μιλάει. Όλα αυτά όμως δεν είναι άλ-
λο παρά μία ιδιαίτερη πλευρά της καταστάσεως εντάσεως που βρίσκεται όλο το σώμα. Είναι, συνεπώς, εύκολονόητο ότι θα πρέπει πρώτα να «χαλαρωθή» το σώμα. Έκείνη που θέλει να υποβληθή σε κατάλληλη άσκηση θα πρέπει να φροντίσει να μένει δύο φορές την ημέρα — αν εί-
ναι δυνατό κατά τις 10 το πρωί και τις 5 το απόγευμα — απόλυτα μοναχή της. Δεν θα χρειαστούν παρά λίγα λε-

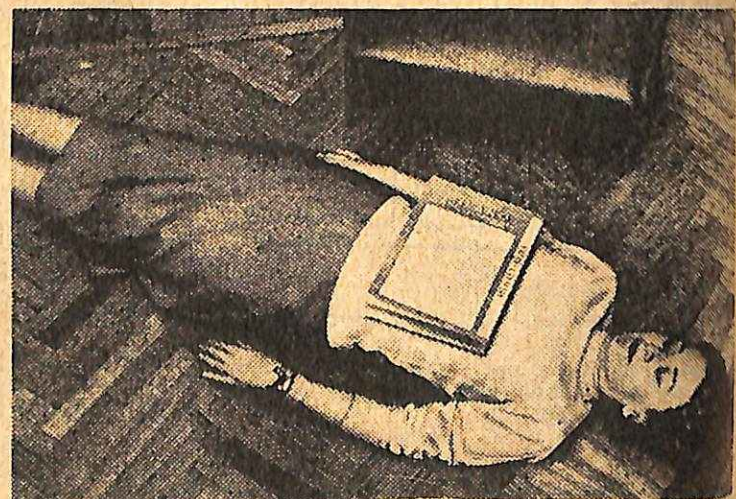

πτά κάθε φορά. Άφου εσπλω-
σετε αναπνευστικά σε μία πολυ-
θρόνα, τεντωθήτε με σκοπό να τεντώσετε κάθε μέρος του σώ-
ματος, συμπεριλαμβανομένης των δακτύλων τω χειρών των ποδιών. Έπειτα μετακινή-
τε πολύ αργά ως τα δέκα. Η τε-
ντωτική επαναλαμβάνεται δύο ή
τρεις φορές ακόμα. Υστερα να νε-
ριγίτε κατά τον αντίθετο πρό-
πο, δηλαδή χαλαρώνετε τελείως
το σώμα σας για μερικά λεπτά.
Κρατώντας τα μάτια κλειστά
και προσπαθώντας να σφίξι-
σθε, παραδειγματός χαλαρή-
στε τις βρισκόσαστε σ' ένα ασα-
νέρ που κατεβαίνει αργά.

Ας έρθουμε τώρα στη χι-
λάρωσι των μυών του λαιμού.
Εσπλωθήτε ανάσκελα στο κρε-
βάτι και κρατώντας το στόμα
μισόκλειστο και τα μπράτσα
χαλαρά στα πλευρά, δοκιμάστε
να σχεδιάσετε με το κεφάλι
έναν κύκλο. Έπειτα πολύ α-
ργά και όχι βίαια, κινήστε το
κεφάλι από τα δεξιά προς τα
αριστερά, εναλλάσσοντας την έ-
σκηση αυτή με την άλλη επί
λεπτά όλα - όλα. Τώρα, σπλω-
θήτε και εξακολουθήστε για
λίγο να ανοιγοκλείνετε με πο-
λλή φροντίδα το στόμα. Αν έ-
χετε να διαπιστώσετε τις προ-
όδους που κάνετε με τις άσκη-
σεις αυτές, προσπαθήστε να μι-
λήσετε στους άλλους, για λί-
γα λεπτά την ημέρα, με την
ίδια γλυκά και ήρεμη που συ-
νηθίζουμε όταν μιλάμε σε μι-
κρά παιδικάκια.

Έχω πολύ αδύνατη φωνή

Ασχοληθήκατε ποτέ με το
μεμβρανώδη αυτόν μιν που χω-

■ Δεν πρόκειται για επιβολή... βασανιστηρίων. Πρόκειται, αντι-
θετα, για μία πολύ αποτελεσματική άσκηση, που χρησιμοποιεί
στην ενδυνάμωσι του τόνου, όταν η φωνή είναι άσταθης και α-
νιστική και στο να συνηθιστεί το διάφραγμα να εργάζεται με μεγα-
λύτερη ενεργητικότητα και με μεγαλύτερη ακόμη απόδοσι.

ρίζει τη φυσική από την κοι-
λάκη κοιλότητα. Αν δεν το
έχετε κάνει, μάθετε τώρα, ότι
αυτός άκρως, το διάφραγμα
δυνατό, μπορεί να δώσει και
ποια ζωή και ομορφιά στην
ομιλία σας. Αν προσθέ-
ση ή να αφαιρεθεί κάτι από
την προσωπικότητά σας. Αν δη-
λαδή το διάφραγμα σας είναι
αδύνατο ή κατ'εξοχή, η φωνή σας
δεν μπορεί να είναι ποτέ α-
σθενής, αδύνατη, δειλή. Να τώ-
ρα δοκιμάσετε για να απο-
λαγήτε από το δυσάρεστο
αυτό.

Εσπλωθήτε ανάσκελα στο
πλάτωμα του δωματίου σας και
αναπνεύστε βαθιά. Καλό θα
είναι να τοποθετήσετε επάνω
στο διάφραγμα ένα χονδρό δι-
βλίο, και παρακολουθήστε το
να ανεβοκατεβαίνει μετά κάθε
είσπνοη κι' έκπνοη.

Πάντοτε εσπλωμένη ανάσκε-
λα φωνάξτε πολλές φορές και
με δυνατή φωνή έτσι : χέ...χέ...
χί...χί... χού...χού... Προσέχετε το
χέ και χί να μην προσφέρετε βί-
αιως συνήθως χί και χί, αλλά
με το λαβύργα χ' έ και χ' i.
Σπλωθήτε ύστερα όρθια, πάρ-
τε μία έφημερίδα και προσπα-
θήστε να διαβάσετε με δυνατή
φωνή όσο πιο πολλή ώρα μπο-
ρείτε χωρίς να πάρετε δεύτε-
ρη ανάπνοη. Όσο θα κάνατε
προσόδους, θα μπορούτε να δια-
βάσετε με μία ανάπνοη επί 15
— 20 δευτερόλεπτα. Φρόντιστε
τα 25 δευτερόλεπτα, θα έχετε
υπερβεί τον μέσο φυσιολογικό
χρόνο.

Χωρίς έναν καλόν έλεγχο της
ανάπνοης σας μην ελπίζετε να
έχετε ωραία και ήχηρη φωνή.
Πιστεύουν εσφαλμένα πολλοί ό-
τι μία ήχηρη φωνή έρεοτάται
από την ικανότητα των πνεύ-
μων να χωρούν πιο πολύ αέ-
ρα. Η αλήθεια είναι άλλη : οι
πνεύμονες πολλών ανθρώπων
μπορούν βέβαια να εισπνεύουν
πολύ αερίονο, αλλά έχοντας
την ατυχία να ανήκουν σ' ένα
άτομο που προσφέρει ασχημά-
τις περισσότερες λέξεις, κάνουν
μάταιο κόπο. Η κάθε μία μās
μπορεί ν' αποκτήσει εύκολα τον
έλεγχο της αναπνοής της αν έ-
ξασκηθή να μιλήσει μπουρτά
σ' ένα κερί ή ένα τσιγάρο.
Προσπαθώντας να μη σβύσετε
τη φλόγα, που θα βολικέται σε
απόστασι δέκα εκατοστών από
το στόμα σας, επαναλάβετε τη
«μυική αυτή φωνή : «Πάπα
Πάπα, πέρ στον Πάπα, πάει ή
πίπα!» Αν η φλόγα σβύσει,
σημαίνει ότι δεν έχετε κανονί-
κο έλεγχο στην αναπνοή σας.

Η φωνή μου είναι μονό-
τονη;

Πολλοί άνθρωποι θεωρούνται
αυισοφώνη και μάλιστα όχι έξυ-
πνοι μόνο και μόνο γιατί μι-
λούν με μονότονη φωνή. Φωνή
χωρίς έκφρασι και θερμότητα.
Αν έχετε το μειονέκτημα αυτό
είναι εύκολο να το ελέγξετε.
Δοκιμάστε να τραγουδήσετε
τις νότες της μουσικής κλίμα-
κας σφάντορας και ξεκινώντας
από το «λα». Αν δυσκολευθή-
τε να το κάνετε, είναι πιθανόν
ότι και σεις έχετε το ελάττω-
μα αυτό.

Πρώτα - πρώτα σας συμβου-
λεύουμε να κάνετε συντροφιά
σε πιο συχνά μπορείτε, με
πρόσωπα που έχουν φωνή ιδι-
αιτέρως πλούσια σε τόνους, ζώ-
ρη, ενδιαφέρουσα. Δεύτερα,
καταφύγετε πάλι στη μουσική
έκφραση. Έκείνη τα «χέ...χέ...

χέ...χέ... που συστήσαμε
για την ομιλία, η φωνή, προσ-
παθήστε να τα τραγουδήσετε
κατά τον τρόπο της κλίμακας,
ένα κάθε φορά, πρώτα όρθια
και ύστερα όλο και πιο γρήγο-
ρα. Σε διαστήματα δύο μηνών η
φωνή σας θα έχη απελευθε-
ριεί θερμή και μία ποικιλία τό-
νων που θα αφήσει ασφαλώς
καταπληκτικές τους φίλους και
τις φίλες σας.

Ένα άλλο, πολύ διαδεδομέ-
νο μειονέκτημα είναι να μιλά-
τε «με τη μύτη», δηλαδή να κρα-
τάτε τα χείλη σχεδόν κλειστά,
απαγκρατώντας τους ήχους να
ζητούν άλλη διεξοδα από τη
φυσιολογική του στομάτος. Και
μία τέτοια διεξοδος είναι η μύ-
τη. Ένα άτομο που μιλάει με
έρονη φωνή σημαίνει ότι πα-
ραμειλεί τελείως τα όργανα που
μόνα μπορούν να δώσουν στους
ήχους έναν καλό κραδασμό :
το στόμα, το λαιμό και το στή-
θος. Χωρίς τη βοήθεια των ό-
ργων αυτών, δε μπορείτε να
έχετε ωραία φωνή. Όσο πιο
πολύ ανοίγετε το στόμα μι-
λώντας, τόσο πιο πολύ ο τό-
νος της φωνής θα είναι μουσι-
κός, πλήρης, θαύς. Τοποθετή-
στε το χέρι στο επάνω μέρος
του στήθους και σιγαστραβουθή-
στε χαμηλάφωνα μερικές στρο-
φές : οι κραδασμοί, που θα αι-
σθανήτε θα σας δώσουν απ'
ευθείας το μέτρο της λειτουρ-
γίας που άσκει το στήθος σχε-
τικά με τη φωνή. Για να έχετε
όμως καλά αποτελέσματα θα
πρέπει να προσπαθήτε να τρα-
γουδάτε «στόκοδότση» πολλές
φορές την ημέρα, εναλλάσσον-
τας την άσκηση αυτή μ' εκεί-
νη του σφαλές που αναφέρα-
με παραπάνω.

Και μία τελευταία σύστασι :
Μην ασχολήστε να κάνετε γνω-
στές στους άλλους τις προό-
δους που πετυχαίνετε με την
καθημερινή άσκηση. Κάνετε τις
ασκήσεις σας απόλυτως μόνη
σας, χωρίς να το ξέρεουν ούτε
οι πιο στενοί δικοί σας. Σ' ε-
να μήνα ή και λίγο περισσότε-
ρο, ο νέος τρόπος ομιλίας
σας θα άρχισι να εμφανίζεται
αυτομάτως και να αποτελεί μέ-
ρος της προσωπικότητάς σας.
Με τη θέλησι και την έπιμονή
θα αποκτήσετε την παύση
πειθαίρη ότι, κατά βάθος ο
κόσμος δεν είναι τόσο ασχνηός
σο υποστηρίζουν μερικοί και
ότι αξίζει τον κόπο να «ή κα-
νείς μέσα σ' αυτόν με ευχαρί-
στη διάθεσι και σε αρμονία με
όλους.

ΟΠΟΙΟΣ ΠΙΝΕΙ ΠΛΗΡΩΝΕΙ

Κάποτε ο βοθύπλουτος Ά-
μερικανός τραπεζίτης Μόργκαν
σκάωσε την παρακάτω φάρσα
σ' ένα γκαρσόνι αλλά και σε
όλους τους θαμώνες ενός μι-
κρού μπάρ :

Κάνοντας νόημα στο γκαρ-
σόνι του έπε να του σερβίρη
μία μπουά. Συγχρόως φώναζε
κτυπώντας τους άλλους :

— Όταν ο Μόργκαν πίνω
όλοι πίνουν!

Σε λίγο όλοι στη σειρά στο
υπάγκο του μπάρ είχαν μπου-
ρά στα τους από μία μπουά. Και
όταν ο Μόργκαν ήπιε τη δική
του πέταξε επάνω στον υπάγκο
πέντε σέντς και έπε :

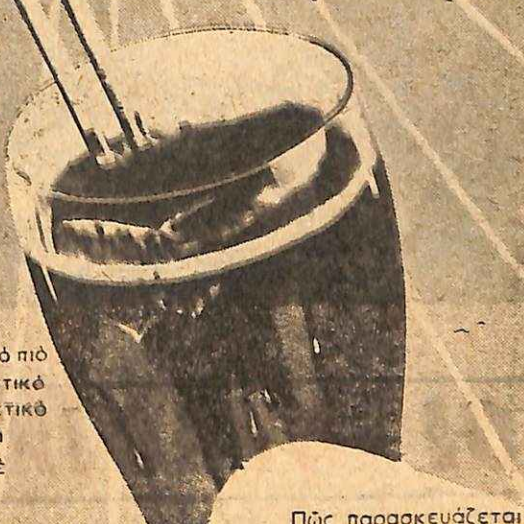
— Όταν ο Μόργκαν πλη-
ρώνω, όλοι πληρώνουν!

Και έφυγε χαμογελώντας
ενώ τα... θύματα του είχαν μεί-
νει αποσβολωμένα.

Όταν κάνει ζέστη
πολύ ζέστη...

NESCAFÉ

φραππέ
σας ζωογονεί και
κόβει την δίψα!

Τίποτε το πιο
άπολαυστικό
και πρακτικό
από ένα
Νεσκαφέ
φραππέ.

Πώς παρασκευάζεται
το NESCAFÉ φραππέ

Σε οποιαδήποτε στιγμή,
και όσες φορές σας
κάνει κέφι, αρκεί λίγο
Νεσκαφέ, ζάχαρι, κρύο
νερό και πάγος για να
παρασκευάσετε στο λε-
πτό ένα θρεπτικό
και απολαυστικό
καφέ φραππέ.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΚΤΗ ΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 40.221

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ
(ανωδυνός - Ηχηθύνει)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΛΟΥΙΖΙΑΟΥ-ΑΜΠΑΖΟΝ ΕΡΜΟΥ 51
Ακίνη, πόροι διεσταλμένοι, Μαύρα, δειγμένα
Ρυτίδες, πανόδες, κορεσμένες, ζοιποπώδες.

■ Η Τζην Κραϊν, όπ' τόν καιρό που έμφανίστηκε στην «Μάρτζυ», είναι μια από τις πιο ειδικευμένες στάρ στην τέχνη του ξαναναιώματος. Έδώ την βλέπουμε όπως είναι στην πραγματικότητα, κι' άριστερά όπως έμφανίζεται στις ταινίες. Η Τζην Κραϊν έκλεισε το Μάιο τ' 27, είναι παντρεμένη πριν από 7 χρόνια κι' έχει 3 γιους και μία κόρη. Τελευταία έπαιξε το ρόλο μίας «μεγάλης» στην ταινία «Γράμμα σε τρεις γυναίκες». Οι παραγωγοί πείσθηκαν πως «μεγάλωσε»...

ΟΙ «ΝΕΑΝΙΚΟΙ» ΡΟΛΟΙ

■ Η Άνν Μπλάυθ διέτρεξε τόν αντίθετο δρόμο: Άρχισε στ' 1944, σ' ηλικία 16 ετών, μ' ένα ρόλο ένηλικης καί όταν έγινε 24, δηλαδή στ' 1952, έπαιξε άψόγα μιά κοπελίτσα δώδεκα ετών στην ταινία «Η Σάλλυ κι' η Άγία Άννα». Κατά τη διάρκεια της ταινίας η κοπελίτσα μεγαλώνει και φτάνει στην πραγματική ηλικία της. Άνν Μπλάυθ. Έγνοείται πως σ' αυτές τις περιπτώσεις χρειάζονται καί τρύκ.

Η μοίρα ώρισμένων στ' είναι να έυφανίζονται στην οδόνη πάντα μικρότερες από 15 ετών κι' άς ένουν περάσει τ' 30!

Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΆΝΝ Μπλάυθ είναι 24 ετών, αλλά πριν από μερικούς μήνες φάνεταν μόνο δώδεκα, σ' μιά ταινία («Η Σάλλυ κι' η Άγία Άννα») που δείχνει την ιστορία ενός μικρού κοριτσιού, που γίνεται σιγά - σιγά μεγάλη κοπέλλα. Ένώ γυριζόταν η ταινία, έφτασε στο στούντιο μιά από κείνες τις κυρίες που κερδίζουν στους διαγωνισμούς του Χόλλυγουντ, απαντώντας σ' έρωτήσεις για τή ζωή των στάρ. Η κυρία αυτή, που έρχόταν από τ' Κάνσας, παρακολούθησε για λίγη ώρα τή δωδεκάχρονη Άνν Μπλάυθ και έπειτα την πλησίασε με άνησυχό ύφος:

— Μάρτζυ, τής είπε, μου φαίνεται πως δεν έχεις μεγαλώσει καθόλου από τότε που σ' είδα στην ταινία «Ο στοιχειωμένος κήπος». Πρέπει να μιλήσω στη μητέρα σου! Έχεις ανάγκη από διταμίνες...

Είχε πάρει την Άνν Μπλάυθ για τή μικρή Μάργκαρετ Ό' Μπράιεν!

Έπεισόδια του είδους αυτού δεν είναι σπάνια στο Χόλλυγουντ, όπου ένας μεγάλος αριθμός ήθοποιών έχει ειδικευθή σ' εκπληκτικά ξαναναιώματα. Κάποια έποχή, πολλοί νομίζουν πως ό κινηματογράφος δεν προσφέρεται σ' τέτοια πειράματα, που είναι τόσο συχνά στο θέατρο. Για να μην πάμε στον καιρό του Σάιξπηρ, άς περιορισθούμε να υπενθυμίσουμε μερικές διάσημες έρμηνείες της Σάρας Μπερνάρ, που έπαιζε ρόλους άνηλικής ακόμα και όταν ήταν... έβδομηντά ετών και με ξύλινο πόδι (γιατί στ' 1913 είχε υποστή ακρωτηριασμό, έπειτα από άτύχημα). Στις μέρες μας, η Τζην Άρθουρ είχε περάσει από καιρό τ' 37 όταν έπαιξε στο Μπροντγουέι με έπιτυχία τόν ανάλαφρο Πήτερ Πάν, δηλαδή «Το παιδί που δεν ήθελε να μεγαλώσει». Τόν ίδιο ρόλο έπαιξε έπειτα η Βερόνικα Λαίγκ, όχι πολύ νεώτερη άπ' τήν Άρθουρ.

Ο κινηματογράφος όμως, έλεγον πολλοί, με τ' πρώτα πλάνα του (αυτά τ' πρώτα πλάνα που είχαν τρουάει τήν Γκόμπο, κάνοντάς την να άποσμοθή από τήν οδόνη, γιατί φοβόταν μήπως φαινόντουσαν οι ρυτίδες της) δεν δέχονταν τέτοιες μεταμορφώσεις. Όταν η Μαίση Πίκφορντ, στ' 1916, δηλαδή σ' ηλικία 23 ετών, έγινε κοριτσάκι για να παίξει στ' «Μπάρμπα — Μακροπέδαρο», τ' γεγονός φάνηκε σ' άθύμα. Καί έπί πολλά χρόνια έλαχιστες στάρ έπεχείρησαν κάτι άνάλογο.

Σήμερα, όπως είπαμε, η κατάσταση είναι διαφορετική. Η Τζόαν Φονταίν παίζει, σ' ηλικία 32 ετών, τούς δύο ρόλους της μικρούλας καί τής μεγάλης γυναίκας στην ταινία «Τ' 30 χρόνια μίας άγνωστης». Η Ντόρις Νταϊν έκανε ένα άνάλογο κινηματογραφικό τάλμημα στην ταινία «Φεγγαροφώτιστος έομος». Μά τ' 1940 παράξενο είναι ότι μερικές στάρ — που χαρακτηρίζονται πιά ως «κατάλληλες για νεανικούς ρόλους» — δεν κατορθώνουν πιά να πάρουν ρόλους που να ταιριάζουν στην ηλικία τους. Τέτοια λόγου να-

ρη είναι η Μόνα Φρήμαν, που είχε παίξει ένα κοριτσάκι στ' 1947, όταν έρμηνευσε τήν «Άγαπητή Ρούθ», κι' εξακολούθησε να παίξει ένα κοριτσάκι στ' 1951, έρμηνεύοντας τόν άνάλογο ρόλο στην ταινία «Άγαπητέ Μπαρτ», παρ' όλο που ήταν παντρεμένη από τ' 1944 καί είχε ένα κοριτσάκι 4 ετών. Άνάλογη είναι η περίπτωση της Τζην Κραϊν, που μεταμορφώθηκε τόσο καλά στην ταινία «Μάρτζυ», ώστε κουράστηκε πολύ για να πείση τόν παραγωγό πως ήταν παντρεμένη καί με παιδιά.

Είναι δύσκολο να καθορισθ' ό ποιαν άνήκει τ' ρεκόρ τού ξαναναιώματος, αλλά άναμφισβήτητα μιά από τις ύποψief είναι η Τζίντζερ Ρότζερς που ήταν 37 ετών όταν έμφανίστηκε σάν μικρό κοριτσάκι στην ταινία «Ο ένηλικος καί η άνηλικη». Άλλά η Ρότζερς που άρχισε τήν καριέρα της στ' 1930 καί έγινε διάσημη ποίν από καμμιά είκοσαριά χρόνια για τούς διαβρολεμένους χορούς της με τόν Φρέντ Άσταρ, λένε πως εξακολουθεί νάχη παιδιάστικη ψυχή καί στή ζωή της. Δεν άποκλείεται λοιπόν να έμφανισθ' ακόμα καί τώρα, που έχει συμπληρώσει τ' σαράντα, με τ' παράστημα καί τ' ρούχα μίας δωδεκάχρονης μικρούλας!

Φαίνεται βέβαια παράξενο πως ήθοποιοί που έχουν περάσει τή «δρσοεση» πιά ηλικία παίζουν όχι μόνο νεανικούς ρόλους αλλά καί παιδικούς. Αυτό αποδεικνύει ότι έκτός από τ' μεγάλο ταλέντο τους, έχουν καί καρδιά νέα, αίσθάνονται ότι είναι ακόμη μικρές καί γι' αυτό ένσαρκώνουν τούς ρόλους νεαρών γυναικών ή παιδιών με τόση έπιτυχία. Τις έμπνέει η ζωάνια τους, η ψυχική νεότητά τους, ή ιδιοσυγκρασία τους.

■ Η Τζούν Άλλυσον φαίνεται εδώ με τις δύο της προσωπικότητες: Άριστερα, όπως είναι στην πραγματικότητα: Μιά ήρεμη μητέρα 29 ετών με τ' 29 της παιδιά (τ' 29, η Παμέλα, είναι θετό). Δεξιά, η ίδια ήθοποιος παίζει έναν άπ' τούς κοριτσιάτικους ρόλους της που είναι ή ειδικότητά της. Άνωτέρω πρόκειται για τ' 29 της «Πολύ μικρή για φίλημα» με τόν Βαν Τζόνσον.

■ Η Μόνα Φρήμαν έχει ιδιαίτερες ιδιότητες που τήν προορίζουν για ρόλους μικρού κοριτσιού. Άριστερά, φαίνεται στο φιλμ «Άγάπη μου, πως μπόρεσες;», όπου έμφανίζεται ως κόρη της Τζόαν Φονταίν, δηλαδή μίας άλλης ήθοποιου που είναι 35 ετών καί μπορεί ακόμα να μεταμορφωθ' σ' 15χρονη. Δεξιά, η Φρήμαν στην πραγματικότητα. Είναι 25 ετών κι' έχει κόρη 4 ετών.

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους)

ΕΝΑ από τα μεγάλα προβλήματα της γυναίκας που φθάνει πλησιάζει την τρίτην νεότητά, είναι η αμφισβήτηση: τι πρέπει να φορέσει η ηλικιωμένη; (Εδώ πρέπει να σημειωθεί: η ηλικία ενός ανθρώπου δεν εξορίζεται από τα χρόνια του, αλλά από τους χυμούς του). Εκείνοι που έχουν μεγάλη σημασία στην περίπτωση αυτή είναι οι γυναίκες που έχουν ήδη φθάσει στην ηλικία της τρίτης νεότητάς τους. Και οι άνδρες, ακόμη περισσότερο, η γυναίκα, πρέπει να φροντίζουν να μη πλησιάζουν το όριο του γήρατος. Κάποτε μια πλούσια κυρία, που είχε ήδη παρακάμψει τα εξήντα, έφευγε από μια κατακόκκινη φόρεμα και καταφόρτος από δακτύλινος της την όδον Έρμου. Δεν θα λησμονήσω πόσον την έλπιθηκα όταν την είδα να διασώζεται εις τον δρόμον αυτόν, όπου κυριαρχεί η γυναικεία φιλοσοφία και η κομψότητα. Άνδρες και γυναίκες της παρηκλούμεν με ειλικρίνεια βλέμματα καθώς κατέβαινε σημειωστέως από το αυτοκίνητό της, αλλά εκείνη, εις οι δέξαις, έβλεπε εις τα βλέμματα εκείνα θαυμαστά.

ΙΑ τας μητέρας — και διά μερικούς πατέρας — που νομίζουν ότι οι μεγάλοι άνδρες θα κάνουν τα παιδιά των καλύτερα, ή κατώτερα, ειδήσεις μιας αγγλικής εφημερίδας είναι πολύ διδακτική. Κάτοικοι του Τόντμортον, μιας πόλεως του Γουόκσχαϊρ, κατήγγειλουν εις την αστυνομίαν ότι τρία πτωχά παιδάκια άστρογγαν προφανώς γονέων — δύο άγόρια 7-8 ετών και ένα κοριτσάκι μικρότερον κάπως — ηγαίνον εις το σχολείον ευπόλητα, άσφαλώς δε οι γονείς των, έφ' όσον είναι τόσον άστοργοι, θα τα κοκοποιούν όπωσδήποτε.

Η άπταιστος έστειλε να κλημύνη έρευνών όποτε διεπιστώθη ότι τα παιδάκια ούτε πτωχά ήσαν ούτε άστρογγυς γονείς είχαν. Τούναντι οι γονείς των ήσαν εύποροι και στοργικοί. Η οικογένεια έζη εις ένα άπομονωμένον άγροκτηνα και έφηρμοζεν εις τα παιδία της την σπορτιατικήν άγωγήν.

ΤΑ τρία παιδάκια, τα όποια φορούν ποπούτσια μόνον τών χειμών, έμπνουν νύχτα-νύχτα για να πάνε από το μακρινόν σπίτι τους εις το σχολείον με τα ίδια. Ποτέ δεν έχουν μένοι σήμερον άνεθι εις αυτοκίνητον ή σιδηρόδρομον, ποτέ οι γονείς των δεν τα άφησαν να πάνε εις τον κινηματογράφον, το θέατρον ή το παρθέσιον, ποτέ δεν είδαν μεχρι σήμερον μίαν μεγάλην πόλιν. Τα παιδάκια, όπως έλληστέ και οι γονείς των, δεν ύποπτιζόνται μόν, άλλα τρέφονται με λιτότητα, χωρίς τέχνητας τροφάς, σύμφωνα με το διαιτολόγιον τών ποονώνων των.

ΕΙΣ το κτήμα τών μιμητών τούτων τών αρχαίων Σπαρτιατών δεν υπάρχουν αί σύγ-

χρονοι άνέσεις: ούτε φυγεία, ούτε υδραυλικά έγκαταστάσεις με ζεστά και κρύα νερά, ούτε καν ηλεκτροφωτισμός. Όλοι έμπνουν όλίγον πρό της ανατολής του ήλιου και κοιμούνται όλίγον μετά την δύσιν. Τα παιδάκια, όταν γυρίσουν από το σχολείον, τρώγουν, διαβάζουν και κατόπιν παίζουν. Μόνα των φτιάχνουν τα άλλα έλαστε παιχνίδια των, με τα εργαλεία που τους έχουν πάρει οι γονείς των. «Χατζηλήκη» δεν έχουν ποτέ. Αύτα λοιπόν τα τρία παιδάκια είναι τα καλύτερα του σχολείου εις τα μαθήματα, τα καλύτερα εις την συμπεριφοράν, ύγιεστάτα, πών τοτε πρόσχαρα και ειλικρινή, ίκανά ν' άντιμετωπίσουν όλες τας άντιξοότητες της ζωής.

ΕΝ λέγει κανείς δεδαίως έ- τι μπορούν να περιφέρουν τα παιδία ευπόλητα — αν και τούτο είναι συνθηθεσάτον εις την ύπαιθρον όχι μόνον το καλοκαίρι, αλλά και τον χειμώνα. Πλείστα παιδάκια της ύπαιθρου και τών πόλεων είναι ευπόλητα, ροκένδυτα και πεινασμένα. Έν τούτοις αυτό το θλιβερόν άκρον φαίνεται ότι είναι θλιβερώτατον από το άλλο: από τα παιδία που άντρέφονται εις την τρυφήν, τα που ταγίζονται τα άτυχη διά της δίαιας, που γίνονται μαμόθεπτα και άνικανα να άντιμετωπίσουν τας άντιξοότητες της ζωής και αυτόν τον καιρόν ακόμη.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ της φιλικής συντροφιάς είχε στραφεί γύρω από δύο - τρεις προσφάτους γάμους υδρονταρμόνων, οι όποιοι είχαν νυμφευθι με νέας, ένας μόλις, διάσημος σκύτος, ένα κοριτσάκι που του έταίριαζεν ως διαγγωνή. «Αλλά διατί σάς φαίνονται περίεργοι οι δυσανάλογοι γάμοι! είπεν ένα πλούσιον γεροντοπαλλήκο. Κακόν και ψυχρόν είναι — έξηγησε — να πάρω έγω τώρα που έφθασα τα έξηντα μια είκοσάρα. Αλλά αν περιμένω είκοσι χρόνια ακόμη, θα είναι ένας πρώτης τάξεως γάμος. Ουδόντα έγω, είκοσι έκείνη, κοντός ψαλμός αλληλούια. Στα είκοσιπέντε της χρόνια, έπάνω εις την μεγάλην της άνθησιν θα είναι κατά πάσαν πιθανότητα έλευθερα πάλιν. Και τότε... με τα καλά της, με την γοητείαν της χηρείας και με... την περιουσίαν μου θα ήμπορ ή να εύρη τον έκλεκτόν της καρδίας της. Εις τα έξηντα, κυρία και κύριοι, δεν αποφασίζω να πόσω ένα κοριτσάκι είκοσι χρονών. Αλλά εις τα όγδόντα θα το πάρω... και θα με θέλη». Η αλήθεια είναι ότι ο κύριος που άμειλυνεν έτσι ήτον κυνικός. Αλλά συχνά ο κυνισμός συγγέεται με την αλήθειαν...

ΙΑ τας κυρίας που νομίζουν ότι τα έξωρα φορέματα είναι της τελευταίας μόδας, παρόχω την πληροσύναν ότι είναι άρχαιοτάτης έπινοήσεως, αρχαιότερα της ανθρωπότη-

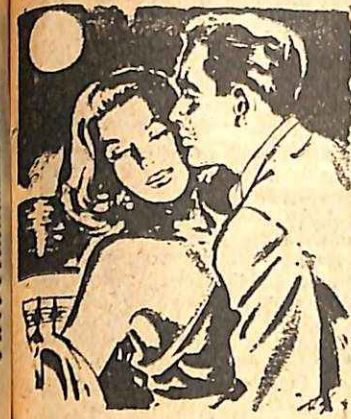
τος, άφού, πών από τους άνθρώπους πρέπει να έγεννηθ-σαν οι θεοί. «Ηδη όμιλεί περί τών φορεμάτων τούτων ο μέγιστος ήθρογράφος της αρχαίας έλληνικής παιδείας, ο θεός Όμηρος. Όνομάζει την 'Ηραν λευκώλενον. Και φυσικά ήτο άδύνατον να έξερη κανείς ότι ή πρώτη κυρία του Όλύμπου είχε λευκάς ώλένας, αν ή ίδια δεν τας έδειχνε κατά τα συμπτώσια των θεών. Εκείνη που δεν ήμπορεί να έξερη κανείς είναι αν έβγαίνει έτσι και κατά τούς ουρανίους περιπάτους της.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ
ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 33
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ)
ΤΗΛΕΦ. 30-097
Σε 15 ήμέρες μαθαίνετε να οδηγείτε αυτόκινητο.
30 χρόνων πείρα έγγυάται την τέλεια κατάρτισί σας σε όλα τα ζητήματα του αυτοκινήτου.
ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78 Τηλ 25 226

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ "ΓΙΑΝΝΗΣ - ΣΟΦΙΚΑ"
Χαρ. Τρικούπη 14, Α' όροφος
Κυρία μου, Δεσποινίς μου
Για μια ώραία περιμανάντ. Για μια ώραία κουπ ή δαφ, θα δεδαίωθτε ότι εκάνετε την καλύτερη έκλογή, με την πρώτη έπίσκεψι στο κομμωτήριο "ΓΙΑΝΝΗΣ - ΣΟΦΙΚΑ". Ο περίφημος κομμωτής Γιάννης Χόνδρος, έργασθεί επί 20ετίαν εις το καλύτερο κομμωτήριον Άθηνών και ή Συνδιδευούτρια ΣΟΦΙΚΑ Φοσιανού, ή άπαραίτητη καλλιτέχνης κομμωτριά στις Βασιλικές κρουαζιέρες, είναι ή καλύτερη έγγυήσις, για μια θαυμάσια κόμμωσι. Έπισκεφθήτε το "ΓΙΑΝΝΗΣ & ΣΟΦΙΚΑ" στη νέα Διεύθυνσι (Χαρ. Τρικούπη 14, Α' όροφος) του πιδ συγχρονισμένου κομμωτηρίου τών, για να έξασφαλίσετε την όμορφιά σας, με τις πιδ λογικές τιμές.

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ - ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑ - ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ
Ειδική Σχολή δια Στενογραφίαν, Δακτυλογραφίαν και Λογιστικά.
Με την Στενογραφίαν «DUPLOYE» στενογραφείτε αυτόματα με άν αλφάβητον εις την Έλληνικήν, Άγγλικήν, Γαλλικήν, Γερμανικήν και οίανδήποτε άλλην γλώσσαν. Η Διεθνής Στενογραφία σας δίδει την εύχρειαν να καταλάβετε παντού άνωτάτας θέσεις. Τμήματα πρωίνα, άπογευματινά, βραδυνά. Πληροφορία — έγγραφα εις την σχολήν «ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ» Όδός Θάσου 15 (Πλ. Αμερικής), τηλ. 874.955.

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ. Επειτα από την έπιτυχία της σε μια θεατρική παράστασι του κολλεγιού ή Μάρτζο-ρου προσλαμβάνεται ως «θεατρική σύμβουλος» σε μια παιδική κατασκήνωσι που έρρισκεται στις όχθες μιας λίμνης. Η μητέρα της έχει στην άχρη άντιρήσεις γιατι στις όχθες της ίδιας λίμνης είναι και το Σάουθ Γουίντ, μια κατασκήνωσι για μεγάλους, όπου γίνονται πολλά έκτροπα. Στο τέλος όμως συγκρατείται και ή Μάρτζορου έφυγε με τη φίλη της τη Μάρσα που έργάζεται και αυτή στην κατασκήνωσι. Έπειτα όμως από παρυσινή μιας έβδομάδας, οι δύο νέες πλείτουν και μια νύχτα, παίρνοντας την θάρκα, ηγαίνον στο Σάουθ Γουίντ, όπου τις περιμένει ο Κάρλος Ρινγκελ. Αυτός τις οδηγεί στο θέατρο της κατασκήνώσεως, όπου ή Κάριν Μπλάιρ, τραγουδούσα ένα τραγούδι σε ρυθμό έρουν έξοτικό χορό. Κάποια στιγμή ή Μάρσα έγγεινε στον Κάρλος Ρινγκελ πιδ καθόταν από πίσω μέρας της αίθουσας, δίπλα σ' ένα λεπτό νέο με μαύρο πουλόβερ με γυριστά γιάκα.

9ον — Εκείνος είναι εί-τε ή Μάρσα, μαζί με τον Κάρλος. — Ο Νόελ Αϊρμαν; — Ο ίδιος. Όταν θα τελείωση το νούμερο, θα σε συναντήσω. Οι χορευτές κουλουριάστηκαν κι ή ξανθή ξανάρχισε το τραγούδι της.

— Έν τάξει, Κάρεν, κάτσε εκεί που είσαι, φώναξε ο άνδρας με το πουλόβερ. Θα δοκιμάσουμε το φωτισμό πριν σηκώσουμε τη σκηνογραφία.

Η Μάρτζορου κτύπησε γοητευμένη: Ποτέ της δεν είχε δη πιδ όρασιόν άντρα. Έμοιαζε με Έλληνα θεό με την ίδια μύτη του, το πλατύ του μέτωπο, τα βαθιά μάτια του και τα κοκκινώδη, σγαυοά μαλλιά του. — Είναι αλήθεια όσο αδύνατος φαίνεται, ψιθύρισε ή Μάρτζορου, ή τον κάνει έτσι αδύνατο το μαύρο του πουλόβερ; — Ό, είναι πολύ αδύνατος, τα κορίτσια τον διατηρούν σε φόρμα... Έλα τώρα να τον χαιρετήσης, είπε ή Μάρσα. — Όχι, όχι, είπε ή Μάρτζορου, πανικόβλητη. Έχουν δουλειά τώρα.

Άνοησίες, είπε ή Μάρσα και την τράβηξε προς την πίστα. Ο Κάρλος Ρινγκελ, που ή Μάρσα τον έβλεπε για πρώτη φορά στο φώς, φαίνόταν γέρος. Ήταν αρκετά φαλακρός, έκτός από μια τούφα κόκκινα μαλλιά με πολλές άσπρες τρίχες. Τους έγγεινε:

— Νά οι κατάσκοποι της άπέναντι όχθης! Ο Αϊρμαν γύρισε. Τα μάτια του είχαν ένα έξαιρετικά φωτεινό μπλε χρώμα. Είχε τα χέρια του σταυρωμένα, κι έτοιμε τον

ΜΑΡΤΖΟΡΥ ΜΟΡΝΙΝΓΚΣΤΑΡ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΓΟΥΚ

άριστερό του άγκώνα με την παλάμη του.

— Γεια σου, Μάρσα. — Γεια σου, Νόελ. Μπορούμε να παρακολουθήσουμε για λίγο; Νά σου συστήσω μια φίλη μου, τη Μάρτζορυ Μόργκενστερν. Είναι δραματική σύμβουλος στην κατασκήνωσι μου.

Ο Νόελ Αϊρμαν χαμογέλασε στη Μάρτζορυ, και το ειρυνικό του ύψος μαλακώσε.

— Μια συνάδελφος λοιπόν... Έχετε δικαίωμα στις τιμές του επαγγέλματος, Γουόλντ! Δυό καρτέκλες.

Ένας νέος με μαύρα γυαλιά κτύπησε από μίαν άκρη της σκηνής.

— Καλά, φώναξε. — Με φέρντε σε δύσκολη θέση, είπε ή Μάρτζορυ. Δεν ξέρω τίποτα από θέατρο...

Ήταν τόσο φοβερά ψηλός, σκέφτηκε ή Μάρτζορυ, κι έκείνη φορούσε χαμηλά παπούτσια... Ένοιωσε σ' ένα μικρό κοριτσάκι.

— Νά σου πώ την αλήθειαν, Μάρτζορυ, ούτε κι' έγω δεν ξέρω πολλά πράγματα! Ευχαριστώ, Γουόλντ. Ο νέος ήθελε τρέχοντας με δυό καρτέκλες, που τις έβαλε μπροστά στα κορίτσια, κτυπάζοντας τη Μάρτζορυ πεινασμένα. Ήταν το συνηθισμένο βλέμμα που έχουν οι πρωτοετείς φοιτητά σ' ένα χορό...

Ο Αϊρμαν φώναξε μια διαταγή στους ηλεκτρολόγους. Ξαφνικά, ή σκηνή λούστηκε σ' ένα χρωματιστό φώς, και πήρε μια καινούργια όψη. Το χαρτονένιο φεγγάρι έμοιαζε περισσότερο αληθινό. Τα φουινκόνδεντρα, οι πθήκοι στις κορυφές τους, τα λιοντάρια που ξεπροβάλλαν πίσω απ' τους κορμούς των δέντρων, όλα πήραν κάποια ζωή.

— Ό, μ' άρέσει αυτός ο φωτισμός, φώναξε ή Μάρτζορυ.

Ο Αϊρμαν την κτύπησε άφρημένα, άναψε ένα τσιγάρο κι' άρχισε να μιλά στον Ρινγκελ, σε μια γρήγορη διάλεκτο

της δουλειάς τους. Η Μάρτζορυ τάβαλε με τον έαυτό της που είχε διαστή τόσο πολύ να μιλήσει. Τα φώτα άλλαζαν συνεχώς προς το καλύτερο, κι' ή εικόνα της σκηνής πήρε μεγαλύτερο βάθος. Ο νέος που τον έλεγαν Γουόλντ σκαρφάλωσε σε μια σιδερένια σκάλα στο βάθος, κι' από εκεί άλλαξε τα χρωματιστά φίλτρα τών προβολέων. Ο Αϊρμαν ηγαίνονερχόταν, χαϊδεύοντας πάντα τον άγκώνα του, και προτείνοντας άλλαγές στον Ρινγκελ. Τέλος, είπε:

— Έτσι είναι καλά, ως δοū με πώς ακριβώς φαίνεται. Σβύστε τα φώτα της αίθουσας!

Η αίθουσα θυτίστηκε στο σκοτάδι. Το σκηνικό πήρε μια γοητευτική λάμψη.

— Ό, είναι ώραίο, έκανε ή Μάρτζορυ.

Η φωνή της της φάνηκε σκληρή και παιδιάστικη. — Έλατε, Κάριν, Μπέρτ, Έλεν, φώναξε ο Αϊρμαν. Η τραγουδίστρια κι' οι χορευτές φάνηκαν πολύ άσπροι κάτω απ' τα φώτα. Καθώς περνούσε μπροστά απ' τη Μάρτζορυ, ο Αϊρμαν σταμάτησε ξαφνικά και της είπε:

— Όλο τους το σώμα θα έχη σκούρο μακιγιάζ, φυσικά. — Ναι, φυσικά, τραύλισε ή Μάρτζορυ.

— Τσιγάρο; — Ναι, ναι, ευχαριστώ...

Το χέρι της έτρεπε καθώς έ-παίρνε το τσιγάρο.

— Σηκώστε το σκηνικό, είπε ο Αϊρμαν στο Ρινγκελ, ενώ ή Μάρτζορυ ήταν σκυμμένη έπάνω στον άναπτήρα του και προσπαθούσε αδέξια ν' άναψή το τσιγάρο της.

Τα φώτα της αίθουσας άναψαν πάλι. Εκείνος πήγε στο πιάνο και φώναξε την Κάριν: — Έλα να σου δείξω κανένα—δυό πράγματα! — Ακου...

Τα μακρούα χέρια του Νόελ και τα λεπτά του δάχτυλα χοροπήδωναν πάνω στα πλήκτρα. Έοριξε το κεφάλι του

προς τα πίσω κι' άρχισε να τραγουδά. Η Μάρτζορυ έβρι-κε πώς ήταν πιδ συναρπαστικός τραγουδιστής απ' την Κάριν, κι' έπαιζε καλύτερα απ' τον πιανίστα.

— Τι άλλο έξέρει να κάνει για όνομα του Θεού; ψιθύρισε στη Μάρσα.

— Θα δής! Παίζει καλύτερο σκάκι απ' τον Κάρλος, κι' ο Κάρλος είναι παίκτης λέσχης. Τραγουδάει και παίζει στο πιάνο όλόκληρες όπερες απ' έξω: Μότσαρτ, Βέρντι... Ξέρει έφτα περίπου γλώσσες. Ξέρει περισσότερη φιλοσοφία από κάθε καθηγητή. Νά τί ήθελε πραγματικά να γίνει, καθηγητής της φιλοσοφίας, ή έτσι τουλάχιστε λέει... Ποτέ δεν μπορείς να έξης άν μιλήσ σοδορά. Παίζει στα δακτυλάκια του την Ιστορία, τη Φιλολογία και την Τέχνη. Κι' είναι ο καλύτερος χορευτής που ύπάρχει!

Μουσικοί με άσπρα σακάκια και μαύρες γραβάτες άρχισαν ν' άνεδναίνον στην έξοδο τους, σε μια μακρινή γωνία. Ο Αϊρμαν άφησε το πιάνο και πλησίασε τον Κάρλος, που καθόταν με σταυρωμένα πόδια στο πάτωμα, κοντά στη Μάρσα.

—Κάρλ, το κοπάδι θα φτάση σ' ένα λεπτό! Πάμε να πιούμε καμιά μπύρα... — Ευχαρίστωσ, είπε ο Κάρλος, και σηκώθηκε, δίνοντας το χέρι του στη Μάρσα.

Ο Αϊρμαν χαμογέλασε στη Μάρτζορυ. Ήταν ένα ζεστό, οικείο χαμόγελο. Φαίνόταν να λήη πως ο Νόελ Αϊρμαν και το πρόσωπο που του χαμογελάλούσε ήταν ίσοι, μάλλον καλύτεροι από όλόν κόσμο, και συμμετρώνταν κάποια κρυφή γνώσι, που ήταν συγχρόνως διασκεδαστική και λιγάκι μεγαλογόκη.

— Δε θάρης μαζί μας, Μάρτζο; — Η Μάρτζορυ δέχτηκε πρόθυμα, και πήγαν στο Σιζόκο. Μπάρ. Το μπάρ τη γοητεύσε, όπως κι' όλα στο Σάουθ Γουίντ. Ήταν ένα στενό δωμάτιο, στολισμένο με ψαράδικα δίχτυα, ινδικές καρέδες, άχιβάδες και χάρτινα φοινικόδεντρα. Μεγάλα παρθέυρα έβλεπαν προς το πολύχρωμο συντριβάνι και τη λίμνη. Ο Αϊρμαν ακούμπησε τη μπύρα του σ' ένα μικρό κόκκινο πιάνο κι' έπαιξε σκοπούς του Μπρόντγουάι και παλιά τραγούδια του Σάουθ Γουίντ. Η Μάρτζορυ κάθισε, ανάμεσα στους ήθοποιους κι' άκουγε.

Σκεπτόταν πώς ποτε ίσως δεν είχε περάσει καλύτερα στη ζωή της, όταν ή Μάρσα της έπιασε το μπράτσο και της έδειξε έξω απ' το παρθέυρο.

—Κτύπησε ποιος έσχετα! — Ο κοντός με τ' άσπρα πονταλόνια διέσχισε την πράσινη προς το μέρος του μπάρ, κουνώντας το φανάρι του.

— Έλα μαζί μου. — Η Μάρσα την άδηγησε μες απ' την αίθουσα τών συγκεντρώσεων, όπου χορεύον διάφορα ζευγάρια, σε μια σκο-

Ο Γκοίτς έσκυψε προς τα έμπρός...

πεινή βεράντα, που έδρασε στη λήψη.

—Το μόνο που έχουμε να κάνουμε, είναι να μείνουμε έδω μερικά λεπτά. Δε μένει ποτέ πολλή ώρα στο μπάρ.

—Η Μάρτζορι έμεινε κατάπληκτη απ' το άρακι που έρχόταν απ' τη λήψη, και τα μαύρα σύννεφα που έτρεχαν μπροστά στο φεγγάρι. Κιτάζε το ρολόι της: Ήταν δώδεκα και δέκα.

—Ίσως είναι προτιμότερο να γυρίσουμε στο Τάμαρακ. Κιτάζε τον καιρό, — κι είναι και άραγ...

—Είναι μόλις μεσάνυχτα, γατούλα μου... Ήρθαμε έδω για να διασκεδάσουμε.

—Καλά, και τότε θα γυρίσουμε; είπε η Μάρτζορι.

—Ω, αργότερα!

—Η Μάρσα κίταζε προς το μέρος του μπάρ.

—Εντάξει, νομίζω πως μπορούμε να γυρίσουμε. Προχώρησε μπροστά, κι η Μάρτζορι δεν μπορούσε παρά ν' ακολουθήσει. Ήταν στα κέρια της Μάρσα.

—Ο Γουάλυ Ρόνκεν έπαιζε πιάνο τώρα, και το μέτωπό του ήταν ζωωμένο απ' τη συγκέντρωσι. Το παίξιμό του φαινόταν άρξειο, έπειτ' απ' την επιτηρητική του Αίρμαν, και κανείς δεν τον πρόσχε. Ο Ρίνγκελ τράβηξε δυο καρτέλες για τα κορίτσια.

—Ο Νόελ Αίρμαν, στο κεφάλι του τραπέζι, έπινε σιγά—σιγά ένα κοκτέιλ κι επέμενε, ενώπιόν όλων των άλλων, πως ο Κόλ Πόρτερ ήταν ο καλύτερος συγγραφέας έλαφρών τραγουδιών. Το κορίτσι που είχε χορεύει το χορό της ζούγκλας έφερε αντίρρηση κι είπε πως ο Πόρτερ ήταν επιτηδευμένος.

—Και βέβαια είναι! είπε ο Αίρμαν. Ποιός ήταν πιά επιτηδευμένος απ' τον Κίλμπερτ, κι όμως δεν είναι ο καλύτερος όλων των εποχών; Άγαπητό μου κορίτσι, τα δημοφιλή τραγούδια είναι σ' έλαφρο στίχο, κι' ο έλαφρος στίχος είναι πάντα κάτι επιτηδευμένο. Για ν' ακμάσει, χρειάζεται μια τάξη τεμπέληδων που να τον υποστηρίξουν...

—Η τεμπέλικη τάξη αυτής της χώρας δεν υποστηρίζει τα λαϊκά τραγούδια, είπε ο Ρίνγκελ. Τι τους νοιάζει τους κεφαλαιοκράτες για την τζάζ;

—Οι κεφαλαιοκράτες; Οι κεφαλαιοκράτες δεν έχουν καμιά ανάπαυλα! Σκοτώνουν τον εαυτό τους σχεδιάζοντας πως θα κερδίσουν περισσότερα χρήματα... Όχι, η τάξη που έχει ελεύθερο καιρό για να υποστηρίξει τα λαϊκά τραγούδια είναι τα παιδιά του γυμνασίου και των κολλεγίων. Είναι μια διαβατάριχη τάξη, αλλά γερή. Ζει απ' τον ιδρώτα των γονιών της με την ίδια ανασφάλεια που τραγούν κι' οι Γάλλοι: αριστοκράτες απ' τον ιδρώτα των χωρικών. Με τον καιρό, τα παιδιά παντρεύονται και φεύγουν, αλλά η καινούρια έσοδεία έρχεται διαρκώς.

—Ήταν χαμένος πολύ χαμηλά στην καρέκλα του, με το ένα πόδι κομμένο στην πλάτη, και τονίζε τις απόψεις του με μικρές χαριτωμένες κιβήσεις. Μ'αλλά και με κάποια έλαφροτητα, σ'α να ήθελε να διαψέσει κάθε υποψία δογματισμού. Ή προσφορά του ήταν ο

Η αξία της ραπτομηχανής PFAFF
οφείλεται εις την εξαιρετικήν της ποιότητα, την εύκολον χρήσιν της, την απάλλαγήν από οϊανδήποτε έπισηρευήν και την απαρύμλλον εξυπηρέτησιν της πελατείας της.
Η μηχανή PFAFF διευκολύνει το ράψιμο και φέρνει παντού χαρά.

PFAFF—γνωσταί από το 1862

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ PFAFF (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 12 - ΑΘΗΝΑΙ

—Αντιπροσωπεύει εις όλες τας πόλεις της Ελλάδος

ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ ΚΩΣΤΑ Π. ΜΠΟΥΣΙΩΤΗ

ΔΙΟΜΕΙΑΣ 4 (πάρδος Έρμου 18) Τηλ. 22-229

Μετά τετράμηνον διακοπήν ήρχισαν κανονικώς από πρώτης Οκτωβρίου αι έγγραφαι και τα μαθήματα της διακεκριμένης ΣΧΟΛΗΣ ΜΠΟΥΣΙΩΤΗ. Κάθε μέρα έγγραφαι και μαθήματα. Διδάσκονται όλοι οι Ευρωπαϊκοί χοροί摩登οί και παλαιοί. Διδασκαλία άριστη και με λίγα μαθήματα. Ίδιαίτερα ώρα μαθημάτων εις Κας. Δας και Κους. Εις Έπαρχιώτας διά ταχείαν εκμάθησιν μάθημα δύο φορές την ήμεραν. Διδάσκονται και όλοι οι Έλληνικοί. (Κάθε Σάββατο και Κυριακή 4—6 παιδικά μαθήματα).

παλαιαμένη απ' τους τόνους της Νέας Υόρκης.

—Ποιά ακριβώς είναι η διαφορά ανάμεσα στον έλαφρο στίχο και στον άτεχνο; είπε πάλι η χορεύτρια.

—Άκουσε.

—Ο Νόελ μ' ένα πήδημα βρέθηκε στο πιάνο.

—Γουάλυ, πάμε να κακουμε ταγειρίζαται αυτό το όργανο κι' άφησέ μου το.

—Ο νέος γλύστρησε, απ' το σκίμνι του πιάνου, κι' ο Αίρμαν έπαιξε ένα τραγούδι του Κόλ Πόρτερ. Έπειτα το έπα-νέλαβε γραμμή προς γραμμή, τονίζοντας τα παιχνίδια των φωνηέντων και των συμφώνων. Την ειρωνία των φράσεων. Ύστερα άρχισε να παίζει το πιό δημοφιλές τραγούδι της εποχής, μια μπαλάντα για έναν περιλυπό έραστή. Φαινόταν να το άποδίδη με όλη του τη σοβαρότητα, κι' όμως πολύ σύντομα όλοι άρχισαν να γελούν. Τονίζε τα λαθή, τις φτηνές λέξεις, τα γασματικά σφάλματα.

—Η Μάρτζορι γελούσε πιο δυνατά απ' όλους. Ένοιωθε πως είχε υπή στον κύκλο του πνεύματος που άνειρευόταν πάντα. Της φαινόταν δύσκολο να πιστέψη πως καθόταν στο ίδιο δωμάτιο με τον Αίρμαν, πως άνέπνευε τον ίδιο άέρα. Καταλάβαινε γιατί οι γυναίκες ήταν τόσο τρελλές γι' αυτόν όπως της είχε πη η Μάρσα.

—Ο Γουάλυ σηκώθηκε απ' την καρέκλα του, και κάθισε σ' εκείνην που βρισκόταν δίπλα της.

—Θα θέλατε να χορέψετε, δεσποινίς Μόργκενστεν;

—Ναι—λιγάκι αργότερα. Μ' άρέσει ο τρόπος που παίζει.

—Βέβαια, είπε ο νέος με δαθεία μελαγχολία. Έχει φτερά όταν παίζει, δε βρίσκετε; Παίρνω μαθήματα.

—Θα τον φτάσετε, είμαι σίγουρη, είπε η Μάρτζορι ευγενικά.

—Ο Γουάλυ είχε μαύρα μαλλιά, ψηλό κυρτό μέτωπο και βαθύλωτα μάγουλα. Τα μάτια του γυάλιζαν πένθιμα πίσω απ' τα γυαλιά του. Αλλά το πιό έντυπωσιακό πράγμα επάνω του—σκέφτηκε η Μάρτζορι—ήταν τα νειάτα του. Καθεμιά κίνησή του ήταν αδέξια, κάθε του έκφραση υπερβολικά θερμή...

—Την έκανε να νοιώθη τόσο ήρεμη κι' άνώτερη όσο ο Νόελ Αίρμαν την έκανε να νοιώθη μικρή και ταραγμένη. Κίταζε γύρω στο δωμάτιο. Η Μάρσα δέ φαινόταν πουνενά.

—Μήπως είδατε τη Μάρσα και τον Κάρολος Ρίνγκελ; ρώτησε το Γουάλυ.

—Όχι.

—Ο Γουάλυ χάριδε τον άγώνα του, με μια γελοιογραφική άπομίμηση της χειρονομίας του Αίρμαν.

—Ίσως να χορεύουν. Θα θέλατε μια μπύρα;

—Είπε τον Αίρμαν να σηκώ-

νεται και να φεύγη απ' το μπάρ μαζί με την Κάριν Μπλάιρ. Το ρολόι της έβγαζε μια και τέταρτο.

—Ναι, νομίζω πως θα έλα, άσπου να φανή η Μάρσα, είπε. Ευχαριστώ.

Κάθισαν σ' ένα τραπέζι κοντά στο παράθυρο και σηκώθηκαν για διάφορα έργα του Μπροντγουάιν, και για την Κολούμπια, όπου ο Γουάλυ φοιτούσε. Οι προβολείς είχαν σβύσει. Η νύχτα φαινόταν πολύ σκοτεινή, και το φεγγάρι είχε χαθεί. Η Μάρτζορι παρατήρησε κάτι σταγόνες στα τζάμια του παραθύρου.

—Βρέχει! είπε μελαγχολικά.

—Στις δυο παρά τέταρτο ήταν νυσταγμένη, θυμωμένη και γεμάτη ύποψιες για τη Μάρσα.

—Άκου, Γουάλυ, είπε, θα μπορούσες να μου δείξεις το δρόμο για το περίπτερο της Κάριν Μπλάιρ;

—Βέβαια.

—Ήταν κιάλας έξω πριν άκόμα ο νέος σηκωθεί. Ο άέρας ήταν γεμάτος από δυσάρεστες ψιχάλες, και καθώς φυσούσε τις έφερε κατ' ευθείαν επάνω της.

—Χρειάζεσαι ένα άδιάρροχο, άκουσε το Γουάλυ να λέει δίπλα της, μέσα στο σκοτάδι.

—Όχι, μην άνησυχείς... Αλλά εκείνος την άρπια και γύρισε σ' ένα λεπτό να βρει μια κίτρινη άδιάρροχο.

—Δε ζηλεύω καθόλου την έπιστοφή σας με τη... είπε ο Γουάλυ.

—Σταμάτησε όταν έφτασαν στα δέντρα.

—Θα κάνης κάπου πενήντα δέματα, κι' έπειτα θα στρίψης άριστερά...

—Έλα κι' έσύ.

—Δεν... καλύτερα όχι. Είναι η πλευρά των κοριτσιών. Η Μάρτζορι χαμογέλασε κι' άπλωσε το χέρι της.

—Σ' ευχαριστώ που ήσουν τόσο ευγενικός.

—Ευγενικός; Έγώ...

—Φαινόταν να πνίγεται.

—Θα ήθελες να σε γυρίσω πίσω με μια βάρκα; Θα σε κάνα πολύ ευχαριστώ. Θα σε περιμένω έδω άσπου ν' άλλάξω όψη. Αν η Μάρσα δεν έρθει άσπου να έτοιμαστής, θα σε πάω ένώ στο Τάμαρακ.

—Θα γίνης μούσκεμα.

—Είμαι κιάλας μούσκεμα. Κάνει ζέστη κι' είναι ευχάριστο αυτό. Πήγαινε.

Το σπιτάκι των τραγουδιστριών ήταν άδειο. Η Μάρτζορι ξαναφόρεσε γρήγορα την πράσινη και πορτοκαλί στολή του Τάμαρακ. Έκλεινε τη βαλίτσα της όταν μπήκε μέσα η Μάρσα, σάζοντες βροχή, με τα μαλλιά της κολλημένα στο πρόσωπό της κι' ένα άντριχο άδιάρροχο στους ώμους της.

—Νά λοιπόν που ήρθες γρήγορα από μένα! Σε ρεψα στο μπάρ.

—Η Μάρτζορι έκανε πως δεν την άπασχολούσε με το κλισίμο της βαλίτσας της. Έπαιτα από ένα λεπτό, η χορεύτρια κοπέλλα πέταξε το άδιάρροχο της, τεντώθηκε και χαμογέλασε.

—Καιρός να γυρίσουμε πίσω στο Νησί του Διαβόλου. Αυτή είναι η ώρα που μισή μου φαίνεται πως βρέχει τρεις φορές που γυρίζω πάλι.

—Είμαι άλήθεια πως με σοκάρισε...

—Όλ' αυτά είναι καινούργια για μένα. Κι' α-

σω. Αλλά άδείζει τον κόπο, δε νομίζεις;

—Η Μάρτζορι προχώρησε στην εξώπορτα.

—Θα γυρίσω σ' ένα λεπτό.

—Ο Γουάλυ Ρίνγκεν περιμένει στη βροχή για να με γυρίσει πίσω. Δεν ήταν σίγουρος πως θα έμφανιζόσουν.

—Η Μάρσα γέλασε έλαφρά.

—Ώστε τέλειωσες τη βραδιά σου με το Γουάλυ; Γλυκαία μου, θα μπορούσες να τα καταφέρης καλύτερα...

—Κακό υοίρε Γουάλυ!

—Τι κακό έχει ο Γουάλυ;

—Ω, μικρή μου... Δε βλέπεις τι έλδ-δερά που προσπαθεί να μιμηθί τον Νόελ; Είναι σαν ένας πύθκος με γυαλιά! Κι' είναι λιγάκι πολύ νέος, δε νομίζεις;

—Είναι καμιά φορά πρό-νόμιο να είσαι μαζί με νέους. Οι νέοι είναι λιγώτερο άπαιτητικοί.

—Άνοιξε την πόρτα.

—Η Μάρσα την πρόλαβε με μεγάλα δέματα:

—Για στάσου ένα λεπτό, άγαπητή μου. Έχεις τα νευρά σου, δεν είν' έτσι;

—Μήπως πρέπει ν' άγνω-ήσω το γεγονός πως εξαφανίστηκες όλοκληρης ώρες; είπε η Μάρτζορι. Υποτίθεται πως ήρθαμε έδω παρέα. Πού ή-σουν, Μάρσα;

—Είσαι σίγουρη πως θα-θελεις να το μάθης;

—Η Μάρτζορι φοβήθηκε απ' το βλέμμα της Μάρσα.

—Όχι, όχι. Καλύτερα να γυρίσουμε πίσω.

—Έκανε να βγίη, αλλά το χέρι της Μάρσα την έβραζε απ' τον όμο και τη γύρισε πίσω.

—Όχι, περίμενε ένα λεπτό, ζαχαρένια μου! Ήμουν με τον Κάρολο. Κατάλαβες; Θα με παντρευόταν σ' ένα λεπτό, αν η γυναίκα του τον άφινε να φύγη.

Κίταζε το πρόσωπο της Μάρτζορι με άναίδεια, κι' όμως υπήρχε κάτι το λυπημένο στην έκφρασή της.

—Η Μάρτζορι δεν μπόρούσε να την άντικρύσει.

—Μάρσα, είπε. Δεν είμαι υπερβολική, αλλά νομίζω πως είναι λάθος αυτό που κάνεις, καταλαβαίνεις; Θέλω να πω πως είναι ένας παντρεμένος άνθρωπος, καί...

—Η Μάρσα γέλασε:

—Άγαπητή μου, το μόνο που μπορώ να σου πω είναι πως έχεις να μάθης τόσα πολλά πράγματα, ώστε σε λυπάμαι!

—Άλήθεια, οι γονείς σου σε μεγάλωσαν πολύ άσχημα! Φαίνεται να ζής σ' ένα ρόδινο όνειρο, όπου όλοι οι άνδρες είναι άγγελοι κι' όλα τα κορίτσια παρθένες...

—Λυπάμαι που σε σοκάρω. Μάρτζορι, αλλά είσαι ένα μωρό!

—Ο κόσμος όλος είναι σαν το Σάουθ Γουίντ. Οι άνθρωποι τρώνε, κοιμούνται, μηχανεύονται και έρωτεύονται...

Με τη στολή του Τάμαρακ, που την είχε περάσει διαστικτά, με τ' άνοιχτά σά φτερά περιστεριού μπράτσα της και με το λυπημένο της χαμόγελο, η Μάρσα έμοιαζε με μια πρόωρα άνεπτυγμένη μαθήτρια, σκέφτηκε η Μάρτζορι.

—Ο θυμός της μετατράπηκε σε όικτο.

—Είμαι άλήθεια πως με σοκάρισε...

—Όλ' αυτά είναι καινούργια για μένα. Κι' α-

τός είναι γέρος. Μάρσα, για σένα! Αλλά δεν είναι δική μου δουλειά, καί, έλα, είσαι σχεδόν έτοιμη, δεν είν' έτσι; Σε πειριμένα.

—Έφτασαν στο Τάμαρακ μούσκεμα απ' τη βροχή. Η Μάρτζορι σκαρφάλωσε στο λόφο όπου ήταν το δωμάτιο της με γάμπες βαρείες σά μαλύδι. Σκουπίστηκε καλά—καλά για να στεγνώσει. Έπεσε στο κρεβάτι της, και κοιμήθηκε ως την άλλη μέρα το μεσημέρι.

—Ο ήλιος, που έκαιγε στο πρόσωπό της, την ζύγνησε. Ανακάθισε στο κρεβάτι της και κίταξε έξω απ' το παράθυρο...

—Και είδε, στην ά-πέναντι όχθη της γαλανής λίμνης, τις πρασιές και τους πυργίσκους του Σάουθ Γουίντ, πρασινοχρυσούς στο φώς του ήλιου...

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

—Θεέ μου, είπε η κυρία Μόργκενστεν, πρόσχε, γιατί θα καταλήγης να γίνης χρήσιμη σε κάτι!

—Η Μάρτζορι δεν άνέφερε φυσικά πως σκοπός της ήταν άκόμα το θέατρο—άλλά, τώρα, προς την κατεύθυνσι του Σάουθ Γουίντ...

οι Μόργκενστεν είχαν άναγκαστή να μετακομίσουν απ' το «Ελντοράντο». Της φαινόταν στην άρχή πως δε θα μπορούσε πια να ξαναπάρει τους φίλους της, πως είχε κόψει τις σχέσεις; της με την καλή κοινωνία. Αλλά μια δδομάδα ά-φού η οικογένειά της έγκαταστάθηκε στο μικρό πίσω διαμέρισμα της Γουέντ Έντ Ά-βενιου, είχε συνήθεισει στην ιδέα. Ήταν άκόμη μακριά απ' το Μπρόνξ...

—Υποθέτω. Νομίζω πως θα παική στο Μπρόντγουάιν ή «Πριγκήπσσα Τζόνες», αυτή η μουσική κωμωδία που έχει γράψει. Αλλά όχι αυτό το κο-λοκάρι, φαντάζομαι... Για πέ-μου, δε θα μπορούσα να σε δώ κανένα απ' αυτά τα βρά-δια; Υπάρχει τ' όνομά σου στον τηλεφωνικό κατάλογο;

—Η Μάρτζορι δίστασε.

—Είμαι άπασχολημένη σχεδόν κάθε βράδυ, Γουάλυ. Έργάζομαι με μια έρασιτε-χνική θεατρική ομάδα, τους «Πλανόδιους Ήθοιους». Κά-νουμε τώρα πρόδες για τον «Πυγμαλίων».

—Άλήθεια; Άντκή κι' έ-γώ στο θέατρο, αν μπορεί κοι-νείς να το πη έτσι... Έγώ έ-γραψα την επιθεώρησι της Κολούμπια φέτος.

—Συγχαρητήρια! Αυτό είναι μεγάλη τιμή.

—Άκούστηκε ένα βουητό έ-πάνω στο γραφείο της δακτυ-λογράφου.

—Δεσποινίς Μόρνινγκε-σταρ, έκανε άμέσως εκείνη. Περάστε, παρακαλώ.

—Η Μάρτζορι πήδησε δοθια.

—Ο πατέρας μου λέγε-ται Άρνολντ Μόργκενστεν, Γουάλυ, αλλά η διεύθυνσι του Σέντραλ Πάρκ Ούεστ που ύ-πάρχει στον τηλεφωνικό κατá-λογο δεν είναι πια σωστή.

—Έν τάξει!

—Ο Γουάλυ άρπαξε το χέρι της, το άπασε να ξαναπέσει σά να έκαιγε κι' άπομακρύ-θηκε με άδέξια δέμα.

—Έπειτα από ένα πρωινό γεμάτο δυσάρεστες συναντή-σεις μ' έναν κρεοπάλη χονδρι-κής παλίσσεως, κι' έναν άπε-σταλμένο της Ένώσεως Σερ-βιτόρων—ο Μάξγουελ Γκρήτε έδρασε με άνακούφιρι τ' άπο-γευματινά του ραντεβού. Και πραγματικά, το άπόγευμά του είχε άρχισι καλά. Είχε κατορθώσει να πείση το Γουά-λυ Ρόνκεν να κάνει όλα όσα έκανε το περασμένο καλοκαί-ρα, και να γράψη κι' από έπά-νω, χωρίς καμιά πληρωμή, μόνο και μόνο επειδή θα του έδινε τον έπίσημο τίτλο του «συγγραφέως» και θα κοιμό-ταν στο περίπτερο των συγ-γραφέων. Τώρα, όταν η Μάρ-τζορι μπήκε μέσα, την κίτα-ξε με κριτικό βλέμμα.

—Βγάλε το παλτό σου, ά-γαπητή μου, είπε.

—Ευχαριστώ, κύριε Γκρήτε.

—Έβγαλε το παλτό της, ευ-χαριστημένη που είχε φορέσει το γκρι—μπλέ ταγιέρ της, το καλύτερο φόρεμα του δε-στατιόριου της.

—Λοιπόν, είπε ο ίδιότη-της της κατασκευάσεως, φαί-νεται πως είσαι άκόμα άπο-φασισμένη να έργασής στο Σάουθ Γουίντ, έ;

—Η Μάρτζορι είχε υποβάλει αίτησι για έργασία απ' το περασμένο καλοκαίρι, στο τέ-λος της έποχής.

—Το θέλω περισσότερο ά-πό κάθε τι άλλο στον κόσμο.

—Μά δεν μπορείς άκόμα

Το υγιές δέρμα κάνει τις ωραιές γυναίκες ακόμη ωραιότερες

Τό περιποιημένο δέρμα λάμπει από νεότητα

NIVEA CREME

Η NIVEA είναι τό-σον αποτελεσματι-κή και τονωτική, χωρίς στην ευερε-ία που περιέχει.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ BEIERSDORF, GERMANIAΣ

να τραγουδούσε και να χορεύει...
— Μπορώ να είμαι στο μπαλέτο, νομίζω. Άλλα είμαι, κυρίως, δραματική ηθοποιός...
— Σού είπα, όμως, αγαπητή μου, πως δεν ανεβάζουμε παρά ένα μόνο δραματικό έργο κάθε δυο δρώμενες.
— Θυμάμαι όλα όσα μου είπατε, κύριε Γκρήτς. Έμαθα στενογραφία και γραφομηχανή.
— Ο Γκρήτς έσκυψε προς τα εμπρός.

— Αλήθεια;
— Μου είχατε πη πώς ένα κορίτσι που θα μπορούσε να είναι χρήσιμο και στο γραφείο, θα το παίρναι ως δραματική ηθοποιό.

— Μα ναι, έτσι είναι!
— Ο Γκρήτς την κτύπησε με κατάρτη. Είχε ως άσχη να μην πληρώσει ποτέ μια υπάλληλο για το γραφείο του Σάουθ Γουίντ. Ζητούσε απ' τα κορίτσια του μπαλέτου να του κάνουν μικρές υπηρεσίες, λχ. να ταχτοποιούν τους φακέλους, ή να δίνουν πληροφορίες. Για τη στενογραφική εργασία χρησιμοποιούσε τις γυναίκες του άσχετου δρόμου και του καθηγητού του γκόλφ, που εργάζονταν δωρεάν μόνο για να μην γίνουν πελάτες των άλλων. Ο Γκρήτς δεν είχε ποτέ ως τώρα συναντήσει μια ηθοποιό που να κάνει τον κόπο να μάθει στενογραφία.

— Φυσικά, καταλαβαίνεις πως δεν μπορούμε να πληρώσουμε τις γραμματείες μας, είπε. Έσύ πρέπει ν' αποφασίσεις αν νομίζεις πως η πείρα που θ' αποκτήσεις ως ηθοποιός αξίζει τον κόπο...

— Ω, βέβαια, δεν περιμένα να πληρώσετε!

— Ο Γκρήτς είδε πως τα ρούχα της ήταν ακριβά, κι άρχισε να μυρίζει δυνατότητες κάποιου κέρδους.

— Τι θα έλεγε, νάπαινες κανένα γράμμα τώρα άμεσα, για να μου δείξεις τι μπορείς να κάνεις;
— Μιμ...

— Ένα συννέφο στενοχωρίας πέρασε απ' το νεανικό της πρόσωπο.

— Θα προσπαθήσω, αλλά δεν είμαι ακόμα πολύ ικανή, έρεπε, κύριε Γκρήτς. Έξοκλουνώ να παίρνω μαθήματα ακόμα, δε θα τελειώσω πριν απ' τον Ιούνιο...

Της έδωσε ένα μολύβι και σημειωματάριο, και της υπάγγειλε λίγο πιά γρήγορα απ' ότι συνηθίζει. Η Μάρτζορ προσπάθησε με απελπισία να τα καταφέρει, αλλά η ταχύτητα της όλο και μεγάλωνε, και στο τέλος σταμάτησε.

— Λυπάμαι φοβερά, κύριε Γκρήτς, δεν μπορώ... χρειάζομαι λίγη πρακτική...
— Εκείνος κούνησε το κεφάλι του λυπημένα.

— Προς το παρόν, δεν είσαι ούτε επάγγελματίας στενογράφος, ούτε επάγγελματίας ηθοποιός. Μάρτζορ, πρέπει να σκεφτείς πως ένας προσθερισμένος τριών μηνών από Σάουθ Γουίντ... γιατί παραθερίσμο θα κάνει—στοιχίζει κάπου οκτακόσια δολάρια. Μερικές φορές σε εξαιρετικές περιπτώσεις, αν υποσχεθείς να πληρώσεις τετρακόσια δολάρια, νομίζω πως, έπειδη υπόσχεσαι πολλά για το μέλλον

«Η σύγκριση σε ποιότητα πούδρα "Μυστικουμ" του SCHERK είναι λεπτή σαν άχνος. Περιέχει άγνα συστατικά που προστατεύουν την επιδερμίδα. Είναι αιδέριο αρωματισμένη. Αφρομειώνεται με το δέρμα του προσώπου και δημιουργεί τον ιδεώδη και έλκυστικό τύπο πούδρας».

2 Μεγάλη κυτίων
Το νέο μεσείο μέγεθος Αρχ. 20
Μεγάλο μέγεθος Αρχ. 32

Θα μπορούσαμε... Μα τί συμβαίνει;

— Η Μάρτζορ χαμήλωσε το κεφάλι της, κι όταν το σήκωσε και προσπάθησε να χαμογελάσει, τα μάτια της ήταν υγρά.

— Μά... απογοητεύθηκα λιγάκι. Δεν έχω τα τετρακόσια δολάρια. Δεν έχω καθόλου χρήματα!

— Σηκώθηκε και πήρε το παλτό της, μ' ένα ύφος άδελφικό και ταραγμένο.

— Ο Γκρήτς είπε με πατρικό τόνο:
— Φαντάζομαι όμως ότι οι γονείς σου θα ενδιαφέρονται αρκετά για τη θεατρική σου σταδιοδρομία ώστε να σε βοηθήσουν...

— Κύριε Γκρήτς, οι γονείς μου δε θέλουν απ' πάω στο Σάουθ Γουίντ! Σας ευχαριστώ, πάντως. Ίσως του χρόνου...

— Ο Γκρήτς σηκώθηκε. Είχε ένα ένστικτο που τον έκανε να μαντεύει πάντα τα μικρά ποσά χρημάτων, κι ήταν σίγουρος πως θα μπορούσε ν' αποσπάσει τουλάχιστον ένατο δολάριο απ' αυτή την κοπέλα.

— Άλλά τα δάκρυά της τον είχαν μαλακώσει, κι όπως κι αν είχαν τα πράγματα, με τις γνώσεις της της στενογραφίας θα ήταν πολύ πιο χρήσιμη απ' τις περισσότερες άλλες ηθοποιούς που χρησιμοποιούσε στο γραφείο του.

— Μάρτζορ, αν μου υποσχεθείς πως θα το κρατήσεις μυστικό, έχω τη διάθεση να σε δω στη διαίτησή μου. Πιστεύω πως θα γίνεις μια μέρα καλή ηθοποιός. Δεν

είμαι μόνο επιχειρηματίας. Θά σου δώσω, λοιπόν, τη δουλειά.

— Η νέα τον κτύπησε σά να μην καταλάβει τίποτα.
— Δε θα πρέπει να... να πληρώσω;

— Μόνο το εισιτήριο του τρένου! Σύμφωνα! — Άρπαξε το χέρι που της είχε απλώσει και το έσφιξε δυνατά.

— Δε θα μετανοήσετε ποτέ γι' αυτό! Θεέ μου, δεν μπορώ να το πιστέψω.

— Άλλά, γιά πές μου... Νομίζω πως τ' όνομά σου είναι Μόργκενστερντ. Τι είναι αυτή η ιστορία του Μόρνινγκσταρ;

— Η Μάρτζορ του χαμογέλασε δειλά.

— Χμ, είναι το θεατρικό μου όνομα... Σκέφτηκα πως θα είναι καλύτερα να το πάρω από τώρα. Μήπως σας στενοχωρεί;

— Εκείνος ανασήκωσε τους ώμους του. Στο κάτω-κάτω, αυτή η κοπέλα δεν ήταν παρά ένα παιδί...

— Καθόλου, είναι πολύ ωραίο!

— Η Μάρτζορ βγήκε, αφήνοντας στο γραφείο μια δροσερή μυρωδιά πασχαλιάς, πολύ διαφορετική απ' τα βαρειά αρώματα που φορούσαν συνήθως τα κορίτσια που πήγαιναν να του ζητήσουν μια θέσι ηθοποιού στην κατασκήνωσή του.

— Πραγματικά, το ένστικτο του Γκρήτς δεν είχε γελαστεί. Η Μάρτζορ είχε στην τράπεζα εκατό δεκάεπτα δολάρια, τα υπολείμματα της πληρωμής της του περασμένου καλοκαιριού απ' την κατασκήνωσή Τάμασακ. Ήταν έτοιμη να τα προσφέρει στον Γκρήτς, όταν εκείνος λύγισε...

— Έχω την εντύπωση πως η ζωή γίνει δύσκολη για εμάς, τον κόσμο, είπε. Μπορώ να σου πω, όμως, οι δικοί σου είναι ακόμα εκατομμυριούχοι! Την έχουμε πολύ άσχημα, φέτος... Ο μπαμπάς είναι τόσο αδιάσπαστος, ώστε σχεδόν δεν πηγαίνει πια στο χρηματιστήριο, κι η μαμά δε βρίσκει ούτε καν μαθήματα του πιάνου. Πρέπει να βρω μια δουλειά, Μάρτζορ. (Σταμάτησε για να πη μια γουλιά καφέ.) Και δεν πρέπει να εργαστώ μόνο για τον εαυτό μου. Μου χρειάζονται αρκετά χρήματα για να συντηρώ και τους δικούς μου. Ο Θεός ξέρει πόσο κουράστηκαν για να με στείλουν να σπουδάσω στο κολλέγιο... Είναι θαυμάσιοι και τους αγαπώ, αλλά κανείς τους δεν είναι ικανός να κρατήσει άρετη ένα δολάριο στα χέρια του. Εγώ πρέπει να πάρω τα χαλινάρια. Δε θέλω παρά ένα μόνο πράγμα τώρα: Χρήματα, χρήματα για τους γονείς μου και για μένα—και θα τ' αποκτήσω!

— Η Μάρτζορ έβγαζε μέσα στην τσάντα της: — Και γιατί μου έδωσες, λοιπόν, αυτό το ποσό; Σού είπα πως δεν το είχα ανάγκη! — Η Μάρσα της σταμάτησε το χέρι με μιάν απότομη κίνηση. — Γλυκεία μου, δεν θ' αποκτήσεις λοιπόν ποτέ λίγη διαίτησή; Έκανα μια μεγάλη συμβολική πράξη—για τον ίδιο τον εαυτό μου. Δε θέλω να με λυπάσαι. Θέλω να με βοηθήσεις... Βλέπεις καθόλου το Σάντυ Κόλινστον τον τελευταίο καιρό; — Σχεδόν ποτέ. Δεν τον είδα παρά μια φορά το φθινόπωρο. — Άλλά είστε πάντα καλοί φίλοι; — Ω, δεν έχουμε ποτέ μαλλώσει, αλλά... — Δώσε μου ένα συστατικό γράμμα γι' αυτόν! — Η Μάρσα χαμογέλασε μπροστά στην παραξενεμένη έκφραση της Μάρτζορ. — Το θέλω για να μου ανοίξει την πόρτα μονάχα. Όταν θα βρεθώ στο γραφείο του ως φίλη σου, μη νοιάζεσαι πια για μένα, θα τα καταφέρω να σου δώσω μια δουλειά στα καστήματα Λάιμ. — Μάρσα, ένα γράμμα από μένα δε θα σήμαινε τίποτα... — Θα μου ανοίξει την πόρτα του, όπως σου είπα. — Η Μάρτζορ δέχτηκε ν' γράψει το γράμμα. — Όταν βρέθηκαν έξω στο δρόμο, η Μάρτζορ είπε: — Μήπως εσύ κι' ο Κάρλος είδατε καθόλου το Νόελ Αϊρμαν, μετά το καλοκαίρι; — Και βέβαια! Έχει ένα χαριτωμένο, διαμερισμάκι στη Μπάνκ Στρίτ, αριθμός 11. Διασκεδάζουμε φοβερά εκεί. Ίσως θα έλες ναρχόσουν και συ κανένα απόγευμα και... — Ω, όχι, όχι, είπε η Μάρτζορ. Έτσι σε ρώτησα... δεν μπορεί, βλέπεις, να μην ενδιαφέρεται κανείς για μια διασημότητα που γνωρίζεις... — Και τί γίνεται η έρωτική σου ζωή, αφού δε βλέπεις

το Σάντυ τόσο πιά; — Δεν έχω κανένα. — Πώς; Και δεν πεθαίνει από πληξή; — Η Μάρτζορ της εξήγησε για το θάσσο που εργαζόταν. Η χοντρή κοπέλα κουνούσε το κεφάλι της επιδοκμαστικά.

— Σπουδαία πρακτική για σένα! Πιστεύω πάντα πως θα γίνεις μεγάλη ηθοποιός, Μάρτζορ. Οι γονείς μου το πιστεύουν επίσης. Μιλούν διαρκώς για σένα. Τους λείπεις... Και στο θάσσο, δεν υπάρχει κανένας νέος που ν' σ' ενδιαφέρει; — Ω, βγαίνω έξω μαζί τους, αλλά τους βαρύνω. — Έπειτα η Μάρσα της είπε: — Ξέρεις, γλυκεία μου, Νομίζω πως έκανες εντύπωση στο Νόελ Αϊρμαν!

— Αυτό είναι γελοίο... — Άλλά η καρδιά της Μάρτζορ άρχισε να χτυπάει δυνατά, και το πρόσωπό της έγινε κατακόκκινο. — Ω, πάψε να κοκκινίζεις. Δεν είναι τίποτα κακό... Στην πραγματικότητα, θα μπορούσε να δηλ κάτι απ' την υποβόηση...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

το Σάντυ τόσο πιά; — Δεν έχω κανένα. — Πώς; Και δεν πεθαίνει από πληξή; — Η Μάρτζορ της εξήγησε για το θάσσο που εργαζόταν. Η χοντρή κοπέλα κουνούσε το κεφάλι της επιδοκμαστικά.

— Σπουδαία πρακτική για σένα! Πιστεύω πάντα πως θα γίνεις μεγάλη ηθοποιός, Μάρτζορ. Οι γονείς μου το πιστεύουν επίσης. Μιλούν διαρκώς για σένα. Τους λείπεις... Και στο θάσσο, δεν υπάρχει κανένας νέος που ν' σ' ενδιαφέρει; — Ω, βγαίνω έξω μαζί τους, αλλά τους βαρύνω. — Έπειτα η Μάρσα της είπε: — Ξέρεις, γλυκεία μου, Νομίζω πως έκανες εντύπωση στο Νόελ Αϊρμαν!

— Αυτό είναι γελοίο... — Άλλά η καρδιά της Μάρτζορ άρχισε να χτυπάει δυνατά, και το πρόσωπό της έγινε κατακόκκινο. — Ω, πάψε να κοκκινίζεις. Δεν είναι τίποτα κακό... Στην πραγματικότητα, θα μπορούσε να δηλ κάτι απ' την υποβόηση...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤ

ΤΑ ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ

(Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΙΔΩΝ)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

18^{ος} — Κι' ένα παράξενο πράγμα μούτρεξε κι' έμένα, έδω κι' ένα μήνα. Πήγα να στο Γκρέιντς, μια σκούτερη και συννεφιασμένη έραδυά έτοιμη για έραχη, και στο σταυροδρόμιο, πέρα απ' τα Ψηλά, έβλεπα ένα τσιπανάκι με τ' άρνια του να κλαίει με λυγμούς. Νόμισα πως τ' άρνια που ήταν άτιφασσα και δεν μπορούσε να τα οδηγήσει. — Τι σου συμβαίνει, μικρέ μου;» τον ρώτησα.

— Νά, εκεί πέρα είναι ο Χιόκλιφ, με μια γυναίκα, κάτω απ' το έραχο, και φοβάται να περάσει, τραυλίζει ο μικρός.

— Έγώ δεν έλεπτο τίποτα, μα ούτε ο ίδιος, ούτε τα πρόβατα έλεγαν να προχωρήσουν, γι' αυτό και τον συμβούλεψα να πάη απ' τον κάτω δρόμο. Σίγουρα θαχέ φέρει ο ίδιος τα φαντάσματα στο μασλό του με το να συλλογίζεται διαρκώς, καθώς περνάει ο δρόμος.

— Όχι, κύριε Λόγκουντ, είπε η Νέλλυ, κουνώντας το κεφάλι της. Πιστεύω πως οι νεκροί κοιμούνται ειρηνικά, και δεν είναι σωστό να μιλάμε γι' αυτούς με τέτοια έλαφρότητα.

— Εκείνη τη στιγμή, άκουσαμε την καγκέλοπτα του κήπου ν' άνοιξη. Το ζευγάρι γύριζε απ' τον περίπατο.

— Αυτοί δεν φοβούνται τίποτα, μουμυρίσκει γκρινιάρικα, καθώς τους έλεπα απ' το παράθυρο να πλησιάζουν. Μαζί, θα μπορούσαν ν' άμψησουν το Σάτανά κι' όλους τους δαιμόνιους του!

— Όταν έφτασαν στα κατώφλι, σταμάτησαν πάλι για να κουνήσουν για μια τελευταία φορά το φεγγάρι—ή, καλύτερα, να κουνήσουν οι δυο τους, στο φως του. Τότε, ένοιωσα πάλι την άκατανίκητη έπιθυμία να τους το σκάσω, και βάζοντας κάτι στο χέρι της κυρίας Ντην, κι άδιαφορώντας για τις διακαρτίες της, έξαφνίστηκα απ' την πόρτα της κουζίνας, την ώρα που οι άλλοι έμπαιναν στο χάλι.

— Ο δρόμος της έπιστροφής ήταν μακρύτερος, γιατί τράβηξα πρώτα κατά το παρεκκλήσι. Στους έφτα μίνες που έλεπα, είχε γίνει έρεπιο. Τα παράθυρα έχασκαν σπασμένα, οι τραπεζες είχαν λυθεί στο ταξάνι, και σίγουρα οι έρωχές θα το έφταναν περισσότερο άκομα, όταν θάρχονταν ο χειμώνας.

— Γρήγορα άνακάλεψα τις πρώτες ταφές στην πλαγιά του βάλτου: Η μεσαία, η καλύτερη, ήταν γκρία, χωμένη στα ρείκια. Του Έντγκαρ Λιντον μόλις είχε χορταρίσει. Του άλλου, του Χιόκλιφ, ήταν ακόμα γυμνή.

— Εσχάστηκα μπροστά τους, κάτω απ' τον ήσυχο ουρανό. Κότταξα τα ζουζούνια που ηγαλινοέρχονταν άναμεσα στα ρείκια και στις κομπανέλες άνασσαν τον άπαλο έέρα που έπαιζε πέρ' απ' τα χόρτα, κι' άναρωτιόμουν πως μπορεί κανείς να φαντάζεται πως μπορούν ναχουν άνησχο ύπνο όσοι κοιμούνται σ' αυτή τη γαλήνημένη γή... ΤΕΛΟΣ

***Fine**
ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ - ΣΤΙΛΩΝΕΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ
Συνιστάται διά τον καθαρισμό και την στίλβωσιν οισθρών ελασμάτων, ειδών εκ χαλκού ή ορειχάλκου (χερούλια θυρών, ηγνια, τειξερέδες) σκευών εξ αλουμινίου κ.λ.π.

***Χωρινη**
ΙΣΧΥΡΟΤΑΤΟ ΛΕΥΚΑΝΤΙΚΟ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟ ΜΕΣΟ
Λίγες σταγόνες χλωρίνης χαρίζουν στα σαπορόρρουχα λευκότητα έκτυφλωτική
Έξαιρετον διά την υπέρλευκανσιν μαρμάρων ειδών πορσελάνης, εργαγιών (νιπτήρες, μπάνια, ψαλίεα)

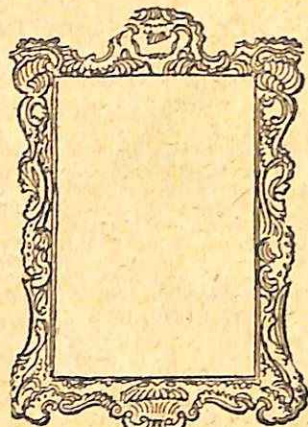
***SUPER**
ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ - ΣΤΙΛΩΝΕΙ ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ
Ιδωδες διά λευκός έπιφανείας, Μαρμαρα, Μπάνια, νιπτήρες, ηλεκτρ. ψυγεία, ηλεκτρ. κουζίνας, υαλοπινάκες κ.λ.π.

Από την θόρτα του βωτιπιού θα...
...μέχρι την έξωθρα της κουζίνας!

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΩΝΗΣ
ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΥΛΑΚΗ
Βουκουρεστίου 21
Βοηθού του μεγάλου αίσθητικού Μαρσέλ Βατάρ των Παρισίων.
Αισθητική — προσώπου — σώματος — στήθους — ιπποτρίχωσης.
Θεραπεύει με τας τελευταίους μηχανικάς έγκαταστάσεις και μεθόδους αισθητικής.

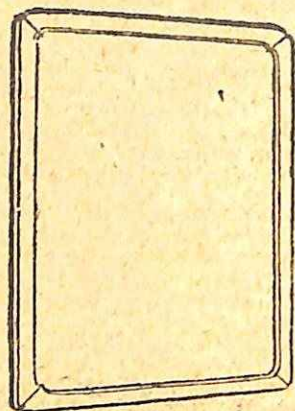
Ένα πράγμα που στολίζει πολύ το σπίτι είναι ο καθρέφτης κι' ίσως γι' αυτό είναι και τόσο της μόδας. Ίσως ακόμη γιατί βοηθά στο να γίνονται φωτεινότερα και μεγαλύτερα τα δωμάτια των μικρών διαμερισμάτων της εποχής μας. Καθρέφτες μπαίνουν σχεδόν παντού. Έπάνω στο τζάκι, επάνω στο μπαγιόν, αντικρυστά σε δυο τοίχους στο λιβινγκ-ρούμ, στο σαλόνι, στην τραπεζαρία. Είτε ταιριάζει με το ρυθμό των επίπλων είτε όχι, ο καθρέφτης χαρίζει πάντοτε ομορφιά και μεγαλοπρέπεια.

Μερικοί παλαιοί καθρέφτες υπάρχουν ακόμα με το πρώτο τους κρύσταλλο. Είναι βέβαια πολύ σπάνιοι. Οι άλλοι είναι σύγχρονες απομιμήσεις από τα κάτω κλασικά σχέδια, τους κλασικούς ρυθμούς κατοπτροποιίας.

ΛΟΥΙ' XV

Γαλλικός καθρέφτης με δ-στρακα και φύλλα. Κορνίζα ξύλινη συνήθως επίχρυση. Κατάλληλος για ένα σαλόνι γαλλικού όμως τύπου.

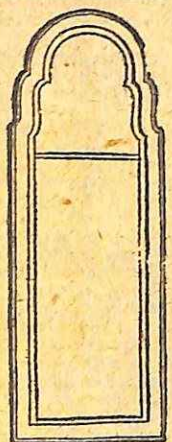
ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟΣ

Όρθογώνιος με στρογγυλές γωνίες, ξύλινη κορνίζα βαμμένη με κόκκινη ή μαύρη λάκα. Είναι σε απλή και σύγχρονη μοντέρνα γραμμή.

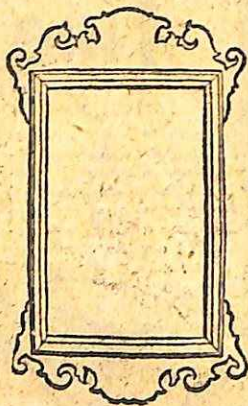
ΒΕΝΕΤΙΑΝΙΚΟΣ

Σχεδόν πάντα έχει γυάλινη κορνίζα, περίτεχνα σκαλισματα και πρόσθετα γυάλινα άνθη ή φωτιά. Τα γυάλινα στολισματα είναι συνήθως βαμμένα με χρυσή μπογιά.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ANNA

Στενόμετρος με απλή και απεριττή ξύλινη επίχρυσωμένη ραμπότε στις άκρες με πολύ μαστοριά.

ΤΣΙΠΕΝ - ΝΤΕ'Ι'Α

Αγγλικού ρυθμού κορνίζα σκαλιστή επίχρυσωμένη κορνίζα ή βαμμένη με λάκα ταιριάζει ωραία σε μία τραπεζαρία με το στυλ αγγλικά.

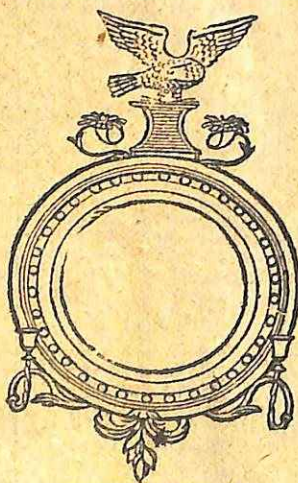
ΤΣΙΠΕΝ - ΝΤΕ'Ι'Α

Απομίμηση στυλ Κίνας, σκαλιστή επίχρυσωμένη κορνίζα ή βαμμένη με λάκα μαύρη και λουστραρισμένη.

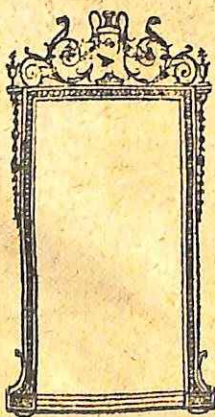
ΣΕΡΑΤΟΝ

Σκούρο ξύλο, κεφάλι σκάλιστό, με ανάγλυφα λεπτά μοτίβα. Τα πλαίσια είναι ίσιες βέργες με ραβδώσεις από το ίδιο ακριβώς ξύλο.

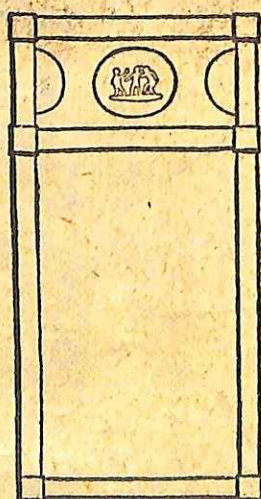
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ

Ο στρογγυλός αυτός καθρέφτης λέγεται και τζιραντόλα. Τυπικά του γνωρίσματα είναι ο άετος και τα δυο κηροπήγια άριστερά - δεξιά.

ΑΝΤΑΜ

Συνήθως επίχρυση κορνίζα, με κομψά ελληνικά μοτίβα: κεφαλή, ύδρια, θησκες. Έμπνευσμένη από το αρχαίο ελληνικό στυλ, έχει κάτι το απλό μα και μεγαλοπρεπές.

ΜΠΙΝΤΕΡΜΑΓΕΡ

Στενόμετρο κορνίζα από διάφορα ξύλα. Μοτίβα έντονα χρυσά ή ζωγραφιστά.

ΡΥΘΜΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ

Στην ξύλινη κορνίζα μόνο στη βάση και την κορυφή. Κάποτε χωρίς καθόλου κορνίζα. Πηγαίνει σε χώλ ή τραπεζαρία με μοντέρνα επίπλωσι και σύγχρονο στυλ.

Ένα δραματικό κοινωνικό διήγημα

Η ΜΕΗΜΠΛ σωριάστηκε σε μια καρέκλα και άφησε το βλέμμα της να πλανηθεί στον μακρινό ορίζοντα. Το ήλιο βασίλευε έβασε τον κύρνο με θεία χρώματα, ρόδινα, κατακόκκινα, μανεζεδένια. Η ώρα αυτή άρεσε πάντα στη Μήμηπλ, γέμιζε την ψυχή της γαλήνη και ίσως από μια μυστική προσδοκία. Μα αυτή τη φορά ήταν πολύ κουρασμένη για να νοιώσει όποιοδήποτε άλλο συναίσθημα. Είχε διανύσει τετρακόσια χιλιόμετρα με το αυτοκίνητο και όταν έφθασε στο παλιό εξοχικό της σπίτι χρειάστηκε να δουλέψει δυο ολόκληρες ώρες χωρίς διακοπή για να το καθαρίσει από τη σκόνη και τις αράχνες.

«Αντί για όλη αυτή την ταλαιπωρία, σκέφθηκε, θά μπορούσα τώρα να κάθωμαι μπροστά στον καθρέφτη της τουαλέτας μου και να δοκιμάζω για μια φορά ακόμη, το υφικό μου φόρεμα». Για πρώτη φορά σκεπτόταν πως αυτή η αναδρομή στο παρελθόν, δυο μέρες πριν από το γάμο της, ήταν κάτι το εντελώς άσκοπο.

Εκλεισε τα μάτια της. Το όμορφο άρρακι που της χάιδευε το πρόσωπο της έκανε καλό. Και το θρόισμα των δέντρων έμοιαζε σε ναυούρισμα. Χωρίς να το καταλάβει την πήρε ο ύπνος.

Πριν ακόμη ανοίξει τα μάτια της, αισθάνθηκε δίπλα της την παρουσία κάποιου προσώπου. Ένα δευτερόλεπτο αργότερα ένοιωσε να τυλιγνώνται γύρω από τους ώμους της δυο στιβαρά άδριακα μπράτσα.

— Χάρρυ!... Σανάκλεισε τα βλέφαρα κι' ένοιωσε τα χείλη του νέου πάνω στα δικά της. Ίσως κοιμόμαι ακόμη, συλλογίστηκε, ίσως όλα αυτά δεν είναι παρά ένα όνειρο.

Αλλά όχι, δεν ήταν όνειρο, ήταν ο Χάρρυ, που την έσφιγγε στην αγκαλιά του και μάλιστα ήταν κάτι που το περίμενε, γιατί όταν έλεγε στον έαυτο της ότι θέλει ν' αποχαιρετηθεί το παρελθόν, έννοιασε βέβαια το παλιό πατρικό σπίτι, τον πλατύ ορίζοντα και τα γέρικα δέντρα, μα δα' αυτά δεν θα είχαν νόημα αν δεν υπήρχε ο Χάρρυ. Αυτός ήταν που αντιπροσώπευε το παρελθόν, τις αναμνήσεις και ίσως ακόμη κάτι περισσότερο.

— Μήμηπλ, της είπε. Έχουν περάσει έξη χρόνια από τότε που έφυγες, μα εγώ ήξερα πως θα ξαναγυρίσεις μια μέρα.

— Αντί να περιμένεις να με στείλουν πίσω ή μοίρα, θα μπορούσες να έρθεις να με βρεις, ή να μου γράψεις, είπε η Μήμηπλ, προσπαθώντας να δώσει στη φωνή της ένα τόνο έλαφρύ.

— Άς μη μιλούμε πια γι' αυτό, της απάντησε εκείνος, στη βάση και την κορυφή. Κάποτε χωρίς καθόλου κορνίζα. Πηγαίνει σε χώλ ή τραπεζαρία με μοντέρνα επίπλωσι και σύγχρονο στυλ.

λαγχολικά ή Μήμηπλ.

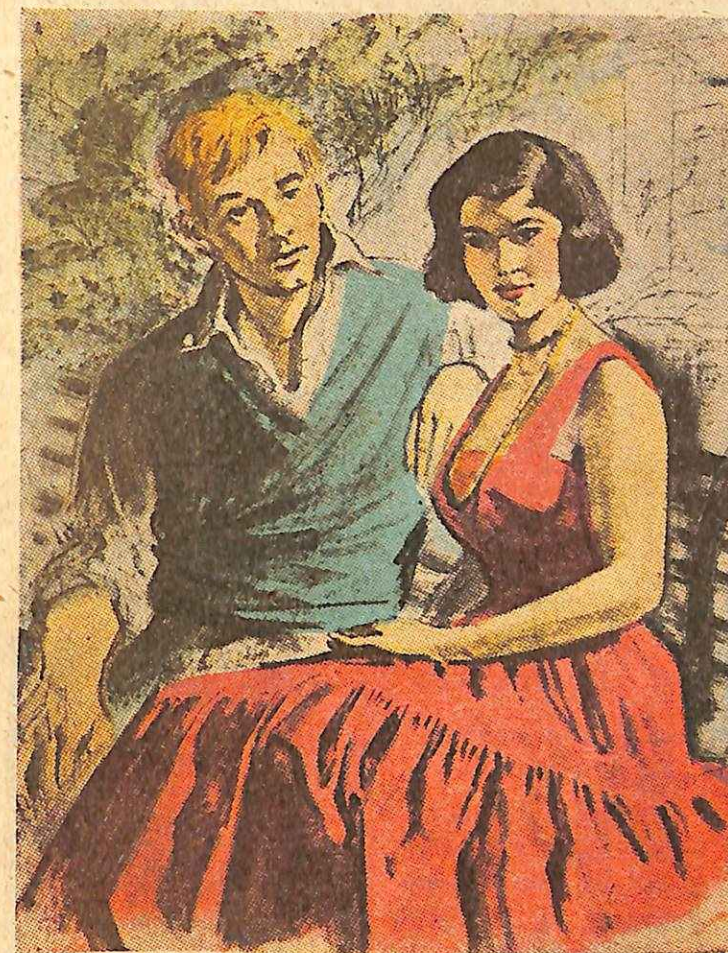
— Έξη χρόνια χωρίς ιστορία. Έξη χρόνια άδεια, πρόσθεσε ο Χάρρυ. Αφού τα περάσαμε χωρισμένοι.

Η κοπέλλα τον άκουγε σιωπηλή. «Πρόκειται να παντρευτώ κάποιον άλλον, συλλογίζονταν, πρέπει να του το πω». Μα να που ο Στέφαν, ο «άλλος» γινόταν ξαφνικά ένας παρέρσας που δεν είχε θέση ανάμεσά τους.

έξακολουθούσε να είναι στη σκέψη της ο «άλλος».

Καθισμένη μπροστά στο παρτίκι της Μήμηπλ περίμενε τον Χάρρυ. Όταν χάρισε, την προηγούμενη, της είχε υποσχεθεί ότι θα έρχόταν το επόμενο βράδυ κατά τις έπττα. «Ίσως όμως έρθη νωρίτερα», σκέφθηκε κυττάζοντας προς την κατεύθυνση, που της είχε πη Χάρρυ ότι βρισκόταν το νούργιο του αγρόκτημα.

Αισθνόταν τον έαυτό νέο και έρωτευμένο όπως τό

— Μήμηπλ, έχουν περάσει έξη χρόνια από τότε που έφυγες...

Οι αναμνήσεις γύριζαν στο μυαλό της τόσο ζωηρές που της φάνηκε πραγματικά σαν να ήταν χδές που είχαν χωρίσει.

— Ναί έξη χρόνια χωρίς ιστορία, επανέλαβε κι' εκείνη.

— Αλλά αυτή τη φορά δεν θα ξαναχωρίσω με Μήμηπλ, της είπε ο Χάρρυ κυττάζοντάς την σοβαρά. Θα μείνωμα μαζί για πάντα. Καταλαβαίνεις τί εννοώ.

Η Μήμηπλ κούνησε καταφατικά το κεφάλι. Η συγκίνηση την έπνιγε.

«Είναι παράξενο, σκέφθηκε για μια στιγμή. Σε δυο μέρες επρόκειτο να παντρευτώ κάποιον άλλον και τώρα δέχομαι με τόσο εύκολια την πρόταση γάμου του Χάρρυ. Ίσως δεν είναι σωστό». Αλλά ο Στέφαν που ήταν δεκαεφτά χρονών, μια μονάχα σκέψη έσκίαζε την

εύτυχία της. Ο Στέφαν «Επρεπε να του το γράψω»...

«Εξαφνα η Μήμηπλ τινάχθηκε από τη θέση της. Είχε αναγνωρίσει το παλιό τζιπ του Χάρρυ, που έτρεχε προς το σπίτι της χοροπηδώντας στον άνωμαλο δρόμο. Δεν ήταν το αυτοκίνητο με το οποίο είχε έρθει την προηγούμενη μέρα μα το παλιό τζιπ, που είχε την εποχή της αγάπης τους.

— Είμαι η γυναίκα του Χάρρυ.

Η Μήμηπλ αισθάνθηκε το πάτωμα να φεύγει κάτω από τα πόδια της. Τώρα ένοιωσε πόρ και το δικό της πρόσωπο ήταν χλωμό σαν της αγνώστης.

— Τι θέλετε από μένα; τη ρώτησε με φωνή βραχνή.

— Έμαθα από τους υπηρέτες ότι ο Χάρρυ έτοιμάζεται να έρθει να μείνει μαζί σας και ήθελα να σας πω μερικά πράγματα που πρέπει να έχετε υπ' όψη σας.

Σταμάτησε μια στιγμή, δ-στερα συνέχισε:

— Έγώ κι' ο Χάρρυ έχουμε παντρευτεί εδώ και τρία χρόνια. Ένα χρόνο μετά το γάμο μας εκείνος με έγκατέλειψε, έπειδή, όπως είπα, έπαψε να μ' αγαπά. Σύμφωνα με το νόμο όμως εξακολουθώ να είμαι γυναίκα του και μια μέρα θα ξαναγυρίσει σε μένα. Οπώςδήποτε δεν πρόκειται να συναντηθώ ποτέ στο διαζύγιο. Αυτό ακριβώς ήθελα να σας πω.

Και χωρίς να προσθέσει τίποτε άλλο ή αγνώστη, ξαναμπήκε στο αυτοκίνητο και έφυγε.

Η Μήμηπλ έμεινε ακίνητη στη θέση της με το βλέμμα καρφωμένο στο αυτοκίνητο, που απομακρυνόταν.

Μια βουδή απελπισία τη συγκλόνισε. «Οχι, δεν θ' αφήσω το Χάρρυ, συλλογιζόταν. Αγαπίομαστε και τίποτα δεν μπορεί να μας χωρίσει, τίποτα!».

Το επανέλαβε μέσα της πολλές φορές, προσπαθώντας να δώσει κουράγιο στον έαυτό της. «Τώρα σε λίγο θα έρθει ο Χάρρυ, σκέφθηκε, ακόμη. Σε λίγο ώρα θα είμαστε πάλι μαζί, ο ένας στην αγκαλιά του άλλου». Αλλά ή άναμνηση αυτή δεν της έδινε πια καμιά χαρά. Για πρώτη φορά κατάλαβε πως ή εποχή της άνώφελης αγάπης τους ήταν πολύ μακρινή.

«Έξη χρόνια, ψιθύρισε, είναι πολύς καιρός. Έγιναν τόσα πράγματα μέσα σε έξη χρόνια. Ο Χάρρυ αγάπησε μιαν άλλη γυναίκα, την παντρεύτηκε, ύστερα χώρισε... Κι' εγώ...». Ξαφνικά το πρόσωπο του Στέφαν πρόβαλε στη σκέψη της κοντινό και αγαπημένο.

«Μα και για μένα έχουν αλλάξει, σκέφθηκε με έκπληξη. Έγώ παντρεύομαι αύριο».

«Εννοώ το πρόσωπό της να αναβρίσκει το φυσικό του χρώμα. «Κι' αντί αυτή τη στιγμή να έτοιμάζω τις βαλίτσες μου για το γαμήλιο ταξίδι, χάνω τον καιρό μου αναζητώντας μάταια τα φαντάσματα του παρελθόντος».

Χωρίς να χάσει λεπτό, έτρεξε στο δωμάτιό της, έφτιαξε βιαστικά τη βαλίτσα της και έβαλε εμπρός τη μηχανή του αυτοκινήτου.

Ο ήλιος είχε αρχίσει να γέρνει προς τη δύση και ο ουρανός ήταν ρόδιος χωρίς σύννεφα. Αύριο θα είναι μια ωραία μέρα, συλλογίστηκε η Μήμηπλ. Πρέπει να είναι μια ωραία μέρα γιατί αύριο παντρεύομαι».

ΤΖΗΝ ΟΥΩΡΡΕΝ

ΞΕΡΕΤΕ ΜΗΠΩΣ ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΞΑΝΤΙΟΥ;

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΑ απ' τὰ πιά ἀπαραίτη-
τα καὶ ὁμορφὰ ἀξιοῦν
τῆς γυναίκας εἶναι τὰ ξάν-
τια. Τὸ γυναικεῖο ἐνθάδε γίνε-
ται ἀκόμη πιά ἐλκυστικὸ καὶ
μυστηριώδες ὅταν τὴν παρουσιά-
σου μὲς τὴν προβάλλουσα ἀδύ-
ρατα κάτω ἀπὸ τὸ χαριτωμένο
ξάντι. Δὲν ὑπάρχει γυναίκα
σήμερα πού νὰ μὴ γνωρίζῃ τὴ
σημείωσιν πού ἔχει γιὰ τὴν ὀ-
λή ἐμφάνισιν τῆς τοῦ ξαντιοῦ καὶ
νὰ μὴ ξέρῃ νὰ τὸ χρησιμοποιοῦ
ὀρθοῶς τὸν περιστάσεων.
Τὴν ἱστορίαν ὅμως τοῦ ξαντιοῦ,
τοῦ χειροκτίτου ὅπως τὸ ἔλε-
γαν παλαιότερα, ἀσφαλῶς πολὺ
λίγες ἀνὰ γυναικὲς μὲς θὰ τὴ
γνωρίζουν. Γι' αὐτὸ θεωροῦ-
με σκόπιμον νὰ δώσουμε μερι-
κὰ στοιχεῖα ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱ-
στορίαν.

Τὴν ἀραγε νὰ παρακίνησε τὸν
ἄνθρωπον νὰ βρῇ τὸ ξάντι; Ἡ
ἀνάγκη τῆς θερμότητας τοῦ χε-
ριοῦ ἢ ἡ κομψότητά; Εἶναι ἕ-
να ἐρώτημα γιὰ τὸ ὁποῖο οἱ
ἀπαντήσεις ἀλλοιοῦνται.
Καὶ ἡ μὴ καὶ ἡ ἄλλη ἐκ-
δοχὴ, ἔχει τοὺς ὁδοὺς τῆς.
Ἐν τούτοις τὸ περισσότερο ὀ-
λοθυμῶδες εἶναι ὅτι οἱ ἀνάγκες
τῆς ζωῆς ἔβαλαν τὸν μακρινὸ
πρόγονό μας νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ
ξάντι. Ἡ προστασία τοῦ χε-
ριοῦ κατὰ τὴν διάφορον ἀγρο-
τικὴν δουλειάν, εἴτε ἀπὸ τὴν
θερμότητα καὶ τὸ ψῆχος, θὰ στα-
θηκε σίγουρα ἡ αἰτία γιὰ νὰ
σκεφθῇ ὁ ἄνθρωπος ὅτι θὰ
μπορούσε νὰ προστατεύῃ τὰ
χέρια του τυλίγοντάς τα μὲς
σὲ δερμάτινα ζῶνα ἢ σὲ κομμά-
τια ἀπὸ ὑφασμάτινα. Αὐτὸ τὸ
ἐπιπλήθυνε καὶ σήμερα ἀκό-
μα σὲ πολλὰς ἀγροτικὰς πε-
ριοχὰς τῆς Ἑλλάδος, πού ἐνῶ τὸ
ξάντι εἶναι σχεδὸν ἀγνωστὸ ὡς
στολίδι τῆς ἀγρότισσας, εἶναι
ὅμως γνωστὸ εἴτε ἀπὸ ὑφάσμα
γιὰ νὰ προστατεύῃ τὰ χέρια
τῆς ἀπ' τ' ἀγκάθια τὸν θερι-
σμὸ τῶν δημητριακῶν, εἴτε πλε-
χτὸ ἀπὸ μαλλὶ γιὰ νὰ τὰ προ-
φυλάσσῃ ἀπ' τὸ κρύο.

ΣΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Οἱ ἄνθρωποι φοροῦσαν ξάν-
τια ἀπ' τὰ πανάρχαια χρόνα.
Ὁ Ὀμηρὸς περιγράφοντας
τὰ γυναικεῖα τοῦ Λαέρτιος, τὸν
παλαιὸν φεγγαῖον τὸ πλοῦ-
σιον χωράφι του μὲ προφυλα-
γμένα τὰ χέρια του, γιὰ νὰ
μὴ σκίζουν τὴν σάρκα τοῦ τὸ
ἀγκάθια:

«Περὶ κνήμησι βοείας κνημίδας
ραπτὰς δέδετο... χερσίδας τ' ἐπὶ
χερσὶ δάτων ἔνεκα...»

Ὁ Ξενοφώντας στὴν περ-
γραφή του γιὰ τὸν ἐκφυλισμὸ
τῶν Περσῶν μετὰ τὸ θάνατον
τοῦ Κύρου, ἔχει πολλὰς λεπτο-
μερείες γιὰ τὰ χερσὶ καὶ τὰ
χέρια, γράφει, μὴ νομίζοντας
ὅσο νὰ προφυλάξῃ ἀπ' τὸν
ἀέρα μόνον τὸ σῶμα τους, τὰ
πῶδιά καὶ τὰ χέρια τους, κα-
λύπτουν καὶ τὰ δάκτυλά ἀκό-
μη μὲ πολύτιμα γυναικῆ. Τὰ
ξάντια πού ἀναφέρει ὁ Ξενο-
φώντας χρησίμευαν γιὰ νὰ προ-
φυλάξῃ τὰ χέρια μὲν ἀπ' τὴν
ἡλιόληξ ἀκτίναν, τὰ φοροῦσαν

δηλαδή μόνο γιὰ φιλορέσκειαν
καὶ καλλωπισμό.

ΣΤΟΥΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Οἱ Ρωμαῖοι χρησιμοποιοῦ-
σαν πάρα πολὺ τὰ ξάντια. Ὁ
Οὐάρων, ἀξιωματικὸς τοῦ
Πομπηίου, στὸ σύγγραμμά του
«Περὶ τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς»,
προσφέρει νὰ μαζεύουν τὴν ἔ-
ληξιν ἀπὸ τὸ ξάντι, ἀλλὰ μὲ
γυμνὰ τὰ χέρια: «Οἱ κατὰ τοῦ-
τοι, λέγει, οὐκ ἀλλοτρίωνται
ἐκ τῆς τοῦ ξαντιοῦ, ἢν ἀ-
ποβάλλουσι λαμβανόμενοι διὰ
χειρὸς περιβεβλημένης χειρὸς-
κτίας».

Ὁ Ἀθηνῶς διηγείται, πὺς
ἐνὶς περίφημος λαίμαργος, ὁ-
ταν τὸν προσκαλέσαν σὲ
γεῦμα πῆγαινε φορώντας ξάν-
τια γιὰ νὰ μὴ παύσῃ τὸ φαγεῖν
καὶ πίνειν καὶ μὴ αὐτὸν τὸν
τρόπον ἐπενοῦσε τοὺς ἄλλους
συνδαιτυμόνες πού ἦσαν τὸ
ἴδιον λαίμαργοι ὅπως αὐτός.
Στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Ρώμην
φαίνεται ὅτι τὰ ξάντια ἦσαν
σημῶς πολυτελεῖα καὶ κομψό-
τητας.

Ἄν ἔλεγε τὸ ξάντι ὁ κά-
σμος θὰ εἶχε τὴν περιγρα-
φὴν μίας παλαιᾶς ἐκρήξεως τοῦ
Βεζουβίου. Μὲς στὴν θροχὴ
τοῦ θειασμοῦ καὶ τῆς στάχτης
ὁ Πλίνιος ὁ πρεσβύτερος ὑπα-
γόρευε τὰ συμβάντα τῆς ἐκρή-
ξεως.

Ζητήσατε
τὸ βιβλίον συνταγῶν
Ζαχαροπλαστικῆς τῆς
ROYAL
BAKING POWDER
ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόσωπον
ΚΟΝ Ν. Μ. ΑΠΕΡΓΗ
Βερανζέρου 32

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑ ΔΩΡΕΑΝ

ἔως στο γραμματεῖα του, πού
τὰ ἔγραφε φορώντας ξάντια
γιὰ νὰ προστατεύῃ τὰ χέρια
του ἀπὸ τὸ φλογισμένο θείον
καὶ τὴν τέφρα. Ἀπὸ τὴν ἐπο-
χὴ αὐτὴ καὶ ἔπειτα ἡ ἱστορία
τοῦ ξαντιοῦ χάνεται μὲς στὸ
σκοτάδι τῶν αἰώνων.

ΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ ΑΙΩΝΑ

Μόλις κατὰ τὸν 9ον. αἰῶνα
ἐκναθρίσκουμε πάλιν τὰ χειρὸς-
κτία σὲ κοινὴ γέννησι. Τὴν ἐπο-
χὴ αὐτὴ τὸ ξάντι τὸ φοροῦσε
καὶ ὅταν ἦθελε νὰ δείξῃ πε-
ριφρόνησιν σὲ ἄλλον, ὅταν ἤθε-
λε νὰ τὸν ποικίλῃ. Τὸ φο-
ροῦσαν κυρίως οἱ ἱππότες - φι-
λοι τῶν κυριῶν τῆς ἀριστοκρα-
τίας.

Κατὰ τὴν στέψιν τῶν βασιλιά-
δων τῆς Γαλλίας, εὐλογοῦνταν
τὰ ξάντια. Τὴ συνένδεσιν αὐτὴν
λέγεται, ὅτι οἱ Γάλλοι τὴν πῆ-
ραν ἀπὸ τὴν Ἀλατρή, ὅπου
οἱ Καλιφαὶ ὅταν ἀνέβαιναν σὲ
ἀσπίδα ἀξιώματα ἐπαιρναν σὲν
ἐνδεικτικὸν ἕνα ξυγάρδι χειρὸς-
κτίας.

ΤΑ ΞΑΝΤΙΑ
ΤΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΩΝ

Ἐπειδὴ τὰ ξάντια σιγὰ-
σιγὰ κυκλοφοροῦσαν σὲ ὅλα τὰ
στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ
ὕψατο κίνδυνος νὰ πάθουν νὰ
νὰ ἐνδεικτικὸν τῶν ἱπποτῶν,
ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβί-
κου τοῦ Ἀπλοῦ τὸ Ἱερὸ Συ-
μβούλιον τῆς Αἰε συνέστησε τὸ
θεμὰ τῶν ξαντιῶν καὶ ἀποφά-
σισε ὅπως οἱ καλόγεροι φο-
ροῦν ξάντια μόνον ἀπὸ δερμὸ
προβάτου.

«ΡΙΧΝΕ ΤΟ ΞΑΝΤΙ»

Αὐτὴ τὴν περίρθε, τὸ ρίψιμο
τοῦ ξαντιοῦ, σημαίνει ὅτι κα-
λοῦσε τὸν ἀντίπαλον σὲ μονο-
μαχίαν. Ἄν ἐκεῖνος πρὸς τὸν

ὁποῖο πεταγόταν τὸ ξάντι,
τὸ ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ δάφος αὐ-
τὸ λογαριάζονταν ὅτι ἀποδε-
χεται τὴν μονομαχίαν. Σὲν κό-
λαφος ἐπίσης λογιζόταν τὸ
πλησίον τοῦ ξαντιοῦ στὸ
πρόσωπον τοῦ ἄλλου. Ὅταν
τροβούσε τὸ ξάντι ἀπὸ τὸ χε-
ρι τοῦ ἄλλου, ἦταν ἐνδεικτικὸ
βαρεῖας βρισιᾶς καὶ περιφρο-
νῆς. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν ξαντι-
ῶν ἀπὸ ἐνὸς ἰσοδυναμοῦσε
μὲ καθάρσει. Στὴν καταδικῆν
ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ τῶν εὐ-
γενῶν, ἀφαίρουν ἀπὸ τοὺς
καταδικαστὰς τὸ σπερμῶν καὶ
τὰ κομμάτια, τοὺς δάσανε
ἐπίσης καὶ τὰ ξάντια.

Τὰ γαλλικὰ χρονικά τῶν ἱ-
ποτικῶν χρόνων, εἶναι γεμάτα
ἀπὸ συμβάντα μὲ τὸ ξάντι σὲν
στοιχεῖον προκλήσεως ἢ ἐρω-
τῆς. Ὑστερὰ ἀπὸ μίαν λαμπρὴ ἐρο-
τῆ πού διακρίθηκεν ἐννεοῖς
Γάλλοι, ἀποφασίστηκε σὲ τὸ
ἔλας νὰ γίνον ἠρωτικές. Ἐ-
να λιοντάρι εἶχε κατασπαράξῃ
κάθε ζῶον πού εἶχαν ἀφῆκε
στὴν ἀρέαν, διὸ δὲ ἠρωτικῶς
στέλνουν ἐκτὸς ἀνδρὸς
στὰ βασιλικά θεωρεῖα καθότι
νὰ περὶφρονῇ καὶ ἀπαθῆς ἢ ἐ-
γενῆς κυρία ντὲ Σαλῶ. Ὅταν
εἶδε τὰ διαδραματιζόμενα, ὁ
φίλος σκοπίμως νὰ πῇ τὸ
ξάντι μὲς στὴν ἀρέαν
καὶ κάλεσε ἕνα ἀπὸ τοὺς κα-
θημένους γύρω τῆς ἱππότης
τῆς τὸ φέρῃ. Μπροστὰ στὰ κα-
τάπληκτα μάτια τῶν θεατῶν
ἱππότης ὤρμησε μὲς στὸ σπῆ-
δος, σκότωσε τὸ λιοντάρι ἔπει-
τα ἀπὸ μίαν ἀγρία πῆλιν καὶ
ἔφερε τὸ ξάντι στὴν ἐπὶ τοῦ

Κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα τὸ
ξάντι ἦσαν ἀπαραίτητο συ-
μπλήρωμα τῆς ἐνδυμασίας
τοῦ ξαντιοῦ. Στὸν κατὰ τῆς
στρατιᾶς ἀπαραίτητος οἱ ἱ-
ππότες φοροῦσαν τὰ ξάντια
τους. Ἐπίσης ἐθεωρεῖτο ὡς
ἐγυμνῆς ἡ κυρία πού δὲν φο-
ροῦσε ξάντια. Τὰ ξάντια τῶν
κυριῶν αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ἦσαν
περίφημα γιὰ τὰ λεπτὰ καὶ
πλούσια κεντήματά τους.

ΤΑ ΞΑΝΤΙΑ
ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ

Περίφημον κέντρο κατασκευῆς
τῶν ξαντιῶν ἦταν ἡ Φλωρεντία.
Γιὰ νὰ εἶναι ἕνας καλὸς τεχνίτης
ἐπρεπε ὁποῦδήποτε νὰ πῇ
στὴ Φλωρεντία νὰ μὴ τὰ με-
στικά τοῦ κόπτη, τὴν κομψό-
τητα τῶν ραφῶν, τὴν τέχνην
χρωματισμοῦ τοῦ μεταξοῦ καὶ
τοῦ δερμάτος τῶν κατασκευῶν
καὶ ἰδιαίτερα τὴ σύνθεσιν
τοῦ ξαντιοῦ μὲ τὰ ὁποῖα δά-
σανε τὰ ξάντια.

Ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων
ἦταν ἐκεῖνη πού ἐπέβαλε τὸ
ταλικὸ ξάντι στὴ Γαλλίαν. Ὁ
Γάλλος τελειοποίησε καὶ
πλουτίσεν τὸ ξάντι. Ἰδού
νὰ ὁλόκληρος βιοτεχνικὸς
ἀργότερα διουμανικὸς κα-
σκευῆς ξαντιῶν. Κατασκευῶν
ξάντια στολισμένα μὲ ἱκανο-
φίες, μὲ μέταλλα καὶ μὲ
τικὰ δίστιχα ἀκόμη. Περι-
έμειναν ἀπὸ τὰ παλαιὰ ξάν-
τια ἐκεῖνα πού ἔφαιναν τὰ
κτυλὰ γυμνὰ.

Σήμερα τὸ ξάντι εἶναι ὁμο-
ραϊκὸν ἀξιοῦν τῆς γυναι-
κῆς ὁμορφίας καὶ κατασκευῆς
ἀξίζει σ' ὅλο τὸν κόσμον. Ὁ
τώρα ὅμως ἀκόμη τὸ παλαιὸν
διεκδικεῖ τὰ σκήπτρα σὲν
διο, τὴν ἐμπνευσίαν καὶ τὴν
ψαλτῆ.

ΑΝΤ.

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Σχέσεις μεταξύ τῶν δύο οικογενειῶν

Δ Σ ΜΗ συγχέουμε τὸ σύγ-
χρονο πνεῦμα καὶ τὴν ἀ-
νεξαρτησία μὲ τὴν ἀφέ-
λειαν τῶν τρόπων. Τὸ σαδοῦρ
—δίδω— εἶναι περισσότερο
αὐστηρὸν στὴ στάσι μας ἀπὲν-
αντὶ τοὺς γονεῖς μας παρὰ
πρὸς τοὺς ξένους καὶ θεωρεῖ
ἐντελὲς ἀγενεὶς μίαν νεαρὴν δε-
σποινίαν νὰ παρουσιάσῃ στὴν
οἰκονομίαν τῆς μιάς ὥραιας ἡ-
μέρας ἕνα νεαρό μ' αὐτὰ τὰ
λόγια: «Σὰς συστήνω τὸ
μέλλοντα σύζυγό μου», ἀκό-
μη κι' ἂν πρόκειται γιὰ ἕνα
γνωστὸ, πολὺ δὲ περισσότερο
γιὰ ἕνα ἀγνωστὸ. Τὸ ἴδιον ἱ-
σχύει καὶ γιὰ τοὺς νέους. Κα-
θένας πού θ' ἀποφασίσῃ νὰ
παντρευθῇ, εἴτε ἄνδρας εἶναι
εἴτε κοπέλλα, πρέπει νὰ τὸ ἀ-
ναφέρῃ πρῶτα τοὺς γονεῖς
του κι' ὅχι νὰ τοὺς φέρῃ πρὸ
τετελεσμένου γεγονότος. Μόνον
μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν προὔπα-
ρτίαν ὁ ἄνδρας θὰ παρουσα-
σθῇ στοὺς γονεῖς τῆς κοπέ-
λλας καὶ κατόπιν θὰ τὴν ὁδηγή-
σῃ στὴν οἰκονομίαν του νὰ τὴ
γνωρίσουν. Σ' αὐτὴ τὴν ἐπι-
σκεψί πού φέρνει συνήθως
τοὺς νέους σὲ ἀμνηχανία, πού
θὰ εἶναι τὸ θέμα συζητήσεως;
Ὑπάρχουν ὁρισμένες τυπικὲς
φράσεις κατάλληλες γιὰ τὴν
περίστασι; Βεβαίως ὅχι. Ἀπὸ
πολὺν καιρὸ οἱ τυπικότητες
ἐξοδισμὸν μπροστὰ στὰ αἰσθη-
ματα. Πραγματικὰ εἶναι ἡ
καρδιά πού μιλά καὶ ἐμπνέει
στοὺς γονεῖς μίαν ὥραιαν φράσιν
ὑποδοχῆς πού θὰ διώξῃ τὴν
δικαιολογημένη δειλίαν σ' αὐ-
τὴ τὴν περίστασι: «Ἡ Ἑλλή-
μας εἶπε ὅλα τὰ ὥραία σχέ-
διά σας καὶ εἴμαστε ἐνθουσι-
ασμένοι» ἢ «εἴμαστε πολὺ εὐ-
τυχεῖς νὰ γνωρίσουμε τὴν κο-
πέλλα πού διάλεξε ὁ γιός
μας». Καὶ πόσα ἄλλα ὥραία
λόγια μποροῦν νὰ εἰπωθῶν!

Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ νεὸς θὰ στεί-
λῃ λουλούδια στὸ σπίτι τῆς
κοπέλλας, γιὰ νὰ ἀφύῃ παρο-
υσίαστικῇ πιά τοὺς γονεῖς
τῆς, θεωρεῖται ὡς ἐπίσημος
μνηστὴρ τῆς.

Οἱ δύο οἰκογένειες πρέπει
νὰ συναντηθῶν ὅσο πιά γρή-
γορα μποροῦν. Τὰ πρῶτα διή-
ματα θὰ γίνον ἀπὸ τὴν οἰ-
κονομίαν τοῦ γαμπροῦ.

Φυσικὰ ἔχουν ἐντελὲς ξε-
χαστῇ οἱ ρωμαντισμοὶ καὶ οἱ
τυπικότητες τοῦ περασμένου
αἰῶνα: «Λαμβάνω τὴν τιμὴν
νὰ ζητήσω τὸ χεῖρ τῆς δεσπο-
νίδος κόρης σας γιὰ τὸν γιό
μου!» Στὴν ἐποχὴ μας τὰ
πράγματα ἔχουν τελειῶς ἀ-
πλοποιηθῇ. Ἀποφεύγουν πιά
τὴν πομπήνδε μὲ μεγαλοπρεπῆς
φράσεις. Ἀπεναντίας, θὰ ἐκ-
φράσουν τὴν ἱκανοποίησιν τους
γιὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ γιου
τους, θὰ βροῦν, μιλώντας γιὰ
τὴν νεά, πραγματικῶς ἐπαί-
νους καὶ ὥραία κοπιμμένα
καὶ θὰ εὐχαριστήσουν τὴν οἰ-
κονομίαν πού δέχθηκε τὸ γιό
τους γιὰ γαμπρό. Οἱ νέοι, δὲν
παρευρίσκονται σ' αὐτὴ τὴν
ἐπίσκεψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ
γονεῖς πρέπει νὰ ἔχουν τὴν
δυνατότητα νὰ συζητήσουν ὅλα
τὰ οὐσιώδη θέματα. Πρῶτα
ἀπ' ὅλα θὰ πῶν μὲ λίγα λό-
για τὴν ἱστορίαν τῆς οἰκονομῆ-
ας τους (εἶναι φυσικὸ οἱ γο-
νεῖς νὰ θέλουν νὰ πληροφορη-

θοῦν γιὰ τὴν οἰκονομίαν πού
θὰ μὴ τὸ παῖδί τους) κατό-
πι οἱ ὑλικὲς ἐρωτήσεις, γιὰ
τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ
γαμπροῦ, τὴν προοπτικὴν τῶν
ἐργασιῶν του, τὴν πιθανὴν οἰ-
κονομικὴν βοήθειαν ἐκ μέρους
τῆς νύμφης, κτλ. χωρὶς νὰ ξε-
χνοῦν τὴν λεπτότητα μὲ τὴν ὁ-
ποία πρέπει νὰ χειριστοῦν τὸ

θέμα τῶν χρημάτων σὲ μίαν πε-
ρίπτωσιν πού τὸν πρῶτον ρόλον
παίζουν τὰ αἰσθήματα. Τὸ
σπουδαιότερον εἶναι νὰ ἐκφρά-
ζονται μὲ μεγάλη εὐλικρίνεια.
Κατόπι ὁρίζουν τὴν ἡμερομηνί-
αν. Ἡμερομηνία ἐπίσημον
ἀρραβῶνων, ἡμερομηνία γά-
μου.

Ἄν οἱ οἰκογένειες βρίσκον-
ται σὲ διαφορετικὰς πόλεις,
πρέπει χωρὶς ἀργοπορίαν ν'
ἀνταλλάξουν γράμματα. Πρῶ-
τος ὁ πατέρας τοῦ νέου ἢ ἡ μη-
τέρα του νὰ εἶναι χίρα. Αὐτὴ
ἡ πρώτη ἐπαφὴ διὰ τὴν ἀλλη-
λογραφίαν εἶναι ὁ πρόλογος
ἐνὸς ταξιδιοῦ πού θὰ γίνῃ ὁ-

ταν τὸ ἐπιτρέψουν τὰ μέσα.
Πολλὰς φορὲς ἀπὸ οἰκονο-
μία, τὸ ταξίδι πραγματοποιεῖ-
ται μόνον τοὺς ἐπίσημους
ἀρραβῶνες. Τότε θὰ πρέπει
ὅλα τὰ ζητήματα καὶ οἱ λε-
πτομέρειες νὰ κανονιστοῦν
ἐγκαίρως μὲ ἀλληλογραφίαν.

Μία κοπέλλα πού προσκα-
λεῖται στὸ σπίτι τῶν μελλον-
τῶν πεθερικῶν τῆς δὲν πηγαί-
νει κανένα σπουδαῖον δῶρο.
Ἐν τούτοις ἂν δὲν θέλῃ νὰ
πῇ μὲ ἀδεια τὰ χέρια, μπο-
ρεῖ νὰ προσφέρῃ στὴ μέλλου-
σα πεθερὰ τῆς ἕνα μπουκέτο
ὥραια λουλούδια ἢ ἐργαχεῖο
τῆς ἢ ἕνα κουτί γλυκά.

• Ὅσο εὐχαριστημένη κι' ἂν εἶδε ἀπὸ τὸν τρόπο πού πλέ-
νετε τὸν ρουχισμό σας, δοκι-
μάστε ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΜΟΝΟ τὸ
"DAL," καὶ δὰ καταλάβετε τὴ
διαφορά.

• Τὸ "DAL," καθαρίζει ὅσο τίποτε ἄλλο τὰ
ἀσπρόρουχα σας. Τὰ κάνει πιά λευκά ἀπὸ τὸ
χιόνι καὶ τοὺς δίνει τὸ ἄρωμα τῆς καθαριότητος.
• Εἶναι ἀνυπερβλήτο γιὰ τὸ πλύσιμο λεπτῶν ὑφα-
σμάτων: μαλλίνων, βαμβακερῶν μεταξωτῶν,
νάυλων κ.λ.π.
• Ἐπὶ πλέον τὸ "DAL," καθαρίζει ἀμέσως καὶ κά-
νει ν' ἀστράφτουν ποτήρια, πιάτα, πορσελάνες,
ἐμαγιέ, μάρμαρα κ.λ.π.
• Τὸ "DAL," δὲν βλάπτει τὰ χέρια

ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ,"

DAL

Πάνω ἀπ' ὅλα!

ΤΟ ΠΑΛΛΗΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ από τον περίπατο στη λίμνη κι' ανηφορίζοντας στα παλιά γνώριμα σοκάκια της Καστοριάς, δρέθηκα για μια στιγμή μπροστά στο παλιό "Αρχοντικό" του παπού. Καρακώ-τσιοι.

Ήταν ξακουστός ο Καρακώτσιος σ' όλο το μαχαλά και το αρχοντικό του από τα πρώτα μέσα στην Καστοριά. Μέσα σ' αυτό γεννήθηκαν πολλά παιδιά, μεγάλωσαν, έγιναν άντρες, πατεράδες, παπούδες.

Στάθηκε να πάρω άδεια κι' όπως το άνηφορνα μπροστά μου επιβλητικό, ήρθαν από νου μου οι παλιές του δοξές. Πόσες φορές δεν τ' άρχαίναν, σε χαρές και δειγ-γέρες! Πόσες φορές — παιδιούλα μικρή — δεν στάθηκε κάτω απ' τα παράθυρα του ν' ακούσω την αχολοή των γλεντιών ή για να θαυμάσω τις καμαράτες αρχοντισσές που πήγαιναν να κάμουν επίσκεψη!

Οι αναμνήσεις μου σήμερα το ξανάφε-ραν φωτισμένο και δολοαμπο μια μέρα γιορτής!

Θυμάμαι την ημέρα που μαζί με τον πατέρα μου και την μητέρα μου πήγαμε για επίσκεψη. Ο πατέρας μου είχε αδέλ-φική φιλία με τον άρχοντα Καρακώτσιο και πάντοτε ένοιωθον κι' οι δυο μεγάλη χαρά σε κάθε τους συνάντηση. Γι' αυτό και την ημέρα εκείνη μάς περιμένον να μάς καλοδεχτούν και να μάς καλωσορίσουν.

— Κοιτάστε, κοιτάστε. Καλώς ήρθατε. Περνούσαμε το πεζούλι της πόρτας που ήταν στρωμένο με φορδές πλάκες και ά-σπρισμένα «φρούδια». Μπαίναμε στην αυλή και μάς δέχονταν πιάνοντάς μας από το χέρι.

Ανεβαίναμε την ξύλινη σκάλα και την χαϊρόμαστον πεύσαν καλοσφουγγαρισμένη κι' είχε σαν κρόκους αβγού κίτρινα τα σανίδια.

— Ορίστε, καθήστε, γυιέ μου, χρόνια πολλά και σε σας!...
"Ετσι μάς δέχονταν ο παπούς και η γιαγιά και μάς χαϊρετούσαν από το χέρι.
— Καλώς ήρθατε γυιέ μου, ορίστε, κα-θήστε!

Καθόμαστον στο κίσκι που έπιανε από τη μιάν άκρη ως την άλλη στη σάλα, στον «δοξάτο», όπως τον λένε στην Καστοριά. Ο «δοξάτος» ήταν μεγάλος καμωμένος με πελώρια φορδεϊά σανίδια. Στο κίσκι ά-πάνω ήταν μαλακά μιντέρια, σκεπασμένα με κιλμια ριγέ και από πάνω χασεδένια άσπρα πανιά με «λεμονές» στην άκρη. Γύρω - γύρω στο κίσκι είχαν σκληρά προσκέφαλα, ντυμένα με δουσινιά νταμά-σκα κι' άσπρα χασεδένια πανιά επάνω, και στις γωνίες μαξιλόρια βελούδινα κεν-τημένα με μεταξωτές κλωστές στη μέση νάχουν το μονόγραμμο της νοικοκυράς και σκόρπιες παπαρούνες και στάχια χρυσά φιλοδουλεμένα.

Τα παράθυρα ήταν πολλά, πολλά, το ένα κοντά στο άλλο και είχαν «λεμονιέ-νιους μπεντζέδες» και χασεδένιους ά-σπρους κολλοριστούς. Κάτασπρα όλα και λαχάρια στην όψη. Στον τοίχο —κατε-βαίνοντας τη σκάλα— η «Καλήμερα», με την πετσετοθήκη, κρατούσε τη ματιά μας. "Εξω στο «λίσκωτο» με τα ξύλινα κά-γκελα είχαν γλάστρες με γεράνια και βασι-λικούς, γαρύφαλα και μυτιγκόνες, όρταν-σιες και τριαντάφυλλα που στόλιζαν και μάς έσπελναν τη μοσχοβολία τους. Από τη λίμνη κουβαλούσαν νερό και τα πότι-ζαν, από το νερό της λίμνης έδεναν για πη λάτρα του σπιτιού και το νερό της λί-μνης έπιναν.

Η γιαγιά, θυμάμαι, ήταν ντυμένη σή-μερα με την κολή της «σκόφρα» και το «μεσάλι» της, δεμένο από πάνω. Φορούσε και το «κοντέσι» της το κεντημένο με χάν-τρες, είχε στη μέση της τη χρυσάφια ζώνη με τους άργυρους «παφτάδες» και στο κε-φάλι της φορούσε το κόκκινο φέσι με τη μαύρη φούντα και την κοτσίδα των μο-λιών της γύρω, γύρω τυλιγμένη.

Ήταν λεβεντικόρημη! Αυτή ήταν η νοι-κοκυρά στο σπίτι. Αυτή κρατούσε τα κλει-διά του «κελλοριού», μαγείρευε κι' είχε

Οι περασμένες καλές ημέρες

την έγνοια όλη του σπιτιού.

Ο παπούς ήταν ντυμένος με το «άντε-ρί» του το ριγέ, δεμένο με το δουσινί ζου-νάρι και το άσπρο ύφαντο πουκόμισο από κάτω, που άφινε γύρω στο λαιμό του να φαίνεται η λεπτή μπιμπιλία του. Είχε μου-στόκι παχύ κι' ήταν λεβεντόνθρωπος, πα-λής Μακεδονομάχος.

Είχε καλό γουναράδικο στην Καστοριά και ξενητεύον στο Παρίσι για να που-λάει τις γούνες. Αυτός είχε το λόγο πάντα κι' όταν μιλούσε όλοι τον πρόσεχαν. Αυτός πρόσταζε κι' όλοι τον σέβονταν. Σήμερα που γιόρταζε ο γυιός του ήταν χαρούμενος πολύ και δέχονταν από το πρωί τους μου-σφιέρους.

Η νύφη του σε λίγο μάς κερνούσε γλυκό με τον μεγάλο νταμπλά πουγε δυο κοτύες γλυκό καρβύδι και καίσι και τα ποτήρια ζαρωμένα όλα με το κουτάλι από πά-

Κοπέλλα της Καστοριάς με τοπική έν-δυμασία.

νω. Είχε τα μάτια της χαμηλωμένα κι' άρ-χιζε πρώτα να κερνάει τους άντρες και τις γυναίκες κατόπι.

Πώς χαϊρόμουν τ' αρχοντικό τους!!
Αντίκριμ μας ήταν άνοιγμένοι ο χειμω-νιάτικος δντάς με το τζάκι. Απάνω στο τζάκι είχαν το «τζαλούκι», ένα πανί κεν-τημένο με ωραία γιρλάντα, μια λάμπα θα-λασσιά με λουλούδια άσπρα ζωγραφισμένα κι' έναν μεγάλο καθρέφτη. Στον τοίχο εί-χαν κρεμασμένους δυο συρματινούς κύ-κλους μ' ένα σωρό φωτογραφίες και καρτ-ποστάλ και στολισμένους με ξερά λουλού-δια του άγρου. Επάνω στο τραπέζι είχαν επίσης φωτογραφίες πολλές, από γάμους και βαφτίσια, από άρραβόνες και «φι-λιές», από την Αμερική, από τους ξενητε-μένους τους.

Στον άλλο τοίχο ξεχώριζε το «γιοούκι» με τα σκαλιστά «κανάτια». Εκεί φύλαγαν τα σφραγιστά τους, τις βελεντζές τους, τα σεντόνια. Κοντά στο τζάκι, στον «μπάση» είχαν μαξιλόρια και γι' άκουμπιζ ο παπούς. Ήταν δική του η γωνιά αυτή, άλ-λος κανένας δεν καθόταν εκεί.

Ο χειμωνιάτικος δντάς, κάτω, ήταν στρωμένος με μιντέρια κι' από πάνω βε-λντζές φλοκάτες πουβιναν μια άπαλάδα στα πόδια σαν παπούδες, μια ζερτή θαλ-πωρή στις κρύες μέρες του χειμώνα. Δεν

έμπαιναν με τα παπούτσια στον δντά, τα-βάζαν στην πόρτα απ' έξω. Η καθημερι-νή ζωή στο Καστοριανό σπίτι τους κυ-λούσεν ήσυχα. Όταν έβγαίνει ο παπούς, τον εσπεροδοούσαν ως την πόρτα η γιαγιά και πάλι αυτή τον δεχόταν όταν γύριζε και τάγγονιά του έτρεχαν να δουν τι τα-φέρεν ο παπούς, λαχαρικά, στραγάλια ή κανέναν παλάτσο χαλκομανία.

Τ' αγαπούσαν ο παπούς τάγγονιά του ξεχωριστά, τα καθίζεν στα γονατά του και τους διηγείον για τα παλληκαρίσια του τα χρόνια, για τους πολέμους, για τον Άλη Πασά και την Κυρά - φρούση. Εκεί-να ξεχνούνταν να τον ακούν και όταν στα-ματούσε να τους διηγείται φώναζαν όλα μαζί:

— Πές μας κι' άλλα παπού!...

Πόσο ήταν αγαπημένοι στο σπίτι τους όλοι το θυμούμαι ακόμα! Η νύφη του κάθε μέρα κουβαλούσε νερό από τη λίμνη, έ-πλενε τα «δντάνια», ζύμωνε και πήγαινε την πινακωτή στο φούρνο, φρόντιζε για τα μικρά παιδιά!

Η γιαγιά είχε τα κλειδιά δεμένα σε μια χοντρή αλυσίδα κρεμασμένη από τη μέση της, κι' όταν τα ξεχνούσε καμιά φορά κάτω, τάγγονιά της, της έκλεβαν κρυφά το γλυκό και την άκουγαν που φώναζε τάχα θυμωμένη:

— Μπά, μπά, φουρτούνες μου! Μαύφα-γαν τα ξεπατωμένα το γλυκό! Αχ αν τα πιόκα!...

Μά δεν τα χτυπούσε η γιαγιά γιατί τ' α-γαπούσε πολύ κι' έλεγε: «Του παιδιού μου τα παιδιά είναι δυο φορές παιδιά μου».

Θαύμαζε η γιαγιά τον έγγονό της που-χει πάρει άριστα στο σχολειό. Κι' ο πα-πούς όμως που έφερνε κιόλας τόνόμα του, άλλο τόσο τον χαϊρόταν και τον καμάρι-νε. Μά και τάγγονια αγαπούσαν πολύ τη γιαγιά και τον παπού κι' ό,τι τάλεγαν, τρέχαν να το κάνουν. Μά αν τύχαινε και θυμωνε καμιά φορά ο παπούς, καθόταν όλα φρόνιμα στην άκρη και δέ μιλούσαν.

Στο σπίτι μέσα βασίλευε η αγάπη και η όμονοια. Πρώτοι, πρώτοι στο τραπέ-ζι, για φορητά καθόνταν ο παπούς και η για-γιά κι' ύστερα οι άλλοι. Με αυστηρότητα κρατούσαν τις συνήθειες όλες τότε!

ΜΑ ΤΩΡΑ, στο σημερινό Καστοριανό σπίτι μπήκε καινούργιος άνερος. Πα-νε οι παλιές συνήθειες.

Η γιαγιά δεν κρατά πιά τα κλειδιά κρε-μασμένα από τη μέση της, ο παπούς δεν ταξιδεύει, γιατί στέλνει το γυιό του, δεν κουβαλούν νερό από τη λίμνη γιατί τόχουν στο σπίτι τους, η γιαγιά κάπου, κάπου κάνει καμιά πτή και η νύφη μαγειρεύει πιο νόστιμα φαγιά τώρα.

Δεν διατάζει πάντα ο παπού, ούτε θυ-μώνει, τώρα συχνά λέει: «Τα παιδιά μου ξέρουν να ζήσουν καλύτερα από μάς». Κι' όταν το βράδυ ο «Κουμπίης» Τάσος έρθει στο πεζούλι για «μπαμπέτι» γελάει ευχά-ριστημένος και λέει: «Αυτό τ'όφισε όπως ήθελεν ο γυιός μου!»

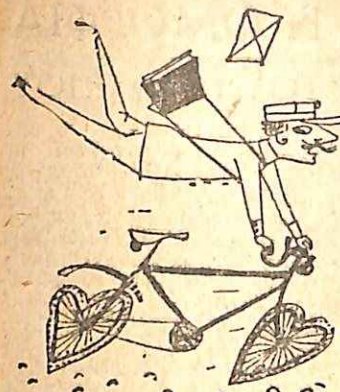
Είναι πάντα άνοιχτόκαρδοι όλοι τους κι' αγαπημένοι, περιποιητικοί και καταπρό-χοι στους δικούς τους και στους ξένους, όπως όλοι οι Καστοριανοί.

Το παλιό τους αρχοντικό της Καστο-ριάς στέκεται από τα παλιά χρόνια, δυο-μέρα του έχουν αλλάξει τα πράγματα, δυο-μέρα του έχουν αλλάξει και έπιπλα, όπως διάλεξε και τα θέλουν οι νέοι, κι' έκαψαν και τον παπού και τη γιαγιά να ταράξουν και να ευχαριστιούνται και συχνά τους κούν να λένε:

— Εί! τώρα εσείς ξέρετε να ζάτε! Μεις είχαμε πολλές τυρόνιες!

Μέσα στην παλιά αρχοντιά του Καστο-ριανού σπιτιού μπήκε η τωρινή ζωή με τις συνήθειές της. Μά πάλι με το άναμψιμο τζάκι το χειμώνα σε κάνει ν' αναπολής τα περασμένα χρόνια πουχον και κείνα τα γραφικά τους όμορφα με τις «βεγγέρες» τους, τα νυχτερίδια τους, τους «χαϊρετι-σμούς» και τις «αχαρές» τους!

ΓΙΩΓΕΝΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Κ. Μ.— Μου έκανε έντυπωσι που διάβασα ένα τέτοιο γράμμα από μια γυναίκα που έχει ήδη περά δέκα χρόνια συζυγικής ζω-ής. Επιτρέπεται να χάσει την εμπιστοσύνη στον άνδρα σου γι' α-τάκτως κι' αν δει κάποιον «παρ-αδών» στο δρόμο και να υποφέ-ρει χωρίς να υπάρχει λόγος; «Ε-χε υπ' όψιν σου πως η νοοτροπία των ανδρών είναι τέτοια κι' ο δικός σου δεν μπορεί ν' αποτελ-εί εξαίρεση. Οι σκηνές που του κάνει χωρίς λόγο και οι υπο-βίσεις υποτιμούν τον εαυτό σου θ-πως σου λέει πολύ σωστά και θ-τον σπρώχνουν να κάνει αυτό που φοβάσαι έστω κι' αν δεν του πέ-ρασε ποτέ ως τώρα απ' το μυα-λό. Αλλάξει λοιπόν τακτική και δώδε κάθε υπαγία απ' την ψυχή σου που μόνο δυστυχισμένη μπο-ρεί να σε κάνει».

ΔΩΡΑ, Χίος.— Δεν είσαι η πρώτη που παντρεύτηκες άντρα ναιρικό. Σε πολλές τυχαίνει, άλ-λα η γυναίκα πάντα πρέπει να προσαρμόζεται με το χαρακτήρα του άνδρος της για να γίνει ευτυ-χιμένη. Είναι γνωστό πως ένας καυγας δε γίνεται μ' ένα πρόσω-πο. Όταν είναι νεύροιστος με τον μόνον το μιλές ποτέ. Διάλεξε μια ώρα που είναι στις καλές του και τότε με γλυκό τρόπο κάνε του τα παραπονιά σου. Αν ακο-λουθήσεις την τακτική αυτή κι' εκείνος θα διορθωθεί και η οικο-γενειακή σας ατμόσφαιρα θ'αναι πιο ήσυχη.

ΑΥΤΟΣ ΚΙ' ΕΓΩ.— Το γράμ-μα σου είναι πολύ καλογραμμένο κι' ευανάγνωστο και δεν με κού-ρασε καθόλου. Είναι αλήθεια πως βρίσκεσαι κι' οι δυο στο πρώτο αισθηματικό ξέσπασμα της έρη-νικής σας ηλικίας. Αυτό όμως που αίσθάνεστε τώρα μπορεί να έλξει κι' ένα σοβαρό και βαθύ ζήτημα. Η φίλια που αισθάνε-στε τώρα μπορεί να έλξει κι' ένα σοβαρό και βαθύ ζήτημα. Η φίλια που αισθάνεστε, η άμοι-ραία εκτίμησι και αγάπη είναι οι καλύτερες προϋποθέσεις γι' αυτό.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΓΙΑ ΠΑΝ-ΓΑ.— Ήταν βασικό σφάλμα σου να το άρχισες τη γκρίνια με μόνο ύπομνη. Οι σκηνές ζήλειας, οι ύποψεις και οι κρυφάδες φέρ-νουν πάντα το αντίθετο αποτέ-λεσμα. Χρειάζεται πολιτική και διπλωματικότητα. Περιποίηση του εαυτού σου και μη σκέπτεσαι ποτέ πως δεν είσαι δημοφής σαν άλλες γυναίκες. Είσαι γι' αυτόν η γυναίκα του και η μητέρα του παιδιού του. Όταν του κάνει πικρία είναι σ' να παραδέχεσαι ότι δεν αξίζεις τίποτα έσύ κι' ότι είναι φυσικό να κυττάει άλ-λες.

ΚΛΑΡΙΣΣΑ, Π. Ψ. Χ.— "Α-φες λίγο ακόμη τα πράγματα έτσι κι' όταν έρθει η σου γράφη προσπαθήσε να ξανασημειώεις μα-ζί σου. Στο χέρι σου θ'αναι μετά να μη τον αφήσεις να ξενητευτεί. Μπορεί θ'αναμείνει να κάνει τη δου-

λειά του κι' έδω. Δεν πρέπει να παντρευτείς άλλον αφού αγαπάς αυτόν. Δεν θα εύτυχής. "Αν σ' αγαπά αληθινά θα το δείξη κι' σου τότε μπορείς να τον βοηθή-σης με την αγάπη σου να καμ-τερεύει τη θέση του.

Δ. Σ. 902.— "Απ' όσα μου γράφεις νομίζω πως σ' αγαπά. Αλλά απ' ό,τι έχει περάσει θέ-λεω να δειπωθώ πως περισσό-τερο για τα αισθήματά του. Μην παίρνης τοίς μετροίς αν καμ-μια φορά πετά μια κουβέντα που ανατρέπει τη βεβαιότητα σου. Αυτά γίνονται κι' επίτηδες, για λόγους σκοπιμότητας. Να συνεχί-σης την ίδια στάσι.

ΣΥΣΤΗΜΕΝΗ ΝΕΑ.— Ακριβώς έπειδή βρίσκεσαι κι' οι δυο στην ηλικία αυτή, δεν επιτρέπονται παιδιαίσματα. Όταν σου πη-τίποτα μιλώσε του σοβαρά και πές του πως θα ήθελες κι' έσύ να γνωριστήτε περισσότερο μαζί μέσα στα πλαίσια όμως της οι-κογενείας σου γιατί έτσι έχεις ανατροφή. Αν σκέπτεται σοβαρά για σένα δεν θα διστάση ναόθ.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΖΙΖΗ.— Μπορείς να κάνης μια μπλούζα από μάλινο ξέρω μάλι-ρη ή στο χρώμα της φούστας σου ή ακόμη σε μια ταιριαστή απόχρωσι και σε σχέδιο ίδιο σάκκο. Δηλαδή στρουγγυλό ντε-κολτέ, μανίκια τρούα καρ και ζ-σια. Και η θεία σου μπορεί να κάνει μια μπλούζα από ξέρω στο χρώμα της φούστας ή ανοι-χτότερο για να την ξανούνη λι-γο. Πάντως ναμια σε απόχρωσι ταιριαστή γιατί κάθε αντίθετο στο χρώμα αυτό θα δώση ένα «φθηνό» και «πρόστυχο» τόνο στην όλη εμφάνισι.

ΡΟΖ ΜΑΡΙ, Χίος.— Και τα τρία δείγματα είναι θαυμάσια. Διαλέξε εκείνο που δεν θα ξε-χειλάνω. Βέβαια αυτό με την τρι-χά είναι πολύ διακοσμητικό. Να μη βάλετε γκαζόν στα πέτα. Δια-λέξετε ένα σχέδιο απ' αυτά που δίνουμε στη «Γυναικά». Θά κρη-αστήτε τέσσερις πτυχές όταν εί-ναι διπλοφόρο. Τη μπλούζα να την κάνετε με στρουγγυλό ντεκολ-τέ ή ντραπέ κροσά, πάντοτε σε φλου όμοις. Ένα μικρό κασκόλ γούνινο θα του πηγαί-νε θαυμάσια, αν μάλιστα ήταν από δίδον.

Ε. Ε.— Δεν ξέρω ακόμη αν θα συνηθιστούν φέτος οι κεντητές φούστες. Στις παριζιάνικες κο-λεσιόν δεν υπάρχουν. Αφήστε να δούμε τι θα μάς παρουσιάσουν οι ελληνικοί οίκοι μόδας φέτος. "Αν συνηθιστούν θα δημοσιεύσω-με σχέδια. Πάντως πρέπει να ξε-ρετε ότι και η πιο σκούρα φού-στα ζωφρευί με μια κτηνητή μπλούζα κι' έτσι μπορείτε να την αφήσετε έτσι προς το παρόν του-λάχιστον. Αργότερα που θαχώ-δη τις ελληνικές κολεσιόν, γρά-φε μου για να σας πώ να κάνετε κάτι πολύ ωραίο και μοντέρνο.

ΓΑΡΕΝΙΑ.— Σ' αυτό το τεύ-χος δίνουμε παιδικά και θα θρτή και γι' αγοράκια. Επίσης θα δώ-σουμε και στα προσεχή τεύχη. Να το έχετε πολλά παινεύοντα-κια και πολυδοράκια πλεκτά γι' α-λλάζι. Τα παντελονάκια να-ναι από φανέλλα, βελούδο, κλέ, ή άλλα μάλινα φανταζι ύφα-σματα. Πουλδέρ, ζακετάκια με μπλουζιές από διέλα, μάλινα ή μεταξωτά ύφασματα. Το παλτό του ναμια σ' ένα γκρι ή μπλε ανοιχτό χρώμα φοδοαρισμένο με σκοτίζέικι φόρα και σε γραμμή ρεγκλόν.

ΗΡΩ ΜΠΟΥΤΛΗ.— Σας ά-πνήτεια ιδιαίτερως.

ΚΟΡΙΝΑ Ε.— Σχέδια φο-ρεμάτων για κάθε βραδιά δημο-σιεύουμε συνεχώς. Αργότερα θα δώσουμε και πολλά βραδυνά και κοκτέιλ. Παλτό να κάνετε ένα ά-ραφο μπλέν - μπλέν ή μοχαίρ. Μπορείτε και γούνινο σε ανοιχτό χρώμα. Δεν μ' άρεσε το κοντό μωδικό. Να το κάνετε σ' ένα έ-

φασμα ματ, όποτε μπορείτε να το κόψετε και να το φορέσετε το καλοκαίρι, αφού το θέλετε.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

..διακοσμητού

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. Δ., Χανιά.— Μπορείτε να τοποθετήσετε ένα κάδρο πάνω απ' το ντιβάνι και στο κρεβάτι σας μπορείτε να βά-λετε το κεντητό εικονισμάκι του Χριστού που έχετε.

ΡΕΝΑ, Ηράκλειο.— Ευχαρι-στώ για τα καλά σας λόγια. Στο σαλόνι να τοποθετήσετε έναν καναπέ σκεπαστό (ντυμένο όλο με ύφασμα), δυο πολυθρόνες κι' ένα τραπέζακι. Εάν το δωμάτιο είναι μεγάλο, μπορείτε να έχετε και δυο βοηθητικές πολυθρό-νες σε άλλον τύπο. Θά προσ-θέσετε ένα λαμπαντάρι κοντά στη μεγάλη πολυθρόνα ή τον καναπέ, ένα χαλί που θα καλύψη τη γω-νιά των επίπλων, ένα κάδρο πά-νω απ' τον καναπέ. Το ύφασμα για τις πολυθρόνες και τον κα-ναπέ μπορεί να είναι σατέν ή στοφα σε μοντέρνο σχέδιο. Απο-φύγετε το βελούδο. Για την τρα-πέζα σας μπορείτε να έχετε ή έπιπλα στυλ τα οποία έχουν κα-τά κανόνα σκαλισμένα ή σε και-νούργια γραμμή που είναι προ-τιμότερο για καινούργια ζευγά-ρια. Μια νέα κοπέλλα δεν πρέπει να ρωτά ποιά είναι τα βασικά έπιπλα. Τα μοντέρνα χαρούμενα ταιριάζουν περισσότερο. Για κρεβατοκάμαρα να προτιμήστε έυλο κελεμπέκ που είναι της μό-δας. Οι κουρτίνες να είναι ελα-φρές σε καινούργια σχέδια.

ΑΠΕΙΡΗ.— Μου γράφετε τί χρώμα να βάψετε τους εξωτερι-κούς τοίχους του σπιτιού σας. Το χρώμα έχει σχέση με το περι-βάλλον του σπιτιού. Πού βρίσκε-ται το σπίτι σας; Στην πόλι, στην έξοχη, σε χωριό, στην Α-θήνα; Δεν μου γράφετε. Ούτε α-πό που στέλνετε το γράμμα. Το καλύτερο που έχετε να κάνετε εί-ναι να μου στείλετε μια φωτο-γραφία του σπιτιού σας και να μου γράψετε σε ποιά τοποθεσία βρίσκεται. Έτσι θα εξυπηρετη-θετε ασφαλέστερα.

ΕΛΛΗΝΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙ-ΚΟΥ.— Στο χρώμα του τοίχου που έχει η κρεβατοκάμαρά σας ταιριάζει ένα μπλε ούλτρα-μάρε έμπριμε σε συνδυασμό με λευκό, μαύρο και γκρι. Υπάρχουν περι-φύρα σχέδια και χρώματα στην Αθήνα στα είδικα καταστήματα. Εάν σας άρεσουν οι αντίθεσεις να προτιμήσετε για την ταπε-ταρία του σαλονιού σας ύφα-σμα σε χρώμα μπρι σέκο ή σε σχέδιο. Οι κουρτίνες μπορεί να γίνουν σε πράσινο σκούρο ή σε άσπορι με την ταπεταρία.

Α. Χ. Ψ., Αθήνα.— Ευχαρι-στώ για τα καλά σας λόγια. Ένα-νός τρόπος υπάρχει που μπορεί να τοποθετηθι η τουαλέτα σας στο μοναδικό χώρο που διαθετέ-τε μπρος στο παράθυρο της κρε-βατοκάμαράς σας. Εάν ο κα-θρέπτης είναι κάτω από το κα-πάκι του τραπεζιού της τουαλέ-τας και να σηκώνεται τούτο ή το τμήμα που περιλαμβάνει τον κα-θρέπτη μόνον όταν κάνετε χρήςι της τουαλέτας όποτε θα έχετε ή ανοιχτό ή κλειστό το παράθυρό σας. Τούτο προϋποθέτει την κα-τασκευή είδικης τουαλέτας. Έ-κτος εάν χρησιμοποιήσετε την τουαλέτα που έχετε και χρησιμo-ποιήσετε μικρό καθρέπτη τοπο-θετημένο σε πλαίσιο και στερεω-μένο επάνω στο καπάκι της του-αλέτας με μαντερές ώστε να άνοιγν και να κλείνιθ όταν το χρειάζεστε. Στο σαλόνι σας μη τοποθετήσετε τραπέζι φαγητού. Μπορείτε να περιποιηθήτε τους φίλους σας όταν χρειασθι αν έ-χετε ένα πτυσσόμενο τραπέζι το οποίο τοποθετείτε σε μια γωνία όταν δεν το χρειάζεστε. Στην κρεβατοκάμαρα θαλέτε δυο πορτα-τίφ επάνω στα κομοδίνα και στο σαλόνι δυο άπλικες και ένα λαμ-παντάρι.

ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣΣΑ, Πάτρας.— Τα στρώματα των ντιβανιών που θά κοιμούνται τα κοριτσάκια σας

1-2 δισκία
σ' ένα ποτήρι
νερό

**ΔΥΣΠΕΨΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑ
ΣΤΟΜΑΧΙΚΕΣ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ**

Alka-Seltzer

Προϊόν των
"Αμερικανικών Έργασταίων
MILES LABORATORIES, INC., U.S.A

Alka-Seltzer

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

με φυσικά αιδέρια έλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

να μην είναι κομμένα σε μαξιλά-ρια. Μπορείτε όμως στις πλάτες των ντιβανιών να τοποθετήσετε από τρία μαξιλάρια ταπεταρί-ας ώστε η έντυπωσι να είναι κα-νωπές και όχι κρεβάτι. Τα κα-λυμματα των ντιβανιών μπορεί να είναι άσπορι με τις κουρτίνες αλλά είναι προτιμότερο να χρη-σιμοποιήσετε ύφασμα μονόχρωμο αν οι κουρτίνες σας είναι κλα-σικές και σε απόχρωσι τού χρώ-ματος που κυριαρχεί σ' αυτές. Η κλασική ή ριγέ εάν οι κουρτί-νες σας είναι μονόχρωμες. Στα ντιβάνια μπορείτε να βάλετε ένα θολόν. Οι καρέκλες θα ακολου-θήσουν τις κουρτίνες. Στην τρα-πέζα έσ' όσον έχετε έπ-λα

σε στύλ μπορείτε να κρεμάσετε πολυέλαιο κρυστάλλινο και απλίκες άσπρι.

ΜΕΡΟΠΗ Σ. Ε.— Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Για τα σχέδια που μου έστειλε τηλεφώνηστε μου στο 874-620 για να μου γνωρίσετε το όνομά σας και τη διεύθυνσή σας ή γράψτε μου απ' ευθείας, οδός 'Αγαθοπούλου 37.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

...ανδοκόμου

Κ. ΤΑΧΤΑΤΖΗ, Πειραιά.— Όπως κατάλαβα, θέλετε ν' αλλάξετε τις κοινές γλάστρες, που έχετε φυτέψει τις άραχνες, με γλάστρες από πορσελάνη. Οι άραχνες, όμως είναι πολύ μεγάλες και πιάνουν όλο σχεδόν το δωμάτιο. Θάνατο φυσικά μεγάλες με διάμετρο τουλάχιστον 35—40 πόντους. Δε σας είναι εύκολο να τις αφαιρέσετε, γιατί τα φυτά είναι πολύ μεγάλα. Μπορείτε όμως να τις αφαιρέσετε και ολόκληρο το ριζικό σύστημα να το τοποθετήσετε σε γλάστρες της ίδιας διάμετρο. Πλησιάζετε τη νέα γλάστρα κοντά στην παλιά. Θά ρίξετε λίγο καστανόχωμα στον πατο άφου τοποθετήσετε ένα καμμένο κεραμίδι στην τρύπα. Κατόπιν με προσοχή να ραγισθεί η γλάστρα της άραχνης και θα πιανώ στη γη με τα δυο χέρια για να τοποθετηθεί. Κατόπιν θα πάρете πάλι καστανόχωμα και θα το χώσετε μέσα στη νέα γλάστρα. Έπειτα θ' αφαιρέσετε από κάθε γλάστρα 4—5 πόντους από το παλαιό χώμα, θα το αντικαταστήσετε με καστανόχωμα και θα ποτίσετε. 'Ο είδικος γι' αυτή τη δουλειά θα σας πάρη 100 δραχμές. 'Η φτέρα έρχεται όπου την πάναίει, αλλά προ πάντων άγαστά σύκα μέρη, τα τακτικά ποτισμάτα και ατμόσφαιρα υγρή. Σε γωνίες και υπήνεμα μέρη, αλλά και σε δωμάτια.

Κ. ΟΡΣΑΛΙΑΝ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ, Ν. Σμύρνη.— Μου είναι πολύ δύσκολο να κάνω επίσκεψης σε κήπους, αλλά θα βρω την ευκαιρία να σας ευχαριστήσω. Κάθεμαί λίγο παρακάτω, στην οδό 'Αλκαρνασσού 16. 'Εναντί Χρυσάκη. Θα σας ειδοήσω τηλεφωνικώς μόλις μπορέσω.

Καν ΚΑΡΑΛΕΚΑ, 'Ενταύθα.— Τό έχω υπ' όψι μου πάντοτε. Μην ανησυχείτε. ΕΜΜ. Σ. ΑΝΑΣΗΣ

...δικηγόρου

ΛΟΥΛΕΤ.— Καθ' ολονδήποτε δόγμα, θρησκείαν ή τύπον και άν συνάμωτε γάμον, έστω και πολιτικό, χάνετε τη συνταξί σας.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ.— 'Εφ' όσον ζούν οι γονείς σας δεν έχετε σείς ούτε άλλο κανένα παιδί δικαίωμα επί της περιουσίας των, μόνον μετά τον θάνατον τουτον άποκτάτε δικαιώματα επί της κληρονομικής περιουσίας των. 'Η νόμιμος μοίρα είναι ίση προς το ήμισυ της έξι αδιαθέτου μεριδος σας.

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΘΛΙΨΙ.— Τό παιδί τό παίρνετε σείς. 'Εάν τό σπύτι που πήρατε ως προίκα μετεδιδάσθη είς τόν σύζυγον κατά κυριότητα τότε, εάν λυθή ό γάμος, θα πάρете τό ποσόν είς ό άπαιτηθή τό σπύτι. 'Εάν δε έδωθή είς τόν σύζυγον ή έπικαρπία, τότε θα πάρете πίσω τό σπύτι σας, αλλά ό σύζυγος έχει δικαίωμα να τό κρατήση μέχρις ότου τού πωρώσετε ό,τι εδωκάνασε για τη συμπλήρωσι τού σπυτιού σας. 'Ο,τι από τό πράγματα που υπάρχουν στο σπύτι χρησιμοποιείται από σας και είναι προσωρινό για τη δική σας χρήση. Θεωρείται ό,τι είναι δικό σας.

ΔΗΜ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

...συντάξεως

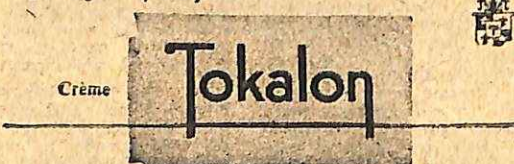
Ε. Φ.— 'Η νεφέλα σας είναι άσπρά καλώς καθαρισμένη, άν και έχει πολλές ατέλειες. 'Επι

Πραγματική κούρα ώμορφιάς

Πράγματι είναι καταπληκτικό τί μπορεί να επιτύχετε με την Κρέμα Τοκαλόν: η ρυτίδες σβήνουν, τα μαύρα στίγματα εξαφανίζονται, το δέρμα ξαναγίνεται δροσερό και βελουδένιο.

Αυτή είναι ή κούρα ώμορφιάς που χιλιάδες γυναίκες στον κόσμο ακολουθούν και ξαναβρήκαν τη δροσιά και τη φρεσκάδα του δέρματος. Πριν κοιμηθείτε, μεταχειρισθείτε την Κρέμα Τοκαλόν Ραζ, τροφή για την επιδερμίδα, κάνοντας ένα έλαφρό μασάζ. Το πρωί μετά τό πλύσιμο τού προσώπου, μεταχειρισθείτε την Κρέμα Τοκαλόν ήμέρας. Αυτή ή κούρα είναι τόσο αποτελεσματική όσο και άπλη. Ένα δροσερό δέρμα, μία νεανική επιδερμίδα θα είναι ή ανταμοιβή σας.

σας είναι πολύ μεγάλη. Την κρατάμε για να τη διορθώσουμε και να τη δάουμε αργότερα.

ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ.— Θα πρέπει να παρουσιάσθτε ή ίδια, γιατί δεν είναι δυνατή ή έκλογη εξοφύλλου από φωτογραφίες.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΓΡΙΒΑ.— Δυστυχώς δεν μπορούμε να δημοσιεύσουμε τό «Σάν μνημόσυνο», όπως είναι διατυπωμένο γιατί αυτό είναι νεκρολογία έφημερίδος. Είναι χάρσις όμως να δημοσιεύσουμε μία μικρή βιογραφία της Σικιανίδου με μία φωτογραφία της.

ΞΕΝΗ ΔΑΣΚΑΛΑ.— Λυπούμεθα πολύ, αλλά ή συνεργασία σας, μολονότι δείχνει άρκετό τάλεντο, δεν είναι δημοσιεύσιμη.

ΜΑΙΡΗ ΚΛΩΝΤΗΡΑ, Χαλκιδική.— Δυστυχώς δεν ξέρουμε καμμία τέτοια σχολή για άπαρε κοπέλλες που να μένουν μετά στη σχολή οικότροφες. Σχεδόν στίς όποιες να φοιτούν απλώς

χωρίς να μένουν μέσα υπάρχουν διαφόρων φιλανθρωπικών οργανώσεων.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, Πύργος.— Να αποταθήτε στην υπουργό της Προνοίας κ. Τσαλδάρη.

ΛΙΑΝΑ.— 'Η πρότασί σας είναι καλή και θα τη μελετήσουμε. Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ - ΝΕΟΦΥΤΟΥ.— Σας απαντούμε ιδιαίτερώς.

Διευθύνσεις συμφώνως τών νόμων: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ, 'Ασκληπείο 107, Δ. Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστάμενος τυπογραφείου, οδός Πέτρας άρ 29.

Χειρογραφα δημοσιευόμενα και μη δεν επιστρέφονται.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΡ.— 'Υπόμνημα, από έτών ήδη, γυαλιά παφί. Μπορείτε να τα πάρετε από τό οπτικό τμήμα τού σπείρου Μπακάκου. Θα έπρεπε να τα είχατε ήδη προμηθευθεί. Αυτά, άντί να κάθεστε τόσα χρόνια με σταυρωμένα τα χέρια να σκέπτεστε αυτοκτονίες, θα ταλάσετε εν πρώτοις ό,τι δεν μρώ να σας δώσω διευθύνσεις σπύτου μου προσώπου. Στείτε στην κατωτέρω διευθύνση μου ακριβή συνταγή τών γυαλιών. Θα φροντίσω να μπορέσετε τα αγοράσετε στην κατωτέρω πατη τημη. Και θα τα ξαναπάρω. Να μου ξαναγράψετε και τη εύθυσι σας.

ΓΙΟΛΑΝΤΑ, Κ. Μ.— Πράγματι καθμερινά έντονα μασάζ άνω έξώ μμοίσις χάρης της ρις σας, όπου υπάρχει ή υπεναπύσις τού τοπικού λίπους, ανάγκη μ' ένα ζυμολάστη γυμένο με σαπουνί άρκετο λεπτό, πιεμένο σαν μέσα σε ριστρονικό μαξιλαράκι. Να σέ τίζετε να μη παχαίνει περισσότερο από ό,τι πρέπει. 'Εάν έξαλειφθή, τότε δεν θα άπομείνει ή ασθητική επέμβασις. Τίς έλπες που δγάει και προεξέχουν, δεν μπόρω σέ ττα να σας βοηθήσω από μακρά. Πρέπει να με επισκεφθήτε.

ΛΙΜΝΟΥΛΑ ΣΕ ΧΙΟΝΙΣΤΟ ΧΩΡΙΟΥΔΑΚΙ.— Για τόνισι τού δέρματος τού προσώπου σας συνιστώ την έσση κρέμα - τροφή 'Εκλιπνέ. 'Όταν έλθετε στην 'Αθήνα να ράσετε για όλες τις άλλες ραφορίες που ζητάτε.

ΟΜΟΡΦΗ ΓΑΡΔΕΝΙΑ.— Σας ενδιαφέρει και σας άγοπητή ή άμέσως άνωτέρω απάντησις.

Μ. Α. ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΑ.— Φρούδια σας θα τα σκουρύνω θυμιάσις με κραγιόν φρούχρώματος καφέ - σκούρο.

ΑΣΧΗΜΟ ΠΡΟΣΩΠΟ.— Μάγουλά σας τα όποια χαραρίζετε περσμένα, θα ανέλθουν άφρασι έμφανισι μόνο με ασητική έγχειρσι τού προσώπου (Φαίσις - Λιφτιν).

ΣΟΦΟΥΛΑ, Βέροια.— Έστείλα ό,τι μου ήτήσατε. Τους κίρσους δεν είναι εύκολό έχειρογρό.

ΚΡΙΝΑΝΤΕΛΛΑ ΤΟΥ ΤΗΣ ΣΒΑΛ.— Όλο τό κακό στο έμα σας που είναι ξηρό, πηχεται από τό σαπουνίσμα. Τού κάνετε κάθε πρωί. Θα σταματήσετε και θα πλένετε το έμα με ζεστό χαμομήλινο. Κατόπιν από τόν ύπνον έντετακτιγιάρεστε με παραλαίο και με μπαμπακι. 'Αν θως θα έσπλένετε και τό παλαιό. Θα στεγνώνετε τό έμα με χνούδι πετσέτας ή σπο με χνούδι τριψίματος. 'Επειτα έπαλείψετε την κρέμα σας φαίνεται να είναι καλή. Δαίνετε έξω να χρησιμοποιήτε πριν από την πούρα ένα έλαστο ήχος υιάς καλής τής ήμέρας για τό συγκράτη τής πούρας και τής προστασίας τού δέρματος από τις κακές επιδράσεις.

ΜΑΡΙΝΑ Μ.— Τα σημάδια, λαίμω θα αφαιρεθούν με ασητική έγχειρσι.

ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ.— Πουθενά πάρете Καρόν ή 'Αρνέν άρ με μάλλον σκούρο για τό έμα. Με παραβλέπαι ό,τι κακά, κάθε βράδυ πού τού ύπνου πρδ της τοποθετήσεως πάρτε κρέμας, πρόσωπο και χέρια.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ— Αισθητικόν και χειρουργικόν Θεραπευτήριον 'Αθηνών, άν Σματς 38, 1ηλ. 611.

Μ. Φ. Π.— Χίος.— Να πάρνετε 2 δισκία Ορμονάλ την ήμέρα και 2 δισκία Σόδοντολ. Τοπικώς να βάξετε έλαιοφθ Τερρα-κορτιλ μία φορά την ήμέρα και να πλένετε μόνο με χαμομήλινο και άραιά με μαλακό σαπουνί.

Α. Ν. Μ. Ρ.— Δυστυχώς ή «συνθεία» είναι ή αιτία της εμφάνισως τών σημερινών διαταραχών και ιδίως τού νευροφυτικού συστήματος. Από της πλευράς της τεκνοποιήσεως δεν θα πρέπει ν' ανησυχείτε. 'Ο χρόνος και ή καλή συμπαράστασι τού συζύγου θα σας βοηθήσουν να ξεπεράσετε τη σημερινή κατάσταση. Για την τεκνοποιήσι καλόν είναι να γίνη εξέτασι σπέρματος συζύγου και εν συνεχεία λεπτομερής γυναικολογική εξέτασι δική σας. Θα μπορούσατε να παίρνετε πρωτόδραυ από ένα δισκίο Λαργακτιλ.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ Α. Β.— Έχετε δημιουργήσει δόλοκληρη ιστορία εκ τού μηδενός. Τό γεγονός που σας συνέβη σε ηλικία 8 έτών είναι κάτι πολυσύνθετο και δεν έχει καμμία επίδρασι επί τού γεννητικού συστήματος. 'Εκείνο που αντιλαμβάνομαι είναι πώς είσθε τρομερά εύαίσθητη, γι' αυτό και γεγονότα που άλλοι άνθρωποι θα τα ξεχνούσαν, άντιθέτως σας έχουν δημιουργήσει ψυχικό κλονισμό. Σας συνιστούμε όπωσδήποτε τό γάμο

ΕΝΤΕΛΒΑΙ Σ.— Καλό θα ήταν να γίνονταν μικροβιολογική εξέτασι αυτού. 'Εάν αυτό δεν είναι κατορθώτο, τότε να κάνετε πρωτόδραυ από ένα φιαλίδιο Κομπιότιλ τού 1/2 γρ. επί 7 ήμέρας. 'Όσον άφορά τα άλλα, να είστε άπολύτως ήσυχη.

ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΠΑΝΤΑ.— Έπειτα απ' αυτά που μάς γράφετε δεν τιστέτω να υπάρχει ακεραιότης. 'Εάν πάλι μάς γράφετε καλόν είναι να τ' άποφύγετε. Γιατί άποτελούν διαστροφή.

ΕΠΑΡΧΙΟΤΟΠΟΥΛΑ Μ. Α.— 'Εάν ήταν επιτυχής ή επέμβασις, δεν πρέπει ν' ανησυχείτε.

ΞΕΝΗΤΕΙΑ Σ.Τ.Κ. 9108.— 'Ο σύζυγός σας να πάρη εσωτερικώς καψούλες Χρυσομυκίνης ή πλέον δε να μεταχειρίζεται ήπιαστικό επί ένα μήνα. 'Εσείς να έσκαλουθήρετε τη θεραπεία τών τριχομονάδων επί 2 μηνών, αλλά συνεχρώνως, επειδή αιτία της καταστάσεως σας είναι ή ανεπάρκεια τών ωσθηκών, σας συνιστούμε ενέσεις Προζινόν τών 10 χιλ. άδων μ. 4—5 από μία την ήμέρα, ενδομυκίως, άμέσως μετά την περίοδο και ενέσεις Προλινόν τών 25 χιλ. 7—8 ήμέρες πρδ της άναμνησμένης περιόδου, από μία την ήμέρα ενδομυκίως 4—5 τών άδων. 'Η θεραπεία αυτή θα είναί τριμήνος, ή δε θεραπεία τών τριχομονάδων θα συνεχιστή και πέραν τού διμήνου, 5 ήμέρες πρδ τού 5 ήμέρες μετά από κάθε περίοδο. 'Η ωρορξία γίνεται τη 14η ήμέρα της περιόδου, έσόν αυτή είναι κανονική.

Η.Κ.Α.— Να χρησιμοποιήσετε σκία ζυμολίξ, ενδοκοιλιακά, πρωτόδραυ από ένα, άφου τα μετακίσετε, εάν υπάρχει δυσκολία στην τοποθέτησι.

ΑΠΟΓΟΝΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΕΙΣ.— Απ' όσα μάς γράφετε διαπίστωνουμε πως πρόκειται για κάτι πολυσύνθετο για την ηλικία σας. Επί πλέον πως οδευία βλάβη έχετε ύσπστη, παρά μόνο μία νευροφυτική αναστάτωσι από καλώς ερμηνεία τών όσων έτυχε να βιάσαστε. 'Εκείνο που θα σας συνιστούσαμε είναι να λησμευήρετε τί πάντα μία και καταφέρετε κι' αποδέμευήκατε από τη συνθεία. Πρέπει να έξερετε τή χαλάρωσις τών σαλπιγγών υπάρχει ως νόσος και έπομένως είναι σφαλερή ή ιδέα σας τών βλαβών που έχετε υποστεί από την όλη ιστορία που μάς γράφετε.

ΜΑΡΙΛΕΝΑ.— Είναι φυσιολογικό και δεν πρέπει να σας ανησυχί τό ό,τι δεν παρουσιάζεται στην άδελφή σας, όπως άδελφές σε σας. 'Υπό την προϋπόθεσι βεβαία ό,τι δεν υπάρχει έλαιο έλαιο συστήματος.

Α. Κ. Θάβα.— 'Ο ψυχικός παμαλλόν σκούρο για τό έμα. Μά παραβλέπαι ό,τι κακά, κάθε βράδυ πού τού ύπνου πρδ της τοποθετήσεως πάρτε κρέμας, πρόσωπο και χέρια.

ΜΑΡΙΛΕΝΑ.— Είναι φυσιολογικό και δεν πρέπει να σας ανησυχί τό ό,τι δεν παρουσιάζεται στην άδελφή σας, όπως άδελφές σε σας. 'Υπό την προϋπόθεσι βεβαία ό,τι δεν υπάρχει έλαιο έλαιο συστήματος.

Α. Κ. Θάβα.— 'Ο ψυχικός παμαλλόν σκούρο για τό έμα. Μά παραβλέπαι ό,τι κακά, κάθε βράδυ πού τού ύπνου πρδ της τοποθετήσεως πάρτε κρέμας, πρόσωπο και χέρια.

σκία Θελυγκάν 6 την ήμέρα επί ένα μήνα.

Μ. Φ. Π.— Χίος.— Να πάρνετε 2 δισκία Ορμονάλ την ήμέρα και 2 δισκία Σόδοντολ. Τοπικώς να βάξετε έλαιοφθ Τερρα-κορτιλ μία φορά την ήμέρα και να πλένετε μόνο με χαμομήλινο και άραιά με μαλακό σαπουνί.

Α. Ν. Μ. Ρ.— Δυστυχώς ή «συνθεία» είναι ή αιτία της εμφάνισως τών σημερινών διαταραχών και ιδίως τού νευροφυτικού συστήματος. Από της πλευράς της τεκνοποιήσεως δεν θα πρέπει ν' ανησυχείτε. 'Ο χρόνος και ή καλή συμπαράστασι τού συζύγου θα σας βοηθήσουν να ξεπεράσετε τη σημερινή κατάσταση. Για την τεκνοποιήσι καλόν είναι να γίνη εξέτασι σπέρματος συζύγου και εν συνεχεία λεπτομερής γυναικολογική εξέτασι δική σας. Θα μπορούσατε να παίρνετε πρωτόδραυ από ένα δισκίο Λαργακτιλ.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ Α. Β.— Έχετε δημιουργήσει δόλοκληρη ιστορία εκ τού μηδενός. Τό γεγονός που σας συνέβη σε ηλικία 8 έτών είναι κάτι πολυσύνθετο και δεν έχει καμμία επίδρασι επί τού γεννητικού συστήματος. 'Εκείνο που αντιλαμβάνομαι είναι πώς είσθε τρομερά εύαίσθητη, γι' αυτό και γεγονότα που άλλοι άνθρωποι θα τα ξεχνούσαν, άντιθέτως σας έχουν δημιουργήσει ψυχικό κλονισμό. Σας συνιστούμε όπωσδήποτε τό γάμο

μιά και δεν βλέπουμε πως υπάρχει κάτι που θα σας έμπούσε να γίνετε και σείς εύτυχισμένη μητέρα, επί πλέον δε θα άποτελέσει την καλύτερη θεραπεία. 'Εάν έχετε έστω και την παραμικρή άντίρρηση δεν έχετε παρά να επισκεφθήτε προσωπικώς ένα γυναικολόγο.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΜΑΡΙΑ Α. Β. Κρήτη.— 'Αν πράγματι έδιαβάσατε τη στήλη αυτή, όπως μου γράφετε στο γράμμα σας, θα είχατε δη ό,τι πολλές φορές απάντησα σε γράμματα άναγνωστών που με ρωτούσαν για παθήσεις από την άσθενία τού Πάρκινσον. Για να μη σας χαλάσω τό χατήρι, θα σας επαναλάβω μερικά απ' αυτά. 'Η άσθενία τού Πάρκινσον είναι χρόνια, όργανική και άνίατη. Πάρα πολλά φάρμακα υπάρχουν, που άνακουφίζουν τους πάσχοντες από την άσθενίαν αυτήν. 'Ιδού μερικά από αυτά: 1) 'Αρτάν, 2) Ντιπαρκόλ, 3) Παραϊτόλ, 4) Παρπαπιν, 5) Χόμπουργκ 680 Βουλγαρική Μπελάντονα και πολλά άλλα. Τώρα τελευταία κυκλοφορεί και ένα άλλο φάρμακο με τό όνομα ΑΚΙΝΕΤΟΝ. Όλα αυτά τα φάρμακα άνακουφίζουν τόν άρρωστο, αλλά χρειάζεται προσοχή, διότι και δηλητηριώδη είναι και ό άρρωστος συνήθιζει σ' αυτά. Γι' αυτό πρέπει να μεταλ-

Μ. W., Νίκαια.— 'Η γρίππη είναι δυνατό να προσβλή τή νεύρα. 'Ακόμα και μηνιγγιτίδες παρουσιάζονται ως επιπλοκή της γρίππης. 'Αλλά αυτά που γράφετε ό,τι παρουσιάζετε δε φαίνεται να έλπει ένα κομμάτι Μονοκρεν μισπύρι και δροσ πρδ τού φαγητού.

Μ. W., Νίκαια.— 'Η γρίππη είναι δυνατό να προσβλή τή νεύρα. 'Ακόμα και μηνιγγιτίδες παρουσιάζονται ως επιπλοκή της γρίππης. 'Αλλά αυτά που γράφετε ό,τι παρουσιάζετε δε φαίνεται να έλπει ένα κομμάτι Μονοκρεν μισπύρι και δροσ πρδ τού φαγητού.

λάσσονται. Δηλαδή ό άσθενής πρδπει σε ώριμένο χρονικό διάστημά 10—20 ήμερών να παίρνει από τό ένα απ' αυτά και ύστερα από τό άλλο, αλλά πάντοτε με την οδηγία Ιατρού ό όποιος να γνωρίζη τη χρήση τών φαρμάκων αυτόν και τις συνέπειές τους κατόπιν πείρας. 'Εν άντικα ή άσθενής πρέπει να συμφορώνεται άσχηπρότατα στις έντυπες οδηγίες που συνοδεύουν τό κάθε φάρμακο. 'Από εκεί θα βή τις δόσεις, τόν τρόπο χρήσεως κλπ.

'Ο άσθενής μόνος του θα άποκτήσει πείρα και θα έξη ποιά φάρμακα τόν άνακουφίζει και ποιά τόν δαπνεί. 'Όσον άφορά την άδελφούλα σου αυτή μπορεί να θεωρηθεί ήρσιτικά, άρκεί να κάνει μία συστηματική θεραπεία. Καλόν είναι και τό Λαργακτιλ, αλλά έκτός από τό ό,τι υπάρχουν κατόπιν έλαιο φάρμακα για την περίπτωση της, θα μπορούσε να κάνει και μερικές ηλεκτροθεραπείες. 'Οχι σόκ, αλλά ηλεκτρολύσεις και ύπνικια. Στο μεταξύ να παίρνει ένα κομμάτι Μονοκρεν μισπύρι και δροσ πρδ τού φαγητού.

Μ. W., Νίκαια.— 'Η γρίππη είναι δυνατό να προσβλή τή νεύρα. 'Ακόμα και μηνιγγιτίδες παρουσιάζονται ως επιπλοκή της γρίππης. 'Αλλά αυτά που γράφετε ό,τι παρουσιάζετε δε φαίνεται να έλπει ένα κομμάτι Μονοκρεν μισπύρι και δροσ πρδ τού φαγητού.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΔΑΣΚΑΛΙΤΣΑ.— Όπως φαίνεται πάσχετε από μία συγγενή από γενετής βλάβη, καρδιοπάθεια, κατά την οποία τό φλεβικό αίμα, έπικοινωνεί με τό άρτηριακό μέσα στην καρδιά. 'Οι καρδιοπάθειες αυτές, άλλες φορές δεν άποκαλύπτονται ποτέ και άλλες πάλι προκαλούν άποτόμα ένοχλήματα. Σήμερα όμως, αυτές οι καρδιοπάθειες θεραπεύονται με έγχειρσι. Τό άν όμως σείς πρέπει ή όχι να κάνετε έγχειρσι, θα τό μάτετε άν υποβλήθετε προηγουμένως σε μία σειρά λεπτομερικές εξετάσεις. Κατότε λοιπόν πρέπει να αποφασίσετε να έλθετε στην 'Αθήνα γι' αυτή τη δουλειά είδικά. Τότε άλλο δει μπόρω να σας πω από μακριά.

ΓΡΙΠΠΙΟΝΤΑ.— Συνιστώ, μία και μου δίνεται ή ευκαιρία με τις έρωτήσεις σας, τό άσθενά ύγρά και κυρίως τό ζεστό από τα όποια τόσα και τόσα διαβήτομε στην 'Ελλάδα. Μερικά φλυτζάνια την ήμέρα ζεστό τίλιο ή χαμομήλι είναι ό,τι χρειάζεται για να έπιτύχομε και μία άσθενή διούρησι και μία ήρεμία τού νευρικού συστήματος που είναι πολύ σε έρεθισμό στη γρίππη.

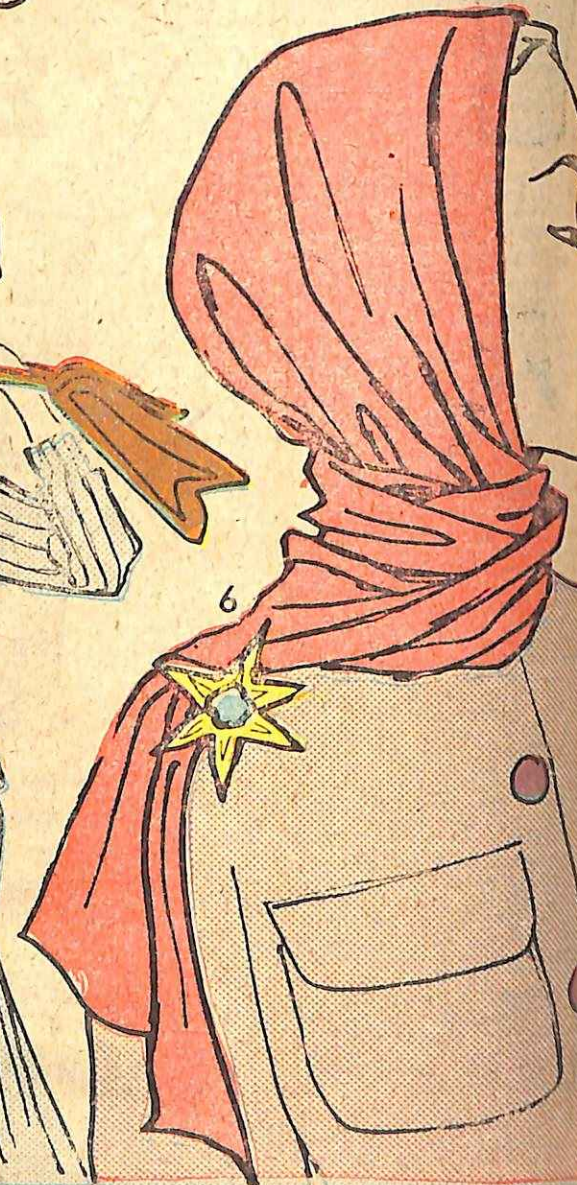
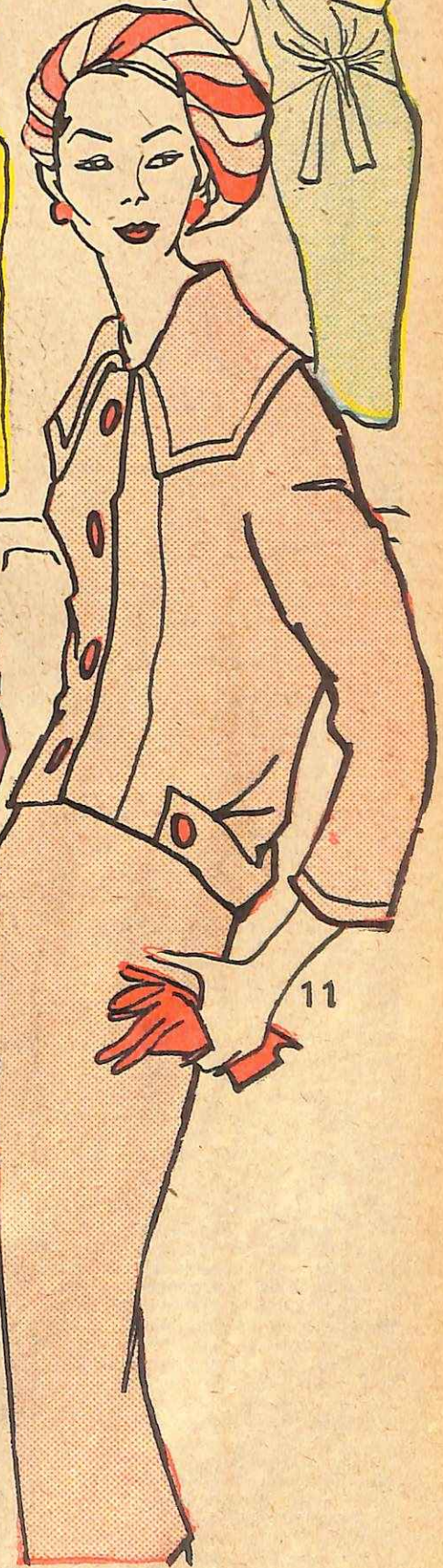
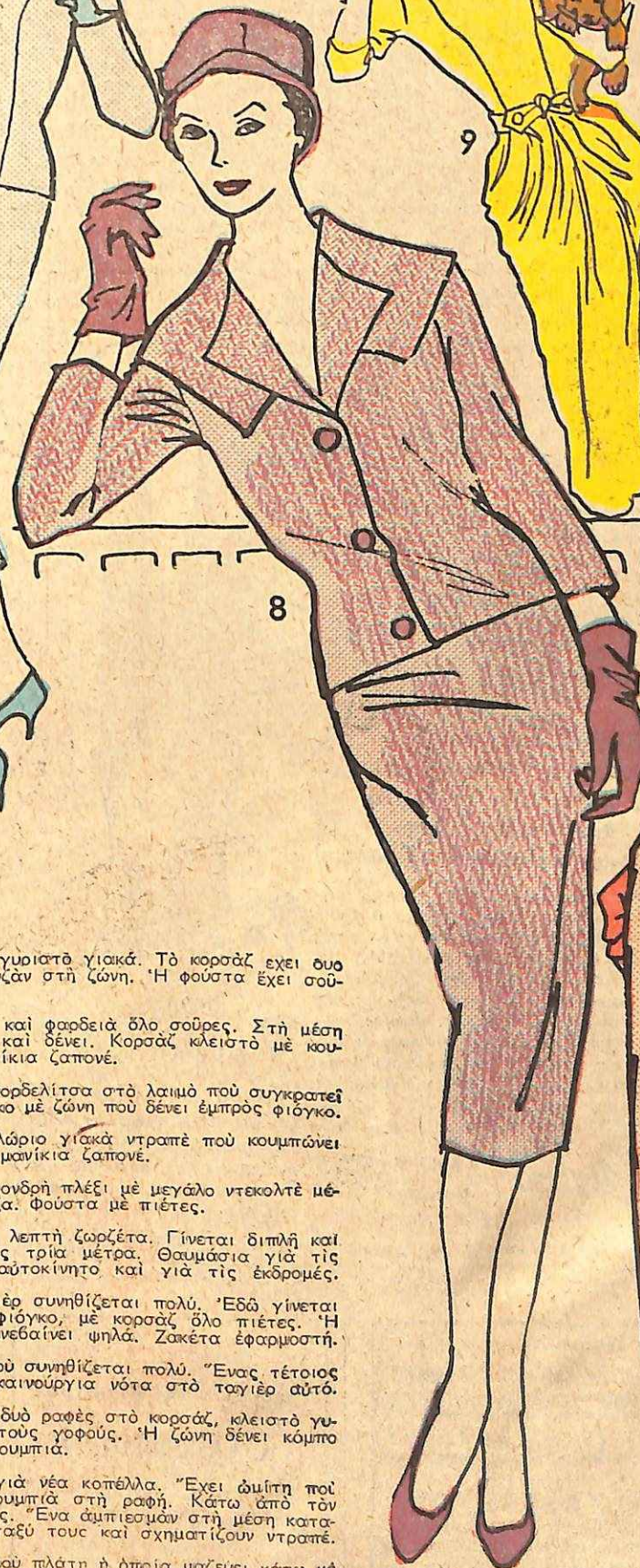
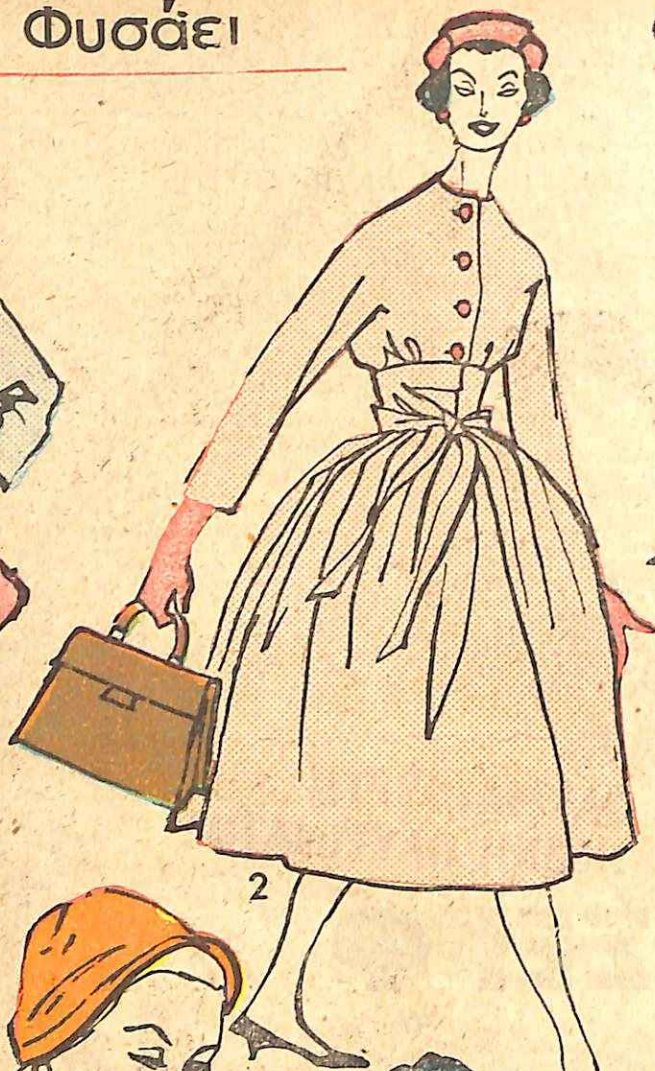
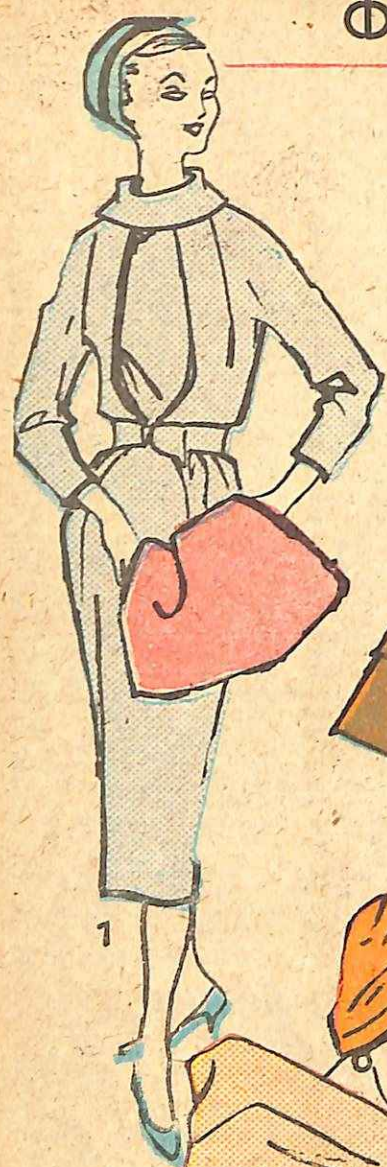
ΤΖΕΛΛΑ.— Για την παρέρυρα δεν μπόρω να σας γράψω τίποτα γιατί υπάρχουν πολλών ειδών πορφύρες που άφείλονται σε διάφορες αιτίες. Έχουν φυσικά ή κάθε μία τη δική της θεραπεία. Μάλλον όμως νομίζω ό,τι ή δική σας δεν είναι τίποτα όπωσ μου περιγράφете τα πράγματα. Φροντίστε να ηρεμήσετε. Κάνετε κάθε ήμέρα από ένα υγρό κομμάτι όσο τό άνεχστε φυσικά. Παίρνετε τακτικά διταμίνη Ρ.Ρ. και διταμίνη C, τρώτε πολλά πορτοκάλια και λεμόνια και όσον σας βοηθ ή ευκαιρία, υποβλήθετε σε μία γενική Ιατρική εξέτασι από καλό γιατρό. Παίρνετε Ε-Βίτ τρία την ήμέρα επί 2 μήνες.

Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φυσάει

ό βοριάς, αλλά...

δέν μās παχώνει!

1 Φόρεμα περιπάτου με κλειστό γυριστό γιακά. Το κορσάκι έχει δυο πλι κρυφά που σχηματίζουν μπλουζάν στη ζώνη. 'Η φούστα έχει σουρές στα πλάγια και πίσω.

2 Φόρεμα με φούστα πολύ κοντή και φαρδειά όλο σουρές. Στη μέση έχει ένα κορσελέ που κρουαζάρει και δένει. Κορσάκι κλειστό με κουμπιά, χωρίς γιακά και φλού. Μανίκια ζαпонέ.

3 Μπλούζα φλού έμπριμε με μία κορδελίτσα στο λαιμό που συγκρατεί τη σούσα. Παντελόνι στενό ψαράδικο με ζώνη που δένει έμπρός φιδόγκο.

4 Παλτό σε γραμμή φλού με πελώριο γιακά ντραπέ που κουμπώνει έμπρός. Τσέπες κοφτές μεγάλες, μανίκια ζαпонέ.

5 Βέστα από ύφανση πλεκτό σε χονδρή πλέξι με μεγάλο ντεκολτέ μέσα από το οποίο δγαίνει ή μπλούζα. Φούστα με πιέτες.

6 Έσαρπα από μουσελίν, κρέπ ή λεπτή ζωρζέτα. Γίνεται διπλή και το μάκρος της είναι από δυο ως τρία μέτρα. Θαυμάσια για τις κρύες μέρες, για όσες οδηγούν αυτόκίνητο και για τις εκδρομές.

7 'Η μπλούζα μέσα από τα ταγιέρ συνηθίζεται πολύ. Έδώ γίνεται με εχειλωτό ντραπέ γιακά και φιδόγκο, με κορσάκι όλο πιέτες. 'Η φούστα έχει φαρδειά ζώνη που ανεβαίνει ψηλά. Ζακέτα εφαρμοστή.

8 'Ο διπλός γιακάς είναι κάτι που συνηθίζεται πολύ. Ένας τέτοιος διπλός γιακάς δίνει μία ωραία καινούργια νότα στο ταγιέρ αυτό.

9 Τουαλέτα ζέρσευ ντραπέ. Έχει δυο ραφές στο κορσάκι, κλειστό γυριστό γιακά και πολλά ντραπέ στους γοφούς. 'Η ζώνη δένει κόμπο και οι άκρες της κουμπώνουν με κουμπία.

10 Άλλη μία ζέρσευ τουαλέτα για νέα κοπέλλα. Έχει ωίτη που σχηματίζει ζαпонέ μανίκια με κουμπία στη ραφή. Κάτω από τον ωίτη το κορσάκι σχηματίζει σουρές. Ένα άμπρισμάν στη μέση καταλήγει σε δυο ζώνες που δένουν μεταξύ τους και σχηματίζουν ντραπέ.

11 Ταγιέρ με διπλό γιακά και φλού πλάτη ή όποια μαζεύει κάτω με μία πάτι που κουμπώνει στα πλάγια. Τα μανίκια του είναι ζαпонέ.

ΗΤΑΝ ΓΡΑΦΤΟ!...

Ευδύμο ιταλικό διήγημα

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ τὸ ἀπόγευμα ὁ Οὐγκὸ τὸ περνοῦσε μὲ τὴν Πατρίτσια. Ἦταν μιὰ συνήθεια τόσο παλιά ὅσο καὶ ἡ γνωριμία τους. Ὁ Οὐγκὸ θυμόταν ἀμυδρά πιά τὸ πρῶτο ἐκεῖνο Σάββατο πού ἡ Πατρίτσια τὸν εἶχε καλέσει στὸ σπίτι της νὰ τοῦ προσφέρει τσάι.

Ἡ κοπέλλα ἔμενε σ' ἓνα κομψὸ διαμερισμάκι, καὶ στὸν Οὐγκὸ πού ἦταν συνηθισμένος νὰ ζῇ ἀπὸ χρόνια στὰ δωμάτια τῶν διαφόρων πανσιόν, φάνηκε σὰν ἓνας μικρὸς παρθέλιος. Ξαναπῆγε καὶ τὸ ἐπόμενο Σάββατο καὶ τὸ παραπάνω. Σιγά—σιγά ἡ φίλια τους μετατράπηκε σὲ μιὰ τρυφερὴ συμπάθεια. Δὲν ἦταν φυσικὰ ὁ μεγάλος ἔρωτας, μὰ ὁ Οὐγκὸ ἔλεγε συχνὰ πὼς οἱ μεγάλοι ἔρωτες σβύνουν γρήγορα, ἐνῶ μιὰ τρυφερὴ φίλια μπορεῖ νὰ κρατήσῃ γιὰ ὁλόκληρη τὴ ζωὴ. Ἡ Πατρίτσια χαμογελοῦσε μὲ κατανόησι καὶ τὸν διαβεβαίωνε πὼς κι' αὐτὴ προτιμοῦσε μιὰ μικρὴ ἀγάπη πού δὲν πεθαίνει, ἀπὸ μιὰ ἀγάπη πυροτέννημα, πού ἀφοῦ σβύσῃ δὲν ἀφίνει παρὰ ἀναμνήσεις. Αὐτὲς ὅμως οἱ περὶ ἔρωτος ἀντιλήψεις τῆς Πατρίτσια δὲν τὴν ἐμπόδιζαν νὰ σκεπτεται καὶ τὸ γάμο. Τὸ εἶπε μάλιστα στὸν Οὐγκὸ, ἓνα ἀπόγευμα τὴν ὥρα πού καθισμένοι στὴν βεράντα ἀνέπνεαν τὸν ἀρωματισμένον ἀνοιχτάκι ἀέρα πού ἔστειλε τὸ γειτονικὸ πάρκο.

Ὁ Οὐγκὸ ἐνοίωσε νὰ ἐλαττώνεται ἡ γοητεία τοῦ μαγικτικοῦ δελινοῦ, μὰ δὲ θέλησε νὰ τὴν ἀπογοητεύσῃ.

—Ναί, φυσικὰ, θὰ παντρευτοῦμε, τῆς εἶπε, παίρνοντας τὸ χέρι της μέσα στὸ δικό του. Ὅταν μοῦ δώσουν τὴ θέσι τοῦ οἰκονομικοῦ προϊστάμενου καὶ θὰ εἶμαι σὲ θέσι ν' ἀναλάβω τὴς εὐθύνες τῆς οἰκογενείας!

Ἡ Πατρίτσια φάνηκε εὐχαριστημένη καὶ ὁ Οὐγκὸ ἀναστέναξε μὲ ἀνακούφισι.

Ναί, κάποτε θὰ ἔπαρνε τὴ θέσι τοῦ οἰκονομικοῦ προϊστάμενου, ὕστερα ἀπὸ πέντε χρόνια, δέκα ἢ εἴκοσι, δὲν μποροῦσε ἀκριβῶς νὰ τὸ καθορίσῃ, καὶ τότε θὰ παντρευόταν τὴν Πατρίτσια, γιὰ τὸ Οὐγκὸ ἦταν ἄνθρωπος πού κρατοῦσε τὸ λόγο του. Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως τέτοιοι κίνδυνοι δὲν ὑπῆρχε.

*
Ὅλα πῆγαιναν καλά. Ἡ Πατρίτσια ἦταν ἀκριβῶς ὅπως τὴν εἶχε φανταστῇ ὁ Οὐγκὸ, τρυφερὴ, καλὴ, γεμάτη φροντίδες καὶ κατανόησι.

Ἐνα μόνον πράγμα δὲν εἶχε φανταστῇ ὁ Οὐγκὸ, ὅτι, ὅπως οἱ ἔρωτες—πυροτεχνήματα, ἔτσι καὶ οἱ μικροὶ ἔρωτες πεθαίνουν κάποτε, χωρὶς μάλιστα ν' ἀφήσουν καὶ τίς ἀναμνήσεις πού ἀφίνουν οἱ πρῶτοι.

Ἔτσι μὲ τὸν καιρὸ τὰ εἰδυλλιακὰ Σαββατόδραδα ἐγγίναν ἀπλὰ Σαββατόδραδα, κι' ἀργότερα πλῆκτικὰ Σαββατόδραδα. Ὁ Οὐγκὸ δὲν πῆγαινε πιά ἀπὸ τίς πέντε στὸ σπίτι τῆς Πατρίτσια, ἔφθανε κα-

τὰ τίς ἑπτὰ, μὰ καὶ πάλι ὡς τίς δέκα ἦταν τρεῖς ἀτέλειωτες ὧρες, πού δὲν ὑπῆρχε κανένας τρόπος νὰ τίς κἀν νὰ φανοῦν μικρότερες. Μόνον ἓνα θαῦμα μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τὴν κατάστασι σκεπτόταν. «Μὰ δὲν γίνονται σήμερα πιά θαύματα!»...

Κι' ὅμως γίνονται. Μόνον πού εἶναι ἐντελὼς ἀλλοιώτικα ἀπὸ κείνα πού περιμένει κανεῖς. Ἐνα πρῶτ', τὸν καλέσε ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου του, καὶ τοῦ ἀνήγγειλε μὲ ὕψος ἐπίσημο:

—Κύριε Φορσέτι, ἀπὸ σήμερα ἀναλαμβάνετε τὴν θέσι τοῦ οἰκονομικοῦ προϊστάμενου.

Τοῦ εἶπε καὶ ἄλλα πολλὰ ὁ κύριος γενικός, πού ὁ Οὐγκὸ οὔτε τὰ πρόσεξε γιὰ τὴν ἀναγνῶστί του προβοδισμό του. «Οἰκονομικὸς προϊστάμενος!», ἓνας τίτλος ὥρασιος ἐντυπωσιακός. Ξαφνικὰ ὅμως ἐνοίωσε σὰν ἓνα σύγκρου. Εἶχε βγῇ πιά ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Γενικοῦ καὶ κάθησε σὲ μιὰ καρέκλα. «Ἡ Πατρίτσια» μουρμούρισε. «Τώρα θὰ πρέπει νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσί μου, εἶμαι χαμένος».

Ἐπὶ τρεῖς μέρες ὁ Οὐγκὸ πάλαιψε σκληρὰ μὲ τὸν ἐαυτό του. «Πρέπει νὰ τῆς πῶ πὼς δὲν τὴν ἀγαπῶ πιά», συλλογίζονταν. «Νὰ τῆς ζητήσω νὰ χωρίσουμε». Φανταζόταν ὁμως τὴ σκηνή. Ἡ Πατρίτσια θὰ ἔπεφτε στὰ πόδια του καὶ θὰ τὸν παρακαλοῦσε νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃ. «Α, ὄχι ὄχι. Δὲν μποροῦσε νὰ τὸ κἀν αὐτὸ στὴν Πατρίτσια. Ὑπῆρχε πάντοτε καλὴ μαζὶ του, εὐγε-

νικὴ καὶ πολὺ ἐρωτευμένη.

Τὸ Σάββατο τὸ δρᾶν ὁ Οὐγκὸ ἀγόρασε ἓνα μπακέτο κόκκινα τριαντάφυλλα καὶ μὲ τὴν καρδιά βαρεὰ ἐκίνησε γιὰ τὸ σπίτι τῆς μελλοῦσας νύμφης του. «Ἄς τελειώσουμε μιὰ ὥρα γρηγορότερα» σκέφθηκε.

Λίγο ἀργότερα, προσέφερε στὴν Πατρίτσια τὰ λουλούδια του μὲ ὕψος ἀδέξιο, καί, μὲ φωνὴ πού ἀγωνιζόταν νὰ κἀν φυσικὴ, τῆς ἔλεγε:

—Προχθὲς μὲ φώναξε ὁ διευθυντὴς γιὰ νὰ μοῦ ἀναγγεῖλῃ τὸν προβοδισμό μου. Κάποτε σοῦ εἶχα ὑποσχεθῇ πὼς... Τὰ λόγια του υπερβύτηκαν καὶ συνέχισε νευρικά: Τέλος πάντων, Πατρίτσια, ἦρθα νὰ σὲ ρωτήσω ἀν θέλεις νὰ γίνῃς γυναίκα μου!...

Περίμενε νὰ τῇ δῇ νὰ πεφτῇ στὴν ἀγκαλιά του, νὰ τὸν φιλήσῃ τρελλῇ ἀπὸ εὐτυχία, μὰ δὲν συνέβη τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ. Ἡ Πατρίτσια χαμήλωσε τὸ κεφάλι καὶ μὲ φωνὴ σιγανὴ σὰ νὰ ντρεπόταν, εἶπε:

—Δυστυχῶς, Οὐγκὸ, δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ. Φοβάμαι πὼς δὲν σ' ἀγαπῶ ἀκριβῶς. Προσπάθησε νὰ μὲ καταλάβῃ, Οὐγκὸ, καί... νὰ μὲ συγχωρήσῃς.

Ἐκεῖνος κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικὰ, τῆς εἶπε πὼς ναί, ναί, τῇ συγχωροῦσε καὶ ὅτι ἦταν καλύτερα νὰ χωρίσουν ἀμέσως.

Ὅταν δῆλκε στὸ δρόμο αἰσθάνθηκε σὰν ἓνα πουλὶ, πού τοῦ ἀνοίγουν τὴν πόρτα τῆς φυλακῆς του. Ἀρχισε νὰ τοῦ ἐλάττωσε μέσα στὸς δρόμους, ἐξοισατος, εὐτυχισμένος, ἐπὶ τέλους ἐλεύθερος. Ἐνῶ περνοῦσε ἐξω ἀπὸ μιὰ κλινικὴ, εἶδε μιὰ πινακίδα, πού ἔγραφε: «Τὸ πεπρωμένο φυγεῖ ἀδύνατον» καὶ χαμογέλασε.

Πῶς βρέθηκε κάτω ἀπὸ τὴν ρόδες ἑνὸς ταξί, δὲν τὸ καταλάβε. Ὑποψιάστηκε ὅμως ὅτι κατὰ τέτοιο εἶχε συμβῇ, ὅταν ἐξύπνησε τὸ ἄλλο πρῶτ' καὶ ἐπείσε ὅλο του τὸ κορμὶ νὰ πονᾷ ἀφόρητα στὴν παρακινῆσι, καὶ εἶδε νὰ περᾷ ἀπὸ μπροστὰ του ἡ λευκὴ σιλουέτα μιᾶς νοσοκόμας.

Ἐκείνη τὸ μάτι προσπαθώντας νὰ συγκεντρωθῇ καὶ νὰ ξαναφέρῃ στὸ νοῦ του τὰ γεγονότα τῆς προηγούμενης ἡμέρας.

—Ἡ Πατρίτσια... μουρμούρισε.

Τὴν ἴδια στιγμή δὺ μοῦστα τυλίχτηκαν στὸ λαιμὸ του, ἐνῶ μιὰ φωνὴ, φοβερὴ γνῶμη, τοῦ φιδόρισε:

—Εἶμαι ἐδῶ, Οὐγκὸ, σὲ γάπη μου. Ἐδῶ κοντὰ σὲ γιὰ πάντα. Δὲν ἔπρεπε νὰ κἀνῃς αὐτὸ, ἀγαπημένε μου. Δὲν ἔπρεπε νὰ θελήσῃς νὰ πεθάνῃς ἐξ αἰτίας μου. Ἦταν τρελλῇ ὅταν σοῦ ἔλεγα πὼς δὲ σ' ἀγαπῶ πιά. Τώρα καὶ ταλασεῖν πὼς σὲ λατρεύω.

Ὁ Οὐγκὸ ἐνοίωσε τὰ δάκρυα τῆς Πατρίτσια νὰ λούν ζεστὰ στὸ πρόσωπό του τὰ χέρια της νὰ τοῦ σφίγγουν τοὺς ὤμους πού τὸν πονοῦσαν.

Ἐκείνη πάλι τὰ μάτια νάστανεάζοντας. Τώρα πιά συνέλαβε ἐντελῶς ὅταν τὸ κάθε τι μὲ τὴν παρὰ μικρὴ λεπτομέρεια. Θυμῶς ἀκούμῃ καὶ τὴν πινακίδα τῆς κλινικῆς πού ἔγραφε:

«Ὁ Οὐγκὸ ἐνοίωσε τὰ δάκρυα καὶ χαμογέλασε μὲ πικρὰ ΜΠΡΟΥΝΟ ΤΣΕΡΝΤΟΝΙ

ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Ὁ νεαρὸς μαθητὴς τῶν 8-9 χρόνων θὰ εὐχαριστήσῃ πάρα πολὺ μὲ τὸ ἰδιότροπο αὐτὸ πουλόβερ, πού θὰ τὸ φορῇ στὸ σχολεῖο του ἀλλὰ καὶ στὸν Κυριακάτικο περίπατο. Εἶναι πλεγμένο μὲ ἓνα καινούργιο μελανζὲ μαλλὶ πού εἶναι πολὺ φιγουράτο ἀλλὰ καὶ πολὺ πρακτικὸ γιὰτὶ δὲν πολυφαίνεται ὅταν λερωθῇ καὶ λίγο ἀπ' τὴ χρῆσι.

ΥΛΙΚΑ: 330 γραμ. μαλλὶ H.E.C. «Μπελάν» μπεζ μὲ διάφορα χρώματα καὶ ἀπὸ 10 γραμ. μαλλὶ μπλέ καὶ γκρι σκούρο. Βελόνες Νο 3 ἕως τὸ ἀμπεξισμὸν καὶ βελόνες χωρὶς κεφάλι γιὰ τὸ ὑπόλοιπο πλεκτό. Ἐνα φερμουάρ 10 ἐκατ. (Ἐὰν δὲν βρίσκετε ἀποκλειστικὰ τὴν ποιότητα τοῦ μαλλινοῦ πού γράφουμε, μεταχειρισθῆτε ἄλλῃ μὲ τὸ ἴδιο πάχος μαλλινοῦ).

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1 +1π=1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλὴ, 1 βελόνα ἀνάποδη. Φανταζὶ πλέξις: Πλέξετε μὲ τίς βελόνες χωρὶς κεφάλι κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 1η βελόνα: (ἡ καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ γκρι μαλλὶ πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους καλὴ. 2η βελόνα (ἡ καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ μπεζ μαλλὶ πλέξετε 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. 3η βελόνα (ἡ ἀνάποδη μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ μπλε μαλλὶ πλέξετε ὅλο ἀνάποδη. 4η βελόνα (ἡ ἀνάποδη μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ μπεζ μαλλὶ ἀλλάξετε ἐν σχέσει μὲ τὴν δευτέρη βελόνα καὶ πλέξετε 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. 5η βελόνα (ἡ ἀνάποδη μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ γκρι μαλλὶ πλέξετε ἀνάποδη, ὅη βελόνα (ἡ καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ μπεζ μαλλὶ ἀλλάξετε ἐν σχέσει μὲ τὴν 4η καὶ πλέξετε 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. 7η βελόνα (ἡ καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ μπλε μαλλὶ πλέξετε καλὴ. 8η βελόνα (ἡ ἀνάποδη μεριά τοῦ πλεκτοῦ): μὲ τὸ μπεζ μαλλὶ καὶ πλέξετε 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. Συνεχίστε ἀρχίζοντας πάλι ἀπὸ τὴν 1η βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: 18π=6 ἐκατ. φάρδος καὶ 16 βελόνες=4 ἐκατ. ὕψος.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 3, 107π μὲ τὸ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

• Οἱ γυναῖκες ὅταν ἀκοῦν νὰ μιλοῦμε γιὰ τὰ συναισθήματά τους, γελοῦν κρυφὰ καὶ μὰς κοροιδεύουν.

Μολιέρους

• Ὑπάρχουν γυναῖκες πού θὰ παντρευόντουσαν ἀκόμη καὶ τὸ διάβολο ἂν ἦταν πλούσιος.

Β. Οὐγκὸ

• Ἀφότου οἱ ποιηταὶ ἀρχισαν νὰ γράφουν κι' οἱ γυναῖκες νὰ τοὺς διαβάζουν, τίς ἀποκάλεσαν τὸς κλινικῆς πού ἔγραφε: «Ὁ Οὐγκὸ ἐνοίωσε τὰ δάκρυα καὶ χαμογέλασε μὲ πικρὰ ΜΠΡΟΥΝΟ ΤΣΕΡΝΤΟΝΙ

χνώντας πὼς οἱ ἴδιοι οἱ ποιηταὶ χάριν τῶν χρημάτων, εἶχαν ἀνωψώσει καὶ τὸ Νέρωνα σὲ ἡμίθεο.

Λέρμουντφ

• Ὅσο περισσότερες γυναῖκες ὑπάρχουν, τόσο καλύτερα γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Θιέρσας

• Ἡ γυναίκα, ὅταν παραινέται στὸν ἄντρα, νομίζει ὅτι τοῦ χαρίζει ἓναν ὁλόκληρο κόσμον, ἐνῶ σὺ νῆδως δὲν τοῦ παρέχει παρά μιὰ στιγμιαία εὐχαρίστησι.

Ἐλισάβετ

μπεζ μαλλὶ καὶ πλέξετε 3 ἐκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε μὲ ζέρσευ προσθέτοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε 4 ἐκατ. ἀπὸ 1π (5 φορές). Θὰ ἔχετε τώρα 117π. Ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχῃ γενικὸ μᾶκρος 28 ἐκατ. σχηματίστε τίς μισχοῦλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 8π. Συνεχίστε ἴσια καὶ ὅταν ἡ σκάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 11 ἐκατ. ἀρχίστε τὴν φανταζὶ πλέξι τοῦ ἀμπεξισμὸν πλέκοντας μὲ τίς βελόνες χωρὶς κεφάλι. Ὅταν ἡ σκάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 16 ἐκατ. σχηματίστε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (6

φορές). Πλέξετε κατόπιν 2 βελόνες καλὴ μὲ τὸ μπεζ μαλλὶ καὶ κατόπιν 2 ἐκ. ζέρσευ προσθέτοντας κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος τῆς βελόνας. Τὰ κομματάκι αὐτὰ θὰ γυρίσετε στὸ λαιμὸ γιὰ στρίψωμα καὶ θὰ τὸ ράψετε στὸ μέσο μέρος μὲ κρυφὲς βελονιές.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξετε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀκριβῶς ὁπως καὶ τὴν πλάτη.

ΜΑΝΙΚΙ

Ἀρχίστε ἀπὸ τὸ ἑπάνω μέρος. Ὁ τρόπος αὐτὸς τοῦ πλεξίματος τοῦ μανικιοῦ εἶναι πολὺ πρακτικὸς γιὰτὶ μπορεῖτε εὐκόλως νὰ τὸ μακρύνετε ἢ νὰ ἀντικαταστήσετε τὰ λάστιχα ὅταν παλιώσουν.

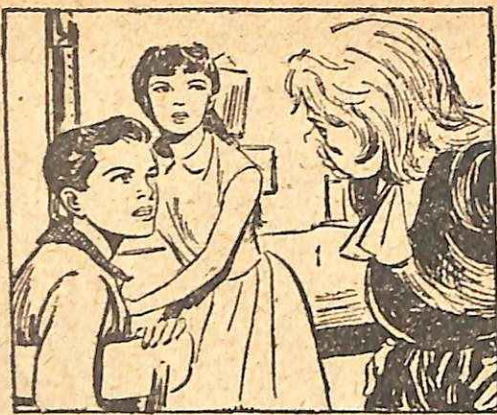
Βάλετε στὶς βελόνες σας 26π καὶ πλέξετε ζέρσευ προσθέτοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (7 φορές). Κατόπιν κλείστε καὶ στὶς 2 ἄκρες καθὲ 1η βελόνα ἀπὸ 1π (17 φορές). Ὅταν τὸ μανικὶ θὰ ἔχῃ μᾶκρος στὴ μεριά τῆς ραφῆς 31 ἐκατ. κλείστε σὲ 1 βελόνα 10π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις πλέκοντας 2π μαζὶ. Πλέξετε κατόπιν 6 ἐκατ. λάστιχο 1+1π καὶ κλείστε τοὺς πόντους. Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανικὶ ὁμοίως.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια τοῦ πλεκτοῦ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψτε τίς πλεγμανὲς ραφὲς καὶ τὴ ραφή τοῦ δεξιοῦ ὤμου. Τὸν ἀριστερὸ ὤμο ράψτε ὡς ἐπὶ 2 ἐκατ. καὶ τὸ ἄλλο μέρος ἀφήστε ἀνοικτὸ γιὰ τὸ φερμουάρ. Ράψτε τίς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ ἐνώσετε τὰ μανικία. Στὸ αἰχμηρὸ τοῦ ὤμου κνίστε τὴν σειρά μὲ τὸ βελονάκι καὶ ράψτε τὸ φερμουάρ.

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΜΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΠΡΕΠΟΥΣΗ - ΑΝΔΡΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
ΜΕ ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΟΛΛΑΚΙΑ ΤΗΛ. 612-010
Ἐπίσκεψις Δωρεάν Ἦπρ 930-1304-4-Βρυ

Ο
Νευρολογος-Ψυχιατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Δέχεται: Πανεπιστημίου
46 Γαβίου Χάρ Τσιούνη
4018 τηλέφ 614 620

■ — Πηγαίνετε, χοραιοφάδες, να δουλέψετε, τους φώναξε η γρή.

1^{ον} Στο Χουάιτσάπελ, την πιο φτωχή γειτονιά του Λονδίνου, υπήρχε μια πανσιόν, στην οποία έμεναν άνθρωποι με περιωρισμένα οικονομικά μέσα. 'Η πανσιόν αυτή ανήκε σε μια κυρία Λίτλγουντ.

Ανάμεσα στους ένοικιαστές ήταν και δυο παιδιά, η Έβελυν και ο Μπόμπ. Οι γονείς αυτών των παιδιών ήταν καλλιτέχνες του θεάτρου που έκαναν περιουσίες σε όλον τον κόσμο. Ο Ντόναλντ Πάλμερ ήταν τραγουδιστής, η δε γυναίκα του, η Τζορτζίνα, χορεύτρια. 'Επειδή, φυσικά, δεν μπορούσαν να σέρνουν μαζί τους στις περιόδους τους και τα παιδιά τους, τα είχαν αφήσει στην κυρία Λίτλγουντ για να τα φροντίζει και να τα περιποιείται. Κάθε μήνα δέ, της έστελναν ταχυτάκια τα έξοδα της διατροφής τους.

Τώρα όμως και δέκα μήνες, το ζεύγος Πάλμερ είχε διακόψει την απασχόληση χρημάτων. Κατά φαινομένους είχε συμβη και δεν μπορούσαν να βοηθήσουν τα παιδιά τους. 'Η κυρία Λίτλγουντ, όταν σταμάτησε να πληρώνεται, άλλαξε συμπεριφορά απέναντι στα παιδιά. Στην αρχή τα γκρίνιαζε απλώς, κατόπιν όμως πήρε σκληρά μέτρα εναντίον τους. Δεν τα έδωξε καν από την πανσιόν, για να μη χάσει τα καθυστερούμενα, ελπίζοντας πάντα στην εξόφλησή τους, τα έβγαλε όμως από το καλό δωμάτιό που είχαν πρώτα και τα πέταξε σε μια σκοτεινή τρύπα. 'Επί πλέον τα έβαζε και δουλεύουν σκληρά για το ξεροκόμματο που έτρωγαν.

Την ημέρα που αρχίζει η ιστορία μας, τα δυο αδελφάκια ήταν στην κάμαρά τους και μιλούσαν για τη δυστυχία τους που δεν τους ένοιωσε τόσο, όσο η αγωνία που τους κατείχε για την τύχη των γονιών τους.

— Τι να γίνονται άραγε; είπε η Έβελυν. 'Εχουμε τόσον καιρό να πάρουμε γράμμα τους.

— Μπορεί να είναι άρρωστοι ή να έμειναν χωρίς δουλειά, είπε ο Μπόμπ.

— Κατά καιρό πάντως πρέπει να τους συνέβη, γιατί αλλιώς θα έδιναν σημεία ζωής, είπε η αδελφή του.

— 'Εκείνη ακριβώς τη στιγμή ακούστηκε ένας δυνατός χτύπος στην πόρτα.

— Σστ! έκανε ο Μπόμπ. Είναι η κυρία Λίτλγουντ.

— Ο χτύπος επαινετήθηκε. 'Η Έβελυν πήγε κι άνοιξε την πόρτα. Στο άνοιγμα φάνηκε πραγματικά η ιδιοκτήτρια της πανσιόν.

— Τι καθόσατε εδώ, τεμπέλικα παιδιά, τους είπε. 'Εσύ, Μπόμπ, έκοψες τα ξύλα; Κι' εσύ, Έβελυν, σφουγγάρισες τα πατώματα; Μη ξεχνάτε ότι σας κρατάω από συμπόνια. Οι γονείς σας δε δίνουν δεκάρα τώρα κι' ένα χρόνο. 'Εμπρός, χοραιοφάδες, στη δουλειά!

Τα παιδιά βγήκαν σιωπηλά από το δωμάτιό τους. Ο Μπόμπ πήγε στην αποθήκη, πήρε το τσεκούρι και με τα παιδικά του άκονα χείρα άρχισε να κόβει ξύλα για τις σόμπες της πανσιόν. Αυτή η δουλειά ήταν σκληρή γι' αυτόν, μα άς έκανε κι' αλλιώς. Πιο θορυβία ήταν η δουλειά της Έβελυν, που ήταν υποχρεωμένη να σκουπίζει, να ξεσκονίζει και να σφουγγαρίζει τα πατώματα και βρώμικα πατώματα της πανσιόν.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Γεφυρωμένης εικονογραφημένο ανάγνωσμα για τα παιδιά σας

— 'Ενώ η Έβελυν ήταν απασχολημένη με αυτές τις χοντροδουλειές, χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας.

— Δεν ακούει; της φώναξε η κυρία Λίτλγουντ. Χτυπάνε. Πηγαίνε ν' ανοίξεις.

— 'Η Έβελυν σκούπισε τα χέρια της, φτιάχτηκε λίγο και πήγε να δει ποιος ήταν.

— 'Η κυρία Λίτλγουντ την άκουσε που έβγαλε ένα επίφωνμα χοράς όταν άνοιξε την πόρτα. Περιέργη βγήκε από την κα-

■ — Θα πάτε να συναντήσετε τους γονείς σας, είπε ο νάνος.

μαρά της και πλησίασε.

— Ο επισκέπτης ήταν ένας νάνος.

— Τόμυ Τόμ! 'Αγαπημένο μου Τόμυ Τόμ! Γυρίσατε λοιπόν στο Λονδίνο. Πόσο χαίρομαι που σας ξαναβλέπω.

— Τι επιθυμεί ο κύριος; ρώτησε η ιδιοκτήτρια της πανσιόν με προσποιητό ευγενικό ύφος.

— Είμαι ένας φίλος... ένας πολύ με-

■ — 'Ενας καλοντυμένος νάνος είχε έρθει να δει τα παιδιά.

■ — Ο πατέρας σας είχε πάθει βρογχίτιδα, είπε στα παιδιά ο Τόμυ Τόμ.

γάτος φίλος της οικογενείας Πάλμερ, κυρία μου. Θέλω να μιλήσω με την Έβελυν και τον Μπόμπ.

— Ο νάνος φαινόταν πολύ πλούσιος και η κυρία Λίτλγουντ πήρε ένα γλυκό ύφος.

— Μα και βέβαια, κύριε, μπορείτε να τους μιλήσετε. Περάστε στο σαλόνι. Έβελυν, πηγαίνε να φωνάξεις τον αδελφό σου και φτιάξου λίγο.

— 'Επειτα από λίγο, στο σαλόνι, ο νάνος έλεγε στα δυο παιδιά που είχαν κρεμασθεί από τα χείλη του:

— Πριν από λίγες μέρες είδα τους γονείς σας στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας. Είναι καλά. Πέρασαν μερικές δυσκολίες, όμως εμπροστίους τους, ένας πολιάνθρωπος, αφού τους εκμεταλλεύτηκε καλά, στο τέλος τους έλυσσε και τους εγκατέλειψε. Τότε ο μπαμπάς σας άρρώστησε από βρογχίτιδα...

— Ο καημένος ο μπαμπάς! είπε η Έβελυν.

— 'Η μητέρα σας, συνέχισε ο Τόμυ Τόμ, αναγκάστηκε να μη δουλέψει για να τον περιποιηθεί. Τώρα όμως τα πράγματα είναι καλύτερα. 'Η μητέρα σας βρήκε δουλειά: σ' ένα θέατρο του Σίδνεϋ κι' υπέγραψε μακροχρόνιο συμβόλαιο.

— Ο νάνος πήρε μια ανάσα και συμπύκνωσε:

— Και τώρα θα πάτε να τους δείτε.

— Θα πάμε να τους δούμε; είπαν τα δυο παιδιά μαζί, χαρούμενα και πληκτικά. Μα πώς;

— Θα σας κάνω εγώ τα έξοδα του ταξιδιού.

— Ω, Τόμυ Τόμ, είπε η Έβελυν, είναι ένας χρυσός άνθρωπος.

— 'Εχω πολλά λεπτά. Κληρονομία, κυρία μου. Πάμε τώρα να δούμε την κυρία Λίτλγουντ.

— 'Η ιδιοκτήτρια της πανσιόν ζήτησε νοίκια και τα τροφοία δέκα μηνών. Ο νάνος όμως της απάντησε ότι τα παιδιά της είχαν ξεφληθεί με τη δουλειά τους τις τελευταίες φορές και την απείλησε ότι θα εδωκόμισε την αστυνομία αν έμπαινε τα παιδιά να πάρουν τα πράγματά τους. 'Η κυρία Λίτλγουντ, που δεν είχε φανταστεί ποτέ ότι θα την απειλούσε, παραδόθηκε άμεσα με την αστυνομία, που τη πήρε από τις απαιτήσεις της.

— Ο νάνος πήρε τα παιδιά και πήγε έξω. Τους αγόρασε καινούργια ρούχα, κατόπιν πήγαν και κάνανε ένα πλούσιο γεύμα στο καλύτερο εστιατόριο του Λονδίνου. 'Οταν τελείωσαν πήγαν σ' ένα ιδιωτικό γραφείο να δουν ποτέ έφτανε κοράβι για το Σίδνεϋ.

— Σε δέκα μέρες, είπε ο υπάλληλος.

— Τόσο άργά! είπε η Έβελυν.

— Μα εκείνη τη στιγμή το μάτι της πιάσαν αψίδα για ένα κοράβι που έφτανε έτοιμη για τη Σιγκαπούρη.

— Να πάμε μέσω Σιγκαπούρης; ρώτησε η Έβελυν.

— Κολή η ιδέα σου, Έβελυν. Δύο εισιτήρια για τη Σιγκαπούρη, στον πράκτορα.

— Την επομένη τα δυο παιδιά, φίλοι τους και κατόπιν επιβιβαζόμενοι, με ένα μεγάλο κοράβι για να πάνε να συναντήσουν τους γονείς τους.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

— 'Αν μου δώσης 100 χρυσά νομίσματα, θα σου πω μια συμβουλή, είπε ο ζητιάνος.

Η συνωμοσία

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

— Πριν από πολλά χρόνια, ζούσε στις 'Ινδίες ένας πλούσιος πρίγκιπας, πουχε μεγάλον έρωτα με το κορίτσι που δεν αιδανόταν να τον έζητασε, του είπε ότι έπρεπε να του πάρη αίμα.

— Καλά, είπε ο πρίγκιπας. Πάρε μου το αίμα σου, γιατί γιατι αιδανόμηναι μεγάλη δυσφορία.

— Ο γιατρός έφερε ένα μαχαίρα που η μύτη του ήταν δοτηγμένη σε δυνατό δηλητήριο. 'Ενας υπηρέτης κρατούσε μια άσημενη λεκάνη για το αίμα. Ο γιατρός ήταν έτοιμος να κάνει την επέμβαση όταν το μάτι του έπεσε πάνω στην άσημενη λεκάνη και διάβασε το γινώμικο: «Μην κάνης ποτέ κάτι προτού σκεφής τις συνέπειες».

— Αθελά του έκανε ένα θέρμα πίσω, άφησε το δηλητηριώδες νοστέρι, και πήρε ένα άλλο με χέρια που έτρεμαν.

— Γιατί πήρες άλλο νοστέρι; τον ρώτησε ο πρίγκιπας.

— Γιατί το πρώτο δεν ήταν αρκετά μυστικό, όπως είδα, απάντησε ο γιατρός.

— Για δείξε μου το είπε ο πρίγκιπας.

— Ο γιατρός όμως το έκρυψε και τότε ο πρίγκιπας σκέφτηκε πως κάτι το ύποπτο συνέβαινε.

— Λες ψέματα, του είπε. Πές μου γιατί άλλαζες νοστέρι!

— Τότε ο γιατρός έπεσε στα πόδια του και του μολόγησε την αλήθεια.

— Και γιατί μετανιωσες ξαφνικά; τον ρώτησε στο τέλος ο πρίγκιπας.

— Γιατί διάβασα την επιγραφή στη λεκάνη.

— Ο πρίγκιπας ήταν καλός άνθρωπος και δεν κρέμασε το γιατρό. Μόνο τον έδιωξε από τη χώρα. 'Όσο για τον παλατιανό συνωμότη κατώρθε να το σκάσει.

— Γεμάτος ευγνωμοσύνη ο πρίγκιπας διάταξε τους ανθρώπους του να βρουν το ζητιάνο που του είχε δώσει τη συμβουλή και να του μετρήσουν άλλα εκατό νομίσματα.

ΚΑΡΑΛΕΞ Σ.

Το πιο δυνατό στοιχειό

— Ο τυφλοπόντικας είναι ένα μικρό ζώο που μοιάζει με ποντίκι, όπως λέει και τ' όνομά του. Για την καταστροφική του μανία, αλλά και τη δύναμή του (σε αναλογία με το σώμα του), διηγούνται την ακόλουθη ιστορία:

— Μια φορά το ποντίκι πήγε στη θάλασσα και της είπε:

— 'Ερχομαι να σε πάρω γυναίκα μου. Με κυνηγάει όλος ο κόσμος και θέλω να πιαστώ από μεγάλο σοί. Μου είπαν πως εσύ είσαι το δυνατότερο στοιχειό...

— 'Εγώ, ποντίκι μου, είμαι δυνατό στοιχειό; είπε η θάλασσα. Βλέπω εγώ Θεού πρόσωπο άμα πεισμώνει ο άνεμος; Με βάζει αυτό το θεριό και χορεύω στο ταψί.

— 'Όποτε ο Άνεμος είναι το δυνατότερο στοιχειό; ρώτησε το ποντίκι.

— 'Αμ' ποιος άλλος είναι; Το ποντίκι πήγε στον Άνεμο.

— Άνεμε, του λέει, έμαθα πως είσαι το δυνατότερο στοιχειό...

— Ποιος σου το είπε; 'Εγώ, παιδί μου, δυνατό στοιχειό; Ξερρίζω τίποτε παλινόεντρα, πνίγω κανένα καϊκί. Άμα όμως αγγίξω κανένα βουνό σπάζω τα μούτρα μου.

— 'Όποτε το βουνό είναι;

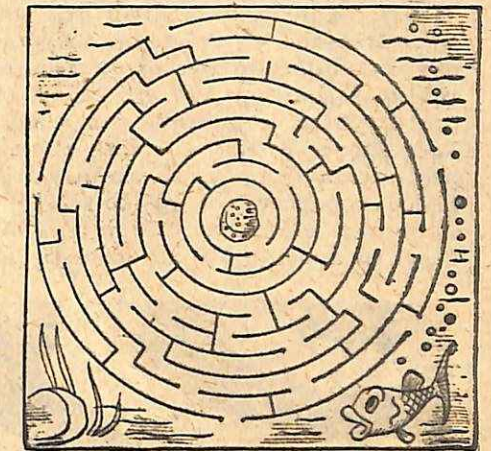
— 'Αμ' ποιά!

— Το ποντίκι πήγε και στο βουνό. Έμαθα πως είσαι το πιο δυνατό στοιχειό, του είπε.

— 'Εγώ δυνατό; απάντησε το βουνό. Ξέρω αν βάραι όρθο σε λίγη ώρα ή θα κυλήσω στο ποτάμι...

— Ορίζω ζωή εγώ όπ' τον κρυφοντικας που μου σκάβει το κορμί νύχτα μερα; ...

— Το ποντίκι είδε πως ο κρυφοντικας ήταν πραγματικά το πιο δυνατό στοιχειό και πήγε και το πήρε γυναίκα του.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Μπορείτε να βοηθήσετε αυτό το ψαράκι να φτάσει έως το κομμάτι το ψαμί που είναι στη μέση του λαβυρίνθου;

Ο σκύλος, ο λαγός κι' η γάτα

Ξέρετε γιατί μάχονται τόσο πολύ ο σκύλος και η γάτα το λαγό; 'Υπάρχει γι' αυτό μια ιστορία. 'Ακούστε την:

— Μια φορά κι' έναν καιρό τα ζώα είχαν κάνει σύλλογο. Σε μια συνεδρίαση του συλλόγου ο ομιλητής χρειάστηκε να ρωτήσει για τη γάτα και τον λαγό. Ο πρόεδρος έστειλε το λαγό να φέρη.

— Δεν έχω παπούτσια, κύριε πρόεδρε, λέει ο λαγός.

— Πάρε τα παπούτσια του σκύλου και τρέχα γρήγορα, τούπε ο πρόεδρος.

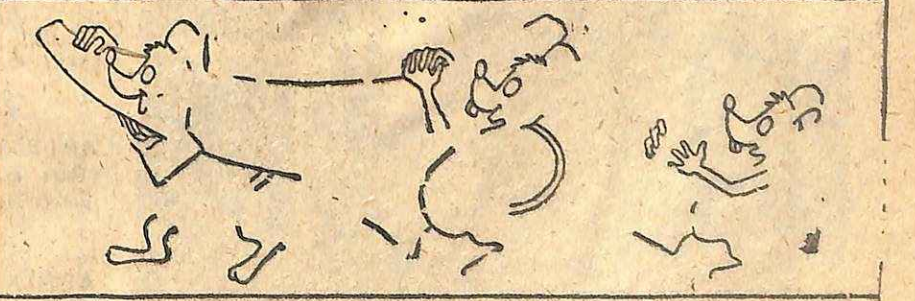
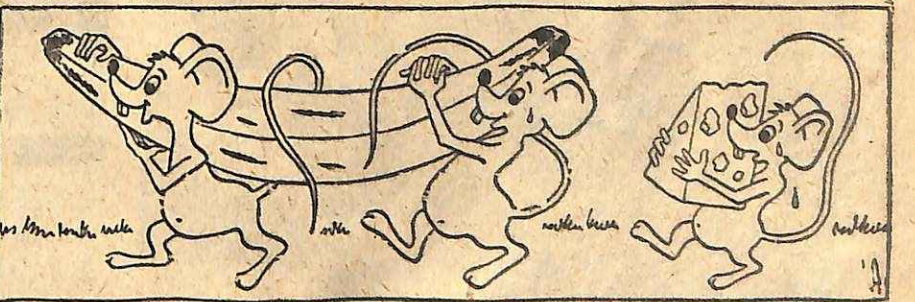
— Ο λαγός πήρε τα παπούτσια του σκύλου και πήγε για νερό. 'Όσο όμως τον είδατε έσείς, άλλο τόσο τον είδε και ο σκύλος των ζώων. Τότε ο σκύλος ζήτησε να γίνει δικαστήριο και να καταδικαστή ο κλέφτης.

— Πραγματικά έγινε το δικαστήριο και καταδικάστηκε ο λαγός. Ο σκύλος, πήρε την απόφαση και την παρέδωσε στη γάτα να τη φυλάξη στο αρχείο του συλλόγου. 'Από τότε ο σκύλος και η γάτα κυνηγούν το λαγό για να του πάρουν τα παπούτσια. Ο σκύλος όμως κυνηγάει και τη γάτα γιατί έφθσε τα ποντίκια και της φάγανε την απόφαση.

Επιγραφή

Διαβάστε την ακόλουθη γνωστή αρχαία ρήσι που έχει σχέση με το πεπόνι:

Υ Ο Ν Ι Ο Υ Ο Τ Α Ρ
Κ Α Υ Ε Ν Α Ν Ε Κ Η
Φ Ε Π Σ Ο Θ Α Π Ν Ω
Π Ε Π

ΕΥΚΟΛΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Συμπληρώστε το δεύτερο σχέδιο παίρνοντας για υπόδειγμα το πρώτο. Βοηθήστε τα τρία παντικάκια στο πλούσιο γεύμα που τα περιμένει.

ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Η φετεινή μόδα δίνει άνεσι στη γυναίκα. Είναι ιδεώδης γι' αυτές που αγαπούν την απλότητα και προτιμούν το άνετο ντύσιμο και όχι τα εφάρμοστα φορέματα. Χρωστά την προέλευσή της στα νέα σούπλ υφάσματα, χαρίζει δε μια ελεύθερη κομψότητα στη γυναίκα. Μας θυμίζει παλιές εποχές όταν για πρώτη φορά τα φόρεσαν οι μητέρες μας μετά την επανάστασι που αχρήστευσε τους παλιούς κορσέδες και τα κρινολίνα. Φέτος τα φορέματα είναι όλα ευρύχωρα σαν τότε. Άλλο τώρα η γυναίκα ξέρει να προσαρμόζη πιο καλά τη μόδα στη σιλουέτα της

Τα δυο μοντέλα αυτά είναι θαυμάσια για λεπτές έστες, κάνουν όμως και για κάπως παχουλές γυναικες.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ντέ πιές στη νέα γραμμή. Η «θαρί» είναι ζαπωνέ με κλειστό ντεκολτέ γόνδολα. Έχει ψεύτικες τσέπες γαρνιρισμένες με πάτ και μια

ΔΕΞΙΑ: Φόρεμα μάλλινο ντραπέ στο λαιμό. Κλεινό πλάι μ' ένα φιόγκο από το ίδιο υφάσμα. Το κορμί και φλού και έτσι μια τσέπη κομψή από την άκρη. Η φούστα έχει πιέτες ατσάκιστες και κοψή ισομή

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΖΩΔΙΟ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΞΥ.

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΑΙ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΖΩΔΙΟ : ΣΚΟΡΠΙΟΣ

ΠΛΑΝΗΤΗΣ : ΑΡΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ "Αρης" άσκει επάνω στο ζώδιο αυτό μια μεγάλη επίρροη. Τα πρόσωπα που έχουν γεννηθῆ κατ' αυτό έχουν μια τρομερή δύναμη αυτομορφώσεως, έχουν δε μια ισχυρότατη διαίσθησι ή οποία, σε καταστάσεις πολύ δύσκολες, παρέχει όφελι. Παρά την αυστηρή, δεύατη, πεισματάρικη, κριτική στάσι τους, είναι ωστόσο ελέγχατοι, μοχθηροί, πανούργοι, σαρκαστικοί, συχνά δε έκρηκτικοί και άσυγκράτητοι. Οι ανώτεροι τύποι διαθέτουν ένα ταίτ και είναι εύπροσήγοροι. Αδιάφοροι στις συμπτώσεις ή τις αντιπάθειες, ακολουθούν δικές τους γνώμες, διαπραγματεύονται με σωφροσύνη, είναι προσεκτικοί και επαγρυπνούν στα συμφέροντά τους. Ως προς τις πνευματικές τους ι-διότητες, είναι τύποι υπερήφανοι γι' αυτά που ξέρουν, ματαιόδοξοι και αγαπούν τις διακρίσεις. Άσυγκράτητοι στο θυμό τους και επίμονοι, κλίνουν ωστόσο στην υπερβολή και μετανιώσουν για πάρα πολλά. Αν και με ισχυρή θέλησι και αποφασιστικότητα, είναι τύποι που ήμπερεί να τους διευθύνει κανείς αφήνουν δε στο περιβάλλον τους μια εντύπωσι ά-διοφορίας. Ο έσωτερικός τους όλος είναι ζωντανός, είναι εύ-κίνητοι και εύπρόσδεκτοι.

Όλοι όσοι γεννήθηκαν υπό το ζώδιο Σκορπιός είναι υπά-ρξεις κάπως ζηλότυπες, έμπα-θεις, έρωτομανείς, ρέπουν δε, καθ' όλο σχεδόν το βίο τους, στις σορικές ήδονές. Έχουν επίσης την ιδιότητα να άτα-κουστούν και να άναζητούν να μάθουν τα μυστικά των άλλων. Οι μεταξύ τους κατώτεροι τύ-ποι δεν διατάζουν να άποκο-μίσουν ωφέλειες από τις ιδι-ότητες αυτές. Οι τελευταίοι αυ-τοί είναι πρόσωπα δύσπιστα και σχεδόν έξ ολοκλήρου έγω-ιστικά. Γενικά, διαθέτουν κου-ράγιο, καρτερικότητα, φιλοδο-ξίες και δραστηριότητα. Έ-χουν έναν ώριμο χαρακτήρα και είναι ικανά για το κάθε τι. Ενδιαφέρονται για τη μαγεία και για πολύ μυστηριώδη πρά-γματα, στην κρίσι τους ό-μως είναι παρ' όλα ταύτα αυ-στηροί. Έχουν μαχητική ιδιο-συγκρασία, έρχονται όμως, παρ' όλα αυτά σε καλές σχε-σεις με όσα πρόσωπα τους ά-ρέσουν, έστω και αν δεν συμ-φωνούν μαζί τους. Πρόκειται έν πάση περιπτώσει για τύ-πους με ιδιόζωντα χαρακτήρα, όπως είναι και όλοι όσοι έχουν γεννηθῆ υπό το ζώδιο Σκορ-πιός.

Στα χρηματικά ζητήματα οι τύποι αυτοί σπάνια θα άισθαν-θούν ευχαριστήσιες κατά τη νεότητά τους και μετέπειτα ά-

κόμα. Τα χρήματα θα τους λει-πουν. Μετέπειτα όμως, μετά τα πηνήτα, θα άποκτήσουν χρηματική εύσταθεια. Παρου-σιάζονται κληρονομίες και κλη-ροδοτήματα και κέρδη, συχνά δε από κοινοῦ με κτήματα και επιχειρήσεις στις όποιες χρη-σιμοποιούν έπιστημονικό κύ-ρος. Όλα αυτά συμβαίνει να έπέρχονται όλα μαζί και να πλουτίζουν άπότομα.

Ο επαγγελματικό τους δι-ος είναι συχνά πολύπλευρος. Από τ' άδρόφια και τους συγ-γενείς τους, μπορεί να προέλ-θου συχνά κίνδυνοι και άπρό-βλεπτα κτυπήματα. Έπειδή εί-ναι πολύ γόνιμοι τύποι, άπο-κτούν πλήθος άπογόνων.

Το ζώδιο Σκορπιός το πα-ρακολουθούν οι έξης ασθένειες: γεννητικών όργάνων παθήσεις, κυστιτίς, βλάβες στους άδένες, αίμορροΐδες, έλκη, φλεγμονές, κεφαλόπονοι, πυρετοί. Υπαρ-χει ό κίνδυνος τραυματισμών από φωτιές, από όργανα ή ά-πλα.

Οι γεννηθέντες υπό το ζώ-διο Σκορπιός κάνουν μεγάλα και μακρινά ταξίδια, έχουν πολλούς φίλους και προσά-τες, θα έχουν όμως και δυσά-ρεστες γνωριμίες. Οι έχθροί τους θα είναι πολυάριθμοι, θα ραδιουργήσουν δε και μέσα στο οικογενειακό τους άκόμα περι-βάλλον. Στο ζώδιο αυτό προσι-διάζουν τα έξης επαγγέλματα: χημικός, χειρουργός, φυσικός, φιλόσοφος, ποιητής και άστρ-νομος.

Στο ζώδιο Σκορπιός ανή-κουν: οι πέτρες διαμάντι και όπάλιος πέτρα, ό αριθμός 9, το κόκκινο χρώμα και ή ήμερα Τρίτη.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΣΤΙΩΣ: 1) ΜΠΑΝΑΝΑ, 2) ΠΑΝΤΙΤ — ΓΕ, 3) ΙΣΙΑ — ΙΜΑΣ, 4) ΣΚΕΡΤΣΟ, 5) ΚΑΡ-ΜΙΝΙΟΝ, 6) ΟΛΟΣ — ΕΡ, 7) ΝΤΟΥΛΑ, 8) ΑΣ — ΑΡ, 9) ΚΑΤΑΝΟΜΗ, 10) ΦΟΝ — ΜΑ-ΝΟΝ, 11) ΑΡΑΚΑΣ — ΙΑ.

ΚΑΘΕΤΟΣ: 1) ΜΠΙΣΚΟΤΑ — ΦΑ, 2) ΠΑΣΚΑΛ — ΣΚΟΡ, 3) ΑΝΙΕΡΟΝ — ΑΝΑ, 4) ΝΤΑΡΜ-ΣΤΑΤ, 5) ΑΙ — Τ, 6) ΟΡΑΜΑ, 6) ΝΤΙΣΝΕΥ — ΤΑΣ, 7) ΜΟΙ-ΡΑΙΟΝ, 8) ΓΑ — ΜΟΙ, 9) ΜΕ-ΣΟΝ — ΑΘΗΝΑ.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

Μπορούμε ν' αλλάξουμε τη σει-ρά τους κατά 620.448.733.239. 439.360.000 τρόπους!

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΑ, ΔΥΟ, ΤΡΙΑ

Κ — ΑΙ — ΡΟΣ
Μ — ΕΝ — ΤΩΡ
Σ — ΑΡ — ΚΕΣ
Δ — ΙΣ — ΚΟΣ
Σ — ΤΕ — ΝΟΣ
Μ — ΥΕ — ΛΟΣ
Β — ΙΝ — ΤΖΙ
Καθώς στη μέση στήλη ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥ-ΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Πέτρου πάθος πέφκει άνευ άκράτου οίνου.

Όταν έχετε άνάγκη ιδιαίτερη προσοχής ειδικώς άσθενών

Ένω πλησιάζουν οι ήμεροι που προκύπτει το λεπτό πρόβλημα, τι πρέπει να διαλέξετε για να σας εξασφαλίσει:

Άνεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια ή "ΚΑΜΕΛΙΑ", είναι εκείνη ακριβώς που ζητείτε. Είναι δε άκόμη πρακτική και οικονομική. Με την χρήση της "ΚΑΜΕΛΙΑ", μπο-ρείτε να έργασθτε, να διασκεδά-σετε, να έχετε το άισθημα της αυτοπεποίθησος.

Η επιβίβη όπτης "ΚΑΜΕΛΙΑ", είναι άπλή: και ότε έρωστέ, άισθάνετε στο νερό και στο άερά όσους έ-δω το άσφάλιστο πλέγμα.

Ζητήσατε την μόνο με μία λέξι "ΚΑΜΕΛΙΑ", από το πρώτο Φαρμακείο ή Κατάστημα γυναικείων ειδών και θα έχετε διακριτικά το πραγματικό μπλέ κουτί της "Καμέλια".

ΑΠΟΚΛ. ΑΝ/ΠΟΙ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25-739

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΜΩΡΑ ΣΑΣ

Η καθαριότης για τα μωρά είναι ένα βασικό στοιχείο, που συμβάλλει στην ανάπτυξι των και την καλή των ύγει.

Είναι όμως και μια σκοτούρα από τις πιο μεγάλες για τις μητέρες. Δεν είναι και τσόν εύ-κολη δουλειά να διατηρήσουν τα μωρά καθαρά.

Το Dai θα σας βοηθήσει να έ-χετε τα ρουχαλάκια τους πάντο-τε καθαρά και να μισχοδολάνε με την μικρότερη προσπάθεια, γρήγορα, εύκολα και με τα λιμέ-πρότερα αποτελέσματα. Δοκιμά-στε σήμερα το Dai και θα εκ-πλαγήτε για την καταπληκτική του ικανότητα να κάνει τα ρουχα-πεντακάθαρα με ελάχιστη πρ-οσπάθεια και χωρίς να θλάπη τη χέρια.

ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Πλέκουν όλα τα νήματα σε μεγάλη ποικιλία σχεδιών... Άπλουστάτος χειρισμός • Μεγάλη άποδοσι • Δωρεάν εκμάθησι

ΣΟΗΚΑΣ Κολοκοτρώνη 11

ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Αντιγράψτε το επιβά-
λον σας στο περιβά-
λον σας!

Εργαζόμενοι μέσα
στο σπίτι με μια
πλεκτομηχανή
PASSAP
αυξάνετε τη χρ-
σιμότητά σας άπέναν-
τι όλων των αγαπη-
μων σας προσώπων.

ΠΑΣΣΑΡ

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ
ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΠΛΕΚΤΟΜΗ-
ΧΑΝΗ **PASSAP**

Η μόνη
με τον κόσμο ΑΤΙΛΑΙΝΗ μηχανή και
ροπλεκτική με 201 θέλόνες σε μια
σειρά

Η μόνη που μπορεί να πλέξη
απέναντι πρακτικότητα από το πιο κο-
νό ως το πιο φιλό μαλλί χειροπλά-
κτικώς

Τιμή βασική μηχανής
Σεας. 2.050

Λεπόμενι το παρόν και άποστέλλω
τε τομα (1) με την διεύθυνσι και
με την αντιπροσωπείαν **PASSAP**
Νίκης 21 Αθήναι
και θα σας άποστέλλω μεν
ΔΩΡΕΑΝ λεπτομέρη σε
ριγραφή των μηχανών

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ
ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 17 - 30
ΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ Α-
ΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΤΕ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Οι μικρές δυσκολίες και τα όχι σοβαρά εμπόδια μη σας κάνουν ούτε στιγμή να χάσετε το θάρρος σας και την αυτοπεποίθησή σας. Το δρόμο τώρα θα καθαρίσει και θα σας οδηγήσει σε χαρά που είναι στο χέρι σας αν θα διατηρήσετε.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 'Απριλίου): Μη φοβάστε να καταβάλετε κόπους έχω και αν σας φαίνονται μεγάλοι. Με λίγη περισσότερη ενεργητικότητα μπορεί και η κατάσταση όλη να μεταβληθεί προς το δικό σας και μόνο συμφέρον.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Μη δίνετε πίστι σε ό,τι ακούτε και επηρεάζονται άσχημα από αυτό. Δείξτε ψυχραιμία και μην αφήσετε την κατάσταση να φύγει από τα χέρια σας. Τα πράγματα θα διορθωθούν όπως επιθυμείτε.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Μια δυσκολία που θα παρουσιαστεί στις εργασίες του συντρόφου σας θα σας κάνει προς στιγμή να στενοχωρηθείτε αλλά και η δική σας συμπαράσταση κατά την βοήθεια στο να εξαφανιστεί εντελώς.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): Το δεκαπενθήμερο αυτό θα ξεκουραστήτε και δεν θα επιχειρήσετε κόπους και ταλαιπωρίες γιατί έχετε παραφορτώσει τον οργανισμό σας και δεν λογαριάζετε στο πρόπεριό σας πόσο πολύτιμη υγεία σας.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αυγούστου): Δεν διαδίζετε στο σωστό δρόμο. Έχετε επηρεασθεί από τρίτα πρόσωπα και κινδυνεύετε από προσωπική σας υπαιτιότητα να καταστρέψετε ό,τι επί χρόνια δημιουργήσατε με τόσους κόπους.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Ρουφάτε ως την τελευταία σταγόνα την ευτυχία σας αλλά και έκτιμηστε όσο πρέπει την τωρινή σας κατάσταση. Φανήτε ευγνώμων σε αυτούς που σας βοήθησαν να ανεβείτε μέχρις εδώ.

Σκορπίος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): Αφήστε τη ζωή να τρέξει στον κανονικό της δρόμο και μην παίρνετε διαστικές αποφάσεις. Δεν πρέπει τα διάφορα μικροεμπόδια να τα μεγαλοποιήσετε και να τα νομίζετε πάντοτε ανυπερβλήτα.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Μην παραμελήτε τις άλλες υποθέσεις σας για τις αισθηματικές. Χωρίς να παραγκωνίζετε τις δεύτερες φροντίδες και για τις πρώτες γιατί τότε μόνο θα έχετε ένα ουσιαστικό κέρδος.

Λιγνέρως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Συμβουλευτήτε ένα πρόσωπο που να έχει πείρα στην προκειμένη περίπτωση και μη σπεύσετε να λάβετε αποφάσεις χωρίς να ζυγίσετε τα υπέρ και τα κατά στην υπέρθεσι που τόσο σας απασχολεί τώρα.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Βαδίζετε αδιάστατα στο δρόμο της επιτυχίας. Αν αναμώσατε τους κόπους και τις φροντίδες διόλου απίθανο να επιτύχετε κέρδη σημαντικά τέτοιας μορφής που σήμερα δεν το φαντάζεστε καν.

Ιχθύες

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Μη σας αρέσει να ψαρεύετε σε θολά νερά. Προσπαθήστε να ξεκαθαρίσετε πρώτα όλη την υπόθεσι και μόνο τότε να μη διατάσετε να λάβετε μέρος σε συμφωνία με τους διαφόρους άλλους.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Οι κόποι σας και οι προσπάθειές σας δεν αρκούν να αμειβούνται. Θα έχετε και άλλες επιτυχίες που θα σας κάνουν να υπερβείτε και θα σας δώσουν μια ξεχωριστή θέση στο περιβάλλον που βρίσκεται με πολύ ωφέλιμα αποτελέσματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Να έχετε υπ' όψη σας πως με την αρμονία μπορείτε να επιτύχετε πολύ περισσότερα. Όταν είσατε απερίσπαστοι έχετε μεγαλύτερη πιθανότητα να επιτύχετε στον τομέα της εργασίας σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Θα ακούσετε από το αγαπημένο σας πρόσωπο μια πολύ ευχάριστη είδησι. Αυτό θα είναι μια αφορμή να ενώσετε μαζί του με στερεότερα δεσμά, δεσμά όμως που θα είναι πολύ ευχάριστα για σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): Σεις έχετε αναλάβει όλα τα βάρη και τις φροντίδες και από σας τα περιμένουν όλοι. Δείχτε αντάξει των προσδοκιών τους. Οι συνθήκες θα σας βοηθήσουν για να επιτύχετε ακόμη μια φοοά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αυγούστου): Να μην αναβάλετε κάτι που πρέπει να γίνει τώρα, γιατί από την αμέλεια σας αυτή μπορεί να επωφεληθούν άλλοι και να πάρουν αυτοί την κατάσταση στα χέρια τους προς δική σας ζημία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Μη ξεγελιάσατε από φανταχτερές εμφανίσεις. Ζητήσετε κάτι περισσότερο θετικό. Μόνον εκεί θα βρείτε ανταπόκριση και κατανόηση. Η οικονομική σας κατάσταση θα βελτιωθεί σημαντικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Οκτωβρίου): Μη δείχνετε ανυπομονησία γιατί αυτό μπορεί να σας κάνει να επεμβαίτε πολύ νωρίτερα από όσο πρέπει και τότε είναι δυνατόν κάτι που περιμένετε να γίνει, να ξεφύγει από τα χέρια σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Μη διατάξετε να φανερώσετε την αλήθεια για να ξαναβρείτε την ψυχική σας ηρεμία. Σε κάθε σας πράξι ο νους σας πηγαίνει στο σημείο αυτό, πράγμα που σας φέρνει πάντα μεγάλη αναστάτωση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Δείξτε περισσότερη ενεργητικότητα και εξακριβώστε σε όλες τις λεπτομέρειες αν η υπόθεσι αυτή που σας απασχολεί δεν είναι δυνατό να λάβει καλύτερη εξέλιξι. Σκεφτείτε πριν κάνετε ενέργειες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Μην απελπίζεστε που τα πράγματα δεν έρχονται τόσο ευνοϊκά όσο τα περιμένετε. Οι δυσκολίες είναι προσωρινές. Χρειάζεται λίγη καλή θέλησις και προσπάθεια για να παραμεριστούν όλες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Μια αλλαγή στο οικογενειακό σας περιβάλλον θα μεταβάλει πολλά ζητήματα και από αυτήν θα εξαρτηθεί η εξέλιξι των διαφορών υποθέσεων σας. Αποφύγετε να επιμένετε όπου δεν πρέπει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Λόγοι ανεξάρτητοι της βελήσεως σας φέρνουν αναβολή στα σχέδιά σας. Δεν πρέπει όμως να απελπίζεστε γιατί πάντα θα πραγματοποιηθούν και μάλιστα υπό συνθήκες εξαιρετικά ευνοϊκές για σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): Πρέπει να έχετε και λίγη διαίσθησι. Τα πράγματα είναι φυσικά να ακολουθήσουν έναν ώριμο δρόμο. Σεις όμως δεν βλέπετε μακριά και γίνετε ωριμότερες ευκαιρίες που θα σας οδηγήσουν στην ευτυχία αν τις εκμεταλλευόσαστε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Μη ζητάτε διαρκώς όλα και περισσότερα. Η ευτυχία είναι πολύ κοντά σας αλλά προσέξτε, όταν δεν εκτιμάτε στο έργο αυτή την κατάσταση, μπορεί να σας ξεφύγει χωρίς να το αντιληφθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Πρέπει πάντοτε να λαμβάνετε υπ' όψη σας και τους άλλους ανθρώπους που σας περιβάλλουν και να μη αδιαφορείτε για τη γνώμη τους. Η δική τους περ ίσως σας βοηθήσει αποτελεσματικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): Δραστηριότητα και επιτηδεότητα είναι αυτά που πρέπει να δείξετε για να επιτύχετε στην πολύπολη αυτήν υπόθεσι που έχει παρουσιαστεί άσχημα και που ζητάει τώρα τη δική σας βοήθεια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αυγούστου): Έχετε κρίσιμη σωστή και αυτό σας βοηθεί να ενεργήσετε όπου και όταν πρέπει. Αφήστε και το ενστικτώ να σας οδηγεί αλλά πάντα να επαγρυπνείτε και να επεμβαίνετε όταν υπάρχει ανάγκη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Δε βλέπετε τα πράγματα από την κατάλληλη σκοπιά γι' αυτό και σας ενοχλούν με διαφορετική μορφή από την που έχουν στην πραγματικότητα. Πρέπει όμως να τα δείτε αλλιώς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Οκτωβρίου): Ήμερες ξένοιαστες, γεμάτες αγάπη και αφοσίωσι. Η ψυχή σας να είναι ανοικτή και στραμμένη στον αγαπημένο σας και μην έχετε άλλες φροντίδες γιατί τις διαφόρες μικροενοχλήσεις τις ξεπερνάτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Μια ευχάριστη εξέλιξι στις υποθέσεις σας τις αισθηματικές θα σας χαρίσει ευχαρίστησι και αμέσως θα τακτοποιηθούν όλες οι προϋποθέσεις για να δημιουργήσετε κάτι σταθερό και μόνιμο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Πρέπει να έχετε διορατικότητα και κατευθύνετε έτσι τις ενέργειές σας σε να μη δυσκολευτείτε να επιτύχετε στις διάφορες μεμονωμένες πράξεις θα επιχειρήσετε σε λίγο διασπαστείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Η υγεία σας θα κλονιστεί προσωρινά αλλά αυτό δεν πρέπει να επηρεάσει ενέργειές σας στους άλλους τομείς σας ενδιαφέρουν και μάλιστα πρέπει εντείνετε ακόμη τις προσπάθειές σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Μην αφήνετε ανεμετάλλευτα αυτά διαθέσιμα σήμερα. Τα περιμένετε από την τύχη και δεν προετοιμάζεστε εδωράκι γι' αυτή για μια καλύτερη φυσικά ευτυχέστερη μελλοντική.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Ρίξτε να φανήτε ότι πιέζετε μια κατάσταση μη διατάξετε να ζητήσετε με επιμονή να επιτύχετε αυτό που κανονικά νήκει σε σας. Μην ελπίζετε εύκολα.

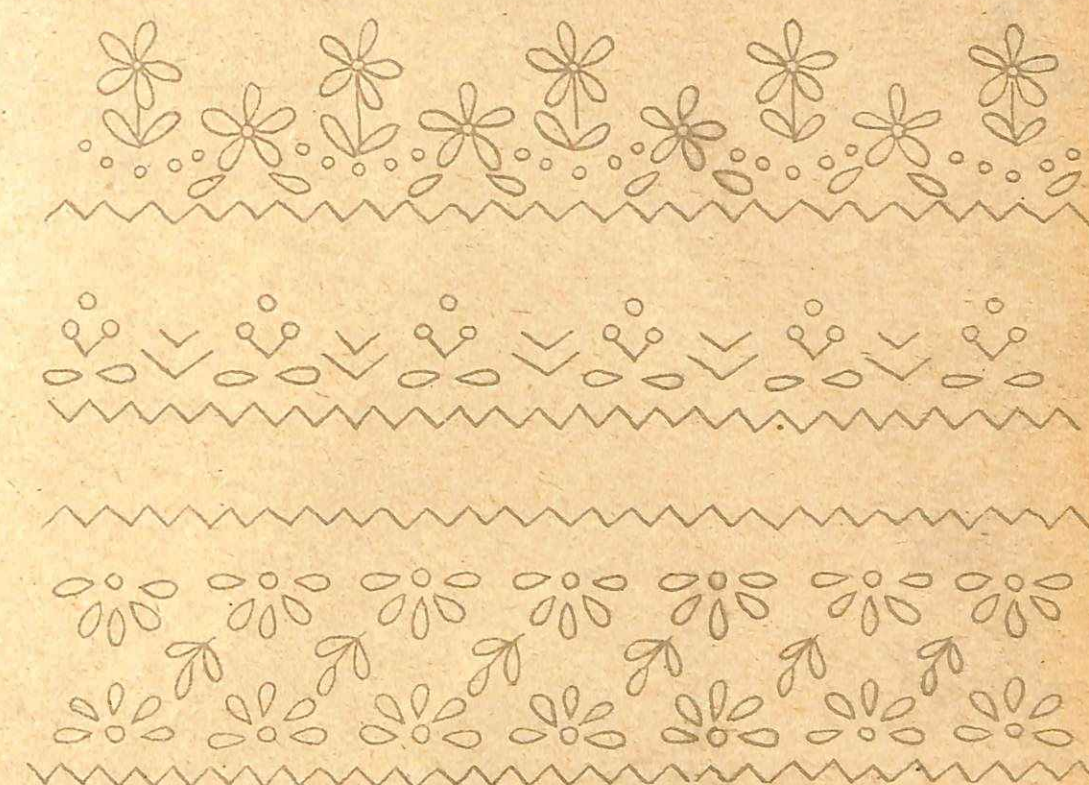
ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΤΙΦ ΚΕΝΤΗΜΕΝΑ ΜΕ ΚΛΑΣΤΕΣ D.M.C.

Οι τρεις αυτές ελαφροφάντοχτες γυρλώντες μπορούν ωραία να γυρλίσουν παιδικά σπιντακιό, νυκτικά, ποδίστες και κάθε παιδικό ρουχαλάκι. Το φάντο μπορεί να είναι σιέλ, κρέμ, μπέξ, κ.τ.λ.

I. Θα κεντήσετε την πρώτη γυρλάντα με ουλινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) άσπρο, κόκκινο No 350 και μπλε No 798. Τα πέταλα των λουλουδιών θα γίνουν θηλιά κόκκινη, τα φύλλα καθώς και τα κομπόκια της καρδιάς των λουλουδιών μπλε. Στερεώστε το ζιγκ-ζαγκ στη βάση της μπροντσούρας με κόκκινες και μπλε δελανιές.

II. Μουλινέ D.M.C. άσπρο, κόκκινο No 666, μπλε No 798 και 799. Με το μπλε 798 κεντήστε θηλιά τα φύλλα, με το κόκκινο και τη δελανιό κομπόκι τα λουλουδιό, με το μπλε 798 τους μίσχους πιεσδελανιό και ανοικτή θηλιά με το μπλε 798 και το κόκκινο τα μικρά φυτά. Το ζιγκ-ζαγκ στερεώνεται στο πάνω μέρος με το κόκκινο και στο κάτω μέρος με το μπλε 799.

III. Μουλινέ D.M.C. άσπρο, κόκκινο No 350, μπλε No 798 και 799. Όλο το σχέδιο κεντίζεται με θηλιά κόκκινη και μπλε 798 και κομπόκια μπλε. Το ζιγκ-ζαγκ ενώνεται με το μπλε No 799.

ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΛΕΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΣΚΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Αλλά πάλι ο σπιντακιό περιποιημένη εμφάνισι, μολονότι παίζουν όπως όλα τα παιδιά. Η καθαριότητα είναι καμιά φορά ενστικτώδης. Τις περισσότερες όμως φορές είναι το αποτέλεσμα μιας αληθινής διαπαιδαγωγήσεως. Με το να υποχρεώνετε το παιδί να κάνει κάθε μέρα ώριμους κινήσεις, θα επιτύχετε να τις κάνει αυτόματα όταν μεγαλώσει και να γίνει καθαρός άνθρωπος.

Οι αυτόματες αυτές κινήσεις θα γίνουν γρηγορότερα συνήθεια αν μεταβάλετε σε διασκεδάσι την ώρα της τουαλέτας. Από την πιο μικρή ηλικία ή ώρα της τουαλέτας πρέπει να φαίνεται στο παιδί σαν κάτι που θα το ξεκουράσει, που θα το διασκεδάσει, ποτέ σαν άγχος. Μπορείτε να πείτε: «Αν δεν είσαι φρόνιμος, δεν θα κάνεις μπάνιο. Ποτέ». Αν πλύνεις καλά, θα σου πάω καρναβάλι.

Αφήστε στα παιδιά μια μικρή γωνιά δική τους μέσα στο λουτρό. Δώστε τους να έχουν δικά τους πράγματα: πετσέτες και χρωματιστά γάντια, κίτρινα, θαλασσιά κόκκινα, διαφωβικά γι' αυτό το καθάρι. Καθώς έλθεις θα έχει το σαμπουνάκι που που το άκουα του θα το αλλάξει μόνο του. Προσθέστε σε αυτά ένα ποτήρι των δοντιών χρωματιστό, μια βούρτσά και μια δοντοπαστίγια για παιδιά. Θα προσέχη πολύ περισσότερο τα πράγματά του όταν έβρει ότι είναι δικά του.

Προσφέρετέ του σαν ένα αλυσίδας δώρο ένα μικρό θερμόμετρο του που είναι:

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ. Μιλώστε του για τα μικρά κομματάκια από τα ζαχαρώδη που φθείρουν το

ΜΑΘΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

να είναι πάντοτε καθαρά

μετρο του μπάνιου γι' να εξακριβώση μόνο του τη θερμοκρασία του νερού. Μόλις μπη στην μπανιέρα πρέπει να μισή ή να διασκεδάσει με χρωματιστά λώα, μικρές βαρκούλες ή άλλα παιχνίδια. Αλλά προπαντός πρέπει να το κάνει από πολύ μικρό να ξέρει τι θα πη καθαριότητα.

Εστω κι' αν ο αυτό χαλαρότερο, αφήνετε το παιδί σας να πλένεται μόνο του, κάτω από την επίβλεψή σας στην αρχή κι' ύστερα χωρίς να είσατε μπροστά. Δείχνετε του εμπιστοσύνη. Εξηγήστε του γιατί πρέπει να είναι καθαρό. Για να το βοηθήσετε να το καταλάβει, φερέστε του ένα απόγευμα άσπασα γάντια. Όταν θα τα βγάλει το δώρο δώσινκα, θα έχει μια ζωντανή απόδειξι ότι όλη αυτή η δρώσι θα πηγαίνει στα χείρα του. Κι' επεδή πιάνει με τα χείρα το πουλι ή φέρνει τα χείρα του στο στόμα, μπορεί να πονέει η κοιλιά του ή να δαλάη σπιρίδα.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

Εξηγήστε του τα τέσσερα σημαντικά σημεία της τουαλέτας του που είναι:

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ. Μιλώστε του για τα μικρά κομματάκια από τα ζαχαρώδη που φθείρουν το

για παιδιά, πράγμα που θα το εξουσιάζει. Αν είναι πιο μικρό, δώστε του είδη τουαλέτας για την κοιλία του. Προσπαθώντας να επαναλάβει πιστά για το «παιδί» της τις κινήσεις που του μάθατε για τον έαυτό του, θ' αποκτήσει τη συνήθεια να τις εκτελεί.

ΚΑΤΑΣΤΡΩΣΤΕ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

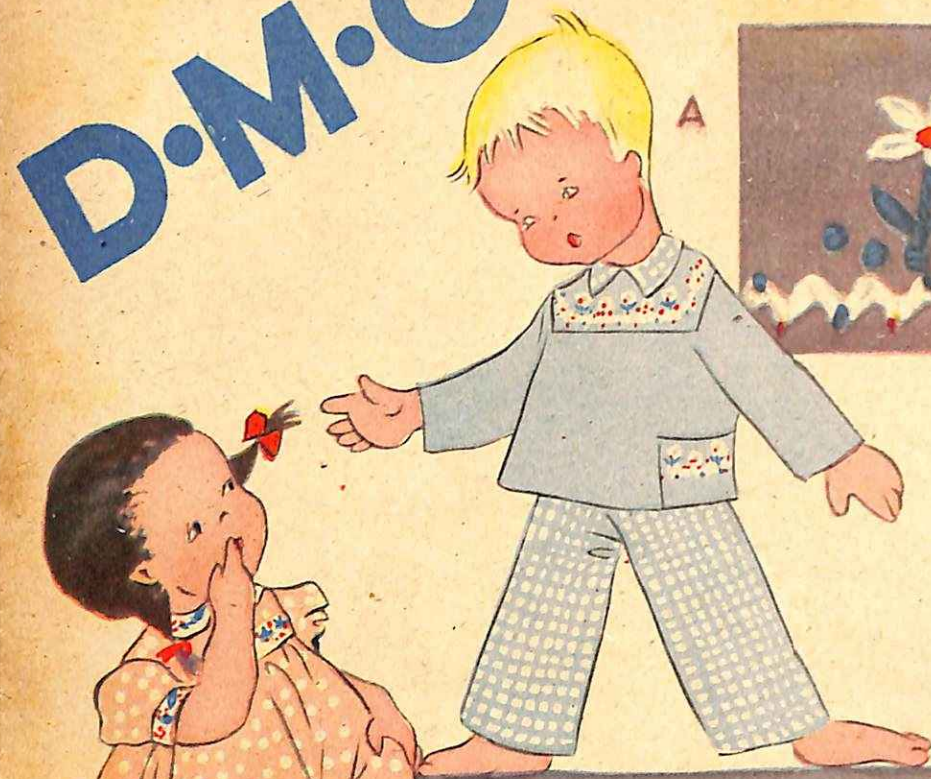
Είναι απαραίτητο να τους κοινοποιήτε ένα πρόγραμμα για την καθαριότητα (μπάνιο ή τουαλέτα στις έφτα το δώρο, κούβινις την Πέμπτη, λουσίμο του κεφαλιού το Σάββατο). Το πρόγραμμα αυτό πρέπει να τηρείται όπως το πρόγραμμα του σχολείου. Τα παιδιά πρέπει να έχουν ώριμους ώρες για την καθαριότητα, το φανητό ή το παιχνίδι.

Συνήθιστε τα από πολύ μικρά να έχουν καθαρά εσώρουκα. Η κίνησι για να πάρη το παιδί κάθε πρωί από το ντουλάπι ένα μαντήλι καθαρό, πρέπει να είναι εξ ίσου αυτόματη όσο αυτή που κάνει για να πλύνει την τσάντα για το σχολείο.

«Ο,τι δεν φαίνεται», πρέπει να είναι εξ ίσου καθαρό με «ο,τι φαίνεται». Αν δεν τη νοιάζουν, αυτή την ανόητη επιπέτε τους ότι η καθαριότητα έχει άμεση σχέση με τη ζωή τους. Τα δέρμα δεν είναι ένα απλό σκεπάσμα, αλλά ένας δεινός πνεύμονας. Οι μικρές του τρύπες, οι πόροι, χρησιμεύουν για να αναπνεύσει. Αν μείνουν βουλωμένοι, είναι σαν να σας βάλουν ενοχλητικό στο στόμα. Πρέπει λοιπόν να τους καθαρίζουμε με προσοχή.

D.M.C

A

B

